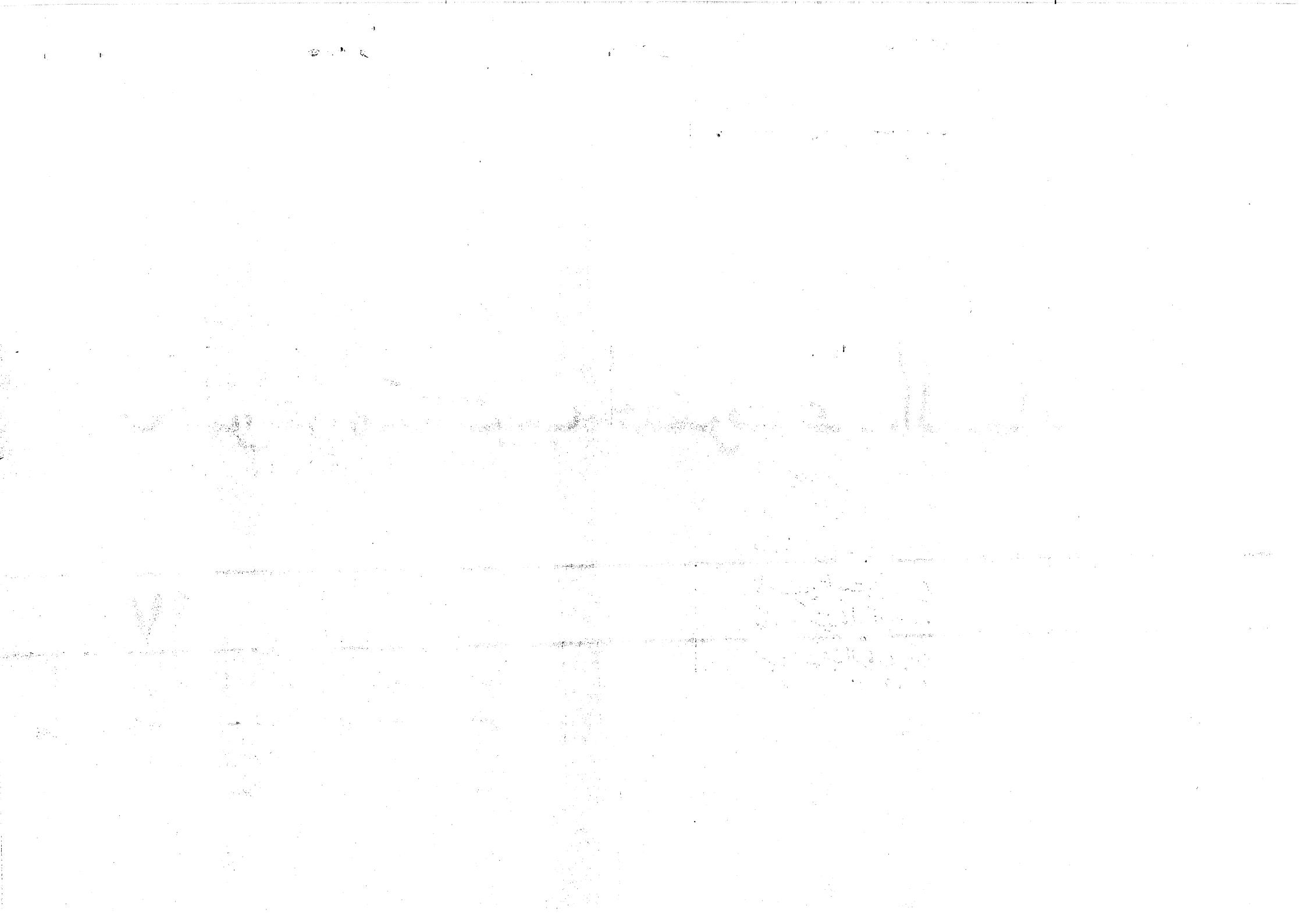

مجموعه مکاتیب حضرت عبدالبرهان

۱۷

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران
شید الله ارکانه بتحداد محدود بمنظور حفظ تکثیر
شده است ولی از انتشارات مصوبه امری نمی باشد

شهر العلا ۱۳۶ بدیع

صفحه ا کاشان - باقی خارج باب نامه شم بیان من طاف حوله الاسماء

بنینکه چون جد حضرت رسول هشتم شریعه مصیفر مودله اهباشم موسوم
گردید و امر مبارک بیش از ایمه بپاکردن سفره رو حائمه و دعوت ناس
بامر خدا

صفحه ا بواسطه خباب آقا فهدی خباب نامه شم بیان حضرت من اراده الله
در عدم وصول مث رایمه با چن مقصود بواسطه موانع حالمه و بشارت

با مجرم موقور

صفحه ا طران - باقی خارج باب نامه شم اهل کاشان بیان حضرت عبد البهاء

و دخوص فتح محل نظر بنینکه اعیان است بمحفل سیاستی آن داده بود

صفحه ا طران - باقی خارج باب نامه شم من اهل الکاف بیان میاق الهمی

بنینکه چون اهل ایران از عبد البهاء بزرگ نزد امدادت بسفر فرنگ

ولئے آرا بنا نیکه تو حقیقت ارق ایران آشراق لذاب سایر اقالیم تقوی و اراده

صفحه ا طران - بواسطه خباب حاجی حسین ملا علی عموجناب نامه شم

کاشانی طلعت بیان بین بیان جانفرا ناطق قوله الاحلى (اعلم به)
در کلامات مکنونه مذکور آن عمد و میاق است که در قبه مبارکه فران

محبت است قبة الرمان با شرط اعلی واقع گردید

صفحه ا بواسطه خباب نامه شم امة الله بطول خانم امر حضرت عبد البهاء

بیش از ایمه و تحصیل خط و معرفت تفسیر کتب اکنی برای امور حکمی

صفحه ا بواسطه حضرت ابن ابهر خباب نامه شم کاشانی بیان مبارک

بقر آیات اسد دخوص اینکه فقر و غما انتقضیات نظام عمومی عالم و سوی

نمرت

طبیب خاوسلطان ضلع نامحمد نامش
صفحه ۱۵ باقمار جناب رضاخان تصرع حضرت عبدالمجاهد بدرگاه فداویکی
طلب عون عنایت در حق مث ایله ذکر مرمت درباره امته الس قمر.
و علام حسین بخاری
صفحه ۱۶ ط باقمار جناب رامیرزا فضل الله ذکر عنایت طمعت میاق

حق مث ایله
صفحه ۱۷ باقمار ورقه طبیب ضلع جناب رامیرزا فضل الله طلب تائید
و توفیق ازیراعده محیط حضرت عبدالمجاهد در حق مث ایله
صفحه ۱۸ ط باقمار جناب رامیرزا ذکر ایله ذکر ایله امر مرکز
عبداللهی بمناسبت ایله مادای شکرانه بدرگاه بازی تعالی محبت انتساب
بنفسی که در بنا بیت نداز یکمیمه لمی یموفق کرد وید

صفحه ۱۹ ط بواسطه میرزا فضل الله جناب رامیرزا علی محمد خاطر حضرت
عبدالمجاهد بایق بیان اهلی ناطق قوله جمل وعلل ((طست نفَّ و فرق عنان
و استبشر روحًا و انجذب فواداً هما ذکر اسمک فساده العنة لعلیا
صفحه ۲۰ ط باقمار جناب رامیرزا بن گندم پاک کن ذکر عنایت طلب
تائید از کلک میاق در حق مث ایله

صفحه ۲۱ ط بواسطه حضرت اویب جناب میرزا آی طالقانی بیان طمعت
پیمان و خصوص فرضیه نماز و جوب اجراء آن برکل
صفحه ۲۲ طران بواسطه حاجی میرزا عبدالمجاهد جناب رامیرزا طالقانی بیان

تدیر اینز دآن اثر بیت ایچمنین فقره موچی جزای عمل است
صفحه ۲۳ طران کاشان باقمار جناب محمد نامش کاشانی و احبابی الهی بیان حضرت
عبدالمجاهد و خصوص تعطیل ایام هفتاد و راد و امتحنه فطر بمقتضیات آن دور
و اینکه جمال الغیب نهنوی هستند که بثارت بظهو جمال ایچی و باعلی ادنه
صفحه ۲۴ تعیوان ای شش تا ق جمال پروردگار جاده فلم شیاق از درگاه الهی عطا
فضل و موهبت در حق مخاطب لوح

صفحه ۲۵ تعیوان یاعلام طمعت پیمان باین بیان اهلی ناطق قوله غز و علا
(در این بحوم اجام منصری و از جهان طبایعند چون دعلم خود یعنی جهان
عما صلطانی دارند فجو و افق عالم روشن و نیزه پس ملاحظه کن تحقیقت
آن ایش که از جهان بیست چون در بر ایت وجود ترقی نماید ... چگونی
زراق وجود بنور شهود مشهود گردد))

صفحه ۲۶ باقمار جناب میرزا محمد علی من اهل اربیان مرکز عبدالمجاهد خصوص سه
امتحان و حجایت تائید و استفاست در حق احباء

صفحه ۲۷ طران بواسطه جناب رامیرزا نامش تاجر کاشانی جناب سید جلال
و عدهه فی از احباء اخهای سرت بیان حضرت احمدت از اینکه آن بسته
میورهایت گشت و از معین حیوان نوشیده اند

صفحه ۲۸ بواسطه جناب رامیرزا نامش جناب راعلام یعنی مناجات میاق حی
بدرگاه ایچی و طلب تائید در حق مث ایله
صفحه ۲۹ بواسطه جناب رامیرزا علاقه نبند مناجات نائله افلم شیاق بجهت ورقه

صفحه ۳۸ باقمار جناب سعید الملک خود بر منتی ثیاق نیرافق درباره است
صفحه ۳۹ بواسطه جناب امین باقمار امامه اله والده جناب شجاع شکر
باین حضرت عبد البهاء بانیکه در این کو غظیم موافیه بر جا
وشا بفرع واحد تجلی فرموده
صفحه ۴۰ بواسطه جناب جنبه باقمار حضرت منتصر الدوبله باین حضرت
نیزدان باین بایان احلى ناطق قوله حلیثه (۱۰۰) نصرت بر و قسم
یکی تعلق بعلم حسنه دارد و دیگری تعلق بعلم رحیم ... ولنضرت کی
حسنه ای رشایح موقوفه آنرا مشکوره مقرر نه ... ولنضرت معنویه
زوهانیه آفایی است که شعاشر ایه است
صفحه ۴۱ طران بواسطه جناب حاجی آقا محمد باقمار جناب منتصر بایان
طلعت پیمان بانیکه منتصرا حقیقی در ایقان و توجه آستان الحی است
صفحه ۴۲ بواسطه حاجی ناصر محمد آباده باقمار جناب منتصر الدوبله بایان
حضرت عبد البهاء بانیکه در این دورانی نصرت بالخلق حنفی است
و وعده اشراق پرتو تقدیس بشرق و غرب عالم
صفحه ۴۳ طران بواسطه جناب حاجی ناصر محمد باقمار جناب منتصر الدوبله
مناجات فلم مثیاق آستان الحی و طلب تائید در حق منشأ ایه
صفحه ۴۴ بدون عنوان بایان طلعت پیمان بانیکه انتان آیت
رحمی است و فرد کاملش سرو منظومان و با وجود اسارت الکلیل
سلطنت و وجہانی بر سردارد

صفحه ۴۵ باقمار جناب میرزا علی اکبر خان بایان طلعت پیمان در اینکه آنها طهی
نیز عظم عالم غنیب و شهود را مجرکت توکیه آورده همچو دلنشور و شف
امده دیگر معلوم است جد امایی در قلوب و افکار نماید
صفحه ۴۶ ساری باقمار جناب میرزا حسان علیه میرزا عطا الله میرزا
اسمعیل میرزا حبیب الله انجال حضرت حافظ الصیه طلب تائید ازیراعمه
عبدالحکم در حق منشأ ایه و در ذیل لوح مبارک خلو عنایت در حق والد
صفحه ۴۷ ساری باقمار جناب میرزا علی اکبر حکیم نزول مناجات از قلم
مثیاق حضرت اصیلت در حق منشأ ایه طلب تائید
صفحه ۴۸ بواسطه جناب امین جناب کا میرزا فضل الله تقییر مثیاق الحی از
استعانت منشأ ایه و اطمئن رضایت
صفحه ۴۹ باقمار کا میرزا نصر الله خان مناجات طلب مغفرت ازیراعمه
فضل حضرت عبد البهاء در حق کا میرزا فضل الله خان
صفحه ۵۰ بواسطه جناب رازیز نا غیرزا علیه خان باقمار امامه الله صفاتیه خانم
ظهو عنایت از قلم من اراده الله در حق منشأ ایه
صفحه ۵۱ در حق آباد بواسطه جناب میرزا محمد حسین حکیم باقمار جناب
مننصر الملک بایان طلعت پیمان بانیکه بر قدم عنایت در عبودیت و مفت
آستان جمال حمیں است
صفحه ۵۲ برشت باقمار جناب مننصر الملک خلو عنایت حضرت عبد البهاء
همب ایه و عدم حواز تشرف باستان مقدس بجهت هجوم بیوفایان

قلم ثیاقر نیرافق دطلب مغفرت درحق پدر و مادرش را ایمه
صفحه ۲۵ بواسطه فاتم تمام جناب ملا میرزا کی طلاقانی بیان حضرت عبد البهای
درینکه حکومت ایران نیخواست طلاقان تیول جمال مباک نماید ولے بعداز
ارتفاع ندانه ضرف گردید و اجازه تشریف بعثته مقدسته نیشت را ایمه
صفحه ۲۶ ط باقمار جناب ملا محمد علی طلاقانی نزول مناجات از قلم حضرت
عبد البهای در تقدیس و نزیه ذات احادیث و در ذیل لوح مباک طور
عنایت درحق برادرش را ایمه و خانله آنها

صفحه ۲۷ بواسطه حضرت ادب باقمار احباب طلاقان بیان پیمان حضرت
میرزان درینکه چون شمس حقیقت درافق ایران طوع نموده لذا امامی ایران
باید بشکرانه این موهبت بفضائل و خصائصی ظاهرگردند که نیفت بخش
همال انسانی کردد

صفحه ۲۸ ق بواسطه جناب حکیم احباب طلاقان نزول مناجات ازیراعمه

رب الارباب وطلب تائید درحق آنان

صفحه ۲۹ طلاقان بواسطه جناب ادب باقمار جناب میرزا
فضل الله جناب روحی جناب لازم العابدین جناب رحیمین جناب
لامحمدیقی و سامر دوستان بیان مرکز عهد الله بینکه هر چندی ایران
مورد آزار و خسایند ولے چون معمتوں دلبر آفاقند باید مسرور و محبوس ناشنده
وقیقدیر از هیات و استقامت جناب میرزا اقا دتحمل مصائب بسیل الله

صفحه ۳۰ طلاقان بواسطه جناب مسیده کردانه خباب میرزا فضل الله
جناب میرزا اسحاق جناب میرزا عبد الغنی جناب ملا اسماعیل الله انبه فاطمه

امه اندیشه خاتون امده الله زینت امده الله زناب وساپیر جناب
واماء قلم ثیاقر باین تراشه خان افزامتر تم قوله الاحلی (دای ایران
صهابی ثیاقر رانشه اشراق باید... باید خان شور و لعلی

ظاهر نایخنگ که خاموشان را بنعره و فریاد آرد...
صفحه ۳۱ بدون عنوان نزول مناجات از قلم مرکز ثیاقر درحق مخاطب
لوح و ظور مکرمت درحق میرزا ششم خان و جناب میرزا جنیبه خان
و جناب میرزا عزیز الله خان

صفحه ۳۲ طلاقان بواسطه جناب ایادی حضرت ابن امیر احبابی الله
نزول مناجات ازیراعمه پیمان حضرت سجان وطلب تائید درحق احباء

صفحه ۳۳ مس باقمار جناب حافظ الصحة نزول مناجات از
کلک گهربار مرکز عهد الله درحق مش رایمه وطلب تائید و در ذیل لوح
مباک خطاب بواسطه ایشان راجح بحصول آمال و مستروط بودن
باچهان

صفحه ۳۴ مازندران باقمار لا میرزا علی اکبر طبیب نزول مناجات از قلم ثیاقر
نیرافق در جای شفاه درحق مش رایمه

صفحه ۳۵ م باقمار جناب میرزا علی اکبر انها راثر حضرت عبد البهای
از خمودت محمدان با وجود ارتفاع مذای الله از مملکوت وجود

صفحه ۵۴ ط باقمار حباب لا محمد علی طلعت میثاق باین بیان احلى ناطق قوله
جل شاهد (۱) ... بعد از مصیبت کبری صعود الائمه بوده است
عجیب است .

صفحه ۵۳ ط باقمار حباب لا محمد علی من اهل کاف مناجات طلعت عبودیت
بدگاه حضرت احمدیت و جای عفو و غفران درباره والد والده است رایه
صفحه ۵۲ ط باقمار حباب لا محمد علی من اهل کاف و جنم غیری از حباب
الله نزول مناجات از زیرا عده میثاق الهمی و طلب تائید در حق احباء
صفحه ۵۱ ط باقمار حباب لا محمد علی اخوی حباب لا محمد رضا ذکر فلم
میثاق از خدمات اخوی است رایه در ارض مقصود و ظهور عنایت در
حق خود است

صفحه ۵۰ ط باقمار حباب لا محمد علی من اهل کن مبتهین آیات باین کلمات
دریات ناطق قول غربیانه (۱) ... این تحیات اربعه از اوام حضرت
اعلی روحی لاله الفدا و ناسخی ندارد ... ول آرزوی این عبد یعنی
که فرشتایت سفن ایام تایوم القیام مجری گردد ... (مقصود تحقیقت
الله اعجمی است)

صفحه ۴۹ ط باقمار والده حباب لا محمد رضا و امام الرحمن ظهور عنایت
حضرت عبدالبهاء در حق است ایها و هر یکی از اماء الله
صفحه ۴۸ ط باقمار امامه الله والده لا محمد رضا عنایت هم میثاق الهمی در حق
است ایها

صفحه ۴۷ ط باقمار حباب لا محمد علی طلعت میثاق باین بیان احلى ناطق قوله
جل شاهد (۱) ... بعد از مصیبت کبری صعود الائمه بوده است
عجیب است .

صفحه ۴۶ ط باقمار ورقه ماطقه اخت نیرو سینا ظهور عنایت مظفر عبودیت
در حق است ایها

صفحه ۴۵ ط باقمار ورقه طیبه اخت حباب نیرو سینا الهمار تماشی
میثاق از مصیبت وارد است

صفحه ۴۴ ط باقمار مناجات طلب مغفرت در حق آقا علی محمد از راغب میثاق
صفحه ۴۳ نزول مناجات طلب مغفرت در حق آقا علی محمد از راغب میثاق
صفحه ۴۲ ط باقمار حباب لا مرزا نعمت الله وحده فی از احباب ظهور عنایت
حضرت عبدالبهاء در حق آمان و نزول مناجات طلب تائید

صفحه ۴۱ ط باقمار حباب لا محمد علی میثاق نیرو افق باین بیان آن ناطق
قوله عظم شرکنه (۱) ... این عدد است ایست و این میثاق میثاق
نیرو افق ... این بنیان خداوند عظیم است مبتهین حصین است ...

صفحه ۴۰ ط باقمار حباب لا محمد علی من اهل کن باین طلعت میثاق بینکه
در حق حضرت شرکن عبودیت مقامی قائل نشود

صفحه ۳۹ ط باقمار حباب لا محمد علی من اهل کن ظهور عنایت کبری در حق
مش رایه و بیان اینکه ساله جوابیه است رایه نبران قاطع در وجود
شخص ناقض اثربخشید

صفحه ۳۸ ط باقمار حباب لا محمد علی من اهل کن نزول مناجات بدگاه حضرت
فاضی الحاجات از زیرا عده میثاق الهمی و طلب تائید در حق دوستان

صفحه ۶۴ ط باقی از جناب حسین لا این لا محمد علی بیان طلعت میاقد
خصوص وجود آینت تجلی جمال مبین در کل شیئی
صفحه ۳۴ ط باقی از جناب سید لا این لا محمد علی طور مرمت هضرت
من اراده الله در حق مشائیه
صفحه ۳۵ ط باقی از جناب عنایت ایه این لا محمد علی طور غایبت
حضرت عبدالبهاء در حق مشائیه پدر و مادر
صفحه ۳۶ بدون عنوان نصیحت قلم میاقد بمحاط لوح در
آن ادگی از قیود و تیغیر در عرفان آیت الهی
صفحه ۳۷ بدون عنوان نصیحت طلعت عبودیت مشائیه به
پیوست در صراط مهدود فاستفامت در میاقد الهی
صفحه ۳۸ بدون عنوان نیاچات قلم میاقد اب حات قدس الهی
دلتیل نقوس اربیلون چوی و پیوست در صراط الهی
صفحه ۳۹ بدون عنوان طلو عنایت میاقد الهی در حق مشائیه
صفحه ۴۰ باقی از عیال اخوی جناب لا محمد رضا پیام حضرت بزرگان
باین بیان باطن قول الاجلی ((... آر آن ای با یاره یوم ایمه ائمه
امامی از زرقد نفس و چوی سیعوت و در ظل لواز کلمه حامیه خوش برید
لک فخر جمال در روشنایی جهان گشتهند ...)) و در دل لوح
مبارک مسیکست اضیع و طفل مشائیه
صفحه ۴۱ بعنوان (ای اممه ایمه) تسایش قلم میاقد از مشائیه

ثبوت و رسوخ بر عهد الهی
صفحه ۴۲ مصر باقی از حضرت ابی الفضل بیان طلعت میاقد
بوصول کتاب مشائیه در رد بر تعزیز علی الله و طلب تائید در
حق مشائیه
صفحه ۴۳ باقی از احبابی ارض طلا رجا طلعت عجوبیت بدگاه حضرت ایه
نزول خیر و برکت با جهاد الهی لاحل اتفاقی که بجهت موعد امامات
جهنم وستان کردہ اند
صفحه ۴۴ طران بواسطه جناب لا محمد علی کاشت نی جناب جهی غلامین
بیان مفسر آیات الهیه و خصوص اینکه نهوارات سالفه را در اداره
قبل شرائطی مقرر برده و چون شرائط مزبور در حسب ظهرو آفغ کرید
لذان فرس متحجب می ناند و لاین طهو راعظ موجب نصر صریح
حضرت اعلی مژروط شرائطی نه معاذ الکب بیانیها با و نامات خویش
متریخت و خود را اتفیض طهو محروم ساختند و نادی دوت ایمه
برروی نہنرا حضرت اعلی تبری جست و مرشدشان میرزا کجی کشید
زوجات پرداخته و همی خرم حضرت اعلی را تصرف نموده و بعد بجاج
بسیار محمد بخشید
صفحه ۴۵ عشق آباد باقی از جناب استاد محمد علی تقاض و جناب
استاد حسین ابن علی محمد کاشی ساز ماشه الله حرم جناب لا محمد علی
طهو عنایت و رضا بیت همیکل میاقد از مشائیه ایمه بجهت فتن از طرف

- عیایت طلعت پیمان در حق سثاریه طلبت ایش
صفحه ۹۰ شست باقمار آمه الله اخت ضمیح میرزا محمد علی خان طبع غایی طلعت
عجیب دیت بث رالهها و امر توجه ملکوت ایش
صفحه ۹۱ شست باقمار آمه الله ضلع جانب میرزا محمد علی خان شهادت قلم
ملکوب زین بمحیی ش رالیه داکید در تعديل زنگ خود ایشان
صفحه ۹۲ شش باقمار جانب میرزا فهدی حضرت عبد البهاء باین
باین اطی ناطق قوله غر علا ((اگر در زجاجه ملکوت شعله افزوی
خواهی درین ناسوت او فی جانف کن))
صفحه ۹۳ شست باقمار جانب میرزا محمد علی خان طلعت پیمان در
استضایه افق مبین با خمس اطعه منصیه مظلالت جمالت نفس
صفحه ۹۴ ح از نزله باقمار جانب میرزا محمد علی خان نصیحت قلم میاق در
لرزه تشییث بوسائیل که سبب از دیار الطاف از ملکوت ایشی شود
صفحه ۹۵ باقمار جانب میرزا محمد علی خان نصیحت حضرت عبد البهاء بیش ایش
و تبریت نفس و نشر نفحات الله
صفحه ۹۶ باقمار در تو سلطنت والده و در قد موافقه همیشه جانب میرزا
اسمعیل باین میاق ایشی باشکه جانب میرزا اسماعیل دو مرتبه بزرگ است
بعتبه مقدمه موفق و بالنسیابه از قبل آنها زیارت نمود
صفحه ۹۷ باقمار راحب است عموماً باین طلعت پیمان در نکله در اداره
ساقده چون عهد میاق بصراحت ذکر نگردیده بود لذا اسب لیک
اهل قتو مسکیر دید ولی درین کو عظیم میاق ایشی در حمال وضوح شاهد اینست

- صفحه ۹۸ شش باقمار احبابی ایشی باین حضرت عبد البهاء در عدم تغایر
حیات دنیوی و صفات انبیاء و اولیاء در چند عصمار و نصیحت احباب
با مشتمل نبار صحبت الله
صفحه ۹۹ ق باقمار جانب میرزا اسماعیل شیخی باین طلعت میاق در عدم تغایر
ملکوب زین بمحیی ش رالیه داکید در تعديل زنگ خود ایشان
صفحه ۱۰۰ شش باقمار جانب میرزا فهدی حضرت عبد البهاء باین
باین اطی ناطق قوله غر علا ((اگر در زجاجه ملکوت شعله افزوی
خواهی درین ناسوت او فی جانف کن))
صفحه ۱۰۱ شست باقمار جانب شیخ محمد باین طلعت پیمان در سطوع انوار
تحمید و نزلزل شمل ضلال
صفحه ۱۰۲ شش باقمار والده جانب میرزا اسماعیل باین حضرت عبد البهاء
اینکه برگاه بالطفاف جمال مبارک پی بردازدست سر بر پر و آر گاید
صفحه ۱۰۳ در مدینه کبیره آقا لضریبه باین حضرت من اراده الله در
منع ایتلیغ در آن مدینه نظر بحکمت ایش
صفحه ۱۰۴ باقمار جانب میرزا محمد عدی و اعطی شیخی استدیت قلم میاق بث رالیه
بحبیت صعود ولد غیرش ملکوت ایشی
صفحه ۱۰۵ بواسطه جانب میرزا استحق خان جانب میرزا علی خان گوان ابر
طلعت پیمان با داشکرانه برگاه ایشی بحیث فوز بایان
صفحه ۱۰۶ بواسطه جانب میرزا محمد عدی و نزاقی جانب میرزا آقی خان را بجزا

بمثق آباد و محل خمت در احتمان شرق الاذکار
صفحه ۷۸ ط باقمار استاد علی محمد و جناب میرزا حسین و جناب میرزا
عبد الرحیم خلوکرمت طلعت شیاق در علی محمد بحث نهادی آغراه
صفحه ۷۹ باقمار جناب میرزا حسین پیشحت حضرت عبده سباء
بمشایسه در عدم آبانیش آسا یش زیوی
صفحه ۷۹ ط بواسطه حضرت اسم الله مثبتین راجح الله استاد علی محمد
خلوعنایت پیمان الله هبیط الله یم موفق شدن تقسیم میرا طلاق
حکم کتاب اہمیت تنظیم و صیانته در این دو عظیم
صفحه ۸۰ ط باقمار جناب میرزا حسین ابن جناب استاد محمد علی کاشی
طلائی سازیان حضرت عبد البهاء باینکه ارسال صفت کاشی سیان
موقضی نه و در ذیل لوح مبارک اخما عنایت بعامله جناب استاد محمد علی
صفحه ۸۱ تبریز بواسطه جناب میرزا حیدر علی باقمار محفل و حافظ میانج
بیان طلعت پیمان دراینکه دانایان همواره قلیل بوده و مستند و در
ذیل لوح مبارک نزول مناجات و طلب تائید در حق آمان
صفحه ۸۲ باقمار جناب بهاء السلطان حکمران میانج نزول مناجات
ازیراعه میثاق الله و طلب تائید در حق مشایسه
صفحه ۸۳ بواسطه سید عبد الله میانجی جناب مشهدی حمت الله
و جناب اعتماد العلما پیمان طلعت پیمان در مذمت آسا یش این
جهان که عاقبت فتنی بجزران شود و حافظت نپریزیل حضرت یزد

بنیتی بعترت جاو دانی
صفحه ۸۴ بوهله جناب میرزا حیدر علی سکونی میانج جناب علی عطا
بیان مرکز عهد الله در محصور بودن نفحه میکه میافی محدود ولی بوی
هل کاستان الله در خاور دلهای مرده را در باخترزنه نماید
صفحه ۸۵ میانج باقمار جناب لا عبد الله تاجر بیان حضرت عبد البهاء
در اینکه نفوی از شرق و غرب درکن اخمن سمعت شوند ولنفوی
بطا هر آشنا بیکان گردند
صفحه ۸۶ تبریز بواسطه جناب میرزا حیدر علی سکونی میانج
جناب احمد خلو عنایت میثاق الله در حق مشایسه و نزول
مناجات طلب آید
صفحه ۸۷ میانج باقمار جناب احمد خلوکرمت ازیراعه حضرت عبد البهاء
و طلب تائید از درگاه رب بحید در حق مشایسه
صفحه ۸۷ تبریز بواسطه میرزا حیدر علی سکونی جناب میرزا
میانجی بیان طلعت میثاق در بحوم الطاف نیز آفاق پیان خوش
و امر تقیام در خدمت امر اکنی
صفحه ۸۸ قزوین بواسطه حضرت حکیم میانج احمدزاده آقا میرزا علی کبر
نزول مناجات طلب معرفت ازیراعه میثاق در حق احمد و در ذیل آن
خلوعنایت در حق مشایسه راحیه راحی میانج
صفحه ۸۹ طران بواسطه جناب امین حضرت صلاح الدین عرب خلور

- کامیز رایحی بیان حضرت عبدالبهاء در ترقه عقول و ادراجه بواسطه الطلاق
الکھی و فلورا کثفات عظیمه و غریب بایجاد صفت جدید اکثر فی
بدین مشروعی عظیم
- صفحه ۱۰۹ بواسطه جانب ملا حسین غضنفر ابن غضنفر با فروش خباب
لارضایی صحافت بیان حضرت عبدالبهاء در شرایط مندرجہ در
صحف الیتیه و شخصی خلور نوی حقیقت و ذکر حدیث کلام فی القرآن
فی الفاتحه
- صفحه ۱۰۰ قزوین بواسطه جانب حکیم جانب میرزا باقر درویش توصیف
فلیم میثاق امنظومہ مشارایه
- صفحه ۱۰۵ طران باقمار جانب محمد علی کاش فی و جانب ملا میرزا علی محمد
ز جابر صفار عبودیت از درگاه آنی شہمول تائید در حق مداری و طلب
بغفرت درباره والده محمد قبل علی و برادر مشارایه
- صفحه ۱۰۶ باقمار حضرات ذوی القرابی جانب زائر میرزا علی محمد خان بیان
طلعت پیمان تیفوق و ترقه و ایاز این قرن برسی یار قرون در جمیع
شہموں غفلت اهل عالم از مرافت موحدان ترقه
- صفحه ۱۰۷ باقمار جانب کاسم خلوی عنایت حضرت عبدالبهاء در حق مشارایه
- صفحه ۱۰۸ ق باقمار امامه الحسینیہ بیان طمعت پیمان باشکله جانب میرزا
طراز الله در روضه مباکہ بنگراییان بالوف بوده و چنین خلور مکرت در حق
ورقه روحتیه هیریه و درقه نوریه خاتون جان

- صفحه ۱۰۹ بواسطه آقا میرزا نمر دهنه شه نجذبه فائزہ طران خبر اکسید
رجا، حضرت عبدالبهاء از درگاه آنی برای رئایت یافتن مشارایه لاز
عمرت رسکوک در رضایی آنی
- ۱۱۰ قزوین باقمار جانب آقا سید اشم طور عنایت از قدم میاق آنی
عن شرایی در الدہ
- ۱۱۱ قزوین باقمار جانب آقا سید اشم دهنه شه والده دهنه شه ضمیح تجیہ ہیکل
میاق از احوال عید مبارک رضوان دلنت انجای آنی
- ۱۱۲ طران بواسطه جانب میں جانب آقا سید اشم طور عنایت کبری از ریا
حضرت عبدالبهاء در حق شرایہ
- ۱۱۳ بواسطه حضرت این لرض ط سادھس طور عنایت طمعت میاق در
عن انوان خمس
- ۱۱۴ قزوین باقمار جانب بدلے مناجات طمعت عبوریت بدرگاه حضرت احمدیت و
طلب مغفرت درباره آقا میر علی نقی
- ۱۱۵ قزوین بواسطه حضرت سمندر جانب آقا سید اشم در الدہ دهنه ضمیح تجیہ قدم
از شتعال و تجداب آن
- ۱۱۶ بواسطه جانب شیرازی جانب میرزا محمد خان رئیش میاق آنی از شرایی
روغیت سخوت

صفحه هشت
۱۲۰ برهنه خان شیرازی بنابر صطفی خان ابن میرزا محمد خان علام طهور عدالت
حضرت عبدالبهادر در حقیقت را به درجا حوصل اهل از درگاه خالق تعالی

۱۲۱ طهران برهنه جمی میرزابد شاهزاده محمد صادق بنابر صطفی خان استغاثه هشت
عبدالبهادر مکلفت ابراهی در جای خدمات خالیه روضه برای پسران دام و آم و آب شاهزاده
۱۲۲ برهنه خبک هاسپید صادق بنابر صطفی خان امر قلم میاق مشاہدیه با مایشکرانه
پرگاه آنچه از اتفاق و حق لکراج هدی
۱۲۳ بغدان (ای هن بزرگ آنی) این طمعت پهان در حرص سینه در بجزء شفت
و ساعت حق همراه میاد روستان آنی مسروط

۱۲۴ بغدان (ای منجذب مکلفت ابراهی) امر حضرت من اراده همه بشایره
بادار شکرانه پرگاه خداوند لیگانه لزوردشان شدن فلی باز لر شناس اندیت
۱۲۵ صفویان صحیح در حقیقت حضرت شاهزاده کل افراد و عده دیگر طهور عدالت
آنهم میاق در حق آنان و امر با داشترانه همان حضرت رهایه از همین
۱۲۶ برهنه آقا میرزا هادی افغان شیراز خبک میرزا نشانیح تقدیر قلم
میاق از اینجا دشیرزاده بحکمت سعی در شرکت خاتم داشت شیر علاقات دلک با
شخص محترم خبک تعلیم جمال مبارک

۱۲۷ با شمار خبک محمد رضا میرزا میاق بحکمت کمیه حضرت عبدالبهادر پایی
خانه بجهت مبارک

صفحه هشت
۱۲۸ برهنه خبک میرزا الطف شاهزاده زاده زاده زاده زاده زاده زاده زاده زاده زاده
ظاهر غایت از گلگش میاق در حق شاهزاده و رجب زاده و زاده
۱۲۹ برهنه آقا میرزا هادی افغان شیراز خبک محمد رضا میرزا میاق پسران
طبعت پهان رعیت امیر شاهزاده در جمیع آفاق حسد زبان عالم دام حکمت آجنبه زاده
۱۳۰ برهنه خبک بشیر آنی خبک ظلم حضرت محمد قبل رضا سان حضرت
من طاف موله الائمه در شدت انتقام و قلع شجاع ضعیفه در شفت
شجاع شفار حدیقه ابراهی
۱۳۱ برهنه خبک ذیح شاهزاده خان زاده شیراز حرم خبک محمد رضا میرزا داده
منجذبه کوک سلطان و پنجه بین میرزا و عبده علی میرزا و عسخان طهر
عایت حضرت عبدالبهادر در حق آنان طبع حضرت درباره والدین
کوک سلطان و در دل لوح سارک خطاب بحضرت محمد قبل رضا عظیز
کنیه مقریت نخوازده پسران
۱۳۲ صفویان برهنه خبک ذیر خبک محمد رضا میرزا طهر غایت طمعت
میاق در حق شاهزاده بحکمت ساعت درباره حضرت افغان و طیاع
باشکه حضرت شفیع بمقابلش پسران پس میرزا ملاقات فرموده اند
۱۳۳ صفویان برهنه خبک رحیم خبک محمد رضا میرزا میاق پسران
از قلم میاق آنی جمه ترف مث رله بقیعه مبارکه نوزا

صفحه اول و نوح نفس سارک دیگر که بعد خبر نواهش تفسیر بان افسنه
و اصل درست بسته طاب اقدس
مذکوره درست بسته طاب اقدس
۱۴۳ بهش رخاب آقا ابوالقاسم ربانغ دنیا باقی غلامی و خباب
آقا غلام حسین کس پر تعلقان امر من اراده شه با دایی شکرانه بر کاه خداداد
لیکانه از درود پسر لعیه رحمائیه و قیام نحمدت مقربان کبریار
۱۴۴ ط بهش رخاب ابراهیم ربانغ کاش نی اجازه حضرت عبد الهاد
بشاریه در شرف برد پنهانه ملکه دام بزریه رطہیر قلب لزالش
۱۴۵ بویشه رخاب یزش فان رخاب استاد عی که بر ضمی ساز و صحیح تحریر
ایشان خدمت از بیمه شان حضرت اصیت در حق مشاهده
۱۴۶ نور محمد فان استاد غلام عی و استاد عی ربانغ بیان حضرت عبد الهاد
بهینه چون هفت جهانی رفعت روضه باشدید ترا م شود نور عی نزد کرد و
۱۴۷ طرکن بهش رحیمات ربانان صحبی ابراهیم رخاب و خوان هم رضا
و تقدیر بیان حمی قدر از رحیمات شیخهم در رضت اجاتی
۱۴۸ بویشه رخاب غضنفر این غضنفر رخاب صحبی ابراهیم ربانغ کاشی
بیان طلعت پیمان در رطہیر صحبه بویشه دارد راجرا در ربانغی قائم بردار
آگی در رطہیر قرب
۱۴۹ بویشه رخاب جلال ابن سینا رخاب قاسم شهدی شعبان حضرت

فراز غطیم با وجود و تصرف دخنات شدیده فرج فوج خل میگردند سه
۱۵۰ تبریز اردستیه هنگار خباب و حیدر بن حضرت بیان حضرت عبد الهاد
در عدم اتفاقی ترقیت بعثتہ مبارکه و قیام پسر نفحات شه
۱۵۱ سیورک هنگار خباب میرزا ریف خان (این سوتب با مرکخا رقصی
اعاده غدوه لند) شیخ ششم شاق از محل بزرگ در مشا ریه و چشتی
در قربانگاه ربانی دام بحکم لشکن ولایا رسپل محرب ابی سکل در منبع توییم
ترکل و لفظ مع داشتیمه لوح سارک دیگری شعر برشیش اورش راهیه
۱۵۲ هنگار خباب آقا میرزا ریف خان سنتغاشه حضرت عبد الهاد راحت
کبریه و بزیر شدید نصیحت دماغه در زل علیا به محل کوشش رسپل
جهان ابی و طلب توفیق کشیش در حلقه میرزا ریف خان
۱۵۳ اردستیه هنگار خباب میرزا ریف خان بیان طلعت پیمان درین عی
حضرت و حیدر شهد و لغره اخ حضرت بر فراز سبز در زر لهر حضرت بسته
در رضیمه شاوه بته سمع حضرت و حیدر ا در رحاب گنی برافروزد سخن
۱۵۴ طرکن هنگار خباب آقا میرزا حسین بر دجدوی و حبی ابولکشم ای
بیان منظر عبدریت شنکه درست گیل شفط پندفعه فرست فتن خمام
فرموده لند و آیت ساختمان مرقد حضرت ملاعی جان رو عده کف مرقد
خباب سیدهان خان و خبر طاره ذکر بیت و چنان فخر در ره سارک یعنی

صفحه بیان میان میان هر چند نویسنده این دستورات را در میان خود میگذارند
 ۱۷۵ فخرت گویند که شعبان همیشہ کلم میان میان را در آن سفره ایدوارم که تربیت
 بجهت صفت آن روزنای از لکھن فانه بلکشن آری
 ۱۷۶ غیر آن باد باخوار اته شاه لمحه اش تبه الرسخه در قدر مظلومه نزه خدم
 و اته شاه لمحه اش رقیه نهاد لطف و تکریت حضرت عبد اله رحمن شاه را
 ۱۷۷ باشی راه شاه لمحه اش مظلومه نزه خدم تقدیر قدم میان در حق شاه را
 بجهت تحمل مصائب در سبیل اکرمی و پرساری در قدر ممکنه والله حضرت امانت
 ۱۷۸ بعزان یاد اته شاه لمحه ایین قسم رقیه تقدیر حضرت عبد اله راه
 از شاه را بجهت تحمل ملای رسبیل حضرت محبت
 ۱۷۹ برجی اته شاه حرم شریف سکینه سلطان حضرات در قات ملهم شاه
 نزه خدم و صیه و عموم خوش بخشگان حرم شریف و کافه اهای اکرم طهر
 فضل و بروحت لزیر عه میان حضرت اصیت طلب بپدید روح آیان
 ۱۸۰ بخش رخیق قاطف اته لمحه ایشان و آنی بیان رجیخ
 بخلاص حضرت ملاحق
 ۱۸۱ باخوار خباب آقا لطف شاه ارجح حضرت عبد اله راه در ادا
 برگاه خداوند لکھن از فرد تقبیل استان مقدس
 ۱۸۲ بعزان ای بند اکرمی بیان طبقت پیان بخوبه هرچه آن بند اکرمی
 بخط ہر سریت رائجیت جوان است

صفحه بیان میان میان هر چند نویسنده این دستورات را در آن سفره ایدوارم که تربیت
 در آن شده ایدوارم که تربیت لفظی زرق روایت گردید ۱۸۳
 ۱۸۴ ربط خب سرمه شه در خبر شاه خراوه خنزیر و خب صنعتی چه
 تقدیر قدم میان اکرمی از شاه را بجهت دلالت لفوس تبلیغ ہے میان
 ۱۸۵ باخوار خباب غیم و صدی از اجبا در ارشاد ساجات میان را
 بدرگاه حضرت فضی ایجات طلب تایید حضرت لفوس نکرده
 ۱۸۶ بجهت خب آقا محمد مع اغزی آقا محمد رضا من اهل کتاب اجبا اکرمی
 سلیمان حضرت عبد اله راه از اجبا راه شاه بجهت وفای بعد دشیان حضرت اصیت
 ۱۸۷ باخوار راه شاه والده روحان خابک قابوی مساجات قدم میان
 بدرگاه اکرمی طلب تایید در حق شاه را
 ۱۸۸ ط فیشور اجبا اکرمی نزول ساجات از ریهہ سان حضرت حبان
 طلب تایید در حق یالان درجا دنفرت در حق مصادیق عین الله شاه
 ۱۸۹ طران بجهت خب این خب عصر شاه و بنی خدامین
 و اته شاه درستند طور غذیت از قدم میان حضرت اصیت طلب
 حوصل آمال حضرت شاه را
 ۱۹۰ مریم آبادیزد باخوار اته شاه رقیه سلطان صنیعه آقا محمد ابریم
 اکرم خاور حضرت عبیه بیان در حق شاه را

صفحه حضور
واذن حضور

۱۴۱ تبریز بوسطه حضرت سید اردبیلی خاکبیان حضور بیان حضرت شیخ زاده
حوالات از لازم ذات مکنات بوده عدم تغیر لزوم ذات قدم در ذیل لوح باید
باشد در قیام بخدمت امر الله

۱۴۲ اردبیلی شیخار خاک دینه امر حضرت عبد الهادی بخونین مکنت از بازدید
و تأثید در ابلاغ کلمه الله

۱۴۳ تبریز اردبیلی بوسطه آقا میرزا حیدر علی خاکبی خاکبیان حضور امریق

سیاق بستاریه با قاست در اردبیلی شیخان

۱۴۴ تبریز اردبیلی شیخار خاک هیئت حضرت شیخ زاده سید احمد

در خصوص قبض که در حق نه و خمینی لفسمه لفسمه داندراست بطاد

بیت راست ببریت آدل داییل و مکافات بیخ دنیا خصوص حش دش

سیدین اخلاصی عدم جواز تصرف در حق نه و سندیه کسر پر طار

۱۴۵ اردبیلی شیخ رجای خاکبیان فیضیت مشق حضرت زاده

مشائیه بمنین امر الله و تقاض غافلان

۱۴۶ بوسطه حضرت آقا میرزا علی شنگذر آذرباچان خاک آقا میرزا کوف

امر حضرت عبدها بستاریه بقیام در شر لغافت نه و شیرزاد

حضرت دینه در عکوت رهی

صفحه ۱۴۹ تبریز اردبیلی شیخار حضرت هیئت خاکبیان حضور میان
سیاق باین باین مکنم قوله الاصح «اوجه باید بر دفعه مبارکه باشد فرالله
قدر اه آشت . . .

۱۴۱ بوسطه خاک هیئت اردبیلی خاکبیان قریبی دینه اس مردیا
حضرت عبد الهادی در خصوص بیهت حضرت از سفر عزیز بعد از سال
و تخلی میشست بپایان داشت رست بظهوش من عقیبت هیئت

۱۴۲ تبریز اردبیلی شیخار خاک دینه بیان طمعت پیمان از صفت رفاقت
سفرست له راجازه بروک آقا بمحض ملائمه

۱۴۳ آذرباچان اردبیلی شیخ رحیم حضرت هیئت خاکبیان حضور ظهور عنایت
طمعت عبوریت بستاریه ذکر نوشیش میرزا علیه دینه اسیع از رایا

۱۴۴ تبریز اردبیلی شیخ رحیم حضرت هیئت حضرت من طاف حوله الاماء
اجازه سیف ما بیند مکنان منظور ایاع شد

۱۴۵ ۱۰ جمادی آستانه ۱۳۸۱ کواردمی حضرت شیخ زاده سید احمد
قلم بیان در حق مشائیه و خطاب دینه بیان

۱۴۶ اردبیلی شیخ رحیم حضرت هیئت بیان حضرت علیه دینه
از سینین توپیات عصبه لی از تبریز اخیل آران نهیه ترقیه نموده و با
بندها و اقتاح مکاتب نعمت احمدی اقبال نموده ولی درین امر

صفحه نزت

۱۲۵ بوهط جناب آقا میرزا محمد خان شیراز جانب محمد رضا میرزا بیان حضرت
عبدالله در چنان از مظاہرات و سکون در مسماج صفت و عدالت و عی

در شرق عالم فرست

۱۲۶ بوهط جانب آقا میرزا هادی افان شیراز جانب هزاده محمد رضا برادر

بیان حضرت عبد الله در غرفت اهل علم و محبدت ازالطف حضرت اصیلت

۱۲۷ شیراز بوهط میرزا محمد رضا میرزا بوشهر درگرد جناب آقا میرزا محمد عینی
بهمسرد بیان حضرت عبد الله در غرفت اهل علم و محبدت ازالطف حضرت اصیلت
درایقت طلاقوس

۱۲۸ بوهط حضرت فیلان میرزا اصلال حضرت محمد رضا میرزا و حضرت شیراز

طهر عغیت قلم شیاق در حق نهاده بوهط ساعدت درباره جانب فیلان

۱۲۹ شیراز بوهط محمد رضا میرزا جانب لرسبخان فریده بیان حضرت

عبدالله در مخصوص همکه در داد و بوده یعنی قبل از حضرت مرسی و حکیمی بعد از
حضرت مرسی طلب محفوظت در حق اصحاب دامادات شاهزاده شیاق آنی

۱۳۰ شیراز هجت رئیس است جانب محمد رضا میرزا طهر عغیت شیاق آنی
در حق شاهزاده و امر بندل چند در سر در گردانیدن اصحاب در کوه شدن

جهت خبره اهل روز

۱۳۱ شیراز هجت جانب آقا سید محمد حسین افان و عده نه از اصحاب

صفحه عایت حضرت عبد الله در حق آنان دلبر لذ شیاق حضرت شریعت

روزن حضرت بیهی و مناجات طلب نماید در حق اصحاب

۱۳۲ شیراز بوهط جانب بیزاری نیش سیاح حضرت شخص محترم نزول

مناجات از قلم میثاق حی قدر در حق شاهزاده و سلیمان طلب نماید

۱۳۳ آدریان ردمیه فتحار جانب و حیدریان طلعت پیان از کثرت

مشغل و ابلاغ نکته الله در کنائس و دارالفنون

۱۳۴ تبریز بوهط جانب آقا میرزا حیدر عیسی سکون اردویه جانب و حیدر

سان حضرت مرفت مرکز شیاق در مخصوص مكتب تعلیم طلب عدالت نزوح

اصلان خان و ظهوری خیست در حق اصحاب

۱۳۵ هجت جانب پیغمبر فان نزول مناجات لذیز عمه میثاق آنی و

طلب نماید در حق شاهزاده

۱۳۶ اردویه هجت جانب ایشان حضرت بیان طلعت پیان در نایابد

سلطفت این جهان و حصول غرست ایشان در بندگه حق

۱۳۷ بوهط جانب و حیدر جانب آخرین تحقیق تو صیف شلم شیاق در

منقبت شهادت و نهیکه حضرت شیخ شهداد بشایه نتمک رافق هیاطع ا

نمای اکوهط جانب آقا سید الله جانب آقا میرزا کوف فان همیز زاده

حضرت وحید احجازه حضرت عبد الله و هشتم شاهزاده بس افرت سید عزب

صفحه سطحی نظر میگیرد از صور رخراخ که در طب
منقرت بحث است ابروی بزرگ دور

۱۸۹ هشتم رجب حسین این من طریق سنت که برآ آقا نور آرا اهل صاد

طبیعت خداوند عبدالله در حق پدر شاهزاده دامیه بان ولد سرمهده

۱۹۰ هشتم رجب آقا زین الدین بن مرحوم آقا نور طبیعت میگان

آکی در حق پدر شاهزاده دامیه بان پسر برادر لرز پدرگردید

۱۹۱ هشتم رجب شاهزاده نور طبیعت نزد شیخ همان ایشان از پدر شاهزاده صاحب

۱۹۲ هشتم رجب شاهزاده نزد طبیعت خداوند عبدالله در حق

شاهزاده رجب محمد هاشم دامیه شیخ ابراهیم عظیم

۱۹۳ هشتم رجب شاهزاده نزد حیدر اهل الصادقین طبیعت همان در زیارت

امور پسر از بحث بر عمد و میان تین امری است

۱۹۴ هشتم در حق از کشیده والده آقا حسینی ایر خضرت عبدالله هاشم بان

درود رضیل کلمه جامعه آلمیه جزا نفخات نصیح زنده ناییز

۱۹۵ هشتم غزان مناجات خضرت عبدالله در حق قدر ایشان از این درجات بحث است

۱۹۶ هشتم رداماد رجب آقا علی کاشانه رجب آقا حسینی علی همان میگان

صفحه بعد از اقبال مطلع از لذت بیانی آنی بیادت حق شنوار شود بن
۱۹۷ هشتم رجب سلسه لکمال رجب آقا حسینی و مهرمن اهل الصادقین
ست صاعده لام الله آقای دعده لام اقبال و ابا شاه طبیعت نزد طبیعت
در حق خانمان آقای نور در حق امام روح طلب بحث است فضل شاه و فاطمه هم
وزیر لعابین رغامت شاه

۱۹۸ هشتم رجب شاه سلسه لکمال رجب آقا حسینی نظنم الدین بیان طبیعت همان در حق

ضد اونه عالمیان شنیده اول را معرض توارد خواست و آلام در فرموده باقل

از حقن بیکار دنیوی و قید و شکن شده و فرز و فلاخ را در شاه اخری آفریده

۱۹۹ هشتم رجب سردار آقا حسینی صفحه از طبیعت خداوند عابت خضرت من طبیعت

خواه الامانه در حق شاهزاده دخانمان آقای نور طلب بحث است در حق آن

ست صراحی الله شاه

۲۰۰ هشتم راتنه شاه همشیر عابت شاه مناجات قدم میان برگاهه حق قدر

در بخار عون و صون در حق شاهزاده

۲۰۱ هشتم راتنه شاه صبیه رجب آقا علی بحث خضرت عبدالله هاشم بان

تبکری و عرض صین لز اگه ره عالم امکانت

۲۰۲ هشتم رجب آقا صبیه رجب آقا علی بحث عزیز دزدان

بحفظ و نهبت بیت لز دستبرد دزدان

صفحه نزدیک

۱۷۹ بسط خدا آن مهدی جنگ آن لطف شهادت حضرت علیه السلام
بشار آنیه در عدم نثار بازگشت برلن و زیدیت نشانیات اینیه
۱۸۰ بسط بذنبین جنوب میرزا مهدی و میرزا عبد الرحمان اردکانی
امهات را فتح همچنان میق لز و فایع سولیمه هر دو دامیر بگارش تفضل و مائی

جنوب با قرف

۱۸۱ مناجات حضرت عبده همراه بدرگاه کبرای طلب سفرت در حق داره
جنگ آن مهدی و جنگ آن عبد احمد

۱۸۲ طهران بسط جنوب حمی میرزا عبد الله شهادت حضرت علیه السلام
ماشیر میان آنی از مکمل صحت شایله رسالت بارض مقصد عدم

۱۸۳ بسطه زائر عتبه رحمانی جنوب آن علام مع جناب آن قاعده همراه غایت

۱۸۴ بسطه حضرت ابن ابراهیم کاشان جنوب علیه تقدیر همچنان میق

۱۸۵ از شریعت حضرت تخصیص فرنجیه برای مشرق الاذکار

۱۸۶ باشیه اتهه زن آقایی شاه عبد اعظمی طمور غایت حضرت
عبد الله همراه در حق من راهنمای

۱۸۷ بخار اتهه بنام صاحب تسلیم میاق بین بان سه طبق و اهل فضله

صفحه .. غلط دست محصل غایت مکلت ابی تحمل رحات دشقات

اما رجمن است ..

۱۸۸ بخار آقا علیه بیان حلقت همان پرسکه نفشن مکرت که نهند

که بیشتر آنی شابت بوده و نشر نفات شه قیام نهاده

۱۸۹ بسط آقا سید صطفی باقیه رهه شه زن آقای شاه عبد اعظمی بن

عبد قویم آنی در زیرینت اسم غلط و اتفاق عندي بایه را ابی دران شده

۱۹۰ بسطه شه لخندی شه خاده عبد اعظمیه شه لخندی زن آقا طبر

کمرت حضرت عبده همراه بیش راهها و رجا ربعت نفشن لز آما رجمن

ایران که گوی سبدت از ادار امر لکه بر بانیه

۱۹۱ طهران بسطه شه لخندیه فخره شه شه بگم صیان اوی

شاه عبد اعظمی طور رفت کبری ازیر عده حضرت عبده همراه در حق سایه

بحشت دولت زنفر از نشین رظلن کمکه توحید و نهاد رغایت بان

۱۹۲ بدین غزنه شاجات قلم میاق بدرگاه آنی طلب ایمه حکمت

نوشین شرق الا ذکار

۱۹۳ طبیعت رجیه آقا شیخ محمد بن آقا شیخ ابو ترب بیان حضرت

عبد الله همراه در شرق شمس قدم از افق علم و لمد آثار و کلاس اور در شرق

۱۹۴ بسطه بذنبین اتهه حرم محترم مرعوم آقا شیخ محمد شهادر

صفحه ۲۰۵ هشمار خوب آقاسیده الله مخدوم حبیل میاق از صول اخبار حش

ش راییه وارجاع مکاتب وصله بحث ایشان

۲۰۶ در تسعید هشمار خوب آقاسیده الله بیان ملعت میاق روح

عدم صول لوح سبک نعمان میزرا فضل الله پیر بیان ملک و تحقیق از

چند عی امر از جناب شر آنی و امر سبکه لذری بالراح بارله

۲۰۷ در تسعید هشمار خوب آقاسیده الله امر حضرت عبد الله راشد

درگز مراغ و شوخي با میزرا عبد الله صحیح فرش و در دل لوح سبک کهنه

در ایال خبر وصله

۲۰۸ هشمار خوب آقاسیده الله بیان حضرت عبد الله در منکه مکاتب

در زمزمه میگاند چنکه عرب بیزار اجلال بعد از در دش و دل گردیده

امر بوقت در زین حضص

۲۰۹ هشمار خوب آقاسیده الله بیان میاق آنی در زین جمع مکاتب صده

بعزان شر آنی معتقد ایشان

۲۱۰ بدران عزان سجاجات منظر عبودیت برگاه حضرت احمدیت در جاز

در محاطه آن

۲۱۱ هشمار خوب آقاسیده الله شکوه قلم میاق از عدم فرست تحریر

بر ذر نوزل و تضمیم غریت بگزنشه و کلیفر زیا

صفحه ۲۰۵ بعنوان (ای غلام حق) تاریخ حضرت عبد الله راشد

تفویه بکلام رکیه و فیحیت ایشان ثبت بر عهد ریاق و رعده التاس

رعای در ریشه بسکرکه بحث معرفتی به

۲۱۰ هشمار خوب غلام آن ذکر قلم میاق قدم از مصائب و تعجب ملده

بر میکل طه و تمای عروج محدث ایشان

۲۱۱ در تسعید بسط خوب آقاصیده الله احمد بن حسن

بعد ایشان ریشت ریسه بسکل اوراق و در دل لوح امر بکارش نمای بهرام و

از حضرت بارگزیر پور رستم خان

۲۱۲ از دل هشمار خوب آقاصیده الله حسن خوشی آقا تلا وحدی حضرت

غضن اته عطسه باین باین آنم ناطق قول غز برگاه ۱۰۰۰ باین عالم ا

سیدان آت بگشون رحمتی است . . . و چنین محل و قرع در بیان

نفس نیست . . . شان ان رظل برت الیه راضی شود و بارگزیر آنی

مشتعل بگردان ایه ریشد در زجاجه قلب نیز خرد . . .

۲۱۳ از دل هشمار خوب پیرا سعصم لهر غذیت نظر عبودیت در

حق شر آنی و توصیف از ضفت ایشان در سطر الواح مقدمة است

۲۱۴ در تسعید هشمار خوب آقاصیده الله شکوه قلم میاق از عدم فرست تحریر

غذیت حضرش مصر

صفحه بانچار جنوبیه خدا ام حضرت عبد الهبای رشت را در راه رعایت
نموده اند ^{۲۱۷} بانچار جنوبیه میزرا احمد بیان طلعت بیان را مطلع نضل در حرف که ای
وقت وجود سخون و سخیر دن
هم ^{۲۱۸} پرستیعید بروطه بخت آقا سیده شه بیان طلعت بیان در حضور
من اراده ایشان را برای باشیل لوح ببارک لفاظ تقامی و قبضن گمیشید
خداداد در میان شدن رو عالم در حرف شرف ^{۲۱۹}
۲۱۹ پرستیعید بانچار جنوبیه آقا سیده شه بیان طلعت بیان در
برتری ارسال مکاتبات و این ایاع زین جمه سقرا جنوبیه منتادی صحت
۲۲۰ پرستیعید بانچار جنوبیه آقا سیده شه بیان طلعت بیان در
عنوان نهضت که بروطه نسخه قلمی کاتب استباه نوشتند ^{۲۲۱}
۲۲۱ بانچار جنوبیه میزرا احمد بیان حضرت عبد الهبای در عدم صحت
نثرت میزی شب در فرد و قصده عنیت باشند ^{۲۲۲}
۲۲۲ پرستیعید بانچار جنوبیه آقا سیده شه طلعت بیان در حضور
مشائیه و میزرا یوسف داده راشعار و ظهار عذیت بعده نیاز اجتناب نهادند ^{۲۲۳}
۲۲۳ همچ رجب آقا سیده شه مناجات طلعت عبد دیت بدرگاه
حضرت بعد و طلب نایید در باره شرایه ^{۲۲۴}
۲۲۴ بدون عنوان مناجات ع忿ن روضه تقدیم بدرگاه ملیک رضی رسماء
و طلب نایید در حق صاحب لوح ^{۲۲۵}
۲۲۵ تقییس بانچار جنوبیه آقا سیده شه ظهر عذیت حضرت عبد الهبای

صفحه **۲۳۱** هشتر خا^ن حجت حاجی امیر حضرت عبد الهادی بہشت ره^ن که شخص محترم

را علاقات نکرده و باز نگیرید آنچه لذ جای دیگر شنیده بخرا و نام چری
بین داشت

۲۳۲ پریعید هشتر خا^ن بآ قاسیم^ه بہشت بیان میاق آنکی در خصوص تعلیق

مکانت بدسته نوزل حشم

۲۳۳ هشتر خا^ن آقا سیم^ه بہشت بیان حضرت عبد الهادی راجح بصریل

رد قطعه عکس لوح از اثر قشم علی عکس حضرت غصن الله الاطهر

۲۳۴ پارچه خا^ن بآ قاسیم^ه امیر حضرت عبد الهادی بہشت ره^ن قطعه

با استار محمد ع بن

۲۳۵ هشتر خا^ن بآ قاسیم^ه بیان میاق خی قدر نه که کنز خهدق

لقدیم سپادر با یه صیف بدر دسته که سفرسته مطلب به^ه قرب

۲۳۶ مراجعت نظر عبودیت برگاه حضرت احمدیت در ایف بین

و تجادب بین رئیس در روس

۲۳۷ هشتر خا^ن بآ قاسیم^ه بیان حضرت عبد الهادی در خصوص عدم مکان

حضرت سنته در عصر خا^ن دلندم اعطی^ه حکومت متنع

۲۳۸ بدن عزان بیان حضرت عبد الهادی در خصوص پیرا خلف مرجم

و شریدی عبد الرضا دامرا قاع در شهربنج^ه دشمن^ه رخچین در زلیل روح
و مبارک امدادیت خا^ن بآ حجت نحالصب لوح زینز در زلیل آن
از بخا^ن بآ حجت در خیر نهاده ای لازم^ه شخص محترم و اهتمام در رایف بین
دولت داشت ولهم^ه در خوش^ه لوح مبارک ذکر شهادت حضرت آقیه
یحیی در سر جان دایدا را احجار در سنگ^ه و قطعه قطم شدن در فراز

یاران در بزرگ^ه بخت^ه ای میرزا حسن مجتبی

۲۳۹ هشتر خا^ن بآ حجت حاجی میرزا حسین امیر حضرت بن اراده^ه لشکر^ه کلفت
شخص سفرز و کرول بدن عذت^ه حضرت احمدیت شخص ندکرد داشت با

نفس مدت^ه و صنایع از نفس^ه غافل^ه

۲۴۰ بعنوان شخص محترم^ه همار^ه امیر حضرت عبد الهادی را از خطرار دکرد

ش^ه رهی داجازه ترقی^ه حضور

۲۴۱ بدسته^ه خا^ن بیان^ه در دست^ه آبادیها^ه لکهور غایت قدم^ه ق

در حق آنان دامرا^ه بخت از صد^ه قدم علی و قدم بر خدمت^ه پمان

۲۴۲ با^ه شمار و هجر^ه بدن دولت آبادیت میاق^ه آن^ه در نیکه^ه پند

در سبل^ه حکم^ه پسر^ه دان شدند^ه ولی رحمت داشت^ه در سبل^ه حضرت

اصحیت عین^ه رحمت در حست^ه است

۲۴۳ بدسته^ه خا^ن دکرد^ه ص^ه خان^ه بآ^ه میرزا زلیل^ه خان

بیان طلعت^ه پیان در سیمه^ه قری^ه و قشقی^ه قصر خسرو شیرین^ه برد^ه و بعد^ه در

صیغه مث رایه در زمین لوح خطاب بساز کن یعنی باک تفصیل شفاهت
در حق مث رایه در زمین لوح خطاب بساز کن یعنی باک تفصیل شفاهت
بگاه آنی در اختلاص این از شر صد و لرد
۲۲۷ پرستیعید با فخار خوب آقا سید هاشم ارسل ناجات طلب
حضرت قدم درباره شرایع طلب نماید در زمین لوح بارگ امر حصیه
از خفات حضرت حکیم بشی
۲۲۸ پرستیعید با فخار خوب آقا سید هاشم ارسل ناجات طلب
نظم واذن حضور بعده لی از احتجار
۲۲۹ پرستیعید تقدیر قدم میان از حضرت قائم مقامی محبت والذری
بسن کخی ببرش حضرت صحیح مردوش زمین دالذری خانه برخط آقام عالم
و اسر برگل پچاہ لیه بشرق الاذکار امریکا وزیر امور خارجہ قیمت مخفات
جبت مث دی همشیرہ زاده ش

۲۳۰ پرستیعید با فخار خوب آقا سید هاشم ارسل تعبیر قدم میان از روایی شایه
وزیر فنا دلاری جذب قائم مقام بزرگ دلدار رضا لز خردیلری مدن شهداء
۲۳۱ پرستیعید خوب آقا سید هاشم ارسل ناجات طلب پیان در لزدم تسلیم
برات قائم مقامی مسیس ترد
۲۳۲ پرستیعید با فخار خوب آقا سید هاشم ارسل تقدیر حضرت عبد الهادی
از شرایعه برخط ضبط و نظم مکاتب ارسال درست

صفحه ۲۴۹
گردیده حل عمران آن کرده بمبوب نعمت حضرت
۲۴۹ هشتر شهاب زین فتح عظیم مرتضی بن محمد درست حضرت
عبدالله رئیس باز غیره
۲۵۰ بدله آقا میرزا حسین محل حضرت اسمه ارستان خاکب آقا میرزا
شهاب طهر عذایت نظر عبودیت در حق شریعه طلب عفو غفران درباره
مسئاعده ایه آقا میرزا
۲۵۱ اردستان هشت خوب نیز راشهاب الدین سین حیدر حضرت
فتح عظیم طهر مرست طلعت شیاق لز خبر استعمال آجتا طهان دکان
اصفهان ریزد دار دکان دار اردستان رها کید در لفت و شکاد یاران دهیز
۲۵۲ طران هشتر جنگ آسید شهاب طهر عذایت حضرت عبد الله
مشیخی بخت نیل بر خصای آقا سید صرهش
۲۵۳ بدله بن آقا محمد علی زراهم ک اها حسن آباد مرز عشق سیاره
طهر عذایت صدم شیاق در حق آنان و امریک ایامت دریافت و خلاق و
هر چند با من در باغ مجادره
۲۵۴ بدله بن آقا میرزا شهاب تهله خسرو شن حضرت عبد الله
ایین بان جان افزانا طی عزیز بانه (۱۰۰) بشیخ هر شجری بسیارات نجات
سر قمازه گرد و سبز فخر شد آما در قات بخت ایه بی غمگین غمام که باره

نیز

- ۲۵۵ طرادت ولطف بنهنی بایه
۲۵۶ بدله حضرت اسمه المهدی ارستان خاکب قاسم شعبه ابر
خادم احباب لست طلعت پمان بیش از بجهت ازدت دادن پیش در
بیل امریه دفردا احبا و بعنایت آنی و تحمل خای سکه ایان
۲۵۷ اردستان بدله خاکب زاره خاک شهاب الدین سین فتح عظیم
لهندر سلم شیاق از فتوحات روز خانیه والده نشانه ایه و ضیحت بپش
رسیل پر
۲۵۸ با شمار خاکب عیون خان کرانی شکر، حضرت عب بجهان دار کشت کهای
وارده عدم مجال در تحریر بدل
۲۵۹ بخوان ایده در حاذن هنار لطف دکرست حضرت عبد الله میرزا
۲۶۰ طهان بدله خاکب زر محمد خان خاک سین رضا خافان بیان طلعت
مشیق در نهیه رسیده بلوغ ذر استعمال بنا بخت آنی است
۲۶۱ ط با شمار خاکب نشی باشی سان عرض عظیم آنی در خصوص شهراق سیام
اغظیم بعلت وجود واییر آن بحق تیز صافه رکودیت کردی از آن
۲۶۲ با شمار اسنه زهرا ضمیر بن محمد قبل باقر امر حضرت عب بجهان
بیش از بجهان در ادای شکر زن بدرگاه آنی لز دخول نظل کلمه جامعه نفس را
۲۶۳ ط با شمار خاکب نشی باشی سان طلعت پمان در خصوص پنگه که باره

صفحه خداوند درست بدلارد اورا بدل سازد و بنور دری مشارکه لذت روحانی

۲۵۰ نجات طلب سفرت از ریاعمه شیاق حضرت احمد بن حبنت لاجم

الله شیراز باقر نشی بشی

۲۵۱ برهنه حضرت عیینه بدل عی طهران رزیل خاچ بیزنا خوش آنها

خدیع محترم ستصاد الله شیراز باقر نشی بشی نجات قدم شیاق طلب سفرت

در حق نشی بشی

۲۵۲ برهنه خاچ محمد بنی طهران امه الله زهراء پنجی من عرج الی الله

نشی باشی تقدیر قدم شیاق از شریعتها بجهت سرک در سبل دعا و هیا

از مادران برهنه تخلص صبر

۲۵۳ برهنه خاچ آقا شیراز عبد الحمین زاده طهران خاچ آقا شیراز جواہر

و آقا شیراز بنی خان بیان عرض ابی درست عدار خادر و پسر برای صنوار

نماد اگری و رعیت یاران بهدیت طهیان

۲۵۴ طهران برهنه خاچ شیراز عبد الله خاچ بیزرا بنی خان لر نهر

غیریت منظر عبدیت در حق شریعت طلب سفرت درباره والدین

۲۵۵ برهنه خاچ زاده آقا غلام حسین طهران خاچ بیزرا بنی خان

طلعت پیمان بین بیان اصلی ذاکر قدر عزیزیانه لار... چون یار دست

صفحه شرد دل و جان بگل درای خیف آمال مژین گردد ..
۲۵۶ طهران بخاچ بیزرا بنی خان نزول نجات از ریاعمه
حضرت عبدالبهاء طلب سفرت گذاهن شاهی
۲۵۷ ط بخاچ بیزرا بنی خان میکل شیاق در محاسن تجادر پیمان

۲۵۸ ط بخاچ بیزرا بنی خان عرض دو صفا بیان بیان
جن اقرا ناطق قول عذر علا () در درگاه جمال قدم روی
لائفه ، الفاظ و کلمات راصمی نبوده ، منی بدیعه و معاصد صحیحه مبتکول و
محبوب . . آن معزی ایمیم ثابت در سخن بر مرکز می قلت . .
۲۵۹ برهنه بخاچ بیزرا بنی خان ای هر گیان پیشست اگری بیان
حضرت عبدالبهاء با تباہ یاران اگری از احتراز لز غرائب سخوس رغیب
لغاع و غیق کلام غ

۲۶۰ بخاچ بیزرا بنی خرم آبادی ذکر حضرت عبدالبهاء را زیرت
شخص رز خضره نیز را فاق و خواندن شعار اری و غایت بجال قدم شاهی
۲۶۱ نز محمد خان بخاچ بیزرا بنی خان حضرت من طاف حمله الاسماء
بین نهادی شریعه کول بجل ذکر () ولی صفحه سینه ای خلقدیم ای
مرقوم سطیقی این رقیم است در موافق ذکر صفحه و کتاب بین الملل

صفحه هشت فرمت
بیکنانه هر شش را از فرمت آن سطور در صدر که در نمایم ۰۰۰

۲۵۹ هش رجب میرزا بنی خان بیان همکل میان از خصوص نمایه چون

ذکر روستان آنکه شد و خسرو زمامه بوجده طرب آید که ریا راز عالم

۲۶۰ بدون عنوان بخواهد قلم غصین در هر قاعده بروج جمال که ریا راز عالم
اثر و بمالک اخراجی داشت ره بروح سبارک رویا و غریب و تریک غصین

فرمت دستورات

۲۶۱ هش رجب میرزا بنی خان بیان حضرت عبدالبهاء در خصوص نمایه
بنجوم آسمان اعراضند و بخوبم لامعاً آلمی حقیقت ثابت

۲۶۲ ط هش رجب میرزا بنی خان حضرت عبدالبهاء بابین هزاری
ناطق قولہ بدل برآمد ۰۰۰ حضرت حقی قدم روحی غلطی بیعت فرمود که اس
حیات جادوان نهاد و فخر پیش حسن منتشر غود هر فنی نظر و فنا فین

رزخانگ است ۰۰۰

۲۶۳ ط هش رجب آق میرزا بنی خان رآقا محمد جواد بابن طمعت یعنی در
احاطه فیضات آلمی بعلم و جدد ولزوم افیس هار رضم یافته آلمی از

فرمت آلت

۲۶۴ ط هش رجب میرزا بنی خان بر وحدتی بیان حضرت عبدالبهاء
در خصوص شهنشال خوشش بیار روستان آنکه دلیل تائید صحیح آنها راه

هرست

صفحه هشت
آستانه نفس حضرت نیمان

۲۶۵ ط هش راجه اته الله ضلع جانب نشی تقدیر قدمست ق از شاهزاده
حکم رحمت رضه حضرت حضرت نشی

۲۶۶ ط هش رجب میرزا تحمد با قرم حضرت عبدالبهاء بابن

کلامت تائیت ناطق قولہ بدل برآمد ۰۰۰ ایم آنچه تحلیف عمرم دلمن ره

ثبت و روحی برعهد رپان جمال قیمت نیمان همیشه اش تیک نیمان
و توسل بمرده رلهای دین اش است ۰۰۰

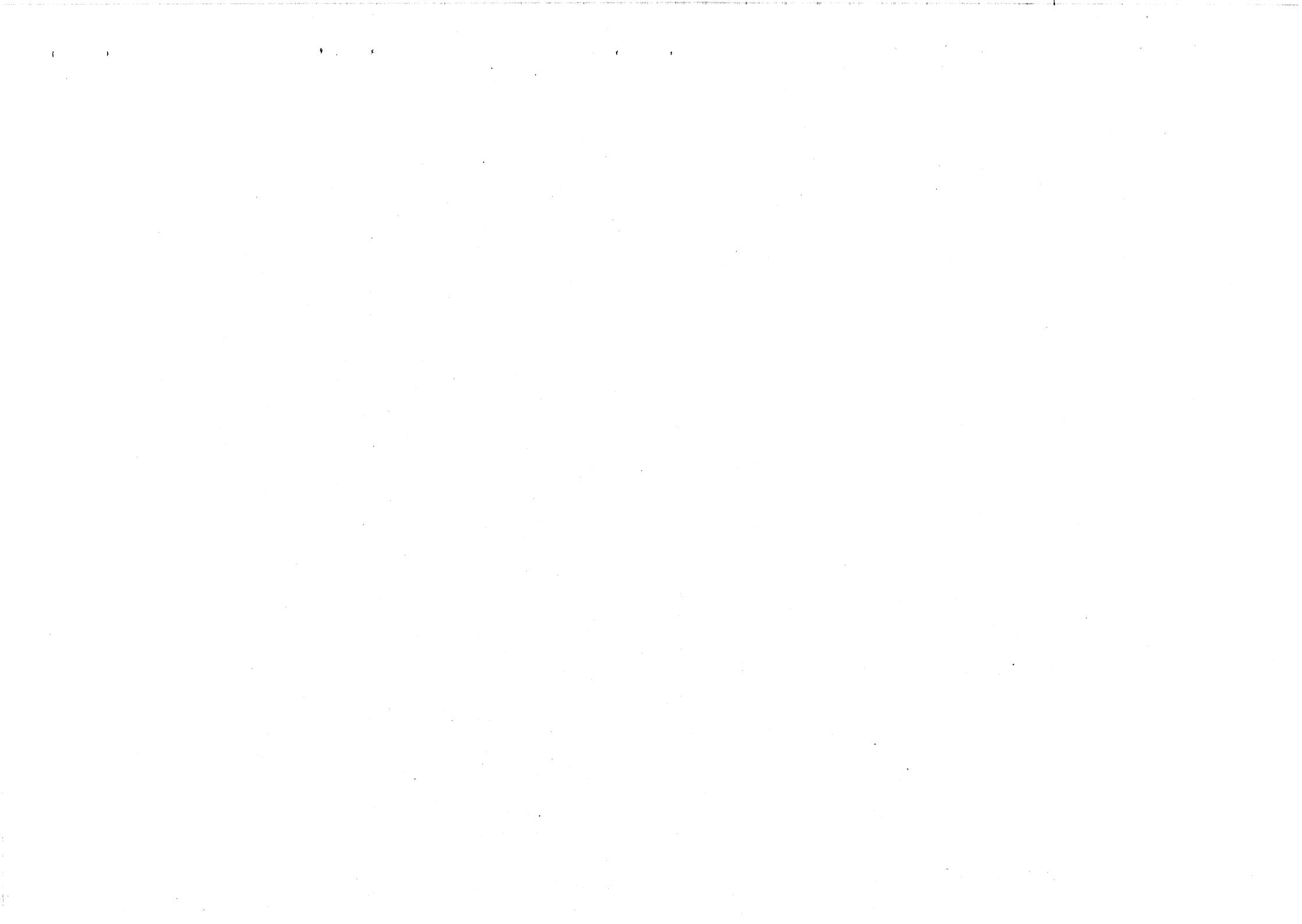
۲۶۷ ط هش رجا بندی رح امر حضرت غصن راه اطمیم
در سیل بحکم آلمی

۲۶۸ ط هش راجه اجا را آلمی نزول نیجات ازیر عمه میان حضرت قریم
و طلب تائید دلحق احتجار

۲۶۹ ط هش رجب حضرت حضرت میرزا ایش رعده از احتجار

عبدالبهاء ر بابین ترازه اجان فنرا ششم قولہ عذر برآمد ۰۰۰ بسانه

باته در حنفیم آلمی باره بیان میده و دلبر مرده نیشن از جهان نیمان صدرا
خراق سیفیم ایه جام حق رش رست دا هنگز ببل ملا اعنه نعمت سخرب
مرغان گلزار در خیزد ۰۰۰

خوب

هو الله

کاشان جناب فاتح اسم علیه السلام

ای منده بنا حضرت ناصر مکرر دوست رسول خواه کجیم
مهما هنگاه خواست نسبت مکرر دوست رسول خواه کجیم
نم نهادند حال تو نزی نفره نسبت را حافظه کشید و ضمانت
بر حلاحت برپا کن یعنی ناس را بخدا آخوند و به سامه الطاف
ریب حرس دعوت نمایند و با مرالله مدامت همانا تا مائدہ اسلامی
مدامت آیند و برخوان نسبت حضرت آحمد خان شوشی و زاده و از
فیض یوم زنی غصه موفر زند خجات و شفاقت تبار بود در راه
هذا نیز بلا محمل مزدی اخیر جزئی و لطف حمل نفره دند و شویست
لهذا این برکایت و ثابت لازم است و لهماء علیکم عفع
تدبر نمایست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باصحی الحج

هو الابی

ای سرکش تکرده و سایان احتمام کمی مقصود بسته و اقسام
نفس و پرداختگشی و از قدر راحت و آسان شنیده عارف
کویی با هرگز اش دیدی تا ملائمه دخواستی مانع شد نمود
بمیوه هنچ شنیدند نایوس شد محظوظ شو سر داشت زیرا اجر
میتو فرمودن کنم آنست و سریعت زائرین مقرر و مقدور است و این
که بفضل علی در وقت روح عموطی معلوم شده است بشترکرد و نوار
فتحت افراد شه رشود زبان بثای جمال قدم بکشی و افضل حق
طربی کی عم طربی کی فریاد بزاری و علیک اتحیده لشان عفع

طهران ۱۳۹۷ آن محمد نام کاشان علیه السلام

هو الله

ای هاشم عبدالبیهی فواز ناران قدیمی مطمئن باش فتح محفل
اتحاد ارشاد است اعتماد بود که آن نفوی نفشه در نیمات
شریت امثال خوشنده نمود و قیح آن جمل تغذیه را نبود که
بدین اغایه خفتی رمزیه شده بود که این محفل سیاستی است

لذا باید اعضاه ای مختلط هاست نزد داشت یا شنید که عده بهای
یی محابا و مدارا ایان نفس مخالله کرد باید درین حیثیت ایل هالم
افحش بایک کنند دلیلک الباء الابی عده بهای شماره که درینجا
طران خاب ایا هم ایل الکاف علیه همانها را بین
باصا جی ایجی هوشه

ایا هم ایل الترمذ لعلی عبیسیس محمد نامه شما رسید مرقوم نموده داد
که عده ایها، نگاشته ایان سمار و ای طست نیاز دان
تشه از زنای غلب فرات در کنار لذا ایان اداره ایقاوه
جزفر فرنگی آنچه مرقوم نمودی صحیح است ولی مرادن
این است که دولت دلت ایان ایغد الباء در گزند
و اگر حاضر شوم درستیزند و چون از این مرکبت مفسد هم لهذا
لیزفر فرنگی مجرم و ای ایز فحشت ای ایق ایان در پیش بر
آنماق دخنه سارکه طالع کرد و شایعیت در آن ایجمن رفع
برافر چشت و آهنگ مکوت ایی از اخنه نورا بلند شده
بر ایان عاشقان آشیش شدند و دلن بدسرداوند و بقرا نگاه
عشق شتایش و جان و سرفدا نمودند بزرگانی کشیدند

هر مصی فدنه و میریمه تی محل نمودند با وجود ای صاریوه دند
ش کر نمودند راضی بودند المسه ای ایان تفرق بر افاییم دیگر
که دلار و ایز دلار ایان هر هست تخصیص باشند اما ای قائم سازه استفا پاشه
ادا ایان تموده و اقتیاس ایوار ایان اقطار کرد مقصود
عبد البهاء این نموده که ایالی غرب استحقاق عیش ای شرق دارند
مقصودنم این بود که چون حضرت اولیار در ایان نیار دیار ایان
سماز داهم رفق و فیض ایلسیس بزار لذا هاره جراحت
لیزفر فرنگی نامه ای ایضیع محترم و رقة همیته و ایه شهش شده مکرم
تحت ایشیع ایی بر ایان یک هکس شخصی شما ایسال کردید
و علیک ایها نلا بی عیش تسبیح میئی است

طران دو سله خاره ای جامی حسین ملا علی غور خاب ایا
محمد شاشم کاشانی غلیه بیاء الله الابی

باصا جی ایجی

هوشه

ایی ایت بر ایان نامه شما رسید و بدق ملاحظه کردید

حمدکن خدا را که رسالتی و میراث جهان مسماک خانه‌شانی
منیانی فرض نمی‌نماید مخصوص روآست مرقوم شود غنید که در کلامات
مکتوبه نمذکور آن بعده و مثاق است که در حقه مسماکه فارزان
محبت به قسمه الرمان باز قلم اعلیٰ داقع کردند و اهلین
تفاوت‌الا، اعلیٰ فخری ساخته که ثابت برپاشد و ماعده‌ی آن
مزازل اهل نفس و هیوی این محضره است دیگر تو نظرکاران
نمای تجھیقت پیان پی بری و عذرک، البهاء‌الله مع عزیزی

براسطه خاب آغا محمد باشمش اته به بول فائتم صیهادا
محمد باشمش علیها بآلام‌الله

با صاحبی اسحن هوالسه
ای امه السه رسول حمدکن خدا را که در درگاه اهدت بقبول
و درین اما، حسن منظور و مشوری نامه خط‌نوشتن که ازی دلیل
و معرفت آمرزی تماز رای دیگران محبت و رمان
پیان کنی بحق فرماید نمی‌نمایی بلکه نشایه
آیات کتب الی راز رای اما، حمامی ترجمه و فسیری

اکر بگوشی با هنرمند اغراضی مرفق کردی و عذرک، البهاء‌الله
تبهیز می‌می‌است نفع
براسطه خضرت این ایمه
و خانیت آقا محمد باشمش کاشانی ساکن طران علیها بآلام‌الله
با صاحبی اسحن هوالسه
ای شده‌انی نامه شما رسید فراموش بر قوم سکردد
تالا فی نهاد شود ای خاتم مصلحت شهود
العدز عفون کرام الناس عبول بعد المیان درین امور اح
درین اوراق مشرق است چکونه نواند که نزنا به پیرا
هوان کناره اما خاص شاهزاده‌ی ای فسلم خیر نمی‌فرماید
و نایبی نیز مخواهد و دیگر دکارشی مذاید که این نیز ناید
که اینست نزنا نزنا شما در نهاد و سعی و قت و فتح
اشناس نیست لهذا لکه نیز ناید شبانی که اید نزرا کلید
محافظه نماید و درین زاره فناق و معانی خزانه و از ایمه ای
سرد خوشکوار نشاند و از سلوت گرگان در نهاد محافظه نماید
حال او قیاس سنجان یکب بره غریز نکرد و زیرا بره در غزل

کایی جست و خبر گزد کایی علیف تاره میل فرماده و کایی آب
کو ار اینوش د در نهاد خوشی د فرح در اطراف همراه بخانه
ایشت حقیقت جمال د الا قصوبه و فخر عاصی کشیده بسیار
فرموده بودید که بعضی از نفس غرقی ها و نفسی دیگر شیان
و متوجه این این از اثرا نقد تراست ناخود از زندگی اما اینی
عمل است و مخود داشت و قدر حقیقت این کیهی است که
از مقتضیات نظام عمومی الی دارن کون نامشانی آنست که غنی
و فشربرد و بود و ماسه ای اکن غنی کردند نظام کون بهم خود
و اکن کل فشرشوند زانده کائنات از هم کبله پس ای فشر
و غذا از مقتضیات سلیمانی کائنات و روا ای ای محمد بود و ایست
ما و خود این تو و تدر را نیز ازی و بخوبی حصول فشر در مراضی خان
عمل است شلا بر فاسق مقام الرتبه هرای عمل او فشر است
و در موافقی فرمودست الی و درست زور و گلار است و آن
ایشت که نفس بداری در سیل الی در ایمان شدید ایش
خانمان نیلان و تاراج دید و فخر و ضرورت ها صل کردد
تا بد رجهی زد که الفخر فخری کوید و به ای خبر شیان لذت
خانکه اصحاب حضرت رسول علیه تسلیم در کله خانمان

ست راج دادند و فرار آجیت مکنه نمودند در مدنه در نهاد
غیر و ماقه ای می سکرندند کار بیجانی نشید که در مجاہدند
قولتی خبر کردند نهاد نفس بارک حضرت از دشت همچ سبک
را اخفا دنیا که عیش شد شنید که این فخر خود و میرت
رمانی نزد از عطف غای مطفق داشت و میرت روت
ایندی تختا ای قانزرا لای تخت ابع ای ابلاغ دار
و بخیزی اینها ای محترم بسته خانم عذر اقام کنم تول خانم و کل
سید ای ای ای و عدیک البهاء الابی نع ع بسته خانم

هران

کاشان خاک محمد شاه کاشانی علیه بهادره الابی
و احباب ای ای نلا حظه نایند
ما صاحبی ای بجن موالله

ای بابت بریان نایمه شهادت دی اید ایست
نست با وجود این مرقوم سکردد الحمد لله امر الی همانکه کردید
و ای ای ای ای روز روز در آزادیاد و بیرکیک از جهان را تا
محابره مینماید و باین اکثرا نموده در نامه فویش ایزرا

حمدی مفاسد سلطنه و درسیاری از این شواسته نیز بود کرام
گاتن از همه برخانش ناری امام مخصوص در پیشی در مردم دری
با قدرتمندی آن دور تقدیر شود در نهایت اکثرت موسیی در پیشنهاد
راحت و اساسی فاصله کردید و دین آن اکمال شد اینها از زوای
اهمیت باشد بعد از حضرت پیغمبر حضرت خوارجین در کوچه زینه
بامری موئیش که آن روز را دوست داشته و در دور
حضرت رسول در در حممه تاسیسه ای ها صلک شد که از روز
محترم داشتند و اما از دور فرمان بعد از امام حسن علیه السلام
تفرسی کرد تابعیت حضرت رسول علیه السلام غذاند و بر پیش از
اطهار سلوک خود را رسی بودند و اما بش را قی که از نقوس
محظوظ در نهیه حمال ساکن و حضرت اعلی واقع آن نقوس
فی الحجه از خالق غفت بودند ولی بطهار بر اسماء مخلصه و طوفان
ستده شهدا را در حقیقت بر صراط مستقیم و نسبی قوم فاعل
وردن به راه سخ و ساکن سلک امّة اطهار بودند
و غلیکت بهاء الابی شاعر تبدیل شد

هر کام

ای شناق جمال رودگار ذوقی و بیوت شب چشم
و مولای کرم انگله این خیسم رشان زاد طبل غافست ناوی داد و در
حصون مریت ساکن فرمود آزیدی ساقی گوش خد سان
نوشت نه دارست جمال افسوس شد فانش شناشید و این ترا
بصرف فضل بود نه عدل مریت بود نه تھائی مرد ت بود
نه یافت راجحه دله اشکر علی خان فضل احمد عطیم عزیز
بت بهار شمعات

خطیب هو الابی

ما هلام و صفع خنابر کرس محشی کشت در روم شوره ام فرح و
شروع از دست ساقی همود نزدیه و در ما تهد راز اذلخ
شون امکان باک و مقدس کشت پس تو شاهزاده غلام
در کاخ حضرت بیتل ای از این ها از همیشه مدبوش و مرت
باش تا در این قوده خاک نفنش پاکی کشی و حلوبه اخیم
افلاک زیانی و لیس ز اعلی کر السیدم بجز این گذم
احمام غضربی داره جهان طبا یعنده چون در عالم خود نینه جان
غاضر لطافی دارند در فجر و افق عالم روشون و غیره پس هاظه
کن اکر حفقت انسانیه که از جهان المیت چون در پرست
وجود ترقی نماید و لطف ای وصفا و تبرانیت و فیض بای

اکتاب کند چکونه از افی و خود بپوشود شود گردد و بهای علک
ستبرهای رنگ
خوبی
بابی
بابی
بابی

ای متوجه مملکوت امی این خبر قوم نموده بودی ببینید تا قیلاً لاعظنه
شد و نکوش بونش استماع کشت از انتظاف خویی خیرت
احدیت ایند و ایم که احیای آن ارض را صراط امریاست و مشتم
بدارد زیرا از این اتحادات شدید است فرلاز اتفاقات
عطیه هم و از تاییدات غیره ای دارم که آن دوستان ای
بهنچنانکه در این مسابقات شنیدن را تبار محبت نماید
بعنین همان در این ایام فران نمایند که شعله ایش در کبد افاق
برآقش و زد و گند از زرول این مصیت دینما نماید اگرچه
طلبات هنوم و احزان مملکوت وجود را اعاظه نموده است
و حضقت موجود آرزوی عدم مینماید لکن با یاد قنام بر علاوه
کلمه ته نمود و بعد های عروج کرد و اینها علک استماع
ذکر فاعله سکم و درقه ماطمه از اختری بذکر بهان فضل همای علیها عظمی هم
تسبیه رفعی باشد

طهران بواسطه حاب امام محمد باشم تاجر کاشانی
حاب امام سید علی المشهدی میباشی حاب امام زاده احمد علاقه بند
حاب امام غلام خسین حاب کرمانی غلی حاب امام غلام
حسین ثانی حاب امام صاحب اوصی امام سید علی حاب
امام محمد حسن حاب امام محمد علی کاشانی حاب ثانیت
امام اصفهانی حاب استاد علی بناء حاب امام
ابوالقاسم حاب استاد حسین حاب امام محمد غفار
حاب امام عبد الحسین علیه السلام و لشیانه نهم جمادی الاولی
۱۳۲۳

یاصا عیی ای سجن

هوشه

الله است ای دلمجه عز فرعی و ملادی بدی خرمی غیاثی
عز تقیتی کو تو خشی ای بیل آزاد عباد ما محجتبهم فشاره ای الموی
عن شاهده ای سوره طمع علی الازهاره کو ما معده همیزیات
اوی پهندل عن التزییه ای مرکز المخلوق بل سکوی الائمه
و کشفو الیحاب و رأوا آیات خوش طاهره فی الافاق

وَأَنْوَابُكَ وَبَابَاتُ الْكَبْرِيِّ وَثَبَّوْا عَلَى أَمْرِكَ الَّذِي بَرَزَ
عَنْهُمْ إِنْكَانُ الْأَرْضِ وَسَمَاءَ حَتَّى يَنْتَهِ الْفَنْصَكُ الْمَدْرَارُ
فِي حَدْفَقَةِ الْأَسْرَارِ وَالظَّلَّوْا بِالرَّمَزَ الْمَذَهَّبِ الْمَذَهَّبِ فِي الْأَثَارِ
وَبَأَجْلِمِ مَطَالِعِ الْأَنْوَارِ وَإِمَامَتُ تَرَّلَ فِي الْغَدَوِ وَالْأَسْحَارِ
لِيَدُلُّوا عَلَيْكَ وَنَظَّفُوا بَذَرَكَ وَثَبَّوْا عَلَى عَدْكَ وَدَعَوْا
كُلَّ خَافِلٍ مَرْبَابَ الَّذِي سَعَى الْيَقْنُ مَعْذَبَ فَرَاتَ أَنْكَ
أَنْكَ الْكَرِيمُ وَأَنْكَ أَنْكَ الْعَظِيمِ الْمُقْدَرِ الْرَّحْمَنِ | أَيْ إِنَّ
خَابَ أَنَّا مُحَمَّدٌ عَلَادِهِ نَمَاهَاتِ طَلْكَ مُغْزَتِ
سَجَّتْ أَنَّهُ اللَّهُ الْمُوْقَنَّ الَّذِي عَرَجَتْ إِلَيْهِ الْمُشَرَّخَاصِدَهَا
بِالظَّافِ رِبَّا الْوَرَقَةِ الْبَطِّيَّةِ خَادِمُ الْهَلَانِ ضَلَّعَ أَمْجَمِعَ
يَا صَاحِبِي أَسْجُونَ | بِهِ الْمُهَاجِرَ

بِوَارِطَهِ خَابَ أَنَّا مُحَمَّدٌ يَا شَمَ خَابَ أَنَّا غَلَّاجِينَ عَلَيْهِمَا بَلَّالِي
يَا صَاحِبِي أَسْجُونَ | بِهِ الْمُهَاجِرَ

إِنِّي إِنِّي بِهِ أَعْدَكَ الصَّبَرَ وَرَقْكَ الغَيْرِ خَاضَ فِي كُورَزِ
السَّرَّ وَرَغْدَهَا مَا يَسْتَبِّرُ شَفَّاقَتْ فَدَكَ الَّذِي أَهَاطَتْ الْأَفَاقَ
لَهَلْزَفِي يَوْمَ لَهُورَ زَرَثَتْ أَفَدَامَهُ عَلَى الْعِدَّ الْقَدِيمِ
وَشَرِّحَ صَدَرَهُ بِفَيْضِ النَّوْرِ الْمَنِينِ وَالْمَهَهَرَ تَرَسَّلَ إِيَّاكَ دَائِمَةَ
يَيَّاتِكَ بَنْ الْمَالِمِينِ أَنْكَ أَنْكَ أَنْكَ الْكَرِيمُ الْرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
عَلَيْهِمَا بَلَّالِي

بِوَطَهِ خَابَ أَنَّا مُحَمَّدٌ عَلَادِهِ نَمَاهَاتِ طَلْكَ مُغْزَتِ
سَجَّتْ أَنَّهُ اللَّهُ الْمُوْقَنَّ الَّذِي عَرَجَتْ إِلَيْهِ الْمُشَرَّخَاصِدَهَا
بِالظَّافِ رِبَّا الْوَرَقَةِ الْبَطِّيَّةِ خَادِمُ الْهَلَانِ ضَلَّعَ أَمْجَمِعَ
يَا صَاحِبِي أَسْجُونَ | بِهِ الْمُهَاجِرَ

رَبَّ رَبَّ أَنَّكَ الْطَّيْبَةِ الْرَّحَانِيَّهِ وَدَعَتْ الْجَاهَ
الَّدَنَادِ وَوَدَفتْ ذُوِّ الْقَرْبَى وَقَصَدَتْ الْمَعَاجِمَ
وَدَفَتْ عَلَى عَقَنَهُ قَدْ كَسْتَعْفَرَةَ لَذَنْبِهَا مَكْتَعْفَهُ لَكَرَهَا
طَالِبَهُ عَفْرَهَا رَاجِيَهُ فَغَرَانَهَا مَحْزَنَهَا بَلَّالِي بَلَّالِي
الْطَّانِكَ الْعَطِّيَّ رَتَّ الْمَلَكَانِهَا سَهَّانِهَا الْغَطَاءَ وَ
أَرْشَحَ أَنَّهَا بَيَاءَ الْوَنَاءَ وَقَدَرَ لَهَا لَقَائَكَ فِي الْفَرْدَوْكَ

۱۴) علی اکن اش اکریم اکن اش لعنه سیم اش
اش الرحمن الرحیم رفع تسبیه سیم اش

خا ب خا
بو الابی

ای سندۀ استان الی نامه شمارید و تصریع وزاری
در کاهناری در نیمه شب کردند و طلب عون و هنات
غطیمه نزددم که لصرف نویست فوه فی غنات فرماید
که در حسنه و اس نفیسه ترقی مائید با مهله المحرره قمر و بخاب
غلام حین نجی از قبل من تختیت ابیع ابی بسان محضر مردم
شده سندورم حین ۲۳ رسالی ۱۳۶۱ عده های عباس

هر خ ط هر هر هر هر
ط خا ب خا
بو الابی

ای زائر خوش الحان یاد بار آتیم که چون چون چون طیور محسن بودم

دان منع خوش الحان ابعاع تقدیمات الواح دامات لاوت بنود و
مل در حال پیشی دا بهمال و عجزیز خاصه خاصه مقبلین الارضه
المقدسه حرکت میکردم و در لذه فخریای بیارک را بمناسبت به پیه
ترنیل و آذان لذه تشریش تشریش و ترنیل بنیودی ان روح و کامل
فراموش کنن و آن در لذه تردن را اذکوش رودن منا اذکر خجاله
که مو اس آن آیا هد و ملکوت ابی هایی و شایخ آن تصریفات را
در خلو قله اه نگیر بایجوت از فضل حمال بایگ اس دارم که اهای
ثابتین برکت علی میں کردند و مکاتیبی که خواسته بودند با وجود
مشغوبت بی ثبات و ثبات افغان چون چون دهد داده بودم
مرقوم نزددم در جویخت رفع تسبیه

ظاهر هر صلح خا ب زائر اما پر فضل هر علیها بایهه الاب

ای رفته مخدسه درین استان در فانی از قدس دیگر تجهیز
منبت کردند که جهان و جهان را بولوله و زلزله اندانته از
الطف حضر قبیم اسید دارم که توکی ازان و ذات ناطقات بگردی

دان کشور د بوم، البشوق و شور در ای رع ع متبرد

ظ خا هر بوبه

جانب فاشکر الساخنی انا بیر فضل الله علیہ بنا به الابر

بوبه

ای سنه الی اشکر لله که نسب شخصی می کند جذت ساعت
اقدس شهود و بحمد امی استان صرف درید و نجاتی از تو اشرار
مستضی شد و در مدت زمانی که بی زبان راند و خانی از ناده
الست مرمت کردید که با کوپان و کف زنان و سنتین فشان
بینان فدا شافت و همان درجه جانان یافت و از این
عالی غریب نزد و چون ستاره نحری از مطلع مکوت طبع فرود
و البهاء علیک رع ع متبرد

ش

بوبه

ط بمحیق فاشکر الساخنی بیر فضل الله علیہ بنا به الابنی

بوبه

ای اتهه صنعت فرا بونی حرم طوک آرزوی اینها ملا عنز و نزد
خا شب د خا سر کشید و تو محض فضل و الطاف نا فرشتی د

این نیت بر صرف غابت من دون استحقاق پس شکر الی بجا اور
وقدر شکر الساخنی ابدان و البهاء علیک رع ع متبرد

ظ خا هر بوبه

جانب بیر اعلی محمد خیاط علیہ بنا به الابر

بوبه

ای من شام الانوار فی فخر الاصرار طرفت و فرغنا دست نشر حا
و انجذب فواداً بما ذکر اسک فی ساعت العتبة العلیا مشهد
الکبریاء مطاف الملائکی لعرک ان ہذا ہو فضل العظیم والجوہ
المیں والزراکریم و البهاء علی کل مذکور فی تک الحضر الرحمانیة
والاثار الربانیة رع ع متبرد

ظ خا هر فضل آه بوبه

ط جانب امام محمد ابن کشم پاک کن علیہ بنا به الابنی

بوبه

ای باد کار آن نظر الطاف رب اعلی گویند سلسلہ سلاله بد و نعمت
کی سلاله عضری و دیگری روحی کی نفعه آب و کل است و دیگری
زاده هان و دل چون ہر دو جسم شود فوز کرد پس تغیر
اسم آن طی راضی و فاکیر و نقطه مقابل پون شیخ محمد بن شو

ناچون پریمیا، اینجان تاج مؤسست را بر سر نهی و سفر فراز کردی
و چون طوطیان هنری شکر خاشوی در اشخاب نفوس
چون کندم ارزادان خارج نمایی رعیت سپرد

بوارطه حضرت ادب ہوا الابر
د جا ب پیر زادمی طالقانی علیہ السلام، ہے الابر
خطبہ ہے الابر

ای ندویها نامہ پارسی ہائیک علیقی تا شریحان حجازی داشت نوشه
عراقتی داد ہے کہ آئی روز روکداز بود دنایی خوش شویتی بیمان حضرت
می نیاز از انجت تا شیر احراق بود وا زین ہبت مرستی از مادہ مثاق
طنوی لاصاب نوچنگ طربی لا ہمام و فعنگ و طربی نسخود ریک
خی وحدت فی ندا الکور عطیتیم و شربت کاس را تامیم حق عنان
ربک اندریم و حضص نماز مرقوم نصہ بود نماز فرض و داعب بیک
البته جمیع را عقیام صلات دلات نماید ہے کہ سراج اراده است و
بصباح طوب الکلار آب چران جنت پیروانست و تلیف
مضوص از حضرت مجن ابد اسافیر دنیا دن خاڑ زن رعیت
سبرست

بوشه
هران بو طه طا جمیر اعبدتے خا ب اقا احمد طالقانی این قیمہ علیہما
یا صاحبی اسحن ہو شه

ای ثابت رعید از در کاه اعدت ب محال عجز و باز ستد عالم و دم
که بدر و مادر باک کمر را در دیای بخشش و امریک سترق فرماید و دست
خلد فردوس لقا حدیقتہ بقا و دل فرماید و سطهر الطاف بی پان
نماید و علیک الحجۃ و لہشنا، رعیت شد

بو طه قائم قائم علیہما اللہ الابر خا ب تا پیر زادمی طالقانی
علیہ السلام یا صاحبی اسحن ہو شه

ای ثابت رسیان طالقانی را وفتی حکومت ایران خواست
که بیویل ب محال مبارک و بد دلی چون ہائیک للا اعلی بلند شد
و اذواز ملکوت اینی تافت حکومت نصرت کردید و این ج
داست اشراق صحیبی بود حال باید ایران کو شدند تا کشور جمیع
کردد و افلمیں پائی شود و با تکمیل طبایر متقدور بود و محقق کرد
یعنی نعمتی در ایمان بر انگریز که ب منشیر لقحات ای پردازد
و در ارکان ای خطيه دوبار تقدیم کلکتہ تھے مانند روح در غرور

دشیان سیان نماید شما فی الحقيقة خدست قام نمودید دارالله
دریست خات فاعل تمام عازم لفظه می رکشدند ذلی حکمت
خان قیض نزد که از دست مراحت نمایند داین هر چیز
بی نهاد ب موقع واقع شده تا مسلوم کرد که نفخات کلشن این خواب
قائم مقام را به خان اورد و حکم داده نه تحریر کرد و شوی شما
علی العحاله برآشت ذمته نمودید داراین سیان در آنند ولی شاید
دست اسر شما بر نیارد آرزوی تشرف فرمای شما سکنه
لهم اما ذوق حضرتیه ولی بشرط اینکه در نهاد روح و بجان باشد
و علیک الہماء الابر ع مع تبریز

خطبہ مولانا محمد علی طالقانی علیہ السلام اسسه الابنی
ط جناب ملا محمد علی طالقانی علیہ السلام

با من فتح لی بصیرتہ بوزیر فرستہ بن الوری ناخلمان قدرم کاری
مواج طاخ خنجر ملعون فر لافش الابر و بقدف الداری النوری
واللہ کی انقدر من الفیضات الکبری علی تلویت اهل الرفاه
و پیشر کی علی زیر ایلخاص الاصفیاء و حب فراد الاقفار، مثل میا
الرب چیل فاتح انسان بالکنپر ذاتیل و اطعن سیان

بالقطع و تجییر فعلت تقدیست بذاکر عن الغم و شهو
و تزیینات بکیون شک عن الصعود والنزول و تعالیت بهو تک غیر
الطبع والفرد لک الحمد باید عینی الی میں الطائف القديم و
ادردی علی نسل فضلک العظیم وستیغتی فی عین نسبتی وادخلشی
فی باطن خنک اینیم لک ایشک رایری اعمالین و لک ایجوی
الله فی ایسوات والاضیف و ایها علیک مع ع تبریز

بو الابر

شم آنژ لای لکنکر و الہم وحلا لیل طیف و لشنا علی وچک
المتوحه الی الاخف الانس لمیش بفتحات رک الائی لمیش
فر اندر غرفان رب النوری و غلی الورقتین المؤقتین ضلیعکیما و علی
انیکما و علی شنکیما و ایها علیکم دلکیم حبین تبریز

بو ہٹھ حضرت ادب

احمای طالقان علیکم بہاء الابی

خطبہ

ای ایمی ای ای در کرہ زین قبائل و شوب و مل و ددل پنکن بیجو
و مشهود هر کب در سراف و علوم و فنون شهور شرق و غرب

و در خیز و جهودی بصرف نخایش المرئی هفت از ازان اشراق
فرمود و پرتو غایت برآفاق مذول داشت و این آنچه اصل
یخپس رحمتی فریاد و ذکر فضل نهاد یونسی فرشاد پس اهل ازان یاد
بشکرا از این فضل عظیم خداوند علیل فضائل و خصائصی دین قبائل
ظاهر کردند که نیت و طراز تسلیم عالم زبانی کرد و این قشرت
اللهی رفاقت این ملت برآزندگان آید ای دوستان در میان اعیان
یزدان آرسیده اید و از خواسته رحمت جهان چون سرمه آزاده داده
و احیشند آب حیات نوشیده اید حال از فداء بخواهد تامث
و تاثیرش در گینه نات طاهر و باهر کرد و بالهای علیکم شرع
ست بپنداش

ق بوهله خا به سیکم ہوتہ
اہت ای طالقان علیم بیا بهه الابی
خطمس ہوالابی

ای باران حقیر و عاشقان جمال اللهی خا به بر افضل نه
در مکوت خویش ذکر صلح شما را اعترضه و بخلافت و ملاحتی ذکر
کرده که فی الحقیقت سب سرور کردید و از رای کل اثرا غایت نهاد
نموده و این عبده را مشاغل و متاعب و اضطراب دلکم خنجر

چنانست که صفت شوامن با وجود این بخوبیست که خاموش ششم و فراموش
کنم قلم برداشته و این باره لفاظ ششم ای شفیقان روی در چشمی دایی
شفیقان روی یوسف حمایی تو قبه بلکوت این فناش و بکوشید
و برآشده و مناجات کنند ای دبر اینی ای محجب لکنا دل از مردو
جان برآشیم چون علم محبت را و شیم رخ اعلام عالمیان را تاهمیم
چون روی دلخواهی تو با قیم خشم از غیر تو بستم چون بجهان تو کشودم
ای مشوق حقیر پرتوی در دلها افکن و خلوه و قلوب بنا تا زهرت بدی
از اد کردم و بکلی سکرفا ت بشیم شعله شیان کردم و بخوم باز نه امطلع
اشهاق آیات توحید کردم و انجوار بلکوت بخوبیه نیاسه می
شود و مناجی نقی دل انکله ملا، اعلی فشم ای پروردگار تائب فرمای
ای امزگار بامز ای غیر منفر کن شرع سببند

بوهله خا به ای عالیه بیا بهه طالقان

خا به برا ای خا به بر افضل نهاده خا به ای خا به
اما زین لیا دین خا به ای ای خیں خا به ای احمد نقی و سائز
دوستان علیم بیا بهه الابی

یا صاحبی اسحن ہوئے
ای باران عبد نہسا، سرحد بدف سهام حفائید الحمدہ شان
روی آن مرید فائز سرت جام صفائید و بنده آستان خداوند عطا
فضل و غات او را لاحظہ نمائید کہ ما جمعیم کرد ظل خیر غنا میر داده ایم
و در ساختہ شجرہ حماقیش اکسیده دایم مانند خوم در بونچ ششم و مانند
طیور در تکب جوق اینیز و فرن الحمدتہ ابواب الطاف مشهود
و صد و راہل نیضاف مشرق تخلیات حیات محظیت و ماند
سماویه عسو طرد بیط با وجود این عطا و دفا و خوش و غات بی هشنا
سراد اراشت که در بحوثه ادا و جفا جمیع او فاراز سر در طیور و فرج
و شادیانی و سرت زهانی و موبت اسمای گندانم حباب اکابر
اقافی احتمیه تخلی شمات اعدا و مصائب و للاه اولست پل جمال اینی
و فرموده استغاثان اعظم منقت رو ہانیانست و شوتان سبک
حیرت عموم نہان کر دد و انتباہ سکانگان و علیکم نجیبہ داشتاء
تہبیش ع ع

بدر ہلکه حباب اسیده سه طالقان
سو

جانب نر افضل ہے جانب نرزا اسحاق جانب نر زاده لفظی
جانب نلا تسلیم امته ناطقہ امته ساره فتوون اتر نہیت
امته بہ را بہ و سارہ ہبہ، و اما علیکم علیمین بہاء بہ الابی
خواہ ہر ہوئہ

ای باران عبد بہاء جانب امانتیه سه ستائیں بارکی ای باران
طالقان نعمہ نہ کثرت عین و بیانند و بخت حمال حضرت زیان
شب و روز بذکر حق مشمولند دبیث ایت المیشووف و مسرور
ای باران صہبای میثا و را شیہ اشراق باید و شیع شاق قلسوش
و اشراق شاید باید چنان شور و شوق دو لئی طاہر نما شد که فشاریان
را بفرہ و فشرہ لارا بید و بادہ فرشان لد بخجنا نہ تو یہ دیل کردید بخودا
و را ایشان لد بجلو کا ہ جمال حمان دلات کنسیه و اشغالان لد بزم قلماہر
ہایت ناید و علیکم التحید لاشناء ع ع تہبیش

خواہ ہر ہوئہ

سبحانک اللهم بالکی اینی اتصرخ الیک ان تجعل عیدک بذا
و اما لله ما لا کسر و بلا ذم فی الملائک و فویما فی الملائک و

و خادماً لامرک من عبادک بـت ابـعـلـهـنـاـ الـهـدـيـ تـقـدـمـاـ يـارـحـ الـوـفـاـ، وـصـبـاحـ العـطـاـ، يـوقـدـ وـضـئـىـ فـيـ زـجاجـ الـبـقاـ، اـنـكـ اـشـ المـقـدـىـ
عـلـىـ مـاتـشـ، وـانـكـ اـشـ الـكـرـمـ الـعـرـزـ الـوـهـابـ اـیـ نـدـ الـهـیـ سـلـیـلـ
عـلـیـ زـرـ زـاهـشـ فـانـ رـاـزـقـلـ عـدـ هـبـ تـحـثـ اـمـعـ اـبـیـ اـلـافـ
دارـ دـهـسـ حـنـ جـنـ بـرـ اـصـ اـسـهـ خـانـلـاـ اـرـقـلـ اـیـ شـاقـ سـجـاتـ
قـدـسـ شـامـ سـطـرـنـاـ وـتـخـنـنـ خـابـ بـرـ اـغـرـرـهـ فـانـ اـخـرـلـاصـ رـاـبـیـمـ
جـنـتـ اـبـیـ اـزـقـلـ عـدـ هـبـ، بـجـرـتـ وـأـهـزـلـ اـرـ وـلـیـمـ الـهـمـ الـاـبـیـ
عـلـیـ زـرـ زـاهـشـ

يا صاحبـ اـجـنـ طـالـقـانـ بـرـطـهـ جـنـ بـلـاـيـ حـضـرـتـ اـبـنـ هـبـ
لـتـبـنـ جـنـ بـلـاـيـ هـبـ عـلـیـمـ هـمـ اـسـهـ الـاـبـیـ
خـلـاءـ بـتـ بـعـوـهـ

سـجـانـكـ الـلـمـ بـالـهـيـ اـنـنـ اـضـعـ وـهـيـ عـلـىـ ثـرـيـ وـاعـفـ حـنـنـيـ تـرـاـ
الـذـلـ وـالـاـنـكـ اـلـىـ تـلـكـوـكـ اـلـاـعـنـيـ وـاـضـجـ بـجـحـ الـخـلـعـنـينـ فـيـ غـنـارـ
الـبـلاـ وـاـصـرـحـ ضـرـحـ الـهـمـيـنـ فـيـ سـدـ الـمـحـوـ الـفـنـاـ، وـادـعـوكـ بـلـكـ تـقـلـ
وـنـذـلـقـ وـتـفـرـعـ وـسـتـفـاـثـ كـبـرـيـ وـاـقـولـ بـتـ اـنـ بـحـلـ
عـدـكـ الـخـلـعـنـينـ فـيـ مـدـنـيـةـ طـالـقـانـ الـمـجـنـيـنـ الـيـكـ بـأـرـوـحـ وـالـرـجـانـ

الـمـشـتـمـلـنـ بـاـجـنـاـكـ فـيـ كـلـ اوـانـ النـاطـقـنـ بـنـاـكـ بـنـاـلـاـ الاـدـاـنـ
الـدـالـيـنـ عـلـيـكـ بـالـجـنـةـ وـالـبـرـاـنـ النـادـيـنـ بـاـسـكـ فـيـ جـوـهـهـ الـاـكـوـاـنـ
فـدـلـاجـ فـيـمـ ئـمـ الـوـفـاـ، وـلـاجـ فـيـ اـفـشـ تـهـمـ طـمـاـطـمـ الـوـلـاـ، فـانـبـتـ
مـنـ مـلـوـبـمـ اـخـدـاـبـ اـلـىـ تـلـكـوـكـ الـاـبـيـ يـدـعـونـ اـلـىـ الـهـدـيـ وـرـشـدـونـ
اـلـىـ الـمـنـجـ الـبـصـاـ، وـرـهـدـونـ اـلـىـ الـطـرـيـقـهـ سـمـتـ الـنـورـاـ، وـيـثـونـ حـنـاـكـ
بـنـ الـوـرـىـ فـلـانـيـتـرـوـنـ فـيـ ذـكـرـ لـيـلـ وـهـنـارـاـ يـوـ اـطـبـونـ لـذـكـرـ
عـشـيـاـ وـاـشـرـاـنـاـ وـيـنـاـجـكـ غـدـوـاـ وـاـصـالـاـ تـيـذـلـوـنـ بـيـاـكـ وـيـوـهـونـ
اـلـىـ تـلـكـوـكـ الـبـدـيـسـ فـيـ بـدـ الـيـوـمـ لـعـطـيـمـ بـاـجـلـنـمـ اـخـتـقـةـ
اـنـاـيـدـ هـتـ يـطـيـرـدـ اـفـنـاـ، لـيـجـنـزـ الصـعـوـدـ اـسـكـ جـلـ شـبـدـ وـاـبـتـ
فـيـ جـاـمـمـ اـبـاـرـ الـفـرـةـ وـالـقـدـرـ وـمـاـكـ الـعـزـةـ وـالـفـرـانـ وـفـوـادـ الـمـوـبـةـ
وـاـلـحـانـ هـتـ يـرـفـرـفـ اـفـيـ اوـجـ الـهـدـيـ وـيـغـرـدـ وـاـبـيـعـ الـلـفـاظـ
فـيـ الـجـنـةـ الـمـاـدـيـ بـتـ اـجـنـ زـيـانـ جـنـاـكـ فـيـ الـفـلـوـبـ دـاشـرـ
اـكـاـتـ مـوـرـبـاـكـ فـيـ لـهـسـدـرـ وـاـسـجـ الـفـقـلـ الـمـوـفـرـ لـلـلـعـبـ
شـكـورـ سـاـدـاـكـ تـقـلـبـ فـاـشـ فـيـ لـهـشـيـ وـالـكـبـورـ اـنـكـ اـشـ
الـرـحـيمـ بـلـقـ طـلـوـمـ نـعـدـوـرـ وـاـنـكـ اـشـ الـقـرـيـ الـعـلـمـ بـلـطـفـ
الـعـطـيـمـ الـفـيـوـرـ اـیـ يـاـنـ الـهـيـ جـنـ بـهـدـيـ وـخـنـاـكـ

حسب به زاد الوصف از احیای طالقان سایش بی امان نمودند
که ای عاشقان جمال حمان و ای شنا نان دیدارهای ای روح صحی نیل
نیا بیند و پیغمبر ای سرپالین پرند و زیان نهند شش دروز اشار
پرتوهای افزو طلبند و ظهور بر قدر صحی فرزروند بد کفر شفونه
دبشای نیترافق بالوف طالبان لار بیان ناطمند و بنام را
کوکی ایس پرتوهایت کبری برافزوند و بنار محبت آن را شعله
نیزه پرده او هام خلق بیوند دستین بد و های بیشانند کنج
و ایان بینه و فیض حضرت حمان مبدول دارند عالم ایکان
بهرکت ارد و ایواه مویست رو و خلق بکشاند از این خرخان
اثر در عدو حق و شرمان طاکر کردیک و طلب تائید و توپن شد ایه
چنانست که ایان نقوس سایکه چنان آهنگ است بیعنی را فرازند که شرق
و غرب با هزار زاید و علیکم الهماء الابی ع ع شاهدند

خطاب برگ

مس ہوہے جناب حافظ لمحه عدیہ بیا بیه الابی
ہو الابی

یا من ذکر شفا، تلوب البارد نیک دایق ناروق الاحکام

و شناک دوار بر فعل الا صعب، و شنا جا که ضماد جروح الانقیاء،
فرح علی بذال العبد و ستر قواد بذال ایکین بایحب و بثا، و سرماله
و حفن چاهه بفضلک یاد ایس العطاء و محیی لعظام الریبه قدرتک
الآن نقدت فی حقائق کل الاشیاء آنک است الکرم ع ع
تبیین

خطبہ ہو الابی

ما بته ته والده ایلخ دارید که حصول آرزوی دل و عان منوط بایمان
دمشروع طبایقانت ان تقرب شیرا بقرب فرخا حرکت سریع
و سکون قلیل تعجل و بعضی امور فرض و داجب تا هریب ظهور تپر
بلکه حصول شستاد نقدت خواستی دارکستی دلی امور دنخت تصرف
عالیم بالاستی تا ختری لنگک ما بخلو و الہیا، علیک ع ع
تبیین

خطبہ ہو الابی

ما زندان جناب اما بیرزا علی اکبر طب پ علیہ بیا بیه الابی

ہو الابی

الی و خلاقی و حمزی و غایت فنای اجرح من بدی سلطان حیرت
علی کل شی و سلطنه قویتک کل شی و ظهور بیتک علی کل شی د

و اول بت بت ای خسته طنک خشت آسمان
و آنست برانک و خست بقصانک و تخته فناک دلت
آلا سورالک و توکلت عذک درست نفی هندرک ناضل نیا ثا
و قدر لی مانثا و پیری مانثا و اسرچ صدری بیا ثا فاشقی ان شاست.
شکاک و ابرئی ان و افتاد اراده کن نانی لا اشا الاماتش
قدر لی الحیری او لای واخرا ای انک اش المقدار علی مانثا ای
بت عجزت لظر الاطباء عن سماجی داعيات حق الاسات
والحكماء فی علی انت شفا علی و برد لوعی و رواه غثی احصی بفضلک
وجودک ایک اش الرحمه الرحیم عز ع شیر

بومه

م جاب بیزا علی کبر علیه السلام الابی لاحظه ناید
خطاک بومه

ای تفرقع الی آته عه نویس که دل درنات ناژاست درج
و رفاقت تخریز که با وجود آنکه نداشی ای از تکوت وجود هر قفع د
نداشی سروش بوش نتو اصل و آینک توحید از لاء اعلی
تصاص عد و بحر عذایت متوجه فیض الطاف نازل و نائمه سماعی حاصل

با ز مجدد ای مخدود و بی جان و بی روان لای شمع نهم صوتا ولا رکزا
و اند است که اصحاب هیجان و ذهبان آید و البهاء علیک
و علی کل ثابت علی عده نه رفع نه متر

هوالا برس

باب بیزا علی کبر خان علیه السلام الابی لاحظه ناید

هوالا بی

ای بند و بینه رشیع بملکوت ابی درین صبح تقاضکه ای نوار خلادک
ملکوت ابی مملکت عز و شود را غرق ای وار رفته و پیش اعظم
عوالم و خود را عالی فرموده شش حقیقت ای واج اطمیم در دار ای پیض
النیار اشراق فرموده و همان قیض و شعاعی بند ول داشت
که عز ایها نلا بحرکت شوقيه آور دشجرد هجر و میشور عزف
آمدند بحر و رزمن و بیچ کردند تجویل اثار قوت خوشه هوار
مید طیع و در فلز خاک م تعالی کشت همال عظیم رسمی دل
و قفار دویزن کرفت و شرق و غرب آفلار راز مکد کر شنیدن
یافت صنایع و بیاس چون بحر بیوج آمد و حفاظت و دفاعی آیه آسره
طیبیه معنده تامه ایشیا ای واج یافت باری این آثار خواران

نیز اعظم است در فطره فاک دیگر لاحظه نماید که همه آنها با هم و قلوب
و افکار حاصل است وع تند

هوشه

لکن ساری خان میرزا جهان بزرگ اعظم است هوشه بزرگ آمید بزرگ امپر

هوشه

ای نهادی پهلوی پاغالی نشانه اهواں ناشنون خوش
پر دین در پیر بین هیلیس در هنات در شنید کی روشن ناشنید در فرورد
چون آفتاب جهان افزود رشتنتر گردید چون دعات هضرت
اعتدت شال ازست و فضل دعوه است شک و حدائق کامل
از ناجحت اسره جهان شعله زند که حکلار ترش بیقهه سارکه ترس
و نفعه جان پرورد عود غیرش بشام مشام آمد هست هر بت
عطی هیث محبت کبری الی سبقت الاشیاء
تند وع

حضرت ولاده علیه السلام الابی رائکپر اربع ابی ابلغ نمائید

و مکوئد ان که مقام دشان غذ الله عظیم معاصرت علی ہذا البلا
و شغلت ہذا الامتحان شد پر ع تند

هوشه

ساری خاب زی اعلیٰ کبر حکم علیه بناه به الابر نمکن لکن

هوشه

رب و جائی اذ از سر الی مکوت غیبک الابی و چبر غنیمک
الاظماره فی علانیة الاشیاء ان نظر الی ہذا العبد بنظر جهانک و
توهه السبل مخلات آین فیوانک داریں الله فتحه فی تفتحات
قد کنک دهننے و خشنه دار و دیر غلنه و دروده فی نوعه و کشف
اکرب العظمی مامن سبقت رحمته و سبقت نعمت نعمت جنت
و نظرت صحیحہ انک ایت الرحمہ الرحیم و ایت ایت الحکیم اکرم
عمر کنک تند

هوشه

بوشه خاب این خب تاری فضله ره علیه بناهه الابر

هوشه

ای بوس دین نکان نماید که دمی فراموش شوی و نفسی اخاطر
بروی ہمواره تزویی دو رامنی دعا ضرا بخی فی الحقيقة

استفاسی نمودی و قدم راسخی نمودی و ماسان مقدس فادشی
جمال ساک را فراموش ننمودی و کوشش هرست بدیوش
نمایدی فرزانه خشمی هستم دارخدا خواهم که همانی فریسم ارد
که ازین عالم بدایی در سپرخی جان باز فزانانی سرگردشیدیان
گردی و هوان نشر فدائیان شوی و علیک التحية و لیستن ارع
هران ردهنه تامیرزاده دامحمدو ۹

تامیر فخر نهان سید مرهم تامیر فخر نهان لاحظه فرمایند
ماجات طلب بسفرت بجهت مرهم تامیر فخر نهان علیه بازه الابر
بیوهه

الله سلام من اشرف بانوار القرآن علی یهی محل انان و اینی
الحقائق الخاتمة الحامدة الحمد لله في الحيات نفحات الفضل
والمحبود والاشان و نقد لمبتهلين في خلال نجیس الى
فضلا جنة الہیسم ونجی المتصدقین فی مدحه العذاب الالیسم
الی اوج الغور المیم بت ان عدک ستمی فضل لاقناع بالعدل
واجمله ایه حمکاف فی الملا الاعلی و مظفر عفوک فی ملکوت
الابی وغیریں بحر غنا یاک دا سیر عفوک درعا یاک و

وستحباب موہبک وندیم اجنک واسمح له بالقرب والقاء
فی روضنک النقا وحدیقک النقا انک ایت الرحم وانک
ایت اللطف وانک ایت الغفر الوود والرود الحکیم
تسبیحه شیع

یاصحبی ایجی ۹
رطبه حس زار اما فخر زهقان دوچه طبیه مسلکه بن رحیمه قبه ایه صفا یه خان عینی
بنی ایه الابر یوسفه

ای صسته آن مون قدمی عیینه حضرت ایه مدبر زکوار در عراق
بشرف لقان فارزندی ایه هنر تکوش غوش سانع ددر اذوایه ملکه
مشترق کشت و ماین عبد مدغی ندیم و شب در درسته
مقدس مستقیم لود تا انکه روع بفرهان نموده جان و هیان کان
بیاده ایه مسرور دوئن بکفت حال الیوته تو صبیه ایه شخص
پیلی و ایت شوت دسته ایت ان نیم قدم قیمه مانند او پیلی
و اطواری قیام نیمی کرب غزت اندیه و بخت سرمه دیه
هان جان یاک در جان یاک نسرور شادان کردو و علیک
البها، الابی ارع تسبیحه

بوشه ۹
دشنا باد بوارطه خاب سر ز محمد حسن حکم را ریب
خاب شصر الملک علیه بهاء الله ابی
با صاحبی اجنب ہواست

مار مرانا من د تو هر د و بندہ این استانم و خادم و ماسان سادست
در آغوش کد کر نامم و مجان ددل کوشم و بخششم و خودشیم شاند مد رقه
عابت تند و کوی قدسی از بیدان غبودت بزمیم اوق نرو
اندرست و راست و جوراند رحور روح و حیات و شهادت
خحا ز جانان کائس طور است فرا جها کا و راست خرد نشور است
مورست رست فور است نور علی نور است این مو اہب «
عیوبت هنان مقدس پر تو انکنده و جلوه نماید و خنکشاید و بلک
الچه و هشنا و ع

بوشه
ثت خاب شصر الملک علیه بهاء الله ابی
بوشه

ای بندہ لہر الان درنات کر ما که حرارت نوزخون تنور است
افزد است این عبد فائد کر فه و بخلوب نامه پردازش تانی ای محبت

الی با جای حمانی افسم ھاری کر دد ولی بیهات بیهات فارسا
چه نهانی که در این سیدان جولان نماید پس بترانیت که نقصین
تشیخ و توضیح خنی اشاره و تلویح این مخالف و معانیکاً تقلیب برخانی
خوب نمایم زیرا و اتفکارات و بدعا شه بترین مبنی است و خصوص
حضور بقیعه با که مرقوم گفته دید این ایام از تجویم و تحریک بی فایان
محمد و حاصل نیذا و قوت و گز موقوف فرماد و مانو شیه در فکر
زربت نقوس مستند باشد زیرا الیوم نایدات مکوت ابی متوجه
نقوسی بود که در اعلاه کلمه ته کوشند و در شر نفحات اهempt
نمایند و آته مینک بصیرک ع

بوشه
خاب سعید الملک علیه بهاء الله

بوشه

یا من استعلی شارحة همه فی سدرة المئی قدم ایم الاتصال بذکر کل
السراج و هنادیان نیل فرنگ سکن منهاج الحب الخالص و ذهل فی
الوفا، الباب الرماج دانک ای فاشکر به ریک ما فی قصی
علی بذکر اندیین نهی ہو خیر فرین و فم فیت و فتن بذکر فی لغۃ تقدیس
و دید یوگک بال توفیق و بطلب لک التائید و بیتظر لک

سحاب العطا، وستدر لک مدی رجهه به و شایر لک مهدی کل
سوی سبز فرمونه ایوب السد دیستکتینی مده الورقه المطرزه با حسن طلحه ایوب
النا طفه العظیم دادی حسینی محجتی لک یاسعه النجیع

بوشه خاپ میں امتهه و لہ خاپ شجاع مشکر علیها بہاء اللہی
یاصاحی اسجن ہو الابر

ای اقتہه دران کو عظم و درد بیع اماقی بیعت شدند کہ آمات نوجہ
بودند و رایات تقدیم زیر انجمنی مرہب نوع واحد بر جمال دنبا واقع
وان اکر کم عذتہ آتفا کم ثابت په جمال و پیش و پیش
اماکل دظل کله تہ دکل منہدا فرضات الله پس خود را خیرین
کہ امٹ ازاما درس پرده حجاب په تلاذ نمود رس تہیۃ الخدور
و رس التجال غافت علی عظم ارجمال رس باقلبی ناست فندی
را سخ دسانی باطن رفت کله تہ قیام نما و بکوای پروردگار، همین
درس عصمت لہشیم دما حجاب و عفت بدم و قرن ولی مرا
کرزو چائت کر علم فرنگ برازرام و بکسری آستان تقدیم رس زانم
و ابھی برآزادم و بسیاہ جبل بحوم نایم صفوی الوف رادیم

و بیان اضلال نقض را برآزادم توئی مسین ضغفا فوئی نصیر قرار توئی
لخیر اما، انک اث الفوی العدیر ع معنی

بوشه خن فیضه علیها بہاء اللہی
حضرت مصطفی الدین علیها بہاء اللہی الابر

یاصاحی اسجن ہو الابر

ای مخدی نفحات تہ الجہد مضری و مطری مضری بخوب دلائلی
و منتظری بلذور اثاری بیوت کبری نصرت بر دو قسم است کی نسلن
بعالم جهانی دارد و دیکری قلعی تعالیم روایانی هر خند مرد مظلوم و محکوب
دمره رفقول در غوب ولی نصرت ہی جهانی راثناج موغروہ و اثار
مشکوره مفترزه دمی است دعارت ارشنی ولی نصرت معموتی روایتی
اقایی است کہ شاعر ابدی است و حراش سردی داہش
کم زئی و هوش لازمی بار اسد افضل و عفات حمال قدم
خان است کہ بر دن فرست مخصوص راشی و هر د فیض مشکور مٹوید
و روش مشهور تا بقوتی الله و بحقی رحمانیه و نطقی پیغ و سانی
فیض و فتحی مطری و اثاری متور و تا امی مسنبور در دمی رسن و فتنی
چون کلزار چنے و ادر اکی نافذ و ساعدی فابعی برفت امر است

قِمْنَائِي قِسْمَان روی مُنَزَّه خوی سعْطَر اکرْمُونَد بَانِهِ بَاب
کردی خفت چون آفتاب دِ عالم بالاروشن و تابان کرد و انواریمان
در پسین سپت نمودار شود و علیک الباءه عَ لَه مُقاَبِلَة

طَرَان بُوهَّله جَنَّبْ حَاجِي اَفَا مُحَمَّد
جَنَّبْ نَصَرْ عَلِيهِ بَاهِهِ الْأَبِي
بَا صَاحِبِي اَسْجُونْ هُوتَه

ای بندۀ استان حق اید وارم که از مرجهٔ شصراشی و شطر طنور
الطف الی شفشار حقیقی ایمان و اتفاق و توپهٔ استان حضرت
نحو نشت و ماده‌ای ان هر هشتری عافت امکن ناست یعنی
بقاعی ندارد هر قدر ملوک عصر که ایوم در طبقات ارض مستقرند
اما لغونیکه عصر روانی بودند ای الام و ای ابد الآباد بر سر غزت
ابدیه مستقرند الحمد لله قلبی نبور محبت به روش داری و خوئی مانند
کلهای کلرا و حمن عطر در در کلاه اهدیت بندۀ مقربی و در للاهی و
ملکوت ای مذکور و محمد وحش شهور از حق سلطیهم که انجاب راموش
بران نماید که مرد گان ان افليم از قبور فرش و ہوی میوشت و
بچیات ابدیه زنده و مرزدق کردند ایچه را بوطه خباب حاجی ا

محمد ایمال نموده بود یک سید و در مقام مقدس صرف نیشود و علیک
التجه و لشنه عَ لَه مُقاَبِلَة

بِلَارْطَهْ جَنَّبْ حَاجِي تَامِّ حَاجِي عَلَاهِ بَنْد عَلِيهِ بَاهِهِ آهِهِهِ جَنَّبْ بَعْضَرَلَهْ لَه
عَلِيهِ بَاهِهِهِ الْأَبِي
بَا صَاحِبِي اَسْجُونْ هُوا لَهْ بَحْر

* ای بندۀ هانفشاں جمال‌ابی در قرآن حضرت حماس نیز میادان
تتصدرو اتهه نصر کم و در این دورالی نصرت با غلاق حمامی است
وسان حسکم و اسکلار آسمانی الحمد سهستیار سیف و سان و نیز آن
وقوت بازوی مردان نه روح لست و بجان افرهست و امان
صحی است و صلاح صفت و اتفاق انقطع است و وحدان
صد هزار جان قربان بیان حضرت جانان که در الملاع شکلا فاتحیزی
در اینجا نی دقت نمائید و ملاحظه فرمائید که جنت ابی هر قدر
پر لعات و حلاوت و حکایت و لطف است فاعنی بردا
یا اولی الاصصار قاسی بقدر اولی نمائید غیره این رتو
تصیس چنان بفرش که شرق و غرب هالم مطلع آفای حقیقت
گردد و علیک الباءه با فرازیت بفتحات الله عَ لَه مُقاَبِلَة

طران بوهجهاب حاجی ابا محمد حباب شصر الدین علیه
سیده هاشم الابی
با صاحبی اجنب ہوئہ

رب و جانی و مثنی اعلی و غایۃ منائی ان عدک لمشیر تظر
بدایع الطافک متفرغ الیک مفکر فی امرک منکر من
اھانک مضرمرم فی قلبہ نار مجیک سضرم صبرہ شوقالطفک
دمشیج دمه توقاً ای مشاہدہ جمالک سنتین کب مستینیغاںک
ستخیر بجا کر نیمی الحفظ والامان ویتنی العون و لصون و الایمان
حتی قوییدہ علی العیش الراغد والستر و الرفا فی محلّ يوم عدید
یمنت فی راض الرفاه در قل فی ذل القنا، بت ایتہ علی انجتہ
و ترضی دسترس لہ مایتناہ ائک ایت الکرم الغیر الوثاب
و ائک ایت المعطی بلا سوال و ائک ایت الچواد الکرم
مقابلہ نہ

ہوئہ

خطصلن ای یاققیر کوینڈ کران ان آیت حسن و مطلع عطیہ بی خاشر خضرت
یزدانست این آدارہ کوید لکھنی است چلا میں است چرا

حضرت چلا ذیل است فر کامش ہوا رہ سر د مطلع نانت
میانست تی سر د میانست سرگرد نہت بلکہ اسی زندانست
کو بند این حقیقت ریانست ولیم اضخم نایانست زند دین رہت
تا جی از رویت عالم انسانی در سردارد و ہلکیں سلطنت اسلامی بر فی
ہون پرتوبالا و انکھاسات صوراً علی بزر و جان ادنی انکنہ
شود سلطنتش در جان فاک نیز چون عالم ماں تحقیق ناید ھنائک
مشایدہ شود کہ حضرت سیح ہون بجان نیخست علمش ملبدہ
و اعیش احمدت و ہمین سلطان امدی حمال احمدی ہون بجان
باقي شافت قوت و قدرت سلطنتش د عالم نانی نیخپیاٹ
و ای غرفت امکانہ رتوی اسلطنت لا مکانت داین
در خشنکی در ایش ملکت نماشی از تخلی و رتو فشانی در جان
ملکوت ای باری فر سکوت نزوم تا انجام چہ کویند و لش
مقابلہ نہ

علیک عز

طران ہمیڑہ جانبیا، علیہا بہاء، هاشم الابی
با صاحبی اجنب ہوئہ
ای ایتہ الاطفة جو سر محاذ دنیوت و سنایش بہرایں عبد

پاں عودت ماسن انتقد است اک عبد الہار اعوت محض
چانکه باید شاید صاحل کرد این تاج مبارک است داغظم ایات
دارفع رایات وسفیه نجات پس اک فرجیه المام صریحه داری د
طبع روانی نظر را مین خفائی دعائی بکش دادم خون ده فرنزه بیار
بستم دو کنیزها من تو را بانتاب باش سستان بتایم و تو مگلا
بعزیزیت این عتبه بتایش نبا آهان تو فرم بر دخوش شود و مانند
کشن همراه طاف در طرادت بیفزاید و علیک الحجه و لمسنا
مقابلیده ع ع

دوقله ناطقه اتر به هشت نیزه بینا، علیه بنا، هشت الاهبر خاطه ناید
نه مصلح ته هبر

ای دوقله ناطقه حضرت نیزه بینا، دو منع خوش الحان مغفاره نمادر
حدائق محمد و نعمت باید الحان در ترجم و تفسی مشغول و تو نیز خرت
آن دخشم اش محبت هستی داین راثبات نمودی ایغایات
جمال قدم نمی دارم که خان تائید نمی کنم کنکن هست
پیچ و نسلیل شوی و در تایش و محمد و نعمت حقی فصاحت و
بلغت را دانمایی والهای علیک ع ع مقابله

هو الا ببر

در قله پی احت جانب نیزه دینا، علیهها غلیهها بناهه الابی خلجه بنا
هو الا بی

ایتها الورقه لطیبه الناطقه بکرسه انجه اخچره رو چانی ان طیکش
انجذاب طاری بسیع قبول دصر و در حرم غیر تقدس بالحان
بدیع تلاوت شد عبروت از خیان خاری کشت و فرشت از
قطوب بلند شد آتشی بدل و جان سکان حرم چمنه هکنده دشعله بیگوار
و اکساد طاری ان هوای زدان اند احت او و فنان بلند شد
و نازه خنین بر افوهه کشت ارکان و چو قرزل شد و گینو ش
شهر و مضری بکشت په که طلاقت نصیت عظیم عنفو و شفایت
از رزیمه کبری کرد ای دوقله ناطقه سان لایش پرورد کاری نیاز
بلکش که در این راض احمد محشور شدی و بند کراک رتیه ناطق شنی
و در این فردوس عظیم حذب و شوق دولد و اندخداهه اهل
شدی و ایها علیک و علی اخیک الذین نتفقا حیانها
فی علا، حکمه هسته ع ع
مقابلیده

خط حمل نهادت طلب سمعت بجهت فرازک الافق الاعلى امام علی محمد ابوی

اته نه طمعت علی علیه السلام ابوی
بوشه

الی الی آن عدک علی محمد بحاج العفو وصفح والمدد وانی اعفر
بینی تراست غنة تمک وارجوله الفرقان باری الرحمن رب انل
کاس الالطاف فی بحوثة الرضوان واخده فی قطب الجنان
وخلال فردوس القدس خواز حنک الکبری داش الفقیر ارجمند ع
مقامه

بوالاشر

باب امیرزاده غفت اسره جناب امیرزاده اجلال جناب امیرزاده
جناب امیرزاده علی جناب امیرزاده حبیب جناب امیرزاده
جناب امیرزاده محمد علی جناب امیرزاده محمد علی جناب امیرزاده
جناب امیرزاده کبیر جناب امیرزاده غناۃ السر امام محمد کرم
جناب امیرزاده غناۃ السر استاد علی اقا جناب امیرزاده
اخونی امام عبد الرحیم جناب امیرزاده اقا محمد علی تراز
جناب امیرزاده علی جناب امیرزاده غناۃ السر محبین

ابن جناب امام محمد علی کاشانی علیهم السلام الاعلی

بوالاشر

ای یاران حضرت زیدان صحیح است و ہموار اطمینانی و قلوب بلا
بشری و داروا حراج را تیاضی و شبه احمد صطباصی و این مشتمله
بذكر و یاد دوستانی ما نتوس و مألف بقییه حقائق معقوله
یاران حقائق محوره کشته و ہون حقائق دلکش دلها شکشه
و نقحات جهشان شام شتا فانلا متعطر فنمه ای جمال ابی ای
حضرت کبیرزاده این سرکشانگان گھمکشانگان کوی تو اند و سودایان
روی تو غایتی فنده ما تا قلوب جلوگاه روی تو کرد خندور
الشکدهای پرسوز انقدر اسرار بر سر ارباب زیده و پرتو پیش
بر بصل رزند ع ع ع
مقابلہ شد

بوشه

ط جناب امام محمد علی فرازکاف علیهم السلام ابوی الاعلی

بوشه

ای بنده حضرت احدثیت ایام فرشتان است و وجود شهادت
در نشان کرد با در ترزل و شدت تسبیب است و طوفان لقضی عیاق
در ترک محکمات و تمک بنتا بهات در نهادت تیخ پای

مستحکم دار و قدم ثابت کن و حامی عهد بست آر و مرسی
رقص در کیدان کن و فسیلاد بزار این عهد عهد است بست
و این سیاق شیاق نیرافق ای نویرسان همان مشاید
و ای سیست غضران پرده خود مرید این بیان خدا و نظریه است
تبن وصیان است و یوم بفرات مرخ اسد و ایسه و خشنه و ایمه است
 سبحان به کل روی طبا هر دو روحی و لی نزد کیتر از ز دهان هر ی
فع
سقاشه

الله ایه

ط جناب احمد علی فی امیرک علیه بہاء السلاطین
الله ایه

ای ثابت بر شاق نوش احال تو که مشتیت معروفة الواقعی
و میشک بجهل المتن صدد داشتکت ایه طبی لک ثم طبی
و لی ای ای فرق تا فیه راما ز دز عبودیت هستان نقدس در حق
فر تجاوز نمکن هد که این کام هدو راحت جان فرن است ذرتها
اماں فرن و هیچ چنان منما که مقامی ایوم اشرف ایغودیت
استان نقدس در ایماع نصرتگلان نمود صبح مقامات
محاز و این حقیقت و محل مراست تصور و این حقیق این
اهنگ یا عبد البهاء از ملا اعلی بکوش این عهد برس

دیگر زمامی دکر را پهلوادت دهلام معع مبارشد

ط جناب اقام علی فی امیرک الذی شتم بالنا الموقعة
فی سدرة میثاق الله علیه بہاء السلاطین
هو الله ایه

یام نوجه ای و بجه شفت به الأرض و نسوات طوبی لک با
شت علی لمیثاق بشری لک بہا سخت قذک علی عهد الله
تانته الحق و ای حقائق و ای قرید و بیان کل التوحید بیظقوون بالشناه
علیک و بکریون و بیتلکون متاجری فی قلمک مخاطبائمن و فرع فی الافه
فی دادس ایه البوی و ای مظاہر آیات یک اکبری مطلع
انهادر الهی بقدرتک حق قدرک و بیغتو نک حق انتفت بما
لک تاذک فی الله لومة لائم و لک تنک رطب طک العنصری
غیر ای ثبوت علی میثاق الله ای بیت بذا عدیک تشتیت بذلک
اویتک دتمک باهباب ایار محبو بتک و القبط عزل ایتک
لک تزیبله بجل عبودیتیه لایتی جمایتک ای بیت و فقهی علی شیبت
و ای استقانه علی ما یه علیه بیغونک القاهره و قدیک البارو
شلاتکن مکلهه هبته فی بروده المترالین ولا یخمد سراح شبوته
فی شهادت الماقین بل زویی حرارتی فی کل جین و ای جمله بخیابان
فی افق ایقین و شهاباً ثان قبا علی الحمدین و راد عاً فانفت

علی المرجعین انک اث القوی القدر نامه ناطق انجام با اصل
 مضمون حکمت مشجعش کاشف ثبوت و دال بر سرخ بود و نه خنجر
 رساییه جواپه فی الحقيقة بران قاطع بود و دلیل واضح و پان میانین به
 و معنی میان والسه مو المعنی ولی فیه سود که اذان طافعه شروط
 انک لاتهدی مر احبت و لکن الله یهدی فی میثاء با وجهه ان
 فضایی و دلائل و براین کامل پیغام با استاد امام دادند
 و فی الناس فی تحدی لروا الحدیث لمیضل فی سیل السه و فی الناس من
 يجادل فی اسیه بغیر علم ولا بدی والا کتاب فی شر ما و جهه ائمه علیه ان
 مدآ درا بایک مر جیش نماید و معانیش اجلان صبرگز فیما قریب
 و اغیره و اصفر دانشمندان چاره را بحال خود نگذارد القا شبهات
 بر او محیط و ادھیط لمن از صفات این ندارد که هشتم زانیه نلکنی
 خلیه کبره و شیتا و حال انکه پیش از صعود جمال مبارک که قرضی
 در میان نه بود کنی از او نپرسد و لکن مسید کسی هیا دنی ازا و نیکرد
 این عبد در شب دروز عیمین یامورا و نکذا اشتم غباری برآو شنید
 ولی بعد از صعود هر تزلی نهایت اطمینان فلوج را با ویناید دیگر
 فکر نمی کند که فی همان شخصیم پی طور درق کرست چاره کول این
 همیز را خوده فوف راه فی خزان میں و انک اشت دع
 المترزلین فی خوضهم بی عیوبن رعی
 مقابله شد

ط جناب آن محمد علی فراہمک اخوی امام محمد حسن علیہما السلام
 بحیثیت
 ہو ائمہ
 ای پروردگار این دوستان لد در بستان غایب و کسان
 مهربت در کنار جو پارا هدیت سردمای پر فناست طلا دست فرا
 د این آخران نورانی لد هر فا و رحمانی روشن و دشان نما و ایشان
 بادیه بجهان لد بحری پایان دارد کن داین کلکشان صحرای شیاق را
 بی شیاق نور افاق درار تا در نظر کلمه تو هب بی تقدیم تو مشغول کردند و در چشم
 امکان سرست جام تو شوند و در زم الست هر ک قدمی بسته کرد
 و فیض کنان پاکوبان در وجد و در زند و شور و نعمت
 افراست که مجیره تو دشبور کرد ای یار هربان اریاک زوان
 غایبی نما موبتنی عطا فرما اهانی کن تائیدی ده تو فیض بخش تباخنه
 ضایی مبارک است موفق کردیم و مؤید شویم توئی مقدر و تو انا
 و مؤید دانا ا ای شیاق بذل غایبست شکر کن چندر قرمی
 که در فخر بدی بزر گهست کبری فائز گشتی و استفاده از کوکب
 دری نقطه اولی محدودی و استضاعه از اهل مقدار که شخصیت
 اسم اعظم کردی حال ازالطف و غایبست هضرت امیر
 بسطیم که بقوی موقش کردی که هنلر تزلزل شیاق را بقات
 ثبوت را سخ کردانی و چنان در زم عهد جلوه کنی کچون شمع
 پر تو اشانی جسم دوستان لد فرد ا فرد ا نکسر اربع ابی الاحن نماید

شب و در زیاد شان مشغولیم و الهماء علیکم ع مقدار
ط جناب آنامحمد علی علیه السلام السه الابر ملاحظه نمایند
ب خواسته بخوبی ہو لا الہ

ای رضیر قضاۓ لہر مصائب و زیادا، ہر چند صاعف دلامات
لکن اکر ٹھکر و تبر و د ملاحظہ سکردد کہ حسین بنی ہلکت انبیاء و متبینی
براس اخفیات زیرا حکیم قد رقد عربت و اعریبی تبب
و تائیر نزف نایس لابد جنتی دارد و حکمتی در امر است لکشف العطا
لا ختم الواقع و ازانیں کذشته بعد از صفت کری صعود ای انسه
نمیست غلطی است فوالله الذی الامور لکر پرده ایمان
برداشته شود کل تنای این عینیا نیست که خود و غیر زریں نسبگان
و دوسته ایشان در زمایت سرعت و تعجل رجوع ای ایشان نمایند
و لکن ہلکت الہیه این سرکنون لا مستوی فخر لمہلک من ہلک عین بینی
و لیبلوکم ایکم افسن عملاً باری اید خانست که انخاست شبات
الہیه نصیر من باشید محظوظ و دلخون سباشید ابها علیکم ع مقدار
ب خواسته

ط جناب آنامحمد علی فی اہر کاف علیه السلام السه الابر
ب خواسته بخوبی ہو لا الہ
ب خواسته الی الی اتنی بکل عجز و ابھال و ضرر و تخشع و تذلل و نکار

انما حی الی ملکوت اهدنک و ابسط اکف الرجا، الی افق حمایتک
ان تغفو و تغفر و الد عبک الذی نتک بعدک دیشناک و ترجی
فی غار حرتک الکبری و ان تغفو ان تغفر لوالدۃ التي انت بک
و ایتک و نتک بجل مثاک و اشتملہ بذاته بمحظات فیں
عنایتک و ادخلہ فی لجنة حر الطانک و فراک ای بت ای نعطلش
ذلک ان فاسقة فی میں جو دک و اهانک و شتاک اشرق علیہی نعم
الطانک و متذلل عززه بفضلک و نتک و اغفر لمحی فی تسبیہ
بغفوک و حملک ذکر کم انک اشت العفو الفغور ع ع
مقدار شد
ط جناب آنامحمد علی فی اہر کاف علیه السلام السه الابر

جناب آنامیرزا ابوالحسن عطاء رجایا جناب آنامیرزا اسدالله پیغمبر و در
غایت السا بن افاسد نصر الله عطاء رجایا جناب آنامحمد کرم عطاء
جناب آنامسح محمد علی فائی جناب حاجی محمد تقی ہمدانی
جناب آنامسید نصر الله قفل ساز جناب آنامحمد حداد زرک
جناب آنامحمد حسن ہمدانی بلو فروش جناب آنامحمد حسن ہمدانی
کوچک جناب استادیں فضل بند ہنابنیتیه جناب آنامحمد ایمہ
ہمدانی جناب حاجی محمد باقر ہمدانی جناب آنامیرزا علی
رفکر حسین قلنجان اینہ کلانتر جناب آنامیرزا علی فیضانی

جناب افامیرزا ابراهیم عطاء، جناب افامیرزا نعمت الله مکر جناب
 اسناد افغانی صباغ، جناب عاصی نیزاعلی حرب روشن، جناب افاسید
 عبد الحمید جناب افاسید علی ابن جناب بزرگ جناب بنیان، جناب
 افامیرزا عبدال ابن جناب بنیان، جناب افامیرزا عصیان، جناب بنیان،
 جناب افغانی اکبر ابن جناب اوستاد غبان، افاغد الله افغانی جناب
 افامحمد صادق جناب ادب، جناب عاصی محمد خواری جناب
 افامحمد حسن اصفهانی جناب ملا علی کاشانی جناب مشهدی راد
 جناب افاحین اصفهانی جناب افاسیدی خیر جناب فخر فران
 جناب علی قلخان جناب محمد حسن نیزرا جناب عاصی نیزاعبدالغفار
 جناب افامیرزا شکر الله جناب عاصی محمد سلامان جناب افامیرزا فوزی
 علاف جناب افاسیح محمد اشترادی جناب افامیرزا نعمت جناب
 اسناد علی افاسیشیر غایت الله ابن جناب افامحمد حسن افاسین این
 افاسی پیغمبر الله جناب محمد خان جناب روح الله نیزلا جناب
 محمد نیزلا جناب نیزرا محمد علی علاقه بنده جناب عاصی نیزاحید علی
 جناب افاسیب الله مکر جناب افامحمد حسن قفل کر جناب عاصی این
 جناب افامیرزا محمود شیرازی جناب افامحمد حسن نذاف جناب
 عاصی نیزرا سدهی جناب افغانی همیره نفعیه افامحمد صادق
 جناب افغانی پیشا جناب افامحمد علی قصری جناب فخر علیخان
 جناب نیزرا رضانی فخر خانه پیشا جناب روح الله غایت الله

این جناب استاد علی افغانی جناب عاصی ابوالقاسم دیباخ جناب نیزلا حسن
 سعادت جناب افاسید علی افاسید علی عاصی حسنی شیرازی جناب
 افغانی العابدین پله در جناب افغانی العابد الله جناب عاصی نیزلا محمد
 افغانی جناب افغانی محمد علی نیزرا جناب افغانی محمد نیزک مشهدی قربانی
 هاشم ابادی جناب عاصی سید محمد نجم ابادی کماشته هستاد حسن همار
 جناب نیزرا هاشم فان جناب افغانی محمد کریم دله افغانی محمد صادق
 جناب افغانی عکر جناب افامیرزا علی اصفر دلاعی مشهدی نجفی
 تبریزی جناب افامیرزا عاتم فان جناب عاصی سید ناصر الله کاشانی
 جناب افامیرزا غلام حسین فان جناب عبد الرحیم فان جناب نیزلا حسن
 صدیغ جناب استاد ابراهیم سکر جناب عبد الله نیزلا جناب
 محمدی نیک جناب افغانی افغانی علی جناب افامیرزا خلیل کلیی
 جناب افامیرزا افغانی جان کلیی براز جناب افاسید افاسید عطاء، جناب
 افاسید محمد لاله عزمه نکر جناب افغانی شیراکبر جناب افغانی ابوالحسن قوتوں پیچ
 جناب هستاد حسن سکر جناب افامحمد صادق این دیباخ جناب
 استاد محمد بنی، جناب هستاد علام حسین دیباخ جناب افغانی محمد تقی
 خیاز جناب خیز فان قراق جناب افغانی رضا غفار عطاء، جناب
 عاصی عاصی نیزرا اصفهانی جناب نیزرا ابوالقاسم این افغانی
 خان کربلاعی اسما علی پاره دوز جناب نیزرا افغانی صدیغ جناب
 کربلاعی غوصی پاره دوز جناب ابراهیم نیزک عیوب کلیی جناب

خا^ش سعیان ولد اسحاق میرزا پسر دلدادخانش آقا میرزا عبد الوهاب
 شیرازی خا^ب آقا حسن باره دوز خا^ب محمد علی نجاح خا^ب قاسم علی کبر
 آقا میرزا آقا جان ولد خرقیل آقا میرزا آقا جان ولد یعقوب آقا میرزا اسحاق
 ولد ابا خا^ب کامیرزا سید علی محمد خا^ب آقا محمد حسین فردیزی آقا همیض
 ابن آقا سید علی مرحوم خا^ب عزرا ولد نفی خا^ب ایاس ولد مرعشی
 خا^ب ابراهیم ولد موسی خا^ب هشاد حسن محلن ناف خا^ب میرزا
 حب الله ابن صباغ خا^ب افلاطون خا^ب آقا میرزا غلام حسین علاده زند خا^ب
 خا^ب آقا میرزا احمد فردیزی خا^ب آقا میرزا غلام حسین علاده زند خا^ب
 آقا مشهدی محمد علی طباخ خا^ب آقا میرزا فروغی خا^ب آقا شیخ زین الدین
 پیدهور خا^ب آقا محمد علی نقاش خا^ب آقا محمد اسماعیل سکر آقا میرزا
 هین این آقا میرزا اشرف شمید خا^ب آقا سلیمان کلیمی سار خا^ب
 آقا مشهدی ضایی نداقت خا^ب آقا محمد حسن نجاح قم خا^ب ایان به
 سار خیل السپر آقا محمد علی براز خا^ب آقا علی اکبر نفل زند خا^ب
 میرزا علی محمد خان آقا پیش اسد ولد آقا علی اکبر خا^ب آقا محمد علی
 کاشانی امته الله والده ایشان امته الله بهشیره امته الصحن سیل
 خا^ب مذکور غایت الله ایضاً هین اما ایضاً اسد آقا خا^ب
 آقا محمدی زوج بهشیره اخوی نلهجه خا^ب آقا محمد علی آقا شکرانه
 و خا^ب آقا عصیب الله و آقا فرج الله بهشیره و نلهجه مذکور دکل دستانی
 علیم بناه الله الابر و لطفه نایند

هواله

الی الی انت البصیر بحال دلیلی نهادی والطیب لد ای والد راه
 شفایی که الحمد بنا نفت و اولیت و احسن و اعظیت
 و اسقیت واردیت فرن عین نشینیم و ما معین دلکوثر و دستلپیل
 و بیت الطالین الی الصراط المستقیم و التواریخین و ثبت اقدم
 علی العبد القديم و شرحت الصد و راشعه ساطعه فرن نیر المیثاق
 فی قطب الافق وعمت الاشراق و بیت الا دراق بالثناه علی
 کل ثابت والصلوة علی کل آنچه و لفت علی کل من تکبیه کی
 المتنین اربب ہؤلاء احبتك و اصفیا کی و صفوتك
 و اولیا کی و خیره خلقک و فلکی و اودا کی قد اعتمو فی طلن
 کلمه و حدا نیتک و اتفقا فی اعلام رایه فرد اینتک و شرخنخات
 و حمانتک و الشیت علی عدک و میشاتک و اجتنوا فی شمار
 هدائیت ملکوتک و خضعوا سلطانی هبروتک و سمعوا النداء کی و ایابو
 در عالمک و یتفروا با سرک و ملکت قلوبهم بذکرک و دلعت نیتم
 پیشانک و تلو ایانک و انصره را بینانک ای رب فور مجامیم
 با نظر ملکوتک الابی و عطر صوامعصم نبغات قدس تعین فی هر چیز
 الامر ولذ ذم ماجمیم با استماع النداء فی الملا الاعلی و لبشر نفر شیم
 بحصول موہبتك الکبری انک ایش ایکریم الرحیم الادنی

خطه ط خباب آقا محمد علی اخوی خباب آقا محمد رضا علیہما السلام الابی ط خلب

هو الابی

یافر اقبل الی وجه اشرقتی الارض والسموات خباب اخوی آقا
محمد رضا در حبس اوقات در طوفان علی در محافل انزین کشنا
مشغول و بخدمات لقحات قدس الالوف ای کاش هرگز خنی بکارد
داشت که دست یا قوش را در محبت السر در جوار لقا و هائل در طوفان
روضه فوراً متمکناً بیشاق السد کذرا ند و پنین محسب دمردان
که در این باد باکثرت مشاغل چون بحری پایان این غیرا مذکور نتوء
والده و همیشه مشغول نبود و البهای علیک دعی کل ثابت علی شیاق آه
سکانیه ع ع

ط خباب آقا محمد علی فراهک علیہما السلام الابی
الابی

خطه ای ثابت بریان از فضل و توبیت جمال قدم امیدوار که تو
بنزربوت دائم ابدآ در مکوت روشن کرد و خصوص تخت
مرقوم غفاری بودید این عبد را ارزوی دل و جان انت که اسم بارک
و قده در ریاض ملکت دیکوت فخر روح مخلصین باشد و چون
این نام مقدس بسیع این عبد رسد جامن پر روح درخیان کرد
و در حرم هترز شود پس توایی دوست سرویان و دل گلا
طلب و چنان بانک اسما بھی برار که بسیع کل مخلصین ارجیا

وقب این عبدرود که در برابر این اسم بارک است باقی شاهمه روی
نو دارم تا بگوش خویش این اسم بارک را از لسان تو شنوم لاحظه کن
که بچه غایی متاز کشته یعنی لک این شادی پن ملا، العالم طوی لی
من بز الفضل العظیم و البهای علیک دعی عباد الله الحنفیین این تجارت
اربهه ازا او امر حضرت اعلی روحی ل الدفا و ناسخناره و شما مخالف
شریعت الله حرکت نمیخواهی دلی آزردی این عبد ایست که خلیفات
سنن ایام بارکت نایم القیام مجری کرد تا پرسد باشی تجارت که از شخص
ایام بارکت بصره و از استماعش روح این عبد هترز جامن پر شارت بکرد
وابهای علیک یا ایها الشافت علی عیاق السرع شیخ

ط داله خباب آقا محمد رضا داما الرحمن علیین یا به الله الابر خلیفه خطه

هو الابر

ای ائمه السر خباب آقا محمد رضا علیہما السلام الابر خلیفه آورده
و در بدایت اسم آن در قه طبیه را مرقوم غفاری داین نسر کشته صحرای محبته
نیز قلم برداشته و بذکر امام الرحمن پرداخته که شاید از این فاره نفعه
مشکینی وزد و حدیقه نامه را سعطر نماید شبهه نه که اکر صفحه بذکر جمال قدم
مزین کرد حدیقه غایت در وضه تهیت را با منعایت
و حیا من لطف بیشتر برین است بلکه فردوس علیین ائمه
فدوچه بکم لک مثامن عازماً متوجه این پکستان نماید رائمه وضه هر چیز

استشام کند و اته اه اف خاچ آقا محمد خدا چون دیده باز نماید
 مشاهده از هار داده اکنند که در این کلستان شکله دامنه اه ضمیع
 استاده داشم چون می سمع را متوجه نماید استماع ثبات طیوری نماید
 که بزرگوار داده تنفسی کنند اته الله ستاره بکم چون از فوکه این
 حدائق پیش مذاق را شیرین نماید و اته الله مرضع چون توقیه
 مملکت کند تاج مرضع بر سر نماید و اته الله منور چون اقتباس
 آن فرماید جانل مسون نماید و اته الله حبایسه چون نظر جمال الله
 بپصر قلب کند روی پر جمال روش نماید اته الله جانی بکم چون
 آن روح زده کرد میخواست انجذاب چانجش شود و اته الله حجب
 چون باش قدرت موید کرد در اقلیم اشتیاق سلطان شود و اته الله
 صاحب فانم چون ازان کاس نوشید صاحب فانم ره عانیه کرد
 و اته الله قمر چون از شران شجر تنظر آکه همینه در سما محبت الله
 بدرازور شود اته الله کل سرخ چون دران یاضی بکند چون درد
 احمر خواه با محبت الله برافورد و اته الله نازین بکم چون
 باش در کاه نیاز آرد در چیت فردوس باز نیان هویات فردوس
 موآنس چان برفر کرد و اته الله خد پر سلطان چون ازان
 سلطنت غیر کرید از سلطنت چان در کرد اته الله فاتوان
 چون از این ختن مشک از فراد مشام در قات قدر سلاسل نیزه
 و اته الله فاطمه چون از ندی ماسوی الله فطام جوید از پستان

رسیت

موبیت الله شیر خوار شود ع ع معنی

ط در فرطیه اته اه والده خاچ آقا محمد خدا علیها بهاء اله بکم خود حضر
 لاخطر نمایند ہو الابی
 ای اته الله اکر بطا پر بشرفت لقا فائزه دی دین یار خاص کشته
 دلی مورد غناست جمال قدم بودی دلخواه بنظر الطاف اسم ایام
 خاچ ابن کرم آقا محمد خدا بالسیاہ ارشاد بکات فائز والان
 باز کاره حول روپمه ببارکه طائف اصل خدای تسبیت الحمد مس
 آن موفق شدی دیدت حیات را در اشتغال بنار محبت الله کند زانی
 اویں قرن بطن ابرخ خد هست رسول زرسید دلی حضرت اتنی اجد احتجة
 الرحمن فخر خاچ اینیں میفر بودند والبها علیک ع ع معنی

ط خاچین آقا ابن آقا محمد مولی علیها بهاء اله ہو الابی

ای تو شکنده در گلزار مرفت آیت تحمل جمال میں حقیقت خود حضر
 کلشی مود و ع دستور دشاعع نشتر شمس حقیقت در مجالی کل
 موجود عاکس د مشهود د نکون در نفوس مطمئنة آیت موبیت طاہر
 و بازیر در نفوس تزلزله مخفی د نکون و غیر زاہر تو از خدا بخواه
 که شیع روشن کردی والبها علیک ع ع معنی

ط جناب بدآنا ابن آقا محمد علی علیه السلام

هو الابر

خطه هر ای سرمه فخریز باغ غنایت افغان اهدت تو راهنمای دست
شان مهیبت فرمود و بوستانی قدرت تلا ترتیت کرد و از خوار
فضل آب داد رجا از محظی ابی داریم که در زمانیت بزرگ فرشی
در این سپستان حقیقی جلوه نهانی داد بهاء علیک رعایت

ط جناب غنایت الله ابن آقا محمد علی علیه السلام

هو الابر

خطه هر ای زاده نبند هر در عالم و چو عزیزترین موجود پدر پر پرور
و مادر هر زبان است حمد فدار اکنه بخشن ازین مهود کشتر که مطلع اینکان
و منظر اطمینان ند خوشحال پسری که پیش پرورداد دخشا حال
پدری که پیغیر لطف و منظر لطف جلیل اکبر برای رعایت

هو الابر

خطه هر ای بند هنی جناب بزرگین انصار مکتوی رسول راشت دلایی
رقیب این بارگفت و این عهد لقدری مشغول که فرصت ممتنع الحصول نه
با وجود این محسن خاطرا و دشمنا بیکاری پرداخت پس پیشی توبه نایم
و آن اینست که از بر قیدی از ادایش در غرفان آسیت نمی

بصیرت جوی حقیقت خواه بیچ جایی محجوب شو بیچ سایی ممنوع نکرد
از نفسی باش که میراید لاتاقدسم فی افسه نومه لا ثم رعایت

هو الابر

ای پروردگار دست الطاف جناب بزرگین قو سلطک لامیناید و خطه هر
استه عالی عالنفتی سینک عاطفت ایوم دعای ثبوت بصر امام محمد دست
از خدا طلبیم که چون طفل ضعیف از شدی میثاق شیراستفات نوشی
در آغوش ثبوت در سرخ پرورش یابی ابن میثاق باشی دسلام
حمد نیر افاق رعایت

هو الابر

له ر القوس یاسبوح یا قدوس عیش شیون لیفس دالموی دشتیت الاقلام خطه هر
علی صراطک یارب الآخرة والادمی دوزر الوجه بانقدر النی
دشید فی القلوب اركان الحقی یاری الابر دمحجوبی الاعلی
ای رب هنر لاعبیه اسرا حرر رقاہم عن اسلسل داغلایل رعایت

هو الابر

ای ثابت بر عهد و راسخ در میثاق مکاتیب تندده ناطقه که از مصدر خطه هر
اجذاب بحقیقت الله صاد ممتاز بی بلاصل و مضافین شهد و شیرین

و شکرین بود په که آنها استقامت از مطلع عبارت ساطع دلایل
و حقائق عرفان از معانی دین و اوضاع دبا هر کلام صفت تکلم بود
و از نصوص قلوب متاثر کردید هر بستانی را شنیده دارد هر کسانی
فائحه از زیاض قلوب یاران نفع مشکل برگزد و از کلار فرآداد دستان
فسیم غیربر مردم نماید ای پروردگار اینسته جان شمار را در پناه
ملکوت ابیات محظوظ و مصون دارد در ظل شجره انبیاء
محظوظ و سرور قوت توحیدخواش دایت تفرید فرمای جمیع
اہل و اطفال وی را نشاد دست دار ع نعایمه

به

ای ازل الله درقه موقنه زائره نهایت سایش از استفاست ثبت خط حسره
شماینیای پس خوشحال توصیه نهاد تحسین بر ثبوت در سخن توهم که ایوم
یوم امتحان عظیمت و افتخار میپن و ثبوت در سخن ارضیان نفعی که
یکم اینب کلیه بدهید فائز طوی پلک ثم طوی کلت ع نعایمه

به

صر حضرت ابی الفضائل علیہ السلام الابر
الله ای

یا بهائی الله صحبت فی هذا اليوم النیروز و اندر تقدیک مسئللة
من کل الارباء و آیات توحید ک متلوة فی این کل الاشياء

عیال اخوی جناب اقامحمد خنا علیہ السلام لام ابر ملاحظه نمایند

لهم ابر

+ خط حسره ای درقه طپه از آثار بازیه يوم الله اکنه امامی از قد نفس و هیوی
سبویت در ظل لوا، کلمه جامعه محشور شد که فخر جمال و روشنایی
جهان کشیده لان بذکر حسن کشیده و دلیل و همان بفحات همان
تره تازه که دند چون جبل اسخ بر امر الله استقامت نمودند و
چون بحر موج دریافت پروردگار لای معاونی افشدند
پس از قد اجلاه که یکی از این وفات ثابتات ناطقات شوی
عبد لمیع

وبيانات تفريذ موضعه في مثُور كتاب الاناث، فطوي لمخ رتهما ترسيله
يرشح أهل الملة، الأعلى ديسمه اهل بلوت الابهی فجوان روی الا علی
دلما یا السی استقری المقام مقبلاً الى مطاف المقربین واذا امامی
کتاب سطور و لوح مخطوط درق مشور بخوبی على صحیح باللغة درایمن ضمیر
و دلائل لا تخفیه ردآ علی من رد عليك و شهاداً باتفاقاً علی من انترق
الستس و هو معرض عليك ای رب ایدمشها بتائیدات بکلیک
الابهی و اشد داروه بشدید القوى و انفعه بشناک في الجامع
العظمی و اجعله آیتك الکبری والمحجه البالغة في ایشات امرک
پن الوری والآیة البارزة في عالم الاناث، والآیة المرتفعة على
صرف الحجۃ الاعلی والدرة الیقینیة والجوهرة الفریدة المنشکة في تکلیل
العلی ای رب نور وجهه با نوار ساطعه في بلوت الابهی وائنة
با ذفقة من الافق الاعلی بما فدم امرک و اشرب بشناک و انصر
دلیلک و پن سپلکت ذیتن صحائف التبیان مایات
توحیدک ایک ایش الکریم الرحیم مع مخواضه

اسمی اهای ارض طا علیم یا به

که هر چه امر اقدس ارفع رعایت و کلی بجهة قبرستان ہندستان
نموده اند تفصیل زیل است چون در گلستان خالص بودند
رجای فضل و عنایت است در ہب الجیب

جانب آقا محمد علی کاشانی جانب آقا میرزا حب الله جانب آقا میرزا
صہ نہس صہ
غلامیں جانب آقا فرج الله ابوی جانب فرج الله دواله شان
—
جانب آقا میرزا غنیل جانب آقا میرزا جان دولاپی جانب آقا
صہ نہس
شکرانہ جانب ھاجی کاظم جانب آقا محمد جواد قناد جانب
صہ نہس صہ
آقا میرزا سیف الله جانب آقا میرزا احمد قریبی جانب ھنیقلیجان
صہ نہس صہ لسکا
جانب آقا میرزا اقا جان جانب آقا میرزا احمدی سعدان جانب
نہس لسکا
آقا عبد الله جانب آقا میرزا اقا جان ابن یعقوب رسن شمان
نہس لسکا لسکه ایتمم ۲۱۵
خلفان مرهم میرزا سلیمان جانب آقا میرزا اقا جان عطار جانب عنظر
ایتم ۲۱۱ ایتم ۲
کاشانی آقا برسیم خیاط آقا فخری پرش آقا شیشه کاشانی
ایتم ۲۱۴ نہس ایتم ۲۱۵ ایتم لسکم ایتم ۲۱۶
آقا ازرا ابا ایمابو جانب آقا میرزا محثمار جانب آقا میرزا چنیل
ایتم ۲۱۳ صہ نہس ایتم ۲۱۴

خاپ امايرزا رحيم امايرزا برسيم خاپ سير زاسج خاپ
 ٤٥ ملاصم ملاصم ملاصم
 امايرزا جلال اقا ساله هماجر اصفهاني امايرزا هماجر
 ملاصم اهم اهم اهم

خاپ اقا عبد الله هماجر اقا ذكريا خاپ امايرزا رحيم علی كرپك
 اهم مس اهم ص
 خانجان پك ميرنلاحق وردی حاجي ميرزا عبد الله امايرزا البحرين
 ص مس مس ١٩ مس مس
 امايرزا يونس خان حاجي ميرزا علی اقا ميرزا يونس بزاغرب اقا
 مس ص ص

محمد بندهاني دامايرزا فضل الله حاجي ميرزا حسين دادار دش
 ٢٣، ٥ مس

امايرزا مصادق حاجي عبد الله خاپ اناشاط غلام حسين د
 ٤ لـ ٣، ٨ مس

امايرزا شهدى علی دامايرزا شاه به دامايرزا حسين خاپ تاشهدى
 سره لهه — اللاد حمزه

عبادهه خاپ قوشتك مع ط
 ٣ مس ٢٠٠

بوشه

الى دسيدي وموئلي ومنائي هولا همداد اخلصوا دجه هم لعطفتك د خط هصر
 سلطانك دنکو الفوسه بحکت دغفارانك دا هجاوا رفاه هم بنیم
 قمر من رياض قدسک دشره واحد د رسیم بآیات توحیدك الباهرة
 في افاق بلادك اي رب اقبل نشم ما انفقوا في سپلک دما بدوا
 في انشاء موعد الامانات فرن هسیا كل احبتک دانزل علیم برکة
 من سماتك داعلهم خزان الثراء د معادن الوفاء د مؤودا ياما
 يبحون پن الرى درضون بمن حستک الکبری د موایبک العظی
 اي رب عوض على كل من القلق د بدل عسر کل من تیر بشی في
 موارد البیحر داد فتنه الصیر د اهبل برکتک هافته بد والد انک
 اشت المغضی المحن الوئاب د ع نھائی

طهران بواسطه خاپ اقا محمد علی کاشانی هتب
 حاجي غلام حسين علیه السلام الله الابی
 يا صاحبی اسجنبن هوالله

اي سنه هعن در در بای سابق اثار قدرت الله به حقیقت امر
 هرچند واضح د با هر بود د لی نظایر امتحانات الله شدید
 و جا بلازا مدار ترددی عاصل زیرا شش حقیقت از خلف
 سحاب رقیق ساطع د لامع په که حضرت موعود راحب بضریم
 قاطعه صریحه شروع طی در الواح التي نازل دعوام ان لخصوص به

بطا هر ظاهر فیض می بودند و چون مطابق تک رویش نی باشد محجوب و محروم
می بازند مثلاً نهود حضرت قائم را شرد طی مانند ظهور دجال و فیانی
و لوای قاپر و سیف شاهر و سلطنت ظاهر و پیش آهنگی نیوس سبعه
و پرداز نقا و نخا از اطراف عالم بکعبه و نهود اثار مجتبیه و فتوح
شرق و غرب و خصوص عجم و هرث و سفاک دما، علما، و کردش
بیعت آسیاب بخون آن سفها، و در انخل شرائط نهود زینه
منصوص و آن کوف و خروف و سقوط سخوم و تزلزل ارض
دارنجاچ دزیاد و فغان قشب مل و اصم و نزدیل موئود برخاب
مرکوم و هبوط جزو دلائله و نفتح صور و صوت صافر دامثال
ذلک لهدایت متحجا لا مجتبی ظاهر اسما بخدری درست و
بچین نهود قیامت کبری را شرد ط تزلزل ارض و بعثت قبور
و خروج اموات و نکور شمس و اشاقاق قرق و انشا بخوم لطف
جیال و هشدهوش و انقطار سما و استداد صراط و نصب
سینه ای و هشرا همام و تعریز ایان و تزیین هن ان دهور
و غلامان و فاکنه درستان و هریات لم یلیشتن انس قبلیم
و لاجان بود یعنی قیامت موقوف بر ظهور جمیع اثمار بود
و جمیع این و قایع عظمی و قیامت کبری را حضرت اعلی روحی
له الفداء می فرماید در طرفه العین واقع و در فضی عاصل شد
و فضی بوئی نبرد و ابدآ ملتافت شد اما این نهود اعظم را

الحمد لله شرد طی نه و عبودی نیت حاجی دریان نه و دستیله
حرمانی در دست نیت او لآنکه حضرت اعلی روحی للفدا
خطاباً با عظم ارکان پیان می فرماید ایاک ایاک ای تجب
بالر اهدایی ای و بنازیل فی البیان یعنی در ظهره الـه
ز نهار ز نهار بواحدیانی متحجب نشو لـه فلن عده زیرا واحد
بیان فلن فـی ظهره الـه ابت د واحدیان می سجده صروف هیـنـه
و نوزد هـیـم خود حضرت اعلی روحی لـه الفـدـاست دـلـاـبـانـزـلـ
فـیـ البـیـان دـلـهـنـنـمـیـمـیـ زـنـهـارـزـنـهـارـمـبـادـاـبـاـنـجـهـ دـرـپـانـنـزـلـ
بـاـنـ اـزـادـ مـحـجـبـ کـرـدـیدـ یـعنـیـ مـبـادـاـبـکـوـئـیـ کـهـ دـرـپـانـ چـنـنـ مـذـکـورـتـ
ایـنـ دـلـاـتـ بـاـیـنـ مـیـکـنـدـ کـهـ مـنـ ظـهـرـهـ الـهـ بـایـدـ دـوـهـرـاـ رسـالـ بـعـدـ
ظـاـهـرـشـوـدـ دـکـرـعـدـمـ شـرـوـطـ وـعـوـدـ اـزـ اـیـنـ صـرـیـحـرـجـهـ پـسـ مـعـلـومـ شـدـ
کـهـ دـرـایـنـ دـوـرـ قـظـیـمـ اـبـدـ اـسـبـابـ اـتـجـابـ اـتـجـابـ نـهـ حـضـرـتـ اـعـلـیـ
روحـیـ لـهـ الفـدـاءـ مـیـفـرـمـیـنـدـ کـهـ وـقـعـاتـ قـیـاسـتـ کـبـرـیـ کـهـ دـوـیـمـ
خـنـینـ اـلـفـسـنـ بـایـدـ وـقـرـعـمـایـدـ درـطـرـفـهـ العـینـ دـاـقـعـ شـدـ بـاـجـعـ
ایـنـ بـاـیـنـیـاـ مـیـکـنـدـ چـراـمـکـتـ مـنـ ظـهـرـهـ الـهـ اـسـتـادـنـیـاـفتـ
وـبـاـصـیـانـ مـحـشـوـرـ بـکـرـدـیدـ دـالـفـ بـاـتـخـواـنـدـ وـطـفـلـ اـبـجـدـخـوانـ
نـکـشـتـ مـلـاحـظـهـ نـمـائـیدـ کـهـ قـدـرـغـافـلـ دـاـبـلـهـ وـلـبـیـهـ وـمـتـحـجـدـهـ
وـاـزـایـنـ کـذـشـتـ مـلـاحـظـهـ نـمـائـیدـ کـهـ دـرـایـنـ دـوـرـالـهـ قـلـوـنـهـ قـدـرتـ
نـاـشـاهـیـ ظـاـهـرـ وـاـشـکـارـشـ دـرـلـفـ مـتـحـجـبـینـ بـظـاـهـرـ الـهـیـهـ اـسـنـادـ

جبل و بجزر میه او نه کمی ان تسبیون الارجلاء سخوار سکفت و دیگری افری
علی استه ام به جسته بر زبان گیراند و دیگری دادا را اوک ان تخدن دک
الا هزو آ اینه الذی بعث الله رسوله لاقلم میکرد و در کور سچ بیارم
ما کان ابوک امراء سود و ما کانت امکت بعیا اقراض میکردند
و در کور حضرت موسی آنے کلکسیر کم الذی علیکم انتحر فرعون بر زبان یزند
و اقوام با اینها و مازاک استبک الا اراذنا بادی الرأی
بکمال استهزاء میکفته اما در این یوم الی دعصر باتی و قرن جهانی
نفسی با پنهانی تفوہه نمود کل قبائل دامم از ترک و فرنگ
و تاجیک و امریکیت و افغانیت شهادت بعزمت و بزرگواری
منظر الی دادند نهایت اینست که اهلها حقیقت و نظریت
نمودند و بس والیوم در جمیع اوراق و جهائید عالم اهم متمدن شهادت
بعظمت بحال بارک مید هند پس بین قوت و قدرست کلته آه
چکونه در عرق داعصاب هیکل عالم تاثیر نموده حتی بیانیس
نیز از تفوذ امر بیهاده و سطوع افوار ملکوت ابی و قوه نافذه
کلته آه در میان افیا اعتباری حاصل نموده زیرا خلق کل را کیک
طائفه پیدانند مثلاً ملادی دولت ابادی در اصفهان و چندر
ذئب بخفی محض حفظ روح بی فتوحش بروی منبر تبری تام

استغفار استه ای حضرت اغلی نمود و لفنت نمود و جان در برد
و چون بطران آمد حتم کم عی فرسم لا یرعبون بود پس ازانکه

تفوذ امر بیهاده در کان عالم تاثیر کرد شرق سلطرش و غرب
منور کشت و حکومت نایوس از قلعه و قمع شد و اکثر ناس درسته
سر طالب اطلاع بحقیقت قال شده نه شخص معنود باستعلقین نه تنپیں
فویش در تزو اکار بردا غاظم طران اهلدار بجود نمودند و مشغول تبریج
او همات خوشکشند حبوب ناس نیز جمیع را کم طائفه پیدانند
بعد از طلبان بعضی پر رفشد این باید سبک کرانه ایلان باشد
بالکس کفرا ن رخواسته و در میان یار و اغیار اهل حق راهیار
افترازند و بنام نمودند فوف پرون افسوس فی خران مین
از این کذشتہ جمیع یار و اغیار حقی افزاد بیانها مطلعند که جناب
میرزا عیج بعد از شهادت حضرت اعلی تاج در دویشی بر سر زنداد
و کشکول فقریست و پوست طلاقیت بر دوش از مازندران
باين وضع فرانمود و جمیع یار از اگرداد و خود در نهایت تقیه
و خفا در مازندران درشت سیرد کشت نمود عاقبت چون بحال
مبارک و حکمال طبور و شکوه بینداد وارد شدند او نیز خفیا بدلیک
تبه بیل حاضر و چون جمال مبارک بسلیمانه تشریف بردند او
در سوق اشیوخ بینداد و سماوه و بصره بکفتش فروشی مشغول
و مشهور بود و چون عودت بینداد از راه بخت نمود بمحاجی علی
لاص فروش یعنی کچ فروشی معروف بود اینه ذکری از امریانی
نماده بود و چون جمال مبارک مر احبت فرمودند واعلاً کلته آه

فرمودند و سفر اسلام بول شد و صوت حق جانکر کشت
و خوف و خطر نهاده هر کس از پیش پرده بردن آمد و میدانی یافت
وجوانی کرد کسی نکفت که ای شسوار میدان قبریں تقطیل و نظر
الله لیس تا جمال کجا بودی یازده سال بعد دارفه حفره خزینه بودی
بعد از شهادت حضرت اعلی روحی للفداء په نظری شد و په
اسنف امنی ظاهر کشت در مقابل اعداء په مقادیتی حاصل شد
جز اینکه بفت شهید با صطوح توقيع مرقوم کشت انجبله لجهز
در کاشان و سید محمد طیج در طهران و دیگران و در اخر هر یک قیمع
ارسلان اباکرا مرقوم بود و هیچ یک هم نیز الحمد لله ارسال نمود
و در لوح مطهر مرقوم کشت ان الله یحیی ای راک پن الفین
من الحیرت است و هر چه ممکن بود تزیید نشد از شیراز امام
احمد ارتقیش بدری از نازندران رقیه و از بنداد متعدد
با وجود این بینا قناعت نشد حرم محترم حضرت اعلی هشیره
علا جیعنی اتم المؤمنین و بنض قاطع حضرت اعلی ازدواج جایزه
او نیز تصرف شد و بعد از هندر دز بجاج سید محمد خبیده کشت
و یک نه صد ای نه نهادی نه ذکری و نه شانی بله کی امر حضرت اعلی
روحی للفداء محو و نابود کردید و اکر جمال مبارک روحی الاجاه
الفداء از سفر کردستان مرآجعت فرموده بودند والله
الذی لا اله الا هو اسمی از این امر باقی نمانده بود و جسیع هریش

و پنهانه بین شهادت میدهند باری حال نیز در قبریں تحت حباب
الله لیس الحمد لله براحت و سرور مشغول و پچار کان مریدان در طهران
بواحد عرقه بته درمل و اسطراب و همیه ترغیب و تحریص
برفاد و فتنه در حق حکومت کردید که چن و چنان خواهد شد
و بواسطه مریدان پخردان تاج و صنم لجان بخشیده شد و صحیح
گرفتار شد و ای پچار کان بگفت ابدی چنان مردمی استلا
شده و خود رکمال راحت نه خونی نه باکی و نه پم از موقع
خطروانی در کمال فست و آسودگی ایامی میکند زاند باری
مقصود اینست این مریدان که در طهران عربده مینمودند و مطمئن
بوعده و دعید او بودند لازم بود که اورا بخواهند که بله ران
قدم رنجه فرماید و سرور و سردار کردد و چنین تشریفات و
تحلیصات را در انجا مجری بدارد منظمه الرتبه و اولیای الهی
اخچه بدرکران تکلیف مینمودند اول خود منتصدی آن نیشدند
لکن جناب معلوم در قبریں در فهد امن و امان آرمده و چایان
مرید ازادم قوب انداخت دبارکشید اکرتفی
الضاف دیده بین کفايت است دخلیک البهاء الابی
حقیقتی رعی

عشی اباد هواترے جناب استاد محمد علی نقاش

و خا ب ا س تاد حسین ا بن ا ستاد علی م حم د کاشی ساز و ا ته ال هرم خا ب
ا تا م حم د علی علیهم باء ال ته ال ا بی
ي ا صاحبی ا سجن ہوالستہ

ای مشتاقان بقیه مبارک نوراء فی الحقيقة خجت کشید و فدت
نودید و غیت صادق فرمودید و محض ترویج امور شرق الاذکار
از هر آن باتی دیار شناخته خدستان مقبول و محبوب و حشان
حمد و شکور آنچه کردید در راه حق بود و طلب ضایع حق
شبهه نیت که این عمل برور سبب تقریب در کاه است غافر
کردد و نتائج مستحبه بخشد عبد البهاء نهایت ضایعه
از شهادار و طلب عون و غایت نماید آنچه حضرت افغان
سدره مبارکه خا ب حامی میرزا محمد تقی علیهم باء ال هرم
مصلحت بدنه نہمان عین خلقت است و مطابق مصلحت
و این اثر از شما ابد ال اباد در اول شرق الاذکار باقی در قلماران
اما در خصوص حضور این بقیه مبارکه در این آیام سراسر صفوست داد
بلکه سبب تزید بعض و عداوت اشنايان پیگانه کردد
لہذا وقت دیگر مریون نمائید و علیکم الخیر وال شری
این غند محض آنکه شما را در این اول شرق الاذکار اثری نمایان
باشد و سبب ذکر خیر در کردن مروراً عصر حضرت افغان
سدره مبارکه خا ب اقا سید احمد کشم که لعشق اباد مرقوم نماید

که صحن داخل شرق الاذکار را آجر کاشی نمایند و این شرق ال اگر
پون اول تأییسات انتیه است در قرون آتیه انتیت
کبری حاصل نماید و محل زیارت اعم و ملک کردد و محل در حق نمایی
و موسان و بتا و صافع دیاران که بجهت ضایعی الی شرعا
لامراقه بفعلكی قیام نمودند و چن خصوصی و خشوعی فشر بودند
طلب الطاف حضرت حسن نمایند اثرب اعظم ازان
الیوم در ابداع تصور نتوان نمود ع معهد

ہوا ال بی

ط خا ب ا ستاد علی م حم د و خا ب میرزا حسین و خا ب سید ز
عبد الرزیم علیهم باء ال هرم
ملا حظه نمایند

خا ب علی م حم د کاشی ساز علیهم باء ال هرم ہوا ال بی
ای حمایت از غربای راه خدا خوش بحال تو که میرزا بن اسراء حسن شدی
و بخدستی پی سرسانان سپل زیوان پرداختی اک رکش غلط کردد
و رفع خا ب شود دیده بصیرت کشوده کردد و جمال حقیقت
حلوه نماید معلوم شود که این فدت نیت سلطنت و شجاعت
و شنایی کیهان قسم بحیر و بحد که این عدغبطه نماید ع معهد

معنیت

خط حصر

خطه همراه جناب میرزا حسین علیه السلام الامبر ہواں ابھی
ای ناظر تنبطر اعلیٰ دراں چند روزہ حیات دنیا خود را
بالائش و آرزوی اسایش آتودہ منہا اکراحت سرمدی خواہی
در صون حمایت جمال کبریا درآ و لکر فتحت ابی جوئی در ظل
عنایت والطاف رحمانی داخل شو این صون حمایت
و ظل عنایت انجاد ب تنقیحات قدس جمال احادیث است
و البتہ عقیقت رعاع مقام

طهران ہواں
بوارطه حضرت اسم الله عنتین راجح الامنه استاد حلی محمد
علیہ السلام الامبر امته الله ضلع مرحوم جناب میرزا عجیب الرحمن
جناب میرزا حسین جناب امام میرزا عطاء الله جناب امام میرزا حسن
جناب خانم سلطان علیهم السلام بہاء الله الامبر
یاصاحبی اسجح ہواں

ای منتسبین ان بنده علیٰ حمد کنید خدا کو موفق قیمت میراث
بما از زاله شدید این اول تقیمت کو دراں کو غظیم تکفیر نہ کر
کل بیش اقتدا نخواہی خواہند داشت بنا سبتو ذکر تیزد کو سلسلہ
وصیت بسیار محتمت نهایت اهتمام را پر فضیل باید تنظیم و صیانت
بناید کہ کسی بدون وصیت نامہ نباشد این از احکام قاطعیت چھر گفت

از خدا سلطیح کم برکتی دام و عنایت فرماید و بب روح مودود شود
و علیکم النجۃ والنشاد رفع مقابله

ط ہو اسے
جناب میرزا حسین ابن ہبایب استاد محمد علی کاشی طلبائی ساز خدیجه بہاء اللہ
ہواں

ای شهد از دشنه تبل و ترسیلت معلوم کسی مجموع تصریع تبلیغت
در کاه احادیث مقبول تاقوانی باستان جمال ابی شجر نیازنا
دینکر اس کم آنحضرم روحی للفداء دماسشو پیر بابی صفت
مدغیت پرور اثری خواهد کذاشت که صیت سرمدی کرد
و تقریبی ابدی در کاه احادیث شود و نظر نایدات و توفیقات
کلیسی کردد حال ارسال ای صفت باستان مقدس و قیشر نه
دانش اسره و قیشر ارسال میکردد و خبر واده میشود از فدا
خواه که قیشر بر سر زیرا سبب موہبہ است رعاع
جناب والد و صحیفہ صدیقہ ش و جناب میرزا عبد الرحم و قلعش و
جناب میرزا فتحیم و جناب اقا محمد علی نقاش و تقاب استاد
از ایم و جناب میرزا فتحیم اسے وصیہ مرحوم فاجی قاسم و قلعش
و جناب میرزا فتحیم کل را تکپر اربع ابیر ابلاغ نماید رعاع
مقابله

تبریز بواسطه جناب آقا میرزا حسید علی
پایانخ محقق و عالی علمی بهاء الله الابی
باصاجی اسحق ہوا

ای بند کان صادق جمال سارک محقق و عالی انسان ٹکش حضرت
بزرگ است لہذا فتنی مشکین ازان بشت برین بیرس و مشام مشتاقان
عہدین میکردد ہر چند یاران در انداز یا قلیلند و غافلان بسیار ولی
این قلت بر ازان کثرت است شاعر عرب سوئل کفت تعمیزنا
الاقوام اتنا قلیل عدادنا فقلت لمن ان الکرام قلیل فنا ضرنا اانا
قلیل و چارا غیر و چارا لاکثرین ذیل میکوید که دشمنان ما را
لامست بقلت مینما بند در جواب کویم دانیان رزگوار بہش قلیلند
و ہر چند نفوس قلیل ما قلیل است و لکن ہر کس پناہ آرد ہر زیر کردد
و ببا قبائل کثیرہ ہشید که پناہ نہ ہند و ملجمی ایشان ذیل کردد
حال یاران الیں بزرگ انسان ہر چند قلیلند ولی جلیلند دموردہم
رب قدری دشمول بخلاف عغایت خداوند محمد باری مظہر ای طافت
بدیع الاوصاف باشد و ہمارہ بوجعد و طرب و سرور و جبور
و الفت و محبت بایار و اغیار پردازید احبابی الیں باید ہر کس
جانقش ن دیکری باشد تامفوون و مجنون ہمذکر کردنہ اکرائیں
محبت و دهدت بلوه نماید و صایا و لصایا و لصایا جمال سارک دمی
لا جائید الفداء دھیز شہود تحقیق یابد و علیکم الہباء الابی

ای بخشندہ همراهان یارا زادل و جان شادمان کن دروح و دجلہ
جنت رضوان فما در ہر دمی تائیدی جدید مخش و در ہر یقتنی
نفس رحمانی بفرست نفوس را ایات ہدی کن و دوجه ایسچ
ولا اعلی زبانها کو یا کن و کوشان شنوانا تا ترسیل ایات
تفقد میکنند و استماع الحان بدیع از ملکوت عدید ہر کیا
کو کبی کن و ارافت موبہب کبری درخشندہ فرما تا از مشرق ہی
برقرارون داعصار بتا بند توئی مقدر و غیر و بخشندہ و درخشندہ و دانا
لدار آلا انت الغریز المستغان مع مقید شد

جناب بها السلطان هکران پایانخ علیہ بهاء الله الابی
خط مبارک
پایان ترین اسمہ انتا ای الاسم الاظہر رب دعاوی ان
عبدک بذا اقبل الیک بیصر ناظر و وہ ناضر و افہم بیدہ ایمنی
کاس الہدی و شرب صہباء العرفان دیرید ان یقی المخلصین
من بذ المدام رب احمدہ حافظ الاحباء و صائئن الاصفیاء
و خادما لعتبہ قد سک پن الوری و انصہ بجذود ملائکۃ الشماء
انک اش القوی القدیر و انک انت الرحمن الرحیم
لأج (۱۳۸۱) حنف عبد البهاء عباس
متابعہ

بوارطه حباب آقا سید عبد الله میانجی
حباب شهدی حمت الله و حباب اعتماد العلامه علی‌یم‌بیان‌آبه

یا صاحبی اسجنب ہواست

ای دویار غریز سرکونی فخر در اینجان افزاں دامن دسر و سامان
ھپه کار آید اتعیر کے بدن و خفتی شب و لکش روز و اندوختن صحیح
وافر و فتن در شام و راحت بتر عقری حان د پرند و پر نیان
سچ کار افان آید ادقانی بندیان بکنرد و چون سیان رسد
زیان اندز زیان و حشر ایان نمایان آمازه گوئی و پرسرو
سامانی و فلکت و ناتوانی و صدمات و رسوائی و تکننای
زندانی و فراز دار و حائفانی و قدر با لفکاه عشق ربانی این
نعمت مؤیتب جا و دانی و فترت ابدی و سرست و بعد این
و کام دل و جانیت طوبی لمح فاز به نشیری لمن چاز به د
علیکم الہباء الابی رعیت شناشد

بوارطه حباب آقا میرزا هیدر علی اسکوئی

میانجی حباب آقا قلی عطار علی‌یم‌بیان‌آبه

یا صاحبی اسجنب ہواست

ای عطار تاقوانی نفحه مشکبار بر عالم نثار کن تامش امهاز
نازه اسرار معطر کر د عطا ربان غربی عطر فرش را کویند

لند اچن خطا ب کردید و هر چند مشک و غیر خوشبوی و معطر نه
دل انتشار ایان بسا فتی محمد و محصور امانا نه اسرار شرق و غرب را
مشکبار نماید زیرا کر کل کلستان ایی در فادر بش کفه بوی چانجش
در با خود دلمای مرده زنده نماید پس ای عطار در چن فکری باش
تا کل بیشت برین کردی و پر طراوت و لطفاً و نمکین شوی
و علیک التحیر و الشنا، رعیت مقابله شد

میانجی حباب آقا عبد اللہ تاجر علی‌یم‌بیان‌آبه

یا صاحبی اسجنب ہواست

ای نجذب بندای ایی انجو مرقوم نموده بودی دلیل سرکوک سپل
بود و بزان الطاف تجبلیل زیر انفعه خوش محبت الله
از لکش سعادی استشام شد و نورید است کبری از مشکاه الغاش
مشاهده کردید خدا یا هیرانم نقوسی از شرق و غرب در سایه شجره
مبارکه در آیند و دست دراغوش نمایند یکی از خدا در اران و دکری
از با ختر امریکا یکی از شمال او را و دیگری از جنوب افریقا و دیگری
محفل افت یافته و در یک انجمن اجتماع عصمه دلی نقوسی که نظاهر
آشنا بودند پکانه کشید اغمام بودند کرکان در زده شدند اینجا
این په گمکت است حررت اند حررت این شخص فرید عبد اللہ

لطفاً هر دو وحقیقت در محل حاضر و محروم اسرار است و مقبول ابرار
ای فدا و ند تو فتن بخش که بعوادیت قیام نماید و سبب های
دیگران شود آنکه اث کریم از حسیم الرحمن رفع
مقابله شد

تبریز بو اسطه هاب اما میرزا حیدر علی اسکوئی
سیانخ جناب واحد علیه بهاء الله الفرد الصمد
یا صاحبی اسجن ہو اسے

ایها المشرح الصدر بایات الهدی المجدب القلب تفجیات
مررت من یاض الملکوت الاعلی الفریقین بمثابة الایة
الکبری القوی الروح تأیید من شدید القوی ای تلت
آیات شکر لسته بما ایک على الہدایۃ الغرضی والمرتبة الكبری
وسلک کم على الصراط المستقیم ویعنی لک المفتح القویم
وائی بخل ذل دانکار اذلل الی ملکوت الفرزنجیجار ان شیم
صباک و نیز صباک و میل اقد ایک بصیرتی العلوم والعرفان
حتی تدیر تلاک الکاس الها فتحت بمحیة الله فی کل محل بحیث فی
اجاء الله و بینظیک ما نشاء و یعنیک فی اسرار الملأ الاعلی و
یعنیک اسوة حسنة نهل فی سمع و نادی و قال ربنا انسنا
منادیا نیں دی للایمان ان آمنوا برکم فامن

الی ایی نهادیک الصدق و رقیک الصدقیق قدس اللہ
المرتفع فی الاوج الاعلی متوجه الی ملکوتک الاعلی و خرسا جدا
لعلمک پن الوری فاضعا خاشا لسلطک الی اهاطت علی
الاشیاء رب اجلمه منادیا الواقع فی الانفاق و بشیرا بلکه رب
الاشراف پن العناق دایر بـ التقوی و فور بـ الوجه و ارشح
بـ القلوب و بشیر بـ الارداح بایات موہنک یا رساله
اکنک انت اکرم الغیر اتوہاب اکنک انت القوی نمین
ذو الفضل والاھان رفع مقابله شد

سیانخ جناب واحد علیه بهاء الله الاعلی
یا صاحبی اسجن ہو اسے

ایها الملمان الی سین الحیوان تاتیت المحن قد ازلفت الجنان
و تانقت ایکه الرحم و تتفقت یا من العزان و طفح کوثر
و لا یقان بـاء غذ ذات سائنه و شراب طوی الشان
و اتنی ابتلی ای افق لمیین ان بورڈک رب العالمین علی
الماء المین و تردی غذاک و تبرد لوغناک و شفی علناک
طوبی للشانین ایها الجلیل اعلم ان الناس فی خیز تجلی الرحم
و مرد الفضل والاھان الا کل شناس مجتجب بـ بواس

الخاتم دیسیز لر نصیب من الکتاب ولا ینتہی لفصل الخطاب
اصل ایهان یچمک البادی الی الصواب والمنادی الادی
اللباب بحیوانی رب الایاب فی يوم الایاب رب ادک
عبد الرحیم واجمله واحد العصر الجدید والفرد الجدید حتی تجیی لمعظم
الرسم نفحات قدسک فی ذلک القطر استحقی رب اجلعلجها
مازغا و ساتما طقا و مراجعا بارقا و شجرآ باسقا حتی یوادی الی
ظله کل فائض من يوم الوعيد والغذاب الشدید انک اشت
الرب المجید و انک اشت الرب الرحيم مع ع
مشاهده

تریز بواسطه آقامیرزا حیدر علی اسکوئی
جات آقامیرزا قای سیانی علیه بهاء الله الابی
با صاحبی اسحن موالسه

ای ثابت زینمان خاک حیدر قتل علی اسکوئی در زارهوش
نشفاقت زبان کشوده و از جات آقامیرزا اسد الله رهانموده
که محمد البهاء با وجود عدم فرصت و هملت نامه ای شما خبر ننماید
این شفاقت تاثیر سرعان خشیده همچ امور را کذا اشته بشمارش
این نامه پرداختم تا بدانی که دل وجان این عرب بمحبت
یاران چون حام سرشار است علی الخصوص با غلام خاصه ای برادر

محضر اینست امرور روز بارگ است زیرا الطاف جمال ابن ماند
سیل شائل و بخش صائل از جمیع جهات دهاجم است یاران
خوش را چنان امر و تربیت فرموده که هر یکجا نه خوش کشته
و اغفار را شده ابواب حست کبری برده به عالمان کشوده
ددست از راتامی از مردمیت کبری بر سر نهاده قطره را حکم دریا
خوشیده و سبزه را شجر باغ نموده هقیران را در مکوت خوش
غزر کرده و افاده کار را قیام ملکوتی خوشیده فقیران را زنج ردان
دلات فرموده و مکشته را ایشانه را هفیقت رسانده پس
بشكرا نه این الطاف و اعطاف و اسعاف نامد رفعت
امر ش قیام نهائیم دنبیوب دصایا و نصایحیں عمل نهائیم تا جهان
تاریک روشن شود و نهخن غلطیه که از وهم کردد پر تو حقیقت
چنان تا بد که عالم مجاز نشایست شود اینست صفت زینمان
و اینست سمت زینمان دوست از را فرد از قبل و نهایت
اشتیاق ابلغ دارید درودی و مولی بیویه و دلیلک
البهاء الابی مع ع مشاهده

فردوین بواسطه حضرت هکیم علیه بهاء الله الابی
سیانی احمدزاده آقامیرزا علی اکبر علیه بهاء الله الابی
رسواله

تصریع وزاری و پیراری استند عالمینا یم که آن نفس محترم احیانا
نهایت شوق و شعف بند ول فرماید تا آمنکی برعین بغلک اثیر
رسانند دربار کاه قدس رو هانیاز روح دریجان خشند
محلی میراث ۱۳۸۲
محلی میراث

طران بواسطه خاپ این
حضرت صدرالدین عرب علیه السلام
یاصاحبی این
ایتیا الرحل الرشید قد توت آیات شکر نسبتاً ایک
علی شکر فی صراط ال ری و انقدر فی النفس والمری
و ایک بشدید القوی حتی تلوخ و قصیئ بنور مجتبی السین الوری
فعلیک بالاستقامة الکبری علی بذ المیخ النیضا ، والثبات
علی بذه النظریقة الاستحقیق المثلی داتی ادھو ایسے ان یجھیک
ایتیک بری با مریہ بنور العرقان ساطعه فی عالم الاکوان
محیزاً بفتحات الله مشتعل بنا مجتبی الله مجنی لعلوم ایش
اظراعی المنشطر الکبر مظفر الرحمه و ایتی الحب لعلوم البرایا
و علیک التحبه والثبات مع ع تھیش

ای ثابت برپان او راقی از شرق و غرب اندیمان نیان
ریزانست و مشاغل دیگر سچد و شمار لذا از اختصار در جواب
محضون کردید مجبورم حضرت آقا احمد ابوی در مکوت سردی فرق
بحیره فرانست ذ در جان اسرار از باده لقا جام سرشاست
الی ایی ندای عبک اهدکان و حید المقربین دفسه بدایخاچیں
محمد الثابتین ثبت علی الایمان و نبت فی جنتة الرضوان بی
الیک بسان ناطق و قلب طافی بصبا ، محیک دکان یتملک کل
مشقہ دبلاء من الاعداء ولا یفتر فی الذکر والشذاء بل تسلیا وجهه
کالمصباح و ییندیل البشاره و الفرح بکل قوّة و انشراح رب
الغم صباحه و از مصباحه و اغفره فی غفار الالطف و احمد
ایتی رحیک فی مکوت الغفران انک ایت الکریم از هم
الوئاب

ای ثابت برپان الحمد لله ذمحبت الله ولی سوشه در خی
افروخته داری و در بایا صبور و فوری و پریست و غیوری بینا
آقا بزر افضل الله یاد کار عاجی ایمان از قبل من نهایت اشتیاق
ابلاغ دارید اسمم چانست که دریان خ ایما زرا مجتبی نهایت
زیجان سرات کند و در ایشانست سید اشرف دایا بصیر
و حضرت طیب را مصوّر فرماید و یعنی با جایی سایخ از قبل
من نهایت اشتیاق ابلاغ دارید ازالطف الی نهایت

نحو مبارک رشت ائمه اسره اخت پیغمبر میرزا محمد علیخان علیهم السلام الله الابی
هوالله

ای درقه روغانیه چشم کشید و مملوکت ابی تو فهی کن آزاد چنان
پنهان بچنان رشی الابی شنونی قسم بچمال قدم که تأثیرات
اسم اعظم چنان در چنان دوجوان ختن غظم و حسنه ظاهر و اشعار
گردد که عقل خیران و سرگردان شود نظر عنایت شامل بوده
و خواهد بود مثناهی آرزوی روغانی نهانی بعون وفات
الرئیسیتر گردد و الباء علیک رفع مقدار شد

نحو مبارک رشت ائمه اسره ضلع جانب میرزا محمد علیخان علیهم السلام الله
هوالله

یا ائمه اسره والورقة المختصرة الرثانية نما محبت ائمه جانب خان
کوه و دشت و صحرا و در یا قطع فرمود تا انکه باستان مقدس
جمال ابی مطاف ملا اعلی فائز کردید و چون سریان استان
نهاد تضیع وزاری نمود و از برای کل استدعای آمر نکاری
فرمود و این عجز وزاری و تضیع و پیغامبری و دعای خالص
روغانی در مملوکت باقی مقبول افتاد و من شهادت میشم

که در حق شما سمح جه کوتاهی نمودند و الباء علیک رفع علی جميع
اما، الرحمن نکل را از قبل عبد الباء تختیت و تکریر برسان
و بکوایاما، حسن وقت اشتعال و اشتعال و تضیع و ابتهالت
رع ع مقابله

طiran بواسطه اقا علی اصغر شیرازی
ضلوع اقا میرزا محمد علی خان دیگریه علیهم السلام الله الابی
یا صاحبی اسجنب هوالله
ای دو کنیز غیریز الله پروردگار فریران کنیز ان پر میرزا خواجه
تسویچ ہری کردن و بخوم تقوی سبب بدایت ناشنوند
و متویج بجنود ملا اعلی لشکر حیات باشد و بیوش مملوکت
ابی امید وارم که شهادت اما از آمان کردید و علیکم الباء
الابی رفع مقابله

هوالله

رشت جانب اقا میرزا محمد علی علیهم السلام الله الابی
الله ابی
یا آیه المتشتبه بجهل الوشن ان الکافس الانیق قد طفحت
بالزحم و انت الزجاج اللطیف قد تشمع بالتراب المنسی و انت

الآن المبين قد استضاء بالنجوم الساطع المضي وإن العقد لشين
قد رصم بالياقوت والدرالستيم وإن النسر الغدب النمير
قد فاض بالفيف الحليل ولكن الناس في طهارات العبي وفي
دوكات السفل وفي طبقات الحرة الگبرى وفي حفرات
المجمل والموى وإنك انت فاسكرانس بما يداك و
غرنك مطلع الاذكار مع ع تقارب

مع اتنى جاب آقا يزرا محمد على خان عليه بهاء الامر
نحوه

ای بنداه حق احبابی الله در هر ارض الحجده موجود مشهود
و محل نظر سده وجود محشور الطاف حضرت پیغمبر چون چون
بخری پامان و غنایات ملکوت لی دری چون پامان
نیا آن پس پاید رب زدن کفت و پوشاند و نشانی
تشیت بخود که سبب تزايد این فیض کرد و علقت تکثیر
تا میدات غیب از اعظم وسائل از دیاد الطاف از ملکوت
ابنی دل بخوبی احباب است و تقطیع خاطر دوستان کمال
دل بدست آور کرج اکبر است فرع جاب آقا يزرا اقاما
تکپر ابی ابلاغ فرمائید و تمجین ساره دوست از زاد البراء

عليک وعلیهم اجمعین مع ع تقارب

هو الامر

جانب يزرا محمد على خان عليه بهاء السلاطين ع لاحظه نمایند خط مبارک

هو الامر

ای شیع از دهشة محبت الله اليوم وقت توکل است و هنگام قدر
زنان جوش و خرسان است و دم تایید یافت و سروش چشم
لاآعنی در اشطراف است که فدا ایمان جمال ابی روحی الرفقاء فدا
در میدان دفا پیه جانفشاری کنند و در انحبش بی پیغور افشاری
در دستان عالم پی سبقی درس دهنند و در ززادیب الی پی
دانش آموزند باری وقت پروا است و دم اغاز نشر
اسرار قلوب پردازید و با اراده دسانز کردید نقوس تأثیر
کنیه و فائزین را تئیت فرمائید و نشر فتحات السرکردار
در فتوح و کفار بکوشید مع ع تقارب

هو لته

در مطہنة والده و درجه موقعه سهیله جانب آقا يزرا اسماعیل علیها خط مبارک
بهاء الله الامر

هو الامر

ای دفاتر محضره موقعه جانب آقا محمد اسماعیل دو مرتبه

بریارت عتبه مقداره فائز دمالمسایه از شما نیز در کمال ابتهال
زیارت نمود از فضل عظیم موفق شد که در روز همارم عید قربان
حاضر بود و با جمیع یاران الی در کمال حضور و خشوع حمل کوته با محل
نموده دانیاف غنوم تارو ضرمه مبارکه متوجه الی تلک المستتر المقد
تضیع و ابتهال کرد پس شکر نمایید که بچشم موہبته موفق شد
وابهاء علیکم و علی محل ثابت علی المیتاق رفع
مخابثه

خطابک احبابی شست عموماً علیهم بها و الله الابی ملاحظه نمایند
خاپ ابوی زائر اقامیرزا محمدی خاپ میرزا ابراهیم فان خاپ
علی اکبرخان خاپ سید احمد خاپ میرزا محمد علی
هو الابر

ای احبابی جمال الی در هر عهد و صرکه شمشقیت از افق
تفدیس طلوع فرمود و انوارش بر آفاق اشراراً کرد جمیع درل
کلمه و هدایتیش جمع شدند و چون ان نیز افظعم از افق عالم
بسی طلایر و انظاراً ام افول فرمود او اب اینجان باز
شد دایاچ افتخار بیجان آمد آتش اذایش افزونه
شد دریای بلا بجهوش آمد نقوسی چون حیل متین راسخ
و ثابت نمایند ذکر دهی چون بعوضه و پیش برد نشیم

خفیفی پراکنده و پریان و تحریر وی نشان شدند و با مجال در هیچ
کوری عهد و همان باین عظیمی و صریحی در میان نبود اکر چنان لغزش
حاصل شد تعجب نمود و استغفار بمنیش حال داین کو رفظم
ا تم الحمد لله شنیع روشن است و شاهد میان در کمال صاحت
و للاحت ساقی انجین عهد و شیخ است و حق میثاق دلایل
این جمیع دول و ملک عالم براین عهد فدم مقطوع و آگاهه دکل
پنجهان همان باخبر ولی عجب اینست که بعضی دوستان بله
از این ندا و پنجه د محمد رم بلکه بله مایوس باری ایام جمیع دول
عالیم و ملک د اغم نفتحت و زاین نقوس مینهاند د مسکونه ما سکانیم
و از این میثاق اینی با خبر و هشیار و آشایان بله بینهایم و
پنجه دی هوش ای الله الی ثبت اقدام احباب
علی عهدک میثاق و شرح صد و سیم با فوار از منوچ
علی امرک انکانت المقدار القدر القدر رفع مخابثه

هو الابی

رش احبابی الله علیهم بها و الله الابر ملاحظه فرمایند خطابک
هو الابر

ای احبابی الله این همان تکراری و فاکدان فانی اشیان مرغ

در اخوش نشوند و که نار درخت برف و تل خاک و خارزهای
نگردد ای اجای خدا صدا و ندانی دای بند کان در کاه فیان
و آهی دای عاشقان سوز و کدازی دای عازفان نیاز در ازی
در الواح الهی ذکر حکمت کشته و بیان مراعات نقصیات مکان
و وقت شده مراد سکون روایی و شوون غضیری بوده بلکه
مراد الهی این بوده که شیخ در جمیع برآورده ز در صحراهی یعنی
ا، فیض الهی را ارض طبسته بازی کرد و نه ارض جزءه و الافاموشه
شیخ را حکمت شوان کفت و پرثانی جمیع را علامت و هدست شوان
شمرد افراد کی و مرد کی حیات وزندگی تغییر شود و ناتوانی و
در ماندگی ہوشمند وزیر کی نگردد ای کم الهی یا اجاء به علی
الاشتعال بنا محبت الله رعیت مقابله شد

خطبک

ق خاب اسمیل شی علیه باء الله الابر

هو الابر

ای بنده الهی مکتب شما رسید مضمون مفهوم شد و خصوص
مکتب از خاب زین بعمی شما مرقوم نموده بودند مکتب
باد شمری ند بپلکه ایچخ زمر دیده حالت در فشار و کرد و کشا شریات
اگر در مراجعت ملاحظه نماید که شما ان ابا محمد سعید شی نیستید

خاکیست ولازم خفاش طلبانی نه طیر الهی ملا خطه فرماد که طیور هائی
قدس و نسوان خطاڑ رانی در سیچ هصری در این لکخن فانی آرتیزند و دیا
از شاخه را مال کلی چیزند و یاد می راحت و اشایس دیدند و دیا
آنکه مرسیت جان یافته فتحت و جدان جمشد هر صبحی را زشدت
بلای شام تاریک دیدند و هر شایرا وقت سرگردانی وی سرو مانی
یافته نه که این غل و بخیر پویانی اختیار نمودند و کاه بی شمشیر چون
سته حصور کمال سر و حرشیدند دمی نش جانوز نمود در اکستان
یافشند و کمی صدیب و دار بود را اوچ ارزوی دل و جان
علاوه نمودند وقتی تپیش تکه را تزا نوش یافشند و زانی تبر
و تپیغ زید از احرمس نخم دل ناقوان باری اک جان بی بقا
ویا ھانیان بی وفارا قدر و بیانی بود اول این نفوس مقدسه
تمای آسایش وزندگانی عین نمودند و آرزوی خوشی دکا ملا نی /
پس سیمین بدانند و ھون فور پن شاهد کنید و اکاه و رنگانه
کردید که آهل ھوش و دلنش بیانی سپل الهی را راحت جان
و مرسیت و جدان شمرند و مشقات خاص فنایات داند خیرت ا
محبت پنده و نقیت را نهست نامند بخ اجاج صدمات را
عدب فرات خونهند و شکی زندان را فتحت ایوان بانی
و حرارة محبت الله با جنودت و جمودت جمیع نشود و انجذبات
جمال الله بمنانت و سکونت مجتمع نگردد اتش در بخش دست

اپنے نقش کر دو پہ کم نفخات فس استشمام نماید پس شما بکوشید تا فتن
و خوبی کشیش روئی دتبیل و توجیہ و تقلیل و تقدیر عالی عاصل نماید
کسرزادار احباہ حق باشد رعایت مقابلہ شد

هو الابر

خطبکر رش جاپ بیز احمدی علیہ السلام السہ الابی ملاحظہ نمایند

هو الابی

ای شمع حب اکر رخا جاہ ملکوت ابی شعده افزونی خواہی دران
ناہوت ادنی جانقٹانی کن د اکر در بحر اعظم غوطہ خوری جوئی در پدا
غشن سرکردان شو د لکر مقام فلت طبی در اش نزدودی بردا دسلام جو
د لکر شعلہ طور دلمعہ نور جوئی در بریہ سینا در بجان بستاب د لکر مقام
حضوری جوئی چون بحر سردو جان فدا منا د لکر نفخات سید الشہاد
استشمام خواہی در دشت کرب د بلا خون خوش سپل کن بہ اشان
الثاق د ہذا صفت المشاق رعایت م مقابلہ شد

هو الابر

خطبکر رشت جاپ شیخ محمد علیہ السلام السہ الابی ملاحظہ نمایند

هو الابی

پائیں سمع الداد و انجذب الی المکوت الاعلی قدر تزل ایکان تکر
من طبع افوار التوحید و شست شمل الصدیل با هجم افوار جنود الہی
ناشرة اعلام التائید و انشق جحاب الظلماء، بعلاحت افوار صباح
الفخر فی حسم الارجاء، قد اہترزت و ربت ارض الوجود بما فاضت
سحاب الغیض ما، التجی علی الدیار قد تایلت اشجار حدائق تھکن
من سیسم اتنی مرتب من جنۃ التعمیم فی نہد اراض فطوبی لمن اتکن فیضا
و تضلع فیضا و استشش شیما و هاز فیما و البها، علیک دعی کل بیان
متکلا عددا قدیما رعایت م مقابلہ شد

هو الابی

رش والدہ جاپ اقا محمد اسماعیل علیہ السلام الابر ملاحظہ نمایند

هو الابی الابی

ای درقة طبیہ زکیۃ اکر بالطف جمال قدم در حق اما، جھن پلے بری
از شدت بثارت دو فور مرت بر پری و محبات اما مجھات اما
بر دری د چون فرشتہ د پری پر کشی و از چھیض مراتب تلائی
د پتی و نیتی بری کردی و با وج سعود و شسود جمال مقصود صعود نمائی
ذکر فی خضنه و مختصر بہ فرمیتا، فرمی عبادہ دامائہ اذ لہو فضل محمد
رعایت م مقابلہ شد

خطبک در مدینه کپره آقا نصرالله علیه السلام السا البیر علاجته نمایند
هو الا قدس

ای طالب خدای الحی لم یزل نظر عذایت شامل تو بوده و خواهد بود
از الطافت جیله حضرت رب عظیم و فدا اوند کریم امیدوارم که دفن
شون و احوال مولید بعون وصون رب تعالیٰ باشد و در جمیع اوقات
در عتبه بامراة الایات مادعیه روشنیه در حق شما مشغولیم و ساده
و سخنان مالوف در آن مدینه که شما الان را کنید نظر بخلیقیان
خفیه بیض صریح تبلیغ اوران اوان منع فرمودند ولکن بین منع صریح
حرکتی شود ابتدا پرست کلیه حاصل کرد لذا اگر خانم در انجا حلق
از اعجم اکر کسی پایی شود و با خود انها طلب و تحویل نماید
و کار خود باشد تا اکنه شما در يوم مریوان ماران روانه نایم
ان شاء الله در انجا با جمیع قوی در اعلا ذکراته میگوشید
حال در آن ارض سکوت و صمت را دستور العمل نمائید و
ترمیت اغلق و تھیں احوال مشغول کردید و بالهای علیک
مع
تمامیش

هو الابر

خطبک
خطبک در مدینه کپره آقا نصرالله علیه السلام السا البیر علاجته نمایند
هو الا قدس

ای سعرض مصائب شدیده این بصیحت دارد هر چند زیری عطی
وبلیه کبری بود ذلی صبر و تحمل انجاب موہبی از خدا ان
ولد غریز چون در اواخر ایام از حمام بیرونی سرت کشت و
در نیایت تو به بملکوت اهیت بود لذت اصعود شکم غرور
داشت و فناش حیات ابدی بود حال چون منع صحمد راضی
ملکوت در ترجم و نعم است و بر شاخ راجان نقا در تفقی دین
سرت کاس غایت است و مد یوش صحبای عفو و منفرت
نو دل خوئ دار و ارضی بقضا شو امتأدی فی الصابر دن اجریم
بعیره اباب و البهاء علی کل صابر علی البلا رفع خابه عاجی
محمد اسیم را تکمیر اربع ابی ابلغ نماید تقدیش

بو اسطر جناب پیر اسحق فان علیه السلام السا البیر
جناب پیر اسحق خان گوران علیه السلام السا البیر
هو ا世家

ای بنده استان یزدان الحمد لله دل وادی این شد وینه
صحابی سینا کشت شده نوز را فروخت و طور دل و یان
روشن و تابان کردید نهایی ای شنیدی و از طور این نعمه

انظر ترانی استماع فرمودی قد این موسیت بدان و بشکرانه
این هدایت زبان کشیده د علیک ابها، الابی ۲۹ ربیعی ۱۳۴۲
تابدیده عبد البهای علیک

بواسطه حباب اقا محمد حسین راقی و حباب اقا میرزا تقی فان زار
حباب اقا میرزا بحقی علیه بنا، الابی

یا صاحبی اسجنب یا واله
ای سی سید حضور بحر الطاف بی پایان چنان بوج زد
که سوا حل کائنت از فیض نامثابی سیرا بشد لهداد عالم
ایجاد حرکت و جنبش عجب حاصل کشت و درکت و انتعا شی
عظیم نموده بافت عقول صنود نمود و ادارک شدید کشت هرگات
سریع گردید و ترقی در جمیع مراتب بناست قوت چلوه نموده است
که آن شفافت غلطیم کشت و مشروقات جدید تاسیس یافت
و صنایع مدعا به چلوه نمود و اسرار کائنات از هیر غیب تعریف شد
ظاهر و مهود آشت پس با مدحیم ایران همی نایان اشماره عیان
تا ایجاد صفتی هدید فرمایند یا اکتف فنی بیع کشند یا مشتری
عظیم روزانه یا قوت و مهربانی در عالم انسانی بناشد از خدا
خواهیم کرد در جمیع موارد موفق و مؤید باشی د علیک ابها و الاب
تدبر شد رفع

بواسطه حباب ملا حسین غصیر ابی غصیر
بار فروش حباب اقا بضا ای صحاف علیه بنا، الابی
یا صاحبی اسجنب یا واله

ای صحاف چون لصحف الهیه و صحائف ربانیه روح نمائی درین
من مجهز مند به در آن تأمل فرامائی جمیع شایات و دایات بزفهم و فرز
حقیقت و مرکز رحمانت است حدیث کل مانی التوزاه والخلیل
والزبور فی القرآن وكل مانی القرآن فی الفاتحة وكل مانی الفاتحة
فی البسمة وكل مانی لہیمة فی البارا فلما موش نمای و لکن په فان مده
که ناس را چشمی نماین و کوشی ناشنو په خوش گشته نکته مرسانی
پیش نمایان چنان پیش که بربط سرا و پیش کو رامینه دار سجان نه
چه امر محضی است و په کیفیت غرب اهل کتاب متواتری در جهان
و لغوس امی واقف بر اسرار خطاب و بذافر فضل رسی نمیز
الواب د علیک التجیه والشائع رفع شدیده

فرهنگ بواسطه حباب کشمکش
حاتم مزان اقر و دشیں التخلص مبعود علیه بنا، الاب
یا صاحبی تسبیح یا واله
ای ناظم لثامی لشلا منظومه فرآء خریده فور آراء یقینی غصمه

علا حظه کردید نعمت میل معانی بود و ترا را عنزیب حمای شناخت
حدائق بود و آواز درقا، کاشن حقائق فی الحقیقته در نیات سلاست
ماشد آب روان بود و دغایت فضاحت و بلاغت فقط طویل
شکرخوا شرباید چنین باشد نعمت علیین باشد و آهنگ بشت بر شاه
وعلیک الباء الابی ع ع سبده

هران

خاپ اما محمد علی کاشانی و خاپ اما ایرزا علی محمد خاپ علیها بهاء اللہ علیه
علا حظه فرمایند

یاصاحبی سخن ہوتہ

الی و حبائی و حمزی و منائی و موئی و غیاثی ترانی متذلل منکر
کمباً بوجنی علی التراب راجیا تینی عفوک وغفرانک للذی فسد
باب حنک و سنتہ فی عالم الاسماء باسم شقی فی السیدی عدک
محمدی من طلب الشوک فی المسجیح الپضا رب انتم صاحده دار رصیہ
وطیب اسراره وابق اثره والقض او طاره و قریۃ النک و داخله
علیک و فور جنسه ما فوار القبول پنیدک ثم ارجوک اغفیز
ان تنزل طبقات النور فی العفو و الفرقان علی رس الورقة لطیفۃ
الراجحة الیک والدة عدک محمد قبل علی وان تفرق اخاه
فی بخار الرحمۃ والفنران و تقویدہما بالدخول فی خبته الرضوان

و نملأ لها کاس العطا بالفضل والأحسان و ننزل لها في نزل سبک
حنک العلیا و نخیلها بصیراء البقاء و نلملاها اقداح الوفاء و نجعلها
انتی حنک الکبری فی خبته الابی امک انت الغفور الرحیم
الکریم الوباب ع ع سبده

حضرات ذی القرابی خاپ زائر میرزا علی محمد خان علیهم علیہم الرحمۃ
الابی

یاصاحبی سخن ہوتہ
ای نشیان حضرت زائر خاپ خان کوه و بیان پسند و اصرح
در پی مردم نمود تا اینکه بایخود و شعور رسید آیامی چند مونس اینه اوار بود
و سماشرین افاده فی الحقیقته ولی طبیعت و طاهر زادب دکل دارد و جانی
منجب خان ازالطف فی بیان حضرت محترم امید همانست
که بانیات روح و ریحان و روغنی تسبیش بیش راست حضرت زیدان
و نفسی در نیات اطمینان بجهع بان امان نماید لہذا بذکر آن باران
و اما، رسم پر خشم تا بدآنند که او دید ایشان نمود و ذکر شان
دارین بساط فرمود و از رای هر کیک نامه مخصوص خواست
دلی افسوس که من فرضت نذارم و از کثیر متأفل و غواصان غم
بر نیایم دلی اینه نامه بیومی بکارم که فی الحقیقته بسراز نامه کمی
مخشر است زیرا مفضل است و بیان احساسات خان

دوجдан ای دوستان حصیقی الحمد لله تعالیٰ ماتمین از رشحات سهاب
هدایت کبری در طراوت و لطف پیشی و شمشقیت پرتوی را خواهید
آمد اخیر تا بعور هدایت کبری نورانیت تاریخ است و از روایت
ملکوت ابی بره نسبت بود این نسبت تاجست که کوهر در خشنه اش
در جهان ابدی روشن و تابان دمیع اندودمان در قرون داعصار آیه
سر فرازند و با نیویت کبری ممتاز در یوم نلود قرن محلی طور ہر فنی
از کاس طور قطره ای نوشیده تروی یافت ان قطره دیاشد و آن
سرچ در قمر اعصار اثاب کردید ملاحظه نمایید که در قرون اولی
ہر فنیکه باستان الی انتاب یافت بعد دنیا و عالم و ہود جستیز شد
پیدا گلده و نلود حال ہزاران در به از دست زیرا عصر حضرت
پیغمبر ایت درن قرن حقیقی نیوم لهذا این عصر در قرن در جمیع مرتب
تفوق و امتیاز رسائی قرون دارد و در زد اهل داش و فضلا ایں
عصر از میثین وغیره محقق و مسلم است که نثار این قرن از نفاذ نجاح قدر
از دن است دین قرن حکم افتاد دارد و قرون سائرہ حکم بحوم
این عصر نظری بر جاست و سائر اعصار بمنزہ نہ شد اکثر اکثر کشافت
و مسافر و صنایع و بدایع و فنون و علوم پنجاه قرن را با این قدر
نورانی مقایسه کنی البته فضائل این قرن رحمانی بر مادر جمیع قرون
ماضیه از دست اکثر تأثیف و کتب قرون اولی بتاید
و قرون دوسری با سرما دن اخیره با جمعها جمع کرد یعنی

لین است که تالیف و صحائف این قرن عظیم افزونت و چنین صنایع
دیدایع و اکتشافات فنیه و مشرود عات مفیده و مدعاوت کامله
و اتباع افهار و ازدواج فهم و ادراک و ظهور اسرار کائنات و دروز
حقایق مکنات این قضیه مسم عموم است و کل اقرار و اقراف منتهی
دلی از سبب حصول این علوت و ظهور این فضائل و موعدهای ترقی
و فلاح ونجاح غافلند افسوس که برخوان نیت حاضری و از فانالار
غافل برگشت فوق العاده ناظرند ولی از محک ذاہل و در این ضمیمه
غنا و عدیقه غلباء در نهایت شرق و شف و انباط ولی
از باغبان پنجه باری تضرع بندگاه کبری بامانی که این نظمکار از
پدارکند داین غافل را ہوشیار نماید داین اطفال را بدھر شد
و بلوغ رساند تا بدانند که بعایت په بدری هر بان این دلیل
ضیفند داین حد الطاف را طفل هریز تا انتباہ رفع اشتباہ کند
و پداری ہوشیاری بخت و بشکران حضرت باری بردازند باری
ان باران و اما، حسن باید ستایش خدا و مذکور شیش نمایند که الحمد
در ظل طلیلند و مشمول عین غایبت رسی حلیل در بحر حست غریقند
و توپیت نعم الرفت بندگان جمال بارکند و کنیزان اسم عظم
و منوابان عتبه مقدسه دلیکم دلیکن الہم الامی مع رع
تم بفر

جناب، ششم عليهما، الله الابر

هو انت

با اشمش از خدا خواه که در ظل شجره مبارکه نشود نهائی و چنان فاکر دی
که چون سرور دان در بوستان محبت الله بخرا می عبد البهاء عباس
توفی

ف الله الله ورقه طيبة هبیه عليهما بهما، الله الابر
هو الابر

ای ورقه طيبة نونهال بوستان اینی جناب پیر اطراف الله دائم
در قلب بذکر قوشغول بود و در طواف روضه مقدسه بیاد تو
مالوف آنی توار فراموش نمود شکر کن که چنین لاهوی داری
والبهاء علیک ما الله السعی ورقه روحبه هیرته و ورقه
نوریه خاقان را انگیر ابع ابی ابلغ فناشید سعی
توفی

بواسطه اقامیر امنیر و امه الله المخدیه فائزه

طهران جناب افاسید هاشمش عليهما بهما، الله الابر

با صاحبی اسحق هو انت

ای بندہ الله از غیرت وشدت مایوس مشو بلکه بعنفو والطا

الله ایده داری اش امکنه بد غفات کرد پسته نزدیه ہد ولی با
در پیش رضایی الله هموزاره سلوک نهائی این شرط است
تا نظر عنون و صون جمال بارک کردی والطف فی امان
یابی فی در حق تو دعا میسنا میم و تائید جدیدی بسطیم و علیک
البهاء الابری عیع متبرکه

قردین جناب افاسید هاشمش عليهما بهما، الله الابر

با صاحبی اسحق هو انت
ای بندہ هستان جمال ابی نائمه شما ملاحظه کردید از کثرت کار
و مشغولی بمال جواب با اختصار مرقوم میکردد از الطاف افق
حقیقت و تیر حمایت مستعد عیم که نهایت آمال دارزدی
آن یار معنوی در دو جهان میسر کردد و موفق بخدمت در
افق کردی ورقه بختله والده را تجتی ابع ابی ابلغ فار
و علیک البهاء الابری عیع متبرکه

قردین جناب افاسید هاشمش و ورقه موقنه امه الله ولهم و ورقه
منجد بامنه الله هضرت صحیح علیه و علیهمها بهما، الله الابر

با صاحبی اسحق هو انت
ای مشتاقان روی اندی بر دریان الحمد لله مدینه قردوں چنین

ضاد فکاهه علیکم کردید که در عدده رضوان مادره رحمن از نکوت اسلام
نازد شد مخالف توحید ارانته کشت و این جن هنچ جدیدترین پافت
تلاوت ایات شه ترسیل مناجات کشت و بیان بینایت
قصائد و محاددو نفوت الرسته اهل نکوت را با هزار آورده دیده
بجان و دل دعالم تقدس از آب و کل میدم و میراز و مساز کرد
بلطفه ناسد که این قلب خوب از فحفات راضی الفت اجای ای
چه قدر سرور و نکین حاصل میناید کاشکی همیشہ مدن اقتیاس از تحداد
و بیگانی و محبت والفت اجای فردین مینوزند و علیکم انجیه
ولهشنا رفع است بر شه

بوشه طران بواسطه خواب این
خواب اما سید کاشم مسیل حمدیل فی فازبار فیض الاعلی ابا ابراهیم علیہ السلام
پا صاحبی اجمن روح
ای نیزه همها حقا که بخل محلان بزرگواری و همه حمل سند نار
از غصه خان و دل منبعی نه مجده اب و کل سروری و نوری
آن پاک کسر در نکوت این از تو خوشند و شادیافت و
در لام اعلی تبا ای بای پر شریعت برپمان شکر کن خدا ای کسری
پدر بیان را و آج نمودی و زجاج اخنانه ایان را منور کردی این
نور پر تو محبت جمال ای بیت و این دهیں معرفت خضرت

کبرا و این فریل قلب نجذب بجمال الله و این قندیل رخ فریز نفیذه
رحم و علیک البهاء الابی رفع است بر شه

بواسطه حضرت این علیه السلام الابر
ارض ط سادات خشن علیم بهاء الله الابی
هو الابی الابر

ای برادران چون اختران دیوم موعد چون نجوم محمود از مطلع صبح
شود طالع کشید و در فجر ابداع ساطع شدید مقتبس از شر حقیقت
کشید و مستقی از شفاهه حمایت ایات بدی شدید و رای
موهبت کبری در ظل سده شی ماوی چشید و در سایه شجره طبیعی
آرمیدید محوظ نظر غنایستید و سلطون نظر آهدیت جمال قدم روی
لا جای ای الفداء کمیر و نصیر شماست و اسم اعظم محیر و دستکریم
ایین علیه السلام الابی نهایت ستایش را از شما مینایند که
در خداست امر ایه سجان و دل میکوشید در اطاعت امریته
جهد نیعنی میناید جرا کم الله جزاً موفرا و جعل سعیکم مشکورا
و قلوبکم زجاجات النقوی داروا حکم رضایع الهی که دو قدم
نجوماً تکشف به احتجب انظمام و البهاء علیکم رفع یاصاحیح

بواسطه هناء بهائی هوالسه
نماجات طلب معرفت نه فار بالرقيق الاعلى کا میر علینقی علیہ بہاء مسیح الکر
با صاحبی اسحن هولته

الی الی قدکل سانی عندیانی لا سرار ملکوتک و شرومی ایات
جبروتک و اثار فیض لا هوتک حیث عجز ادکی عن الوصول
الی مدارک فعک و شناک فعالت قدرتک و قیامت
فقطک و تجلیلت سلطنتک و غلطت معرفتک رئی رقی
الآن عدک و ابن امیک بذال مقرر و هدایتک المقرر
بغرد اینیک المحب بفتحک المثل لا یاک المصدق
بلکماک قدر جمع الیک و و فد عدک و در وین یدک
مستغفرا الذ نوبه مستتر العیویه مستینا کک مستتر حمال عطیتی
مستغشا یاک رس ت اکرم مشواه و پیر مناه و حل
مرفقا مایرت الاسماء الحسنی فاجعل خاتمه فی المطاف فاتحة
للاطاف و اسحجه بالاسعاف و اجعله جوهر العطا
و ادخله فی ملکوت الاسرار وزین و جمهی بازار القرآن و
ارزقه لقاک فی جنة الرضوان و ادخله مدخل صدق فی
بحیقه الجنان و افعی الصبر علی الاخوان والخلدان حتی
یتجدد و ای میزه المیتیة القاصمه لظهور الاقران والمحرقیة
لقولب اهل الایمان انک انت الغفور الکریم ایتم

المَنْعِعُ

ثُرَدِينْ بواسطه حضرت سمندر نار موقدہ الیه
جناب اقسامید ہاشم و امۃ سہ ولہ شان دو رقة مطمئنے ضجیلان علیہ
علیہما ہباء اللہ الابی
با صاحبی اسحن هولته

ای کل دیا حسین بیثت برین محبت اللہ حضرت سمندر نار موقدہ الیه
ستایش منفصل ازان نجذب ان جمال ابی نموده اند که الحمد للہ اخراج محبت نہ
چہرہ ازو شہزاد و در دستان نعرفت اللہ معانی کلایہ آموخته از رو شان
پور استیاق پرلمعاشت و از دل و جانشان شعلہ عشق بشایه نائزه
و پیشکان بد کر حق مشمولند و بفتحات قدس مالک ف این مضمون فدا شاره
و لطفیف العباره در غایبت افتخار مرقوم نموده بودند لکن بخلافی که
فی التحقیق سبب سر در قلوب بود پس شکر خدا را که اجاشیں را بنی چشم پر
ملکوت ابایش مالوف فرمود و دوست انشا الجلسات ان مؤسیت
ہدایت نمود خوان نعمت حماقیش در بیط زین مبوظ کشته دادار دنا
و عطا یش در محیط افاق مشهود شده بیر نفیی را در قلبه ماند شمع روشن
نموده در دشناکی صیع فرموده در الفضل و الحجود ولد الاہان علی کل
موجود شکره علی فضله در حمته دموته فی بذال یوم المشود ع ع
ستایش

از صفحه ۱۱۵ تا صفحه ۱۱۹ در اصل نسبت
سید برهه است .

۱۴۰
بواسطه جابر شیرالله
خطاب
جابر میرزا محمد خان علیه بحاجات الایه الایه
هوالله

ای سرست پیمانپیش جابر شیرتاویش نیاد احسن منست آن یار غیرز
منوده اند بسیار سبب فرع و انبساط گشت که موفق بر این دست کشیده و متوجه
باین موهبت شدید قدر آن بدان و بشکران این مناقیمت زبان
باشد ایش حضرت احمدیت بگشا و علیک التحیه ولئناء روع

هوالله

بواسطه جابر شیرالله

خطاب
جاب مصطفی خان ابن میرزا محمد خان علام علیه بحاجات الایه الایه
ای او اوره بسیل الله پریشانه و بسیار سرو مانع در ره غشیت کامراز و شادی است
نظر پیان کارنما زیرا عاقبت این پریشانه بعیتست و هنایت این آوارگی
پناه حضرت احمدیت اکراز قدره محروم شدی الحمد لله بجز پایان مقابل
داری و اکراز ذرہ مجموع شدی اتفاقاً روش پریش داری از حق طلبم که
آنچه هنایت امال و ارزوی لست میسر کرد و علیک التحیه ولئناء روع

خطاب طران بواسطه حاجی میرزا عبدالله و نامی صادق
باب مصطفی خان عليه بھارالله الابھی
هوالله

یار السموات العالی وغایت الوری وملجای الفنفا وملاذ الفقرا ان عبده ک
مصطفی قد تبری من الضلال والغوى واهنی بنو الردى ویدعوك بکل
تضرع والکنار ویقول لای المتر اغتنی من ملکوت السردار جلی مرتقاً
علیاً فی عالم الانوار رب اجب ل الدعا ویسر مناه واکرم امه وباہ وقدر
لما مایحیب ویرضی واحلهمما سکت لخاط عین غایتک محفوظین بر عایتک
وکلائیتک انک انت القوی القیر ع

متبری

بواسطه خباب نامی صادق

خطاب خباب مصطفی خان عليه بھارالله الابھی
هوالله

ای بنده صادق حق سرکن خدارکه ثبتان قلیسا بایقا وسراج هدی
منورگشت وچین پرتو نور ملین مترین شد جان منجب ملکوت ابھی
گشت و وجدان قلواز احساسات حیزا لامکان درایتم که رشمات
سماب غایت از ابر جمیت فائق من باید آن نایت سخ پرداخته و با
وجود عدم فوصل بناکارش نامه متعول کردیده تا بد کاه اهدیت محمد و سر

نمای و ازالطف سلطان احیت شادان و کامران کردی ع

متبری

هوالابھی

ای نطق بذکر الابھی هر چند در نخایت خسک و منقت فی نتواء و کالت
این ساعت هستم که از طلوع بغیر تایمال باکتابت و یا بکتاب سائل یعنی
از ارباب فضیلت و یا هنوز در محکام امور و یا آنکه در کوشش و جوشش با اهل
قبور مشغول بودم با وجود این موالت یار و مجالست اغیار نیز جایی
خود مستمر و برقرار است با وجود اینها همین بیاد دوستان چنان پر
روح و ریحان که گویا در بکبوشه جانم و در سلطنت صنوان باری در
این ایام بکوشید که چون بخوبی همی از سطالع صفات و اسماء طالع
کردید والبھا علیک ع

متبری

هوالابھی

ای منجب بملکوت ابھی شکر کن خدارکه باشرفات انوار شما احمد
قلبی روشن گشت و جانت گلشن گردید آیت کبرای جمال کبرای را
مشاهده نمودی و پرتو انوار شمس احیت ہمایت یافی کاس عرفان
را ازید ساق الطاف نو شیدی و سبیل اليقان را از عین رحمت

چشیدی این فضل اعظم پوچن ره صحابی ازاق جاوداً روشن و نیرست
و لکن حاہلان و عاقلان محبوب محروم از این موهبت حمله غقیر امّا
با هر این بخشش الحی از مطلع آمال ظاهرو با هرگرد و آیات لامع این
فضل ناقصی هی در لوح منثور آفاقِ والفس تلاوت شود والجها علیک
و علی کل موقن کریم معع ^{سنه}

اصفهان

خطاب

ورفات مکرم امّاله کل افزای امّاله ایس اغا امّاله میانه امّاله محمدی
امّاله عالیه خانم امّاله فرج آییز امّاله فاطمه سلطان امّاله آغاییز
امّاله مولس امّاله هدم امّاله رقی سلطان امّاله کوهر خانم امّاله فخر
رفت خانم امّاله بشری خانم امّاله رضوان خانم امّاله ماهر خ سلطان امّاله
مجسم خانم امّاله جمال سلطان امّاله طوبی خانم امّاله کوهر خانم امّاله
ضیاییه خانم امّاله منور خانم امّاله رضوان خانم امّاله غفت خانم
امّاله پریجان خانم امّاله عشرت خانم امّاله براق سلطان امّاله ماه
سلطان امّاله آغاییز امّاله جواہر خانم امّاله اشرف البدات
امّاله فخر خانم امّاله خانم آغا امّاله ربابی سکم امّاله آغاییز
امّاله رقی سلطان امّاله آغاییز امّاله رقی سلطان امّاله لاپیکم امّاله
زهرا بیکم امّاله هیره خانم امّاله حلبلیه صبیه حاجی حیدر امّاله جمال سلطان
هوالله

ای ورقات سده نویسه درین صحیحه‌ای که نویسنده از فخر حمله عالم پیمان
ساطع دلایل عبد المحمّد بذکر شماریت فاواخته و بنکارش این نامه پرداخته
تاکلید بدانید که این جان و دل نیوی رافت کبری است و با جای اصلی و
اماً رحمانیز بمحایط مصریان مقصود این است که شما از ها کلشن محبت
الله خد و ورقات شجره اصله اثابت و فرعه ای السما و این از موایب حضرت
بحا ای السایش و نیایش باید تا بکرانه پردازم و تا اینک ترازه لخمه
جنک و خانه و تعالیات ستاده تایز ششیان بخشد بفتح و سرور آمیذ و سعی
مشکر فرمائید و فضل موفر باید و سبب بیانیت جمجمه از باده محبت
الله جنان سرمت شوید که جشن است بر پا نمائید و از هصیای عشق
می پرست کردید و در میان رزم جنود ناقصین فنا کشید راشکست کشید
و علیکن البهاء الاجمی ع عبد المحمّد عباس ۱۳۲۹ صفر ۱۲

متبلشد

بواسطه نایز زادی افان

شیراز جناب یزرازی بیش سیاح علیه بجهاء الله الاجمی خطاب

هوالله

ای بایست بپیش نایت که بفان مرقوم عنوده بودی لما خط کردید احمد الله دلیل رکن
بود که اجای شیراز در محایط تبلیل مملکوت را زند و مستقیم برای حضرت پروردگار
و پیشو از اهتزاز آمدند و لذت شر نفحات الله سعی بلیغ میگانند علی الحسوس مخالف

بواسطه جناب میرزا الطف زاده

لشتن جناب میرزا یوحنا داود علیه السلام الاله الاممی
حواله

مرکز اسناد

ای بابت پریمان نامه‌ای متقد و شمار سید مصون دلیل بر تائید حضرت
یحیون بود الحمد لله توفیقات آیت الله حکمت و شمول الطاف ربانیه کامل تائید
پیاوی میرس و نیم کلشن خایت میوز آنگ غلام علیه السلام کبری میوه
و امواع بجراحت فرموده بسیار قلوب را وکر میفت اند امیدوارم که در آنکه داد
بزم امیرال داود موقوف کردی و از مقام محمود ملکوت استعاضه نمایم و بر علوم
افتضله کنی آنکه این عبده ک خدا داود قد احترق بنار ذات الوقود
و حبکت و بزرگ خیز الشهود بقوه لحاد مدم کفر نمذمه الرغود و لطف ند کرک
بین العباد و اشتره البلا و تقدیم کل حودله بالمرصاد رب اهانت من سهام
ادل الفداد و اجلد آیت باهه سلسله علی رسالت الشهاده انکه انت الکریم و
انکه انت الغیر الزوابد ۱۹۱۹ آب ۲۲ عبارت اینکه عبارت
مقابل شد

خطاب

بواسطه میرزا ۴ دی افغان نیاز جناب محمد رضا میرزا رئیس پست علیه التجة
والشنا،
حواله بهی

ای بنده آتاب مقدس نامه شمار سید دار و فاعل طاع حصل گردید جباریه
شیزاد بخایت حکمت و کت شنید نیز اعلم امر الله در جمیع آفاق تفعی و
با شمارت کبری میذب لحدا احصار باب عمائم بجوشن آمد از غایت اکھیه

مرتبه موید تائید است بعنوان است والحمد لله موفق بحقی است و رسائل جناب
حاب فضل ذینما میدانه لحضرت مکوت امیمی میرس و ترقی موعود در حیز شهود مشهود
گرد و دخوص ملاقات با شخص محترم و کوش بحسب تعالیم حمال مبارک و تائید قلب
نفسیز مرقوم مغوفه بودی لما ذکر کن که سلوک مطابق رضای اکث الملوک چه
تائیدی در قلوب ذینما میدانیست موهبت علمنی اینست عظیمه کبری اینست سبب
قررت در کاه کریا چه قدر بخلاف است چه قدر پرست است چه قدر سبب
غرفت نزولت جمع دنیا بین معاذه ذینما میدانه از خدا خواهم که جمیع احبابه بمحب
تعالیم الله هرگزت و سلوک ذینما میدانه تامکت المکوك گردید و علیک الهماء
الاممی عبده الهماء عباس و مبلغی که بواسطه کوچانه تقدیم مغوفه بودی
مقبول گردید و علیک الهماء الاممی ۱۳۲۷ ذی قعده

مقابل شد

نیاز

جناب محمد رضا میرزا مقرب علیه بحاء الله

حواله

خطاب ای بابت پریمان نامه شمار سید از عدم فرست جواب مختصر مرقوم میگرد فریخانه
که در جنب بیت میارکست لسیار لازم ارسال هزار تووان ببرخوی هست مرقوم گردید
ولو بین باشه دیگر محل روحانی و احبابی الله باید در این خصوص نخایت
حاب فضل ذینما میگرد و بنای اینکه ای میرزا ۴ دی بحسب جواب مرقوم گردید که
علیک الهماء الاممی ۱۳۲۸ ۱۸۲۸ عباس علیک الهماء عباس
مقابل شد

امیدوارم که بجهوئ آینه و اهل صبر و سکون حصول یابد یریدون انطیفوانور آنها
با فواهم دیبا الله الا ان یتم لغوه از عدم فصلت مختصر مرقوم میکرد معذور دارید
۱۴۳۹ ذکجه ۱۴۳۹ حیفا عبدالمجاه عباس
تفاہله شد

بِكَلِّ الْحَسَبِ

بِواسطِ جَنَابِ شِيرِ الْحَمِي

جَنَابِ نَاطِمِ حَضْرَتِ مُحَمَّدِ قَبْلِ رَضَا عَلَيْهِ بَحَارَ اللَّهِ إِلَيْهِ

ای ناظم لشای لغوت الحمی پیکت میبین و بردید ملکوت رب محمد نامه از ملکوت
احمی رسانده معماه آن کتاب میبین ایست که ای یاران الحمی هر چند ناره
استخان لعبان آسمان رسیده و کرد با فرستان اشجار ضعیفه رازین و بگاه
قلع معوده الحمد لله نقوشی در ژلی تربیت جمال احمدی، منذ اشجار چشت و دوس

این ریاض الحمی پژوهش یافته و نشوونما مزده و در ارض وجود چنان ریشه
دوامه که صد هزار عواصف و توافق بلکه هصار شیخه فیلان ابد افورد
در آن نیکمند قین و صین و زین در نخایت استفامت فائم و برقرار است
این اشجار از اصحاب حقیقت احمدی و از ریاض ملکوت ملاد علیست اسای یاران
از شاهد و بلا یاد محظوظ و ممتنع نگردید غفرانی چنان مائیدی جلوه غایب
که هصار خیره کرد و عقول چیزان ماند و جمع اسکن فرید برآرد و ان چند نالحتم
الغالبون تلاوت نیاید باری حواب مکتوب تا جمال آمر ارسان نکشت نامه رسیده
والا ولو مختصر و ابد مرقوم میشد از حق مطلبم که چنان مائیدی رسید که بردید ملکوت
اگر ان لم دهی پیکت ملاعع را مین متوجه کردی علیکت النفعه و هسناء مع

اصفهان

بواسط جناب ذیر

بِكَلِّ الْحَسَبِ

بواسط جناب ذبح الرخان

شیراز حرم جناب محمد ضایی مرزا و روشنجه کوک سلطان عبدالجین میرزا و عبده العزیز
میرزا و عباش خان علیها ولیسم بجا الله الاعجمی

هواله

ای مشقین نبار محبت الله اقبال کوک سلطان نامه کاشته فاما شما برده و از برای سماته
وعون و عنایت نامه ای خواسته من نیز باستان الحمی عجز وزاری عن دم و الطاف
نامه ای خواستم تا هر یک صد یقه چیز را احمد بجا کردیم تا باخان یعنی طیور جنت احمدی را
بشور و دلول و انجذاب آرید ای پروردگار والدین و رده بنجذبه کوک سلطان را منظر عجز
و غرقان فما و لطف پایان سراز ارکن آمریش و بخشش رایکان کن و قدمیت
دگاه ایزان فما توئ بخشش ده و امر زنده و هربان و علیک البهای
(در افق بخط ابرک) ۲۲۸ ص ۲۲۸ عقب البهای عباس
هواله

یا حضرت محمد قبل رضا بانجذاب این چند کلمه را بخط خود مستعجل مرقوم فیحیم زیر اطمینان
فصلت نگارش نامه مخصوص خارم الحمد لله درستان حق تذکر و منصور و بقیه لطف
شامل و فضل کامل است شکرانه نهاد و مسرو ربانش کنیه خانواده را مقریگذار
تا این کنیه دلیل قریبیت رگاه باشد و علیک البهای عبدالمجاه عباس

خطاب حباب محمد رضا میرزا علیه السلام

حواله

ای دوست تحقیقی نامه سید و از هم تی که در حق هضرت افغان فرمودید خها بگو
حاصل شد لاظر بفارشی که در حق جناب مسیو زین مدرسه نموده بودید با
ایشان ملاقات گشت و خایت محربانه مجری شد شخص معصود بجیب و حلم
و سلیمان است از خدا چوناهم که موید نفس رحمانه گرد و لپرسی بنا این فرمود
تا بخواست قدر تبریزیت یافته جان و دل را بپیوستات ملکوتیه بیارایست عتماد
دارد ولی مرد خواه تابیان مسائل الهمی غایید و چشم و گوش خنابله باید و شاید
بگشید از وقت موهبت یزدانه جلوه کشید و سوچات رحمائی سطح
گردد از وقت این شخص تلفنیں گرد و کوکب علمیتین شود نسل الله
آن یونقه عز ذلک آن ربی لکرم رحیم و راب مع

اصفهان حضرت محمد رضا میرزا نیز لست علیه السلام الاجمی

حواله

ای پایه نبات راسخ نامه مبارک شما سید مضمون خایت تبلیغ و علاقه
تصفع از اسلام آن ناله چنین تاثر شدی حاصل شد که شب و روز ارزی
دل و جان تقبیل عجیب هضرت یزدانست لهذا اجازه داده بیشود که درین
با خایت نوق و ولہ تمام شتیاق بحق مبارک عتمید مقدسه از قل عجیب

مشرف شوی و بعد از تشرف در هر جا که من هستم حاضر گردی تاریخی به
الفت و موافقت خانم و علیکت البهاء الاعظمی مع

بواسطه جناب میرزا محمد باقر خان علیه السلام الاجمی

نیاز جناب محمد رضا میرزا علیه السلام الاجمی

حواله

ای پایه برعهد نامه ات رسید از جنایت مفصل که کمال ووح و کان برای امیر فرنگ
آراسته گشت مرقوم نموده بودی این جنین بزود بزم آسمانه بود و این رحمانه بود
نورانی بود سبب خایت سرت کرد و احکمت از دست مهید مظاہرات
و غایلش غظیم سبب حسد و نوش منکرین کرد و بعتر اکنه اعتدال عینان آید
باید ظاهر مستو و باطن اشکار بوده غفریب آنکه مشرق اندکار دیم ع دیار
همدان اعمر سده و نوزانیت امرالله عالم امکان را روشن نماید جناب ارجمند
لهراسب خان مرقوم گردید در طی این مکتوب است بر سانید جنین غظیم امادگان
که در لان و کاشان شما بحثت امة الله المقربة والده عبد الحکیم رتیب و تنظیم شده
بسیار شیان تحسین است زیرا باید عالم از راسته داده باقیت گیرد زیرا عالم
ان ازیرا دو بال بجهال یکی ذکر و دیگری آنات اگر کیک بال ضعیف باشد رغ
پرواز نتواند جون هر دو جنایع بنجاع یابد پرواز نکند جمع احبار و امارالمرعن
تحت اربع هجی برسان و علیکت البهاء الاجمی ۲۲ رمضان ۱۴۲۷ عده اکبر عیاس

جَاءَ إِلَيْهِ مُوسَىٰ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُهَاجِرًا مُّهَاجِرًا
مُّهَاجِرًا مُّهَاجِرًا مُّهَاجِرًا مُّهَاجِرًا مُّهَاجِرًا مُّهَاجِرًا مُّهَاجِرًا مُّهَاجِرًا

۲۵۱

۱۰۰۰ میلادی

四

ପାଦିବାରେ କଥାରେ ହସିଲା କଥାରେ ହସିଲା

1

۲۳ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

۲۱

جعفر بن أبي طالب، إمام شافعی

ଶ୍ରୀମତୀ କଣ୍ଠମୁଖ ପାତ୍ର

299

କାହାର ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

14

خواهش شیراز بواسطه میرزا محمد رضا میرزا علیه بحاجة الله الابھی
خاچ لهراسب خان فریدن علیه بحاجة الله الابھی
حواله

این بابت بر محمد و شیاق نامه سید چون فضت بسیار کم است مختصر مرقم
میگردد داود دو داد است یک پیش از حضرت موسی و یک بعد از حضرت موسی
وروش و مثرب و مذاقان مطابق ل لهذا حضرت افع داود با قبل از نویسی و نویسند
مقصود داود اول است نظر اسماعیل که مقداد است که سیمیل پسر ابراهیم و دیگری
اسیمیل که از انبیاءی بنی اسرائیل است در زمان مصخر دار برای مبنیین و متفقین
از هب حرم و والده و پدر حقی اجداد و امتحات اصحاب طلب مفترشد
ای ایزد محترمان خویش و پیوند لهراسب با از زندان اینچنان نجات دادی
بالیوان گشته سب بسان که مقرب دکاه کبریست و از اجداد انبیاء ای خشنده
رو بحای و خشنده این معن را در مملکوت در خشنده فراموشند محروم
تابندگان و علیکم بحاجة الله الابھی ۲۲ رمضان ۱۳۳۷ علیه بحاجة عباس

خطه ایش میرزار خاچ لاید محمد حسین افغان خاچ لاید میرزا بزرگ افغان خاچ لاید میرزا
جیب الله افغان خاچ لاید میرزا صنیع افغان خاچ لاید میرزا هزاده محمد رضا میرزا
خاچ محمد باقر خان خاچ میرزا محمد حمید خان خاچ لاید میرزا نایی طیب خاچ
لائیخ نایی پیش نهاد خاچ شهريار ففادار خاچ بیزنا هفظ الخان خاچ بکتر
صنیع اعلیهم بحاجة الله الابھی
حواله

این نقوص مبارکه مقرب دکاه کبریا نامه سید و از مصنون نجات دفع و بیان
دفع داد زیرا بجهوت بر صراط مستقیم بسان مسبیں بود و بر تکاد و آنفاق برحد
قوم دلیل حلیل الحمد لله یاران شیراز در این سال المھای خیک بر زیارت ای هزار
لو بند و بتواده بالغت و محبت و ممتاز علیه بحاجة از ظلو من نیت و ثبور و تمهیت
یاران شیراز پر انتراز است و از مملکوت ابھی تائید و توفیق سیطی بد که

خطه ایش شیراز تیسیل ب خاچ محمد رضا میرزا علیه بحاجة الله الابھی
حواله

این بابت پیمان نامه سید محمد رضا احمد لله در شیراز نفعات رحمت مسازید و
سبب فرع و سر و زندگان حضرت بنیاز حضرت شیرا سلطان سبب دفع

1

سماں اخوت ہم کیجیے ۱۷

سی و خوشنام پنجمین جلسه نشسته

孙少川

وَرَأَهُمْ مُنْهَكِينَ كَمَا تَرَى وَلَمْ يَرَوْهُمْ
كَمَا تَرَى إِنَّمَا يَرَى مَنْ يَرِيدُ
أَوْ يَرِيدُ أَنْ يُغَيِّرَ مَا بِهِ الْجَنَّاتُ
أَوْ أَنْ يُغَيِّرَ مَا فِي الْأَرْضِ فَإِنَّمَا
يُغَيِّرُ مَا فِي الْأَرْضِ مَنْ يَرِيدُ

三

82

السحول والخزون امكانت المقدار بها كان ويكون
حيفا ٢٧ ذي القعده ١٤٢٧ عبد الجبار عباس

آماده بک روزبر

خاب و حسید عید بھار اللہ الھی
هو

خطبہ

ای حبیبہ من عبگان یزد و سریل و نیزرت کم کنفی فصت نام
تمام شب و روز فریاد میزخم و لفره یا بھار الہ الھی دکن لشکری و دا الفتوحی
عظیمی برآرم لھذا غذر میخواهم کما فضوی عدو را یلد عنقریب جمیع سود و
تلخ تقصیر مووفگرد در حق خلجن سیل بیر کاه رب جمیل تضرع وزاری
شد که موقن تائید شدید کرد عب بھار عباس

تبریز بواسطہ خاب لایزرا حسید ع عکوہ عید بھار الہ الھی
ارویسہ خاب و حسید لان حضور علیہ بھار اللہ الھی
یا خاب و حسید اجوہ مکاتیت مقدادہ رسال گردیدہ لہتہ بمال سیدہ آقا قصیر کتب تعلمی
بیار موافق خاب اصل نگان را عقلانی طلبم یا زان انجیم ایدع بلاغ دارید علی
لھنھوں خاب اقا حسید را دھمین سیل حلیل را چون راین دو زارم امر یکم لھذا فصت ستر

اٹھی تھی بذا عب انتب الی وحیدک الفرم مجید الذی ادک بویم سراق
نورک و انفاق صبح تو حسید ک وفا زیلقاگت واقتبس من اشرا فک
ورفع علم تو حیدک و دار فی المبلاد و قطع التلول و السهول و الخزوں و الودا
و نادی با سکت علی روس الشھاد و هدی الناس الی معین رحمانتک
ناشر شاعر سیفۃ النجات تحرک ایام الایات الیات الی ان فڑی
باله و روحه و غرۂ و شھرۃ کلھا فی سیلک و سفک دمه الھصر و مجتک جا
بھکاک ای تب اجل العبد ہذا نکار امنہ لعب بھاء و ایدہ بندیلیوی
و انھقہ بالشنا و علی جھاک الہ الھی و الشری نھقات مجتک فملک الانھا
واہبہ کل طالب واشفیہ کل علیل وارو بکل غلیل و غزر بکل دلیل و اجده
منوراً من انوار موبہتک یار بے ال عن امکانت المقدار علی تھا
و امکانت انت القوى القدریم بعض

خطاب

ازمیه جناب ان فهو علیه بحرا الله الاعبی ۱۴ شعبان ۱۳۲۲ هـ
هوالله

ای یار قدیم و ہدم و نیم ایا ایام ملاقات و اماؤش ہمودی که چین خواموس کریم زن
تو مسید داشتم که درین سکونتی ہمچنان ملکہ بیبل معان ہردم کلبانک بنان فی ویان
مقامات معنوی کنی لسان چھولان تنسخ شود و در نشر لفخات السیر لفخ بینغ
نشوز غایید گیم یاران الحکیم بمحترم و شور آرد ای دوت غیرزاین را بلان که
سلطنت محجان بعوبدیت استان مقدس مقابله نماید زیرا ان فی واین باقی
ان نایار واین بیان زدن باندگ حق ایوان عزت ابدی است ویر
سلطنت بدون عبودیت حضرت احادیث عاقبت حضیض ملتست نیز لوں من
القصور الی القبور و یقطون من السر الموضعی الاجداد الموعدہ پس قدم
سخوم ساطعہ و اقا راسعہ و نمیوس بازغه سیر و حرکت نماہدا و ضیتی لکت فاختر
لتفک ما شئت ان ریکت یوید من لیا رعنی ایثار و اوان لعلی کل شتی

قیر عع

پواسط جناب وحید جناب خواص ملاحین رفعه خوان علیه بحرا الله
هوالله

یامن تریل آیات الفنا، فی ذکر من استئحدن فی سیل السر روح المقربین للفدا
آن عرب البخار لازمال یمینی ان تجتمع کاس الفدا فی سیل الله ولیں مجتبی

عظم من هذانظری امّة المحمدی کلهم بحوم ساطعه لضیا و فی الافق الاعد وکن
بید الشهداء کالشمر ساطعه الغرب فی الافق الاعبی هذا سبب خصصه الله بحرا
بین الوری و علی ذکر فالشھاده الکبری ای هنیه المقربین و عبیة اهل لقیان
و غایة القصوی للقوین و السیلیمین لیا رعنی ایاث، ان ریکت ہو
الرحم الرجم عرب البخار عابس کلام کثر تعقیب رائمه العطر (حمد و حمد و مبارک)

خطاب

بواسط جناب لا سید الله
جناب لا یمزایون فران هنریه راه حضرت وی علیه بحرا الله الاعبی
یا صاحبی السنن
هوالله

ای شتاق دل رفاقت جناب لا سید الله نعمت و تیاشن زاید الوصف از
شما منودن لقتیمک سبب روح و بیان قلوب کشت که الکمر لد و باغ حضرت حید
شحید فی روح الشھداء للفدا بخال بیکالی درخایت طراوت و لطافت
نشوونا منوده و لفواکه طیبیه بارگرسته هنیه ایست که تزین آن بحسبت برین
گردو بیشای بیبل معان دران سکونت روحان بنغمہ و اہنگ بیان لبراید جناب
لا سید الله از برای شما اذلن حضور خوشنده که سفر ببلاد عرب نمائید و سر
لفخات الله نمائید و با علا و کلمة الله پردازید ایں بخایت امال فخلیصین است
و منتهی آرزوی موحدین ولی این سفر پر رفت است و در تھایی عقب و
رحمت باید مسند حواتین میسح دست از جان و دل نیشت و کنح ایشت

خطاب

وآسایش حشم پوشیده بمحض صبحی راحت نیافت و پیغام شافعی سرورها مان تخت بت
هر دم بعدم صد هزار آلم است و تخلص صدمات شدیده کرد و شرفگاهت نمود
واعلاه امر حضرت حسن کرد اگر مردی باز نیک گوی و جو کان اذن
حضور داری که لضیب موفور بری و علیک التحنه و لہشنا ر عن

حواله

تبریز بواسطه حضرت بنکدار
ارویه جانب لسان حضور علیه بحوار الس

حواله

ای یار قریم آنچه مرقوم نموده بودی واضح و معلوم گشت شکایت از شقت
نموده بودید ایا راحی درین علم است لا واله امواج حادث پی دپی
واین از زفون ذات مکناتست و خصاله حادث و عدم القاب و عدم
تفیر و تبدل لزوم ذات قدیمت نه حادث پس بانیکوت و قایل مولمه عقنه
نباید نمود بلکه نظر باید مملکوت حدیت کرد و تیا سعی در عاقبت اگر از
حیات بشریتی مطلوب حاصل گردد سرور ایندر سرو است ولو در هر
دمی هفت سخام موفور گردد و اگر چنانچه از وجود سودی نه حسنه اند
خرفت ولو ایام و اوقات مسود و شکور باشد این جو هر طلبست
نه اهم الحق بقول شاعر از این بیاط دو در چون هر دوست حیل

رواق طلاق معیشت چه سلیمان و چه پست غیر از نشنه دینوی مستان
جام الهی ران شه دیگر است و منجذبان دل برآسما ذرا لطفی دیگر امید و آن
کل مورد این فیوضات اگر دیم و مورد آثار مکلوت رب الایات
وعلیک التحنه و لہشنا ر عن

ای یار محربان عبده بجا را آرزو جان که عراغ حضرت شھید مجید
حال فرد خباب و حیله را روشن نمائی لهدایا مید مردیه ان کردی و بر
بیان شوی شخصی از اوج عزت ابدیه شوی و همراه آن عقاب فضای
حضرت رحمانیه ولیس هذا عاله بعیزیز عن

ارویه جانب بحید علیه بحیه
حواله

ای بندۀ آستان مقدس نامه شمار سید و خصوص کنپا ز مرقوم نموده بودین
ستر کلارک ا در آمیر کلاغتم که اموی هنوز انتظامی ندارد شما بیش از اکنون ظالم
یابد نزدیت تا کارهای محکم گردد بازی از ابتداء این بیان سست مخداشه
لهدای امتحنات حاصل کشت یگاه بیش به با دکوبه مرقوم شد که ما کنست
لبیار ما هر کار دیده پیدا کنند و به تبریز بفرستند و معاش ان ما کنست از
قبل عبده بجاده می شود یعنی برین است حال بیزد مرقوم میگردد
اما دیگران اقدامی تجویز نمود لهدای بگیران مرقوم شد حال شما

خط بکرم

خط کات

تمک تیلخ ناید تیلخ تلخ هر چیز نیماید زیرا همدا آکھیمید اجیا
را بشور وله آرید این ایام در آن صفحات مردم مشغول شویشند ذمت
را از دست مهید همداد بسیار کشته کوشیده هند بلکه بسیار طلب
اطلاعند کسی رانمیابند و ملاحظه محافظه خویش میکنند اگر فضی را
بیابند که انان را منصوباین کنم مکنم و معلم مکنوم بدارد بسیار طلب هستند
با ری در حق توبیل و تفزع مملکوت اجیه بینمایم و تائیدات و توفیقات
فوق العاده میطلبیم و علیک البجهاء الاجمیع عبد البجهاء عباس

تبریز ارمیه بواسطه لا امیرزاده حیدر علیه بجهاء الله الاجمیع
خباره حیدران حضور علیه بجهاء الله الاجمیع
هوالله

ایضاً الرجل الرشید این تلکت ایات شکر که لیهها ایدک بخود النضر من
الملاء الاعاع و شدد از ک علیه عبودیه عتبة الاسمیة العلیا، حتی تلکت
ایات الحمدی فی تلک الارجاء و هدیت الفائزیة فی تلک العده القصوی
حتی روؤوا ایات رحیم الکبری و سمعوا ندا و رحیم من المللکوت الاجمیع فی شکر
السبجا توج نامتک با کلیل حلیل مزداته بکواہ متنسلیه ساقعه علیه الارجاء
آن وہی الحمدیۃ الکبری طوبی لک ثم طوبی ای نابت بر سکان الحمدی
دریشوان نوره ایت همین درشنده قیامان کشت و حضرت دوال سین

استغافله از نوزخاقهین غنوند و استفاده از فیض رب الشریفین و رب المغیرین کردند و
پنجین اخون سعیدین اتّماع نذا و منتشر دخاقهین و غنوند شرق نسوانه
غرب معطر است خاور با ختر دست در آغوش یکیکارست امید خنانت که
اسباب سفر بنا ختر میسر از برای آن دوسرو گردد تا در انسانان سخایت
روح ویکان سخیل علوم مروجه در این زمان نمانید و لیس ذلك علی الره
بغزیز مرقوم غنوند بودید که از محل مرتب طعنای احصانه غنوند اند و حضرت
تبریز نیز این خواهش را منوده علی عجاله شما باید در ارمیه و شیشوان بنشر
لغایت رحمن پردازید و خدمت اکمال کنید و بالفت آن شخص محترم و
آن لفوس محترم پردازید این نظرمنا بستر میاید و یکرهر نوع که -
مصلحت میابنید و ماله مجری هنرات محمد را از قبل عده البجهاء بخایت
اشیاق تجنت ابع اجیه ابلاغ دارید جناب تبریز اکرم حکیم بامبان و
دل مشتاق و ایشان را فیض ابدی سرمدی خواهیم و تائید مملکوت اجیع
جوعیم و توپرید کان بوستان عنایت را حفظ و حمایت حضرت احمدیت
طلیم آن شخص سالخوردہ را از قبل من خایت احترام مجری دار و بکوئی ثبت
امور خویش کلائی ملال میار و توکل بر خدا کن نثار السعد زنگنه امور
اذن حضور داده خواهد شد و علیک البجهاء الاجمیع سع

در قوان العبرتة وانت فموده يید ک میفراید ثم او شنا اکتابالذین صطیفیان
عبادنا فنهم ظالم لنفسه و منهم مقصده و منهم بالحق بالیزدات یعنی نفسی ک هصفا
شده اند بر سه قسم اند از جمله یک قسم ظالم لنفسه است و چنین عده آن عظم را
ها خطه فما که میفراید و ما بعد الحج الاصنال المبین اما حقوق بعد از وضع
مصالح فنہ کامله اپنے زیاده باقی بماند حقوق برآن تعلق یابد و لکن نفوذ و
مالی که قدر معاش پاشد و یکد فقه حقوق آن داده شده و یا ملکی که حقوق آن داده شده
اگر بین آن کفايت مصارف کند و بس دیگر حقوق برآن تعلق نکرد واما در آن فرما
ن یوں کان مقداره چنین الف منه مقصده است ک امور غلطمه و ویاقع کلیه و خواهد بخواه
که ظهور وابروالیش مسوط بحث چنین الف منه است در آن یوں واحد مجری گرد
ایشت که در مقام دیگر در مح اسر میفراید و مقصود از این آیه یوں ظهور حمال احی است
که مقدار چنین الف منه است چنین الف منه خنا که کفه میشود و ک ساعت زرق
مقدار هزار سال است واما آیه مبارکه من یعنی امراء قبل امام افت منه بیان مقدار
نیست الف منه است یعنی هزار سال معروف مشهور که در عرف علمای یعنی
مسلم و مقرر و نزد ناس محقق و مصطلح است و اندیزات بخطه هنوز نام نکرده دیده و
چنین برات برات نبوت اول دانیال صابئ از بداییت عیشت حضرت رسول است
که تقریباً بحاب بحرب هزاده ولیت پوششاد میشود و نبوت ناز بحاب منه
بحربیت یعنی از بداییت بحرب پس هزار سهصد و سی و پنج هنوز نیامده است
واما در مکافاتی و خنا مقصداً وحش که عدد هشت شصده و سی و سه
مقصود از عددی از این مدت نیز آن حشر که پادشاه امویت شصده

تبریز ارمیس
خطا جناب حسید حضرت رضو علیه بحاب الله الایachi
حواله

حسید فید نامه ۵ محرم ۱۳۲۹ رسید حسید چند روز پیش نامی مفضع بنام رفوم
گردیده که هنوز مسوده نامه و بر کاغذ مخصوص نقل نکرده بود که این نام رسید مع
ذلک با عدم آنی فرست جواب مختصر مرقوم میکرد تا بدانی که مجتبی که در حضرت
آما از خصا رجواب معدود خاید جواب نوال اول بعد از عظیم میفراید این
بيان مشرط ثبوت بر شیاق و امثال امر بود بعد از نجا لفت لایت سقوط آت
پناکه در الواقع لصیح میفرایند و جمع ناقضین حتی نظر مکرر نعمت نترف بیان
لطف قاطع هستند که بصر احت جمال مبارک میفرایند که میرزا محمد علی ارزانی از
ظل امر مخفف شود معدوم صرف بوده و خواهد بود چه اخراج اعظم از شخص شیاق
چه اخراج اعظم از نجا لفت امیر است چه اخراج اعظم از یک فریمکر میباشد
ايجزو اعظم از تایف رسائل شهادت فرشید افاق بر ضد مکرر عهد است چه اخراج اعظم
اعظم از افرا برع بجهات چه اخراج ای اعظم از فادر و میانه است چه اخراج
اعظم از اتفاق با اعدای عصب بجهات چه اخراج اعظم از تقدم لواح بر ضد او
پادشاه ظالم سلطان مخلوع غمازیت و قس على ذلك این اخراج غمیت
علیکه کسح فوی فنا لفت و بغضنا و عداوت لعبد البهای مظلوم افاقت و پر بعد الام
چه حکمی دارد و خسان محسود از شخصیت لسل دارد هر یک شیت مقبول
و هر یک متزل ساقط خانکه در الواقع وزیر مخصوص است واما کلمه صطفی

و شر میادی ظهور یافت و این خبر راجح با پذیریدن بود و اما شعر سیدین
اخلاقش عدد یا علیم چهارت و سنه ظهور را پیر کنونه که بعد از او غایب است در
خصوص ختن و حجاب سوال نموده بودید حال وقتی بحث تصرف در حقوق
جزئی و کل جائز ولی با ذهن و اجازه برض امر و اما حضور عتبه همه مسروط باشد
و اما سیله پیارک سریر لطای سنبین لک اذن الله و امداد ول تعالی شی
این فاعل نلک غد آلان لیث الله و علیک البحار الابھی مع

فتوافت بگزند محبای الحجی و روح ویکان و مکان که فرح اندر داشت و
بدرست اندر بیرون نیز اسرت این غم طهور از نفع ضمیمه نگردد و بیدار
نود چه که نشأه ابدیت و سرور سرمدی و علیک التیه و لئن رفع

حواله

بواسطه حضرت لا میرزا عاصم بنکدار

اذربایجان چناب لا میرزا یوسف خان علیه بحرا رساله الابھی

حواله

ای بنده جمال ابھی خبر برآجست آنچه باید از بایجان رسید و چونین نامه
آنچه باز تقلیص وارد تقدیر حسینین بود البته حکمتی در آن واقع ناپذیر الله
در ولایت تبریز موفق بجهات فائقة در عتبه مقدسه گردید و در آذربایجان
بدل و جان بکوشی فلکه نفقات نهاده ای غیرزاچه سبب شعاع جهین از نور
مبین است قیام بکمال قوت براین امر غظیم و حابقانه در بیبل حضرت
رحمه و رحیم امید و ایم که کل بآن مهید گردیم ای غیرزمان تو اذ دراین امر
هم بکوش تارو عن تقدس حضرت و حیدر اراده طاری و ملکوت ابھی سبب
از دیاد فرح و سرور کردی عزیز بحه را آزو خانست که نفسی ازان خاندان
محترم بخدمت امر قیام ناید بقیمه که شرایع آن نورالنوار را در عالم مکان
و فرج نماید و علیک التیه و لئن رفع

حواله

حواله

احمد ارسیه چناب میرزا یوسف خان علیه بحرا رساله الابھی
حواله

ای بنده جمال ابھی تا بحال بعید جمیع امریکا حنف مکتب ارسال شده حال تراز
شدت جمیکه آنچه بارم باز نامه نکارم با اینکه ابد او نمضت نداشتم و مکاتبی
که برآجست آنچه باید ارسال شده بود بمنامه نرسیده حال بر میگردد لهدنا
طفوفاً ارسال نمیشود ای یار محترم بآن من حال که مرآجعت باز بایجان نمودی
از بایجان غافلان ن و شعله بدل جاهدان پرده حجیمات ببر و بصره
لیست این بینا کن تا سرازخوا غفت برآزند و شیار گردید و ممتاز دیار
شوند و مملکوت اسرار روجه کنند ایات هری تریل نمایند و حضرت که باینچه
و تجیل ای یار محترم نشانه برآد نخایت خمار است و سرور بر دل عابت

نحوه ای تبریز ارمیه

حضرت حسیده جناب ای حضور علیه السلام

۱۶۹

ای حسیده فید نامش کارسید وصول جواب اول مرقوم بود ولی وصول جواب ثانی
غیر معلوم یقین تا بحال رسیده توچه باید بر وضه مبارکه بشه مقراذی قدر زاده است
ولی حال محظوظ نباشد و اگر از حقوق چیزی مختصاً گرد صرف تسریش متروک الذاکر
نمائید بجناب خم ضمیح رحمت الله خان تجیت ابدع ابھی برایان دخوص ای
قدرتی تا آن کار نمایند تا مشدیدین صدود ایران و غمانه فیصل باید اگر بر شاغل
محقر مرقوم شد معدود دارید و علیک البهاء الابھی مع

بواسطه جناب حسیده
ارمیه جناب میرزا قباقانی دیرالوزاره جناب میرزا احمد جناب میرزا عاصی اکبر نزارة
جناب لارجب و جناب محمد مع جناب حاج نیخ کاظم خیای میرزا کریم میرزا عین الدین
و عموم ایمانی آنکه علیهم البهاء الابھی

هوالله

ای پایان نوران عبید البهاء سالست که در بادیه شیخ ویسع مانند باد بادیه و پایان
در کوه ریانند مرغان بیلانه و شیانه شب و روز رساند که در دیما سیر طوفان
نمایم و کمی در صحراء و سعت بیان مثا به کنم دمی نیاسودم و آنی راحت ختم دمیع

۱۵۰

شهرهای با جریان رات نطبخور آفتاب خاور دادم و در جمیع کن لش لغه یا بجهاء الابھی
بلند نمودم و در جمیع مجامع علمی فریاد یا عالم را زدم لکن حیث مشفق برجه
بود که قالب تراوی تحمل آن حستگ و مانه کی متواال ننمود و بنیه جسمانی تاب
مشقات ایام و لیالی نکرد لهداد رخایت صنف فناوانی است با وجود این
عبد البهاء فتوز نیاورد و بمحمد خفت علت بسیاریان افاده داریم اوج نی
پایان بال و برسنود و بندگشان دل و جان ترقیا ز کرد الجمله که حضرت
وحید موید لغایات رب مجید است نشکان ز اسافی سلبیل است و
مرده هسته جدید المثله انوار شمس حقیقت برتری و غرب تابیده و
لیالی ظلمانه را ایام نورانی فرموده از هر کن لغه یا بجهاء الابھی بلند است
واز هر زایده فریاد یا عالم (۱۵) ای عنان ایمان میرسه اگر لغوسی ہوا پرست
بنوند حال یا حظه مینمودید که شرق و غرب دست در آغوشند و جمیع از
باده محبت الست و مد هوش را که کریمه لقض عفوی در افق آمد است
تارا که طینه مشگ جان از نفس حمن منفوود گرد و لی پنچانست این رواج
کریمه رو برو وال و یفس حکایت بر قوون و عصا منگ بار باری لعنه
از مشقات غلطیمه از با خبر رجوع شما و گشت حال در اقلیم مصر ایامی
استقرار یا هتم تا اندک راهی حاصل گرد و داین اعضا و اجزاء متسابی
الستیام و قوی یا یید ملکه نهاده است ای عابتان البهی خدمتی شود و در را که جمال
ابھی موید بعبودیتی خبر داده ایران زبان تبلیغ کشانید بخششیت در اندک
زمانی حباب عجحان دیگر شود و انوار نیز غشم بتا بد و ظلمت مل نبور است

شرق وغرب کرده و علیکم الْحَمْدُ لِلّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ عَبْدُ الْجَنَابِ عَبْدُ عَبَّاسٍ

تبیین ارمیسے جناب حمید علیہ السلام اللہ الاعلی

ہو واللہ

ای حضرت حمید چند روز پیش نام مرقوم گردید حال مکتووہ کہ بلا سیدہ الس
مرقوم معزوه بودی ملا خط گردید چون انشقاق سفر سال ضعف فتفاہت حاصل
لکھا مختصر جواب مرقوم میٹوں یوں اقا احمدزادہ اجازہ طاف ملاہ اعلیٰ
واللہ الجل جلالہ دشیوان و بناء مراغہ و میان روایت بہت قلوب احباب
گئی و سبب ایمان و نفس مبارک طیبی لظهور حمن شہی اسمید و ارم مان
این دولفن تیار غیرہ خبیثہ اپاک باری فیوش مرقوم معزوه بودی کہ ایخہ
داشتہ از دست زفة امیدم خیانت کہ تمازغ کردد ان ریاکٹ لھو
المعلم انکریم بیان ارمیسے تھیات حوتیہ بر سانید المکور از بذایت
طلوع صبح مدی مندر گشت و ای سیا بہین فراہم آمد کہ بحالت واحدہ
باقي ماذ حال آرزوی قلب عبید الجہا ہیئت کہ ترقی فوق العادہ تمازغ کئیتی
کہ ابیاری کشته و حرارت افتاد دیده و موسم محابر سیدہ درانک مدیت
قوت یاقہ و نقۃ شود نما معزوه امید چنین است کہ افیم ارمیسے یہ ز
چنین شود درخصوص اجازہ حضور علوی مرقوم معزوه بودی باید ہر نفسی مثل
سابق ماذ نما حضور بابد و احرام کعبہ مقصود سببہ بیمارت عنیہ مبارکہ فائز شود

حضرت باید این ایام در آن هنگات باشند آما حضور الحجاء لصفحہ خاور
حال مکن و میترنیت و علیکم الْحَمْدُ لِلّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ عَبْدُ الْجَنَابِ عَبَّاسٍ

از بیان ارمیسے حضرت حمید ویلان حضور علیہ السلام اللہ الاعلی
ہو واللہ

ای من آیہ اللہ علیہ سلیمان آیات الوری قد طاعت بالسر المکنونہ فی تک الکلامات
الکی دلت علی ذکر اشویک کشہ انجد ایک ولو عة فوادک و تھب
زفاںک و تھلب عبراک والتحاب لو عتک و شہ غلتک لمی
انھا کلامات دلت علیہ اجرس القلوب و ما تخلیج فی الصدور کیا یعنیہ و بتسلیل
الارب الغفور اشنال الدان یویک ایحہ الشکور علیہ هذا الامر ملکور
و سبک آیۃ الحمدی فی تک الحدو و الشعرو و الشکار تریل ایات التوحید
تریلہ نیتش بـ الارواح کا تہ افتتاح راجع الافتتاح للفوس و الـ شیع
و اینکہ مرقوم معزوه بودید کہ میزرا عبد اللہ و میزرا سیمع در تربیدنال لفوس
از روایات بجهولی بیرون ایشان مشوش گشته اگر مطلع برائے دیسان
والبواح و کتب نقطہ اولی است گردنہ بہت ایں تشویش و ارتیا سخات
یا سند نامہ در این ایام بکی تحریر یا قہ بود سواد ان ارسال میٹوں
تمایش ان بناید در حق جناب سترا کھان بعثتہ علی تصریع
وزاری شد و طلب شفار گردید و نامہ نبا فی میزرا احمد مرقوم شد

برجوف ابت وعليک المبارک البهائی عزیز

خطبہ تبریز ارمیس حضرت حسید علیہ بھاولیہ الامین

ہوالہ

ای دیو فرید آمیار نامہ پنج بیع الاول سنواریلیہ سید ارشد شفاقت این سفر
حتی اشخوان ناقوان شدہ لمحنا مدت بود کہ بالخلیلیہ تحریر متنع بود حال ہور عیناً یہ الحجۃ
انک قدر حاصل گئے فراز تحریر جواب نامہ پرداختم ولے مختصر اماماً مکاتیب
سابقہ راحواب ملکن نہ ولے دو مکتب جو فنا نامہ شماراً مختصر اً جواب مے قوم
میکردد مکافہ را کہ میخواستید ایسا یعنی کسید بسیار مقبول و فقرہ قبرانی پڑیں اسی دلایا ہے
رسیدہ اربیث بیت روح و ریحان احباب دران امان الففت و محبت بیکید یکر
و یکدل و یکجان لوٹان بسیار مسرور شدم لھذا اقبل من فداً و ذہاً را
تحیث مشتاقانہ و تکبیر اربع اعجمی ملا غنائمی سید عبد البھاء و نسین متوالیات
بجمع عجیبات عزب رفتہ و در جمع مخالف و مجامع لغفرہ زنان بیتلیغ امرالله منودہ
حال بیا احبابی الحجی اہنگ بیع لمبتد کنند و در ترق و غرب تحلیل قبیر
پردازند و عبد البھاء استماع نماید ایشت نھایت امال و تمہانی ایرن عباد
در ککاہ احمدیت جناب حفظ الملک لٹبناورت مصھر بانی رحمانی دائماً مسرور
دارید مصروف طریق خوستہ مازد حال انکہ درین ایام کنچ درستیں و کیہ تھی
نفس کثیرہ این خواہش را مفودہ ائمۃ انت را اللہ ہر وقت میسر

شود فصور خواہش دعیک المبارک البهائی عزیز

۹ محرمی السال ۱۳۲۸ ارومی حضرت لان حضور علیہ بھاولیہ الامین خطبات
ہوالہ

یمن ایہ اللہ علی اتباع اثر خالہ البھاء و ایش الفرید الوجید عبد البھاء را
نمایت آرزو کہ آنکاندان متنہ بان گرد و اندزو دمان مطلع انوار شود یعنی
السرور ابرار و اوقافت اسرار و کوکب انوار در بیل پروردگار عالیقشانی فرمود
و اعلاء کلمہ اللہ عنود لشہ نفحات قدس کرد و عاقبت بیان فعال خانمان
بیل حضرت یزدان فدا کرد لھذا آرزوی من چنانست کہ ان انوار از
ملکوت اسرار دانماً مستمر ابرانکاندان و دودمان تباہد الحمد للہ تو گیئی سبقت
ربودی و سمت دہست را درین مسیدان جوان دادی یاد کار کرنگو بر
و برگزار السرور ابرار بخدمت امر مقامی و بخدماتی خلق اعتمام میفرماعی یعنیست
کہ موفق و موتید گردی لھذا آن غیر مزاود ہی کوئی تاذکر ان برگوار را تجیہ
نمائیم دعیک المبارک البھاء الامین عزیز

ارمیس حضرت حسید علیہ بھاولیہ الامین
ہوالہ

ایمها المیزب بنفحات الله ائم تملکت آیات ^{لشکر} ته با ایدک عن حیا،
النفس و ببر والا کم و الا کم بقوه لوز الحمدی و ذقنه علی احیاء الاموات
بنفحات الله و اعلاه کلمته والذاد بظهور ملکوتة في تلاک العدو الفضولی
فانظر الى اثار قدره الله ان عصبة من المیثین بالنجیل قد توحمیت الى
تلک الناجیة القاصیه من ذکرین متوایلات و اسیرت علی الدعوه و ثبت
بالوسائل الکبری کالمکاتیه والمدارس و دارالشفاء و تقدیت امال اولی به بند الاله
والله الان لم یتیمه لکما انتش رولم یدخل فی حوضها من الرجال و لمن اهد
من اهل الفرقان الاما لحمد الامر العظیم والخطب الجیم زوابجز و زوالع و غافت
وقواصف من الامتنان والافتخار مغدک یدخلون لناس فیه
افواجهی جميع الافق من شرقها و غربها و جنوبها و شمالها فصل من برمان
اعظم من هذاعت اول الاضاف الذين تركوا الاعتصاف و ادرکوا
میهیت نفی اللطاف و اسئل الله ان یشتم سلیکم الجیل بمحکات شلن
رعایتیه فی كل الحوال و علیک البھاء الاعجی عجب البھاء عیاس

تبیز اردیس جناب حسید لان حضور علیه بھاء الله الاعجی

ہو الـ

ای یار غیر عجب البھاء نامه سماکه با قاسیده الله مرقوم عزوده بودی
مال خطه کردید و در من از براى بعضی از المؤنس مساکه هلب تحریر کرده بودید لـ

ای پیش مرقوم و ارسال شده بود البسته تعالی سیده و خود شما ادن حضور
خویسته بودید حال حکمت امرالله چنین فقنا یعنی که ان صفحات را
خالی گذازید زیرا چشمی حیات زیغالش و نارحبیت الله در فوران
باید شب و روز مجدیت لفوس پردازید و این اوقایع سار احزاب
باکید یک غنیمت شما یرد تاریخات سکا عنایت اشیا آن جهانی را شنبم
حقایق ترقیات نماید و علیک البھاء الاعجی مع

ہو الـ

نیورک

جناب میرزا یوسف خان علیه بھاء الله سکرتیریت ^{برلین}
^{برلین} ^{برلین} ^{برلین}
ہو الـ

ای یادکار السروبرار ہون بان یار و حلال نامه نکارم بیاد آن منظھر جمال فتم
یعنی حضرت خال بزرگوار در قلب چنان جوش و حرکت بیدار گرد که زمام
اختیار از دست برو لحدا ذکر ائمه تابان زبان گشیم که عکس خانه ایشان
و فمود و تقریباً کله ربانی شافت و چه لفظ قدسی متشره کرد و جسم نورانی
بر ازوخت نور بدی را مکله نوراء گشت و کوکب میلت را افق عنایت
گردید چنان علمی بر ازواخت که دقطب افق تابد الاباد خافت و
چنان تخفی گشت که درخت ایمی نخل باش رویی فدا که لارض سفال
علیها دمه الطاہر الباہر ای یار دیرین عکسین میباش ثبات میانت بنا

صبر و تحمل کن عنقریب گشایشت و موهبت احتوا سایش بعد از آن
لتوس مبارکه دیگر مارا راحت و سرو زنجم مو فور در این داروغونه بلکه شادها
و کامرانیاران الحسی درین سرو سامانه نیرا شفیقته از روی پر انوار را
اشفته از لف مشکبار رامستی و نشنه و خوشی جزا زجام سرشار بناه
و چون باین دقیقه ملتفت گردیدم زهر شکر شود و هم تقع شفای بیع
گردد باری مخون مباش معنوم مکرد دلگیر مشو محل ایجی مجرم و ضریت
و ظلمت افع پناه و دستگیر اگر خانمچه باید و شاید لیل این سبل که دی
و حمام بلا رامند سلبیل نفوشی خواهی دید که از ملکوت ایجی حنود ماء
اعلی معین فنا هاست و یجمع نعماء و هیا و عاضرای یار محمران افضل
فیم امیز چنین است که روشن و سلوک روانی و چنان توکل و نقطای
بنانه که سر رشته عموم یاران گردد و دستور العمل جمیع مسلمان
تا چنین نکرد تیجه نجف و نورانیت آنکه ندر خش بلکه
عاقترش لشیانیست و نذامت ناکهان لظر تبعومن طیبه طهراه
مسارکه در قرون اولین ناشد که که روشن و سلوک و لست نقطای
و ذرا خیابان نه لذت نموده و اعلان کلیه الله یاران اولین اولین
من القرون لئلا بصلیت این کیم بر تسطیل اسما مسید از بکه نذر
یاران قلب منخدت و علیک التیجه و ایشانی در حضوض شما
ما بته الله المجنبه مس باند سفارشی مینود انشاء الله یتبه شهی
حاصل گردد بیع

ای یار محمران من گفیل مخایم که جمیع امور من بخای ارزوی شما همیز کرد قدری
تحمیل نرمت مکاتیب جوف را به جهالتان بر سایند امور کم برونق
امول خواهشند بیع

خط کات

خاپ یاری یوسف خان علیه بجهاد الرحمن
حواله

اللهم يا فاطم الا صلاح و محى الا رواح و من ادا الا شراح قد نست عى كل الابواب
الا باب جهتك قطعت على البطل الا سبیل مو هبتك قد غیض ما
النجاح و افلعت سا بالخلال الیعن رحماتیک قد اظلمت الارجاء و شتمت
ظلام البلاء فـا لقت ولا حلت انوار الطافک العظمی قد هبمت جنود المصائب
و رخت جیوشر الغوائل و ارفعت رایت البیانات و شتمت را الزیارات
و احاطت عبادک الملھیین احزاب من محملة العلماء والمریئین والقیین
البلاء و تصرعت نیازن الشیآن و هبمت واصف البغضا على كل سراج
توقد نیار محبتک و سطع بنور مفریک و المفرو منه الاما و هبمت لوز
المواهیب و حرارة المحبة عند تزول المصائب الى ان اثروا غباء الطیبان
و فارغیہ البیان و قع عبیدک هدا نامت فحالب العدوان و غرتک
لا یکن خفغان تلیی محبتک ولو تابعت سهام البلاء و ترادف
سنن الابلاء بل ادعونک بكل تصرع و ایتحمال زیاداً ایجی فی بلاء

تحقیقت نتوالسته حال شما باید انجمرا برآتش کنید و رائمه عود و غیرت شنید
 شمع حضرت همید فیدرادرها نجمن برآفروزی و بیان فیض و بلیغ اورادر بر
 جمیع ظاهرونگانه من حسین امیدوارم و از برای تو پیشین من سبقت خشم
 ارزو نمایم یاران از شما برع و ستایش نمایند و انطهار رضایت کنند و
 تکرار از همت فرمایند من نیز محابیت خود رسانید را آرزو دارم ولی مقامی
 بلند تر از این از برای تو خواهم و قدم تبدیلش از این طبیعت خاک خواهم
 که در آن اقلیم عین لشیم شوی و در آن امان حشمہ آب حیوان کردی و
 حیات ابدیه خشی تا در آن افق نور اشراق بتاید و اخلاق رحاء در
 دوستان ریاض جلوه و ظهور نماید تا تو ای بیجمع خلق مصربانی کن و
 یا هر سیکانه ای شناخته با هر مجھی مانند محنم تو شخون کن و با هر غافق
 مانند آلاه خوش فارسی ما غاطری میازار و لوظالم و غدار باشد قلبی کتر
 مکن ولو زهر کمر رنجش هر آزده پیرا ارادکی جو و هر افسرده پیرا سرورد
 شتاوی ده یاران المحی را این روشن و سلوك ساموز تا هر و دو قوه بخت
 و صفا و خلوص وولا و عقل و تھی در حقایق انسانی کشف نقا ب نماید و بجهت
 جمال جلوه و ظهور کنند و علیک التیه و لشناه مع

هران خباب لامیرزا حسین بروجردی و حاجی ابوالقاسم دیاع علیهم

حواله

سبحان الله الاحمد

ای دویا غیره - بیچ میدانید که عبدالمحمد غرق پدریائیت قسم باش
 اعظم روحی لعتبرتة الفدا که یکسال است یکد فده و قصت یافتم که بحمام بروم
 دیگر ملاحظه نمایشید چه او ضعیت و حال مضموم حرکت بفریسته نام
 که شاید متمن باستان نمایم بقول عرب هدایت غفت علی اباله یعنی
 یکدسته رسیان بفتحیله چراغ منضم شد با وجود این جواب نمینگارم
 ولی مجبور بر اقصارم مرقد حضرت شحیم طاعلیجان روحی للفدا بد رجید
 مبارکت که اگر من در طهران بودم بست خویش می ختم لکهذا باید
 چند نفر از یاران مضمون خدمت شوند ذمینی ابیاع نمایند ولود جای
 تنهای باشد و ان جبهه مطهر را بانجانقل نمایند و پنجاه توان خباب
 این بجهت مصارفات تقدیم نماید مرقد خباب رسیان خان من بعد
 کشف خواهش ده و اما مرقد خباب طاهر در چاه باختیت آن نیز
 انت اللہ طاهر و آشکار خواهش ده و اما بیت و چهار کشف دوڑه مبارک
 در واحد اول یا ان پنج نفر مبارک دیگر است که بعد طاهر و آشکار
 خواهش ده و اما از یاران الف سنه در کتاب قدس مراد اینست که
 قبل از الف قطبیاً ظهور ممتنع و تحیل است و یجمع نقوص مقدمة ده
 نظر مبارک و بعد از الف سنه مصطلح بین ناس ممتنع و تحیل نیست
 حال این مدت احتمال استداد دارد میشود که هر روزی عبارت از هزار
 سال بشود چنانکه در قوان میفرماید این یوماً عنذر ریکت کا الف سنه
 مقصود اینست که بعد از القضا الف سنه مصطلح بین ناس ظهور ماند

جیزہ سینما میں ایک دن ۲۲

جعفر

جعفر علی بن ابی طالب

۱۳۰۰میں اپنے بھائی کے ساتھ اپنے پیارے شہر کو میا۔

۷۲۸

لیکن بچشم میخواهیم که این روش را در اینجا میتوانیم بازگردانی کریم

۲۶

କାନ୍ତିର ପାଦମୁଖ ପାଦମୁଖ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ । ୧୩ ॥

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତପ୍ରକାଶନ ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ
ପ୍ରକାଶକ ପରିବହିତ ବିଭାଗ

۷۰

କାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

۱۶۲

بوالله

خطاب نور محمد خان

استاد غلام مع و استاد مع دیان غلیم حجاج الله الاعجی

بوالله

ای دو برادر اخوت دبرادری چون در دو برادر و حاصل نهاد
شحد و شکر است و چون اخوت معنوی جمع با همان شود لوز عص
نور گرد و لی چون روابط روحانیه معلم نباشد و محبت فلکیست کم
نشود و افت منبعث از ابعاد وحدت نسیه نباشد آیه وجاروا
ایام عشا، بیکوئن تحقیق پید و شروع بمنجس در این معدودات ثابت
گرد تعالی شدن نمایند که دو برادر جای برای برید والفت روحانیه
و محبت جسمانیه هردو حاصل و میتران نعمتی بود که نظریه و سیل
ندارد و راجحی که شبیه و عدیل خواهد داشت والبها علیک و
علمکل از لم یفڑت فی اخیه الحنون العطوف عزیز
در این ایام لنظر حکمت نفیه اذن زیارت داده شد اذن الود
سننه آتیه داده میشود و من از قبل شما زیارت میگایم عزیز
مقابل شد

بوالله طهران فضرات دیغان حاجی ابوالقاسم و اخوان کا
خطاب غلام مع و استاد مع دیان غلیم حجاج الله الاعجی

بوالله

ای یاران این عجیب نهایت سروار خدمات مشکور و مشهور
شما حاصل نموده زیرا ذلیق بکمال خلوص بخدمت احبابی خواه
پرداختیه و نزد صداقت و محبت دیانت چشتید این خدمات
درستان مقدس مقبول افاد و عنقریب نمرات عظیمه نتیجه خواه
نخشید ولی روز بروز بایران نیت مزادگرد و این همت
افزوذه شود تا ترقی در یجمع مراتب حاصل گردد و رتب زدن فی
عیوبیه احبابانک را بجان و وجدان ناله کنان و رد زبان نماید
زیرا خدمت دوستان فخر عالم انسانست و عیوبیت بایران
سو محبت حسن ششم بجال قدم که آگر وقت داشتم و فرضتی میافتم
آرزوی خدمت و خصوص و خشوع در نزد هر کی از احباب داشتم
ولی چه کنم که نه فرضتی نه وقتی نه قدری نه توأم لحدا
شهر سام و بیقرارم و از خود بیزارم اما ذلیق شما هم آنچه باید
شاید و سراوار است قیام نموده یادای کاش من نیز شرک
و سیم شما بیودم رکیم من فضل الله یویمه من لیشاد و الله ذوفضل
عظیم والیحه علیکم عزیز معامل شد

خطاہ بواسطه خباب غضنفر ابن غضنفر

خباب حاجی ابوالقاسم دباغ کاشی علیہ بھاء اللہ
ہوالہ

ای موقن بالله ملا خطناکه دارو و دوا چکونه جلد تعفن را کر و طیب و
ٹاہر چناید لکھ مطیت و معطر میفرماید پس معلوم شد کہ تربیت
یہ تائیری در وجود دارد افزاں دیاغی را چون چینز تیر باشد دیگر ملا خطناکه
کہ دوا و داروی الحصی را نفوذ خواهد بود المسیه صد هزار تربیت نایرش
بیشتر و تپیش باکیزہ تراست خوشابحال آن لفونز کہ بد رمان
الحصی و اجزاء معنوی تپیش طوب نمایند و علیک التحیر والشروع

مقابلہ شد

خطاہ بواسطه خباب حلال ابن سینا

خباب لا مشهدی شعبان علیہ بھاء اللہ الامھی
ہوالہ

ای شعبان معلم میمع ماہ ۴ حتی رمضان و محترم فدای توباد کویند کہ
شعبان ماہیست کہ تقیم رزق دران شده امیدوارم کہ تو بب
تقیم رزق رو حاذ کردی و مائدہ آسمانہ توزیع نمائے آن لفمت ہے ایت
و مائدہ رحمت کہ سبب حیات جاؤ دلانت و باعث حصول روع و ریحان
و علیک التحیر والشروع مقابلہ شد

بواسطه خباب سرشنستہ دار

خباب شاہزادہ غیر و خباب حسین گیک علیہما بھاء اللہ الامھی خطاہ
و والہ

ای دویار غیر من حضرت سینا زبان ثبنا ی شما گشودہ و خباب
سرشنستہ دار بینقه و آهنگ خوش بتریک او تاریخ و تایاری برداخت که
آن یاران رو حاذ مانند ہدم عشق نقوس را لبیا ی الحصی دلالت
نمایند تا در محفل حبنت عدن بلقیس ہدایت ربانی رساند
و ذکر سلیمان حقیقی در آندر آہو کرد از آگر یاں مهر بانی بہ غزال
مشتا قوا بیت الحرام امن و امان در آرد این صید و قیشتیان
از ادی و بزرگواریست لا بد ہر سبیل را دیمع لازم الحمد لله کشمکش نقوس را
دلالت بر عین تئیم فیاضہ و سبب حیات باری کا لست قیم نہیہ
این موہبہت است و این الطاف حضرت احمد بن شکر کنید
خداما کہ بان فائزہ اربع

خباب لا میرزا یعم خباب اسدا حسن صنایع خباب لا محمد صادق زرگر خباب
لا محمد حسن بہدانہ خباب سرزا عطا و اللہ خان خباب میرزا یولنر خان
خباب میرزا حسین خان ساکت خباب لا سید لفڑاللہ خباب محمد حسن بیک
خباب استاد علنا خباب میرزا فرج اللہ خبائی خباب میرزا فخرت

خاپ میرزا عبدالمالک عطیار خاپ حاجی سید محمد خاپ قع الدهان خاپ
 محمدخان خاپ غزت الشهان خاپ غیرزالخان حاک غلامین
 خان خاپ علیّ خاپ عیسی خان خاپ سیدالله میرزا خاپ بینا
 خاپ لا محمد اسماعیل مسگر خاپ میرزا خلیل کلیمی خاپ میرزا الوحسن عطیار
 خاپ میرزا جیب خاپ عنایت الله خاپ حسین علی خاپ
 علی مع خاپ لا ابوالحسن خاپ لا محمد علی محمد خاپ لا سید علی خاپ
 فرج الله خاپ لا شکرالله خاپ لا میرزا حاب خاپ لا محمد حسین
 کوچاک خاپ جیب الله خاپ لا علی اکبر خاپ لا محمد علی بزرگ -
 خاپ لا سیدالشیرازی خاپ لا محمد صادق خاپ حاجی سید الله
 خاپ محمد حسن نجاشی خاپ لا عبد الله خاپ لا علی خاپ لا عبد الله
 خاپ لا علی همیره زاده خاپ زین خاپ محمدی رضا خاپ بیف الله
 خاپ استاد غلام حسین خاپ لا محمد علی دیاغ خاپ لا علی صغر خاپ
 استاد محمد خاپ میرزا عبد الحمیں خاپ استاد ابوالقاسم خاپ
 لا میرزا حب الله خاپ حاجی میرزا عبد الله خاپ حاک مشهدی
 عیادالله خاپ لا سید محمد رضا خاپ لا سید علی خاپ لا میرزا موسی
 خاپ لا میرمحمد خان خاپ لا میرزا فضل الله خاپ لا محمد جواد خاپ
 میرزا عبد الحمیں خاپ قع الدهان خاپ محمدخان خاپ
 علی قع خان خاپ سیدالله میرزا خاپ لا میرزا سیدابراهیم خاپ
 میرزا عبدالحسین خاپ ابن کلانتر خاپ لا محمد علی کاشان

ام الله علیهم بحوار الله

والدہ خاپ استاد ابوالقاسم والدہ استاد محمد اسماعیل وروضائع استاد بدله
 ورقات ضلعین استاد غلام علی مع ورقہ منور ضلع مشهدی محمد ضلع استاد
 ابوالقاسم ورقہ زین تاج صنیع استاد ابراہیم والدہ ورقہ جمالیہ
 ورقہ طوبی ضلع استاد غلام محمدین ضلع خاپ لا محمد جواد بدیه استاد
 محمد اسماعیل ضلع استاد علی

بهوالہ

ای پروردگار این نفس دوستان توادہ وایں جمع یاران تو زین مخطبک
 انجمن پرست ان تو از نیم عنایت فتنزند و ارشیم موهبت مثام
 معطر تحقیق حکمتی کرن و رفع وسواسی کشش دلخوازاد کن و جانخواراندہ
 بنخشش و عطا می مزاد انا در صون حیاتیت صیانت فرم و در امر عظیم و
 سلطان میبنت استقامت بخش خلق جدید کن و روح تغیرید بم
 دلش حیب و اتحاد در قلوب برافروز و مردہ او کام مختلفه بوز
 ثابت در اسخ کن نابت و باستق فرا ابواب عطا بک حام صفا بدور
 آبر بزم عنایت بیار او مولڈ موهبت نازل و ما تأسیح کردند
 ملکوتہ سوند انت الکریم مع مع تعالیہ شد

هواهه

بواسطه خاپ لا محمد علی اخوی لا محمد رضا من اهل کن

هو الابهبي ط حبائى الحبى علیهم بحرا الله الابهبي ملا حظة تماينه
خط سارك

اللهم يا واهب العطايات دراجم البراءات سارك بالنقطة التي منها -
بدشت المهنات واليحماء عادات ومنها ناشت واليهم اجابت -
وتشتت وتكلبت واصبنت وفضلت واندجت واندرجت هبها
خانق اسراك وبدائع امارك ولهنت عنخالو اعام انوارك يان لويد
هولاء عبادك ع علاء كلبتك ولشطيب مفرزك ولقطع عبقر
سوهبتك ثم اجلهم مستيقدين علامرك فما تبين عل حكم ومتثنين
بنديك ومتسلكين بدننك انت الکريم الوهاب جناب استاد
اسمعيل داين بـ ط مذكور ومحروم فند ونقول خباب لـ محمد ابراهيم
بلحانه غنايت منظور جناب مشهدی محمد عین رافت ملحوظ جناب
لامحمد ديانغ محمد و محمود و هون بملاحظه و محافظه الطعام كـ ازثرى
مجبت الله شير خورده انه متفوق خدمتش و زجحت ضلفس مقبول
جناب لا بابا را خدامقاني ما لاغنايت فـ نايد جناب كـ ملادي ابر
مشمول لطف الحبى ومحفوظ در ظل رياض الحبى هـ داعبك ابو القاسم
لوجه المطلع غفراك و مشرق احـنـاك ويريد عـنـواـيـهـ الـذـيـ
تركـ هـذـهـ الدـارـ الفـانـيهـ وـتـوـجـهـ الـدـارـ الـآـعـزـهـ الـبـاقـيهـ اـيـ رـبـ اـنـفـلـهـ
ذـلـونـهـ وـخـلـاـيـاهـ وـاحـفـ عـنـهـ جـرـيـاتـهـ فـ ظـواـهـرـهـ وـخـبـاـيـاهـ اـيـ رـبـ اـنـفـلـهـ
فـ سـجـارـ رـحـمـتـكـ الـكـبـرـىـ ثـمـ اـغـفـرـ عـبـدـكـ الـبـاقـ الـذـيـ صـعـدـ الـسـماـكـ

واستضاء من انوار بجانك ثم اغفر انتك التي تسبت لبعك
زارك الظاهر و اخته التي صعدت الى ملوكوت رحمتك البار
انك انت انافر الولاء العاق في الغافر الغافر الغير المنان مع ع
معابر

لهران بواسطه جناب اين جناب عطا والله وجنا غلامين
واممه الله دخشهه عليهم وعليهم بحرا الله الابهبي
هو الابهبي

اي متقطون دلبر يحيون نامة مختصر بيا منفصل بود و پر اثر
ودليل بكمال تضرع ونياز بلکوت راز بجز وزاري نو دم ک مرود
الطاوف بـ نـيـازـ شـويـدـ وـ آـنـچـهـ سـخـایـتـ اـمـالـ وـ اـرـزوـیـ شـماـستـ
بيز حصول پـيـونـدـ وـ عـلـيـكـمـ الـبـحـاـ الـابـهـيـ صـفـرـ ١٣٢٩ـ ٢٦ـ صـفـرـ
عبدالجها عباس نـماـبـرـ

مریم آبادیز امته الله رقیه سلطان جمیله لا محمد ابراهیم ترک
عليهم بحرا الله هـوـالـهـ
ای امته الرحمن خداوند هربان تاج مرصعی از ایقان و ایمان
برسر تو خداد که جواهر زواهرش قرون و عصارات را روشن تـمـیدـ

وعلیک التحیة والشناک جمیع کینزان المحبی ادران کشور غایت
حق مردّه و بشارت ده تامسرو رو خوشود گردند مع
تمام شد

لوابطه امّة الله نسبت تحسید امّة الله نزه خاتم علیها بجهاد الله الاجمی
هوالله

ای منظر مصائب فـ التحقیق این دو مصیبت ئدمینیاں صبر و قاطع
ریشه تخلیل بود بادی حضرت سنت و مزار آله و فقان و کربلتیه
فراق صعب است و جدا از هر عزیز مورث هزار شفت تقویت
ولی چون ان دو خجال از کلخن اینجان قلع و قمع شنید در جهان
المحی گلشن باقی لنصب و غرس گشتند و طراوت و لطافت بـ منعی
یافتد و برگ و شکوفه و عمر نیز گشته که هذا باید تقضای ارضی
شد و تلیم تقدیر گشت و باشی که مقدرشده منون قتل شد
بود و علیک البھاء الاجمی عزیز تمام شد

حق‌بکار عشق آباد امّة الله المحبیه لـ ثابتة الرسخ و رقة مظلومه نزه خاتم و
امّة الله المطمئنة رقیه علیها بجهاد الله الاجمی
ای دو کینز مرقب حضرت کبیراء ہردم بـ پروردگران سرداق

رمان آئیه و در طایع ملکوت اجی مذکور و مشهور و مقبول و محروم
ستید محن و بلایا که در سیل کبریا کشیده فراموش نشود کامل قش
فی الحجر در الواح و صحف قلوب منقوش و مثبتوت هست و شاهد اله
روز بروز بمحبته الله و استقامت در اهان و ایقان بیقرارید
و شکرانه بدرگاه خداوند آگاه نمایید که چنین فضل و مهیتی
موقن شدید عزیز تمام شد

هوالله امّة الله المظلومه نزه خاتم علیها بجهاد الله
خطبکار هوالله

ای مظلومه المحمله رسیل حق هر بلای و خجال تخلیل نمودی و از
جام محن و آلام سرت گشته و حال نیز سجدت و پرستاری
ورقه مقدسه والله هضرت افغان شجره مبارکه محمود محمد مفتخر و
موفق شدی لین ازالطف رب و دو دشت قدر آلبان عزیز
تمام شد هوالله

یا امّة الله المحبین القيوم رقیه بلای است رسیل محبوب معلوم و مشهود
و این افضل و موهبت رتب و دودکه کینز خویش را جمل
بلایا در رسیل هوز عزیز میفرماید ذلک من فضل الله یوتیه من
یکاد عزیز تمام شد

بر جای امّة الله حرم شهید سکنه سلطان
حضرات ورقات مطہنہ امّة الله نہ خام و صبیہ و عموم خوش
ولستکان عزم شهید و کافہ احبابی الحسینی میضن و علیهم التحیہ و لاشنا
هوالله

ای ورقات مبارک و امام رحمان و احبابی حضرت یزدان سکنه
سلطان را خواهش درجا چنین است که اینعبد غیر نیز کریک
از ورقات نور مبین و امام حضرت رحمان رحیم و دوستان
جمال قدم پردازیم ول سبحان عزیز کل قسم که ایداً محملت ندام
لھذا در حق کل مناجات میکنیم و طلب حاجات مینمايم و بدگاه
حق تضع و نیاز سلیمان کر ای خداوند بیانند ورقات آیات
مجتبی و اما کلمات پر معان و موهبت دوستان هر یک
کلستانند و برای چین عرفان نہ تن ای اویندہ زینندگی
بنخش و ازاده کرده بنزگواری عنایت کن و مهر پروردی بیاموز
تا این لغوس باک جمیع محاجانیا نرا دوست بدارند و لعام
الناس اصلاح و آشتی نمایند رحمت کل باشند و موهبت
جمع آیات هری کردند و رایات ملکوت اعلی جمیں لفیض فوز
مبین بیارانید و سینه را آئینه کمند پر تو شمس قیقت
بتاید تو زده مند و بخشند و فروزند و مهریان معن

ب خواهش
بوالله جناب الطف الله علیه سبها رالله بوالله
ای آیت لطف حق لطف الحسین باید پر تور حمان کر دعی
در جمیع احوال و احلاق باید حکایت از آشراق نماید تا شمع
روشن مدخل آفاق گردد و نورا نجمن وفاقد وان شکوق
با احلاق حضرت خلاق علی الطلق معن تعاملند

جزء

جناب الطف الله علیه سبها رالله الاحسی
ای من طاف حول مطاف الملائک والاعلی الحمد لله صحا و با دیه
پسیودی ت پیمانه پیمان به پسیودی و لفیض عظیم فائز کشی و
تبقیل دستان مقدس موفق شدی لسان بتایش
حی قدم گذاشت که بچنین موهبتی موفق گردیدی بچنین
عنایتی تخصیص شدی از فضل الحسینی چنان مامول کر
در کمال روح و ریحان مرا صحت ناوبطان نمای و چون
حضرات ایوانگان کوی دوست دراویش را ملاقات نمایند
بکثیر ایدع ای عیی ابلاغ نمائید و المختار علی ابل المختار، معن
تعاملند

هـ

اـئـيـ بـنـدـهـ الـحـيـ نـجـلـ سـعـيدـ الـانـ حـاضـرـ وـسـتـدـعـيـ تـحـيرـ اـنـ نـامـهـ
نـاطـقـ وـمـشـغـلـيـتـ اـيـنـ عـبـدـ بـنـ خـاتـمـيـتـ بـأـوـجـوـدـاـيـنـ فـوـرـأـخـامـهـ بـرـدـشـتـهـ
وـبـنـكـارـشـ اـيـنـ لـوـشـتـهـ پـرـداـخـتـهـ كـاـيـ زـنـدـهـ دـلـ وـجـانـ شـدـمانـ
هـرـجـبـنـ لـنـظـاـهـرـ پـرـفـاـنـ جـسـتـيـ اـمـاـ بـحـيقـتـ جـوـالـ روـحـاـ وـشـابـ
اـمـرـدـ رـحـانـ زـيـرـاـ بـرـوحـ مـجـبـتـ اللـهـ تـرـوـزـاـهـ لـ وـبـنـيمـ غـيـاـتـ
خـاتـمـيـتـ طـراـوتـ وـلـطـافـتـ وـنـتـهاـيـ صـبـاـتـ وـطـاهـتـ لـيـسـ
شـكـرـكـنـ كـمـ بـاـيـنـ فـضـلـ مـوـقـتـ عـعـ سـابـقـتـ

بـواسـطـهـ جـنـابـ لـاـمـصـرىـ هـ

جـنـابـ لـاـلطـفـ الـلـهـ عـلـيـهـ بـحـاـءـ اللـهـ الـأـبـحـىـ

هـ

اـئـيـ بـنـدـهـ مـشـتـاقـ لـطـفـ الـحـيـ شـاملـ اـسـتـ وـفـوزـ فـلاحـ كـامـلـ اـزـ
جـلـهـ الطـافـ الـهـيـةـ اـيـنـتـ كـمـ بـنـورـ هـرـىـ مـحـصـدـىـ شـدـىـ وـبـجـوـهـ لـقـيـ
مـقـتـدـىـ اـزـسـرـ وـجـوـدـبـرـهـ بـرـدـىـ وـأـرـكـنـزـ مـلـكـوـتـ لـضـيـ مـوـفـرـتـ
مـوـقـنـ بـحـالـ بـحـاـذـ وـمـوـمنـ لـطـبـعـتـ اـعـلـ وـسـامـعـ زـاـمـشـتـاقـ حـالـ
كـبـرـيـاـ اـزـبـارـكـشـنـ لـوـطـرـنـ لـخـوـنـ وـمـفـقـتـنـ مـؤـثـرـ اللـهـ بـحـلـ عـظـيمـ مـوـقـعـ
خـواـهـىـ شـدـ وـمـقـامـ كـرـمـ مـوـيـدـ الطـافـ هـقـ بـإـيـانـ اـسـتـ

وـقـدـ اـنـرـ اـسـمـتـ وـجـانـ دـهـ وـعـلـيـكـ الـجـتـهـ وـلـهـ شـنـاءـ عـعـ
سـابـقـتـ

بـواسـطـهـ جـنـابـ اـيـنـ جـنـابـ مـيرـاـمـدـيـ مـيرـاـعـبـدـ الـوـهـابـ بـأـكـانـ
هـ

اـيـ دـوـبـتـهـ اـسـانـ الـحـيـ نـامـهـ شـاـسـيـدـ فـصـلـ نـيـتـ
مـخـضـرـ لـكـاشـتـهـ مـيـوـدـ وـقـيـاـعـ مـوـلـهـ شـاـهـرـ وـدـاـخـلـ وـدـرـتـ خـاطـرـ
يـارـانـ مـرـقـهـ بـيـسـ جـوـابـ مـرـقـمـ الـحـدـلـهـ كـهـ دـرـاـمـخـانـ شـدـيـدـ جـوـنـ
جـبـلـ صـدـيـدـ بـوـدـهـ اـمـيـدـ خـانـتـهـ كـهـ اـيـنـ لـقـدـيـاتـ مـنـتـهـيـ تـرـددـ
لـقـصـيـلـ وـقـعـاتـ رـاـجـبـ بـأـقـافـ بـأـقـافـ مـرـقـمـ دـاـيـدـ وـهـرـقـيـعـ
بـوـطـنـ مـالـوـفـ مـيـرـهـ مـرـاجـعـتـ بـجـهـرـ وـعـلـيـكـ الـجـهـاـلـ الـحـيـ عـبـدـ بـعـاـيـاـسـ
سـابـقـتـ

طـلـبـ مـغـفـرـتـ وـالـدـهـ جـنـابـ لـاـمـصـرىـ وـجـنـابـ لـاـعـبـدـ الـوـهـابـ
الـحـيـ هـذـهـ اـمـتـهـ مـنـ اـمـانـكـ وـلـمـ سـمعـتـ نـانـكـ يـاـيـهـاـ لـنـفـرـ لـمـنـهـ
أـرـجـعـيـ الـلـيـكـ رـاـضـيـهـ مـرـضـيـهـ لـبـتـ خـاـشـقـ خـاـضـعـ مـتـنـيـهـ لـقـاـكـ
فـيـ جـوـارـ حـمـتـكـ رـبـ جـبـ سـنـوـلـاـوـاـكـرـمـ مـشـواـهـ وـمـكـنـهـ فـيـ
فـدوـكـ دـاعـاـ وـجـتـكـ الـعـلـيـاـ حـتـىـ لـمـ بـجـكـ فـكـلـ الـحـيـانـ
فـيـ جـنـةـ الـرـضـوـانـ اـكـانتـ الـخـوـلـخـوـرـ الـحـيـ الـرـحـمـ

٢٢ صـفـرـ ١٣٣٩ـ جـيـفـاـ عـبـدـ الـجـهـاـلـ عـبـاـسـ
سـابـقـتـ

طهران ہوالہ

بواسطہ جناب حاجی میرزا عبد اللہ جناب میرزا الطف اللہ علیہ بھا رحمۃ
ہوالہ

ای سبندہ حق درستیدم ببیاد ذکر تو ہدم و از حق میطلبیم که
دنبندم توفیق جدیدی یابے و پسند کئے خداوند یزدان از هر
قیمتی ازادگی طلبی تا داین مسیدان مردانگ نہایت و از هر
الودگی خویش را برپا نہ و سبب روشنائی اهل عالم شوی و
علیک التحیۃ ولہنہ نار سعی لما برآمد

ز سیدی ولی از فائزین محظوظ شوی و از رائین مقبول
ہمیدوارم که اسباب سایش فراهم آید و منظر خیاث گردی
جناب لا محتر علیک رامانث اسی را ولا غل معی طرانہ را از قبایل سیعبد
تکمیر اربع ابھی باللغ نمائیں و لکو شید مقصد آلن بعد لہ طوب
مفصل مرقوم گرد ولی درخایات شرمند لے ارقدم و قصت
باین پایام مختصر قناعت شد و علیہا التحیۃ ولہنہ نار سعی
لما برآمد

ہوالہ

بواسطہ زائر تعبیہ حملہ جناب الاعلام ع جناب علیہ بھا رحمۃ
ہوالہ

ای سبندہ حق درستیدم ببیاد ذکر تو ہدم و از حق میطلبیم که
دنبندم توفیق جدیدی یابے و پسند کئے خداوند یزدان از هر
قیمتی ازادگی طلبی تا داین مسیدان مردانگ نہایت و از هر
الودگی خویش را برپا نہ و سبب روشنائی اهل عالم شوی و
علیک التحیۃ ولہنہ نار سعی لما برآمد

ہوالہ بواسطہ حضرت ابن ابھر

کاشان جناب علیہ بھا رحمۃ

ہوالہ

ای سبندہ روحانی جمال ابھی غرفہ کے مشرق الاذکار محل
ذکر جمال ریاض منودی مقبول افتاد فقصور طوک قبور مطہور
گردد ولی این غرفہ عاقبت آشنا نہ را بیت معمور ناید و
خدعت در درگاه رت غفروز مقبول و مشهور شود و
علیک التحیۃ ولہنہ نار سعی لما برآمد

هوا لاجهی

امة الله زن لای شاه عبد العظیمی علیه بھادالله الاجمی
هوا لاجهی

امه الله چند روز پیش محری یشم امر قوم ش حال باز
نگاشته میگردد ملاحظه نمایکه چه عنایتی در حق توبوده هست
انچه استند چامنوده بودی از درگاه احادیث رجاید مطمئن
لفضل و موهبت حق باش و جمیع دوستان را از جمل
ون شیخیت ابدع ابھی ابلاغ نمایاد الله و میرزا عباس
را کمال شتیاق برسان هرچنان میابد

امه الله بکم صاحب علیمها بھادالله
هوا لاجهی

امه ورقه طيبة از لطف حق امیدوار شود اعظم دین
حصول عنایت ملکوت ابھی تحریز عادات مشقات امام
رحمن است شکر خدا را عزیز علیه بھادله
ستاره دین

لامع کبر
هوا لاجهی

امی طالب ضایی اللهی الیوم اکبر نه کس ملکوت ای کست که
بعد پیمان ابھی بغرضی رحمان و تو نمازی زیدان قیام نماید و قریح
امر الله و نشر نفحات الله بخیریه از خلوت خانه دل ای هرمن برند
تایانک سروش شنود و از یگانه بیزار شود تا دوست یگانه
دراغوش کیرد ایست بزرگواری ملکوت و البھادلیکش عز
نماید

خدس

بواسطه اسید مصطفی علیه بھادالله هوا لاجهی

ورقة موقعة امته الله زن لای شاه عبد العظیمی علیمها بھادالله الاجمی
هوا لاجهی

امه الله افق عالم بانوار عنایت اسم عظم رؤن و از فیض
ملکوت حمال قدم جمیع افاق کلرا و چمن غنقریب ببیط
غیر ارجنت ابھی مت ہدہ نمای و عرصه خاک را رشک
افلاک ملاحظه کنی در آن کشور عظیم نور مبین تباشد و ندای
یادها را لاجهی رایا ران در شارق اذکار بذر و علمین ساند
تا تو از در توثیق ورقات بکوش تا سروش افق ابھی
تائید نماید والبھادلیک دلک و قربت علیمها شیاق عز
نماید

توبه شد

بواسطه امة الله المحبذة فائرة شاهزاده عبد العظيم
امة الله المقربة زن لا عليهما بحرا الله الاجمی
یا صبرون ہو والہ

ای امة المقربة نامہ خوازم و برخواز اطلاع یا فتم مضمون
مشکون بتبلیل الله بود و تضرع جملکوت اجھی من نیز بالتو
بهمم گشتم و مناجات بدگاه احمدیت نمودم تا ترا در مکوت
خویش مذکور فرماد و الطاف بمحاطیت شمول رارد ای
امة الله المقربة عبد الجھاء از درگاه الھی رجا نموده کل نفوسی از
اما رحممن در ایران میعوث شوند که گوی سبقت و پیشی از
اما الھی در امریکا برایند و سبقت کی نحوال را میکا اکثر مبلغین
از اما ر حاصل در حقیقہ بر بحال تفوق حسته اند امیدوارم
که توفیر در این دین سبب انتشار دین الله و اعلاء کلمه الله و نشر
نفات الله گردی و علیک التیجه و لہشنا و معع تبریزه

هران بواسطه امة الله المحبذة فائرة علیها بحرا الله
ورقة موقعة امة الله بکم صاحب زن لامی شاه عبد العظیم علیها بحرا
الله الاجمی ہو والہ
یا صبرون ای امة الله اپنے نگاشتی بین رافت کبری ملاحظہ گردید خوش

بمال تو کن لفڑا منتین ارطل کلمه تو حسید در آوردی و سبب ہایت
گئی و برست مقامت لالمت نمودی و خدمت باستان احمدیت
گردی و یجمع راتج موبہبت بر سر خادی و مظاہر غنایت حضرت
اصدیت نمودی فاطمه سلطان بکم و صدیقه بکم و انسیه بکم خدا
میرزا عبد الرحیم و سروریه خامم و جمیلہ خامم و انصیہ بکم و المد
لامیرزا عبد الکریم و لا روح لہ را از قبل عبد الجھا تھیت رو چانیه
برسان و بگوای منتین الورقة منجدۃ الھیه خوش ابصال
شماکہ بچنین فضل موفر مخصوص گشته و بچنین الطاف
مودید و موفق شدید پشم را ببور ہایت کبری روشن نمودید
و دل را محبت دل را فاق پر سوچ و شور کردید ندای الھی
شنبید و بفیض رحمان رشیدید و دل از غیر حق برید و
از افق موبہبت بنور غنایت در خشیدید و نہ امن فضل بکم
الرحمن الرحیم از حق میظیم که میرزا عبد الصمد راققران ازان
فرماید و پدر و مادر و برادران و خواهران الورقة را در چرخ الطاف
مستغرق فرماید امة الله والده علی اکبر را بتفصیلات قدس مثام
معطر نہاد بچنین عروض تازه تصدیق او را بذکر حق متذکر دار
ای امة الله فی التحقیق آرزوی طائفنا نماز و تمیتی قربان
کنی این آرزو در هر دم شعایریت و این تمنا در لفڑا جام بر
موبہتی الحمد السبان فائزی و علیک التیجه و لہشنا و معع تبریزه

رب وفق هؤلاء المتفقين على كل خيره الملك والملكون بما نفعوا المؤمن
في تأسيس أول مشرق الأكادار في قطب الديار وبدلوا ما اغطيتهم في
بناء مديرك المعروسي عي شكرور ولهم الجزاء الموفور يا موسى كل عبد شكرور
رب وعدت عبادك في كل حسنة عشرة أشالها فقد لحقوكلا ضعاف
امثالها العشرة وأجعل البركة تحيط بهم من كل الجهات يارب الآيات
انك أنت المعطى الغير الواعب وانك أنت الکريم الرحيم وقد
سبقت منك الكلمات في حق كل من قام على لصرة امرك من اهل
الرضا والسموات يارب الجحارات وقابل الحنات والمبارات مع ع يحيى بن

طهاب الشیخ محمد ابن الأشیخ البوتاب علیهما بحرا الله الاعجمی طلاقی
خواصه
يامن انجذب بنيات الله قد اشرف شمس القدم والنیل العظيم من
افق العالم واحاط سلطان شعاعه مطالع الالم وظرا ثاره وبحبر
برهانه وعظمت آياته وضخت بنياته وشاعت اذكاره و
زاعت كمالاته واشھر في الناقفين للهوره وشروعه وطوعه
في اهل التوحيد به عن ذلك الفضل من مزيد لا وریکم العجید
اللبيوا الحسان من تلك الہد البیضاء وانغرفوا من ذلك
البحر المتدلى لهم المتوج المتشع العجاج والبجا عليکم وعلی كل من

تمك بعده الله وبنائه الاعظم العظيم ورق طيبة امة الله ضلع
محترمه بأذن قبل این گلگشته صحرای محبت الله تکیر ایدع ابھی المانع
نمایشید از فضل سلطان وجود امید وارم که ارافق این دباب
شرق ولایح گرد دفعه تبریز

بواسطه خیاب امین امة الله حرم محترم مر حوم لاشیخ محمد اشطرادی
ورقة مطمئنة فاطمه علیها بحرا الله الاعجمی
هوالله

ای مصیبت زده مخون مباشر معموم گرد سریگ میرز
اتاک مباریخ مخراش آه وانین کمن وقلب را حزن
مکزار دختریاک کهر مقعد صدق عنت غزیر مقدشتافت
وأزیخحان تاریث وتنک آهنک ملااعل تمودن في الحقيقة
جای سرو است نه خزان موقع شادمانیت تلمخ کامی
لعدا صعود طیک وجود احوال از عالم فنا موهبت گریت
عن الخصوص تقویکه منظر منقرت عظیمی هستند امة الله
حتنیه خانم ورقه موافه بجهیه خانم وکنیز الاعجمی طلاقی خانم
راز قبل این مسجون تجیت تو فر المانع دارید وحضرت من
صمد الله وفاز بلقاء الله وادرکن موجهة الله ابوی بزرگوار

جناب شیخ محمد در درگاه حضرت احادیث مقرب و مستفرق
بسم مغفرة است و علیک و علیه و علیهم الجهاد الاجمیع ع
ط

حضر

جناب لا حسین ابن من طاری ساخت الکبیر بالازو ز اهل صاد

عاییه بھائے الہ

ای خلف آن مبارک سلف آن سلف آئیت حسن بود و رات
حضرت یزدان امیر است که این خلف رحمت دوستان
گرد و نعمت و مائدہ نازلہ از اسماں تافع تابع اصل گردد
و ولد سرایی شود کلاب رائج کل سخت و شاخ کوہر دا بار
آورد قلوب دوستان مسرو و خرم شود و دل یاران ثبادی
حمد ع

ط

حضر

ط جناب لا زین العابدین ابن مرحوم لائز طیبہما بھائے الہ الاجمیع

ہوا الاجمیع

ای نومن بیوم نهور و شعلہ طور پر القب نبود و مشرب
انجذاب بکمال نهور از حتی رحمی پر فورداشت و دل پر برور
ایام خویش را باستغای نہ کر اجھی و ش تعالی نبار بانے گزنه

تو کہ پسران پدرستی از خدا بخواه که در تو آن بنزو و اثر ظاہر گرد بلکہ
اعظم و اکمل نوع بلغ التکبیر و البھاء ع و الدک کی امت
بالله و صدقۃت بکلمات الله

ط

ہوا الاجمیع خباب حسین پسران نور علیہ بھائے الہ الاجمیع ختم
مالحظہ نمایشنہ ہوا الاجمیع
اسی سلیل فائز بلقاہی محبوب افق آن مه تصادع برق افع دلوم
جلوہ نور و شعلہ طور بلقاہی موجود درینا، نهور فائز کرید و انوار
نیز اعظم و کوکب لامع کرم رامشاده منود و محنتی کامان قبین
بر خود دارد تو که شاخ بر هوند آن شجری و همروخته
آن درخت ارجمندی بکوش که تباہمه حکایت از خلق و خوی
آن اصل کریم و دوح غظیم نمائے تا انت بچ بیان و روحلہ
هرد و کملن ظاہر گرد و امار میہبست جمال احادیث مشهود و
لا سچ شود آن متعارج علکوت الطاف سالھا بسیل خنای
محبوب عالمیان سلوک منود و متعارف و مثقالات داین
جمحان تحمل منود و چون بفضای لامکان شتاافت درظل
شدہ رحمانیہ آرمید و محبوبست کلیتہ سید و البھاء
علیک ع

ط

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خطبکہ ابن من صعداللہ لاعن نور علمیہ بھا و اللہ الاصحی
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یامن ثبت علی محمدالله و میشاد العظیم انسچہ مرقوم فرموده بیوہ
معلوم و مفہوم شد و مضافین شکرین دہان روح رائیرن
منود و لمیٹک آیلیق هذالمقام الکریم الیوم الیوم الیوم فتح
مفتوح وافق فیوضات درخایت اشراق وضوح
و ما معین درجیان و مظللم میین درخشندہ و تباان
طیوت قدس در حلق انس در لغتمہ و آهنگ و نجوم
دری دمشق بقا در طبع و فیض بی ذرا ک پس توکس
هر چیز آئند لضیب بیش بزند و بنتها امال خویش سند
والبھار طیات جناب حاجی محمد ناشم یزدی ولا میرزا
محمد ابراهیم کاشی راز قبل این ثبت بکسر ایم عاصی ایلانع
فماشید و بلوئید جمیع بلا یا ک در سیل ایشان وارد در لوح
محفوظ طکوت الحنی ثابت و مقتیاد است از عنایت خالصہ
خاصہ حضرت قیوم روحي لا حیانہ الفنا تائید بیوت
ورسخ و حقطا راقستان و امتحان میطلبم والیها عملیات و فرع
تماریت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جناب مشهدی عاجید من اهل الصاد علیہ بھا و اللہ الاصحی
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ای بنده جمال مبارک خوشا بحال توکه ناطق بذكر اللہ
وناشر نعمات اللہ تماکن بذل المحبتی وتوسل بدر کاه
جلیل الکریم ایوم اعظم امور بعد از ثبوت بر عهد و پیمان تبلیغ
امرالله است هر چندی موفق بتبیغ فضی کرد بحیات
او شود واوسیب حیات دیگری این تسلیت بادر
خایت ان نفس اول سبب حیات جمیوری شده است
هلا خطا فرمائید چه اثار سطیح مه برمدایت یک لفڑ تسب
میگردد پس خوشا بحال نفویکه بتبیغ امرالله قیام
مینمایند لعمرک ان هذا الفضل عظیم رفع
تماریت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ورقة زکیہ والده لا حسین علیہما بھا و اللہ الاصحی
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ای ائمه اللہ درین دور که مفتھا امال عباد نخلصین و شفھا

آرزوی اماء موقنات بود در ظل کلمه جامعه الحجیہ صحور شد و
از موائد سماویه مرزوق گشت از کاس ایمان نوشیدی و
حلاوت عرفان جمال رحمن چشیدی پس نفحات قدیمیں
جانرا زندگان و با فوار توحید قلب را روشنی بداند از خوش
برادر جمال قدم ثابت و راسخ باش و بر محبت خضر اصیت
متقیم و متک جانرا بشارت ده و قلب الطاقتی بخش
تا اثر عنایت والطاف از ملکوت ایمی میباشد نهاده
والبخار طیک رفع مقابله شد

هو الما فظ

آخی آخی ہذا عبدک و ابن عبدک الذي رضع منه لعنة
اطفاره من شدی عنایتک و اشتعل في هده بنار مجتک
وبیته في ظل جناح رحمانیتك و شرف آباء بجد متفک
ففنا احادیثک وبما فهمت عليه ہذه الموهبة التي لفخر
ویتیا ہی بھا ف ملأ المقربین من اوداک استقامه على
عهدک الذي تیرزل منہ آركان السموات العلیعظم
و صحوۃ حلہ و ہو حمل اشدائے بیلک و تحمل المصائب
و محبتک اذک انت المعطی الکریم رفع تسبیح

هو الله

داماد جناب لاع کاش ذ جناب لا حینفع نخواست
هو الله

ای بنده حق الحمد لله پر تو هدایت رخت اروشن منو
و بمطلع انوار اقبال نمودی و در ظل شدره منتهی آرمیدی
پس حال تبعوای الحجی لعبادت حق مشغول شو و گرفت
قیام نما تاروز بروز بر ایمان و ایمان بیفران و مور الطاف
حضرت رحمن کردی و علیک التحیۃ والثنا، رفع
تابدید

بواسطه جناب شمس الکمار جناب لا حینفع ما جرمن اهل
الصاد خاندان متصاعد الى الله رفع لوز جناب حینفع
امة الله خاتم سلطان امة الله لضریتیه امة الله روحیه امة الله
قدسیه لا گیر الله امة الله عطاًیه عزت الله امة الله شہادیه
حسب لانفع نعمات القدس یا الله منیره لاع لیمع صمیمیه
افذیه حسن لا قمرقا محمد لا عنایت الله جلاله صدیر جناب
 حاجی محمد سروستان حرم لارشاه عبد القیومی علیهم و
علیهم البھاء الابھی

هوالله

ای یاران و آماده حکمن الحمد لله که خاندان آتشخس و قور لاعل نور
هستید و باز خاندان ان مومن غیریه صابر و تکوید منظر
نظر عنايت رب خفور جناب لاعل نور همیشه در خاطر است
ودردل و جان حاضر چون تا فهای منوبین خاندان آن بند
با هر قراشت گردید سرمه حاصل شده اتحمده این ساله
وراث تحقیقی این ذات محترم که به شرف لقا و حاصل و بحسبت
کبری مائل بود شکر کنید خدا را که از عنصر جان و دل او بیه
نه منحصر در آب کل از ایمان و ایقان او بره و لضییه افتید
و حسیب و نذیب و بر قدم او سالک و متقدیم و علیکم و علیکن
البھاء الاعجمی ۱۲ صفر ۱۳۳۸

یارب الفضل والفقان بمندی آستان فضل الله رافضی
پایان فها و عفو کنایان بخش فاطمه کم را نصیب موفوده و
معفو و مغفور و ما زین العابدین را از مقربین کن و باع禄 العلیین
در آرعنایت الله را منظر رحمت کبری کن و مغفرت عظمی
بخش تو ز آمر زنده و دهنده و هر یاران عین البھاء عجیب
مقابل شد

بواسطه جناب شمس الحکما جناب حاجی نظام الدین علیه بحاجه انسان

هوالله

ایها الفاضل النبیل والعالم الجلیل ان هذة النشأة اتا ولغلقها
الله صرضاً لتوارد الحوادث والآلام والمصابات والمناوئ
والستقام تجتمع الانسان فكل آن كامأمة المذاق
وليس لها دریاق آلا الطاف رب الافق حتى الانسان
لا يتطرق قليلاً بحیاة تحت المحقق بل متلهم من القيود و
تینین الفوز والفلاح في النشأة الاخرى ان هذة الكأس
حالکو خطا معركة ترى النقوص شفقة بجهما وخرمیه بخار فها
وقيمة بلدانها وذان انتہیت في غمار حطاها وكيف لو كانت هذة
الکاس صافية لطيفة لمحانشة الفرج والسرور والطریق
والبحور وهذه حکمة من رب الخفور والا کیف کان
للانسان خلاص و خیر من انص من هذة الداهنة الدیهها
ولکن رب الجلیل حیل لحمد الدار والوصیل الدریاق
العظيم وهو انجذابه بین فحات الله و استعماله بنیار کنیتة الله
و بزروع نور الحمدی و شروق شمس التقى و استکر الله
عل هذه العطا و احمدہ بمانور زجاج الطیب هذه التراج
الوماج ولا تبیس من الارزان والآلام لانها تزول
لفضل ریکت الرحمن الرحیم اهل رایت او سمعت
نفساً جلیلة سلمت من سحیم العبلاء او صنعت من

الباسار والضراء أو استغرقت في النعما والسرآبل نشيت
 فيما البليمة انفكارها فتحليكت بالصيير الجميل في المصائب البويل
 والسلوة بالفيوضات الرحمنة اذا شته الداء العصال
 فمحضه النشأة الشديدة الوبال لأن ريك اختصكت برحمته
 واختارك لمحبته وأجتاك لموهبة وأختارك لمحمد ايسه وعذلك
 آية من آياته وتنفيضا من لفاته ومني زبائن بفتحهاه وائله
 ان يحصلك بحرأ آخرًا من اسراره وكوكبا ساطه من
 افلازه وعليك بالبحار الابعى ١٤ صفر ١٣٣٩ عبد الجماع عباس
 مقابلته

خطاب زائر الحسين اصفهان عليه بحوار الله الا

هو الله

ای زائر مثگین نفس احزاب ضغفعه وکروه اینوه درسته
 از دوست و آشنا و خویش واقیا وزن و فرزند جدا
 گردد و ترک موطن ملوون نمایند و بادیهه بپیانیند و مست
 بعیده قطع فرمایند تا اکله کجعه خاک رسند و بنیان که
 مجازاً منوب بحق است و بكلمه از مطلع هنور مطاف
 نفوسر گردیده بامال استیاق و خضوع و خشوع طوف
 نمایند و خود را مقیول درگاه کیریا و منظور لظر حقی تو آنا

کنند حال تو الحمد لله بحقی دنیا هیت روح و یکان قطع دیا
 و بیابان عزودی ولبر فرزل مقصود بسیدی مطاف طاً اع
 طواف نمودی و باستان مقدس پروردگار وصول یافتنی
 باید الكتاب فیوضات نامتناهی نمله و اقتباس الفوارس جوان
 کنی و انجذاب و جذل جوز و حسیات رو حاذ طلبی بایارات
 کبری جموع بصمات ایران نمائی و یا رانرا بالطف حضرت
 بینیاز بنوازی ولشود و لاه ایزازی علم استخامت برآوری
 و باهند خوش ترانه لسانی تا مستحبین نول آیند و
 مشتاقین بوجد و طرب برخیزند شوی دیگر در سرها افتاد
 سروری دیگر در قلوب جلوه ناید ای خباب رانه خباب بعض
 سقط و روش را با والده اذن حضور دست آتیه است امچنین
 لا محمد صادق بطور روش ماذول است بحسب خباب لا محمد خنا
 سا طلب مفترت از پیش گردید الاکن از برای منجد بثعله
 طور بوجی لاعل نور طلب مفترت رب غفور میگردد ای خداوند
 غفور علی نور بند مثکور بود و عبد صبور ایام حیات رسیل
 نبات سلوک غود و عهد ملوك بود و فخر و بیام است بر
 سلطین و ملوك مینمود مشتق دیدار بود تلکوت اسرار
 پر فوار نمود تا لبکی که عنایت نمودی ما نمذ شمع در جمع طاها

برافرورد و مهربت کبری متوید و موفق کرد ای پروردگار لقب
موهوب برہان کافی برخفو مخصوص وغفران مطلوب دیگر
این عبده راچه جای رجا و طلب غفران یقین است که
مقبولت و مقررت منظور است و مشرف لوئی بخشند
و هر بان ای جناب زائر جناب لا ابو الحسن سلیل لا عصی خدا
ساز اقبل من تختیت ووفا البلاغ دار و بشارت کبری نوید
نخش و مهربت خشمی مرده ده ورقه موقنه والده مطمئنه را
آیت رحمت بخوان و بفضل و عنایت بنواز از خون و گون
رب حنون امنی دارم که در کوف الطاف محفوظ و مصون
باشد و جناب لا زین العابدین لا زعین ایقین لا زعین
نبوستان تامطمئن باطف و احسان حضرت لطیف خیر
باشد و هچمین ضیح محترمه شانرا سخیل مجید لا فضل الله
ودرقه طیبه لضریته و رویمه و قدیمه و خنزاله و ما در پرور
ایشان لا اقبال اینعبد برایکه طیبه تکلشن تختیت کافی و افیه
متام معطرکن و گنیز غریز الحسی زن اقاییت و عبده عظیمی
خایت تمجید تسلیع کن امنی دارم که در درگاه احادیث
مقررت و متوید و موفق باشد ای رب قضا و قدر بند
هر پرورد حسید را بافق الغز در آور روی روش کن حال
بشارت نخش مهربت عطاکن معرفت مبدول دار

دینه بردار محمد خونسار را در جویبار عفو و غفران سرو رو ان نما و
از نهین الطاف بپایان بیزاب کن و مظر لطف جمیع حسن
را بکدیقه احادیث در اور و درجنت لقا از مشاهده فیوضات
ناقتنا همیشه سر و خوشند فما و گنیز غریز جستی را در مکوت خویش
طیبه طا هرمه نما و بنده روحانه لا محمد ایرا هیم کاشان رادر
کلشن رحانه احمد مرغان الحسی کن و بتسبیح و تقدیس و
تبلیل و تکمیر مانوس فما و بنده استان لا جمع را
در جهان باقر فائز مهربت ناشنا هی کن ای جناب زائر
لا میرزا شکر الله روضه خوانرا برایض الطاف حضرت
یزدان دلالت خا و مجبت و خلوص این مشتاق دیدار سرور
و خوشنودکن در ایندم چون یاد او منودم و بذکرا و پر خشم
جان و وجودان روح و ریحان یافت و علیک التھال الحسی شرع
آن پر شه

حواله ام الله همیشه غایت الله علیها بجهاله آلا ملاحظه نه
نه

ای رب هر امانت بمنظر لفک وقطعه خما سوک و تجھت
الوجه رحمائیک ملتنه صونه خانه کهفت جودک و حمایتک
ای رب احرسها بعین عایتک والخنلها بطرف حضرت رحمائیک

لر مغرب دم دریک نشید کسی خپا اخلن شو و در آن بواحه
مختن گردد ولاین قضیه المکوم بارید زیرا اکرزنانه شنوند شب
خوف زیاد نمایند و دیوانه شوند شما و اسماعیل را بینند و بین
واحتیاط را مجری دارید

و با اسماعیل آنکوئید که در حقیقی از پا غمچه بیرون نیارو زیرا و فکر لذت
است اثالت سال است ده و علیکم البهاء الاعلامی مع
مفہیمه

خیابان سید احمد الله در پناه جمال مبارک محفوظ و مصوّن باش ازویه
زقایه تایمال یک تماز شا رسید و بس تعجب منودم لابد موافع خیر
است باری همواره منتظر خواهی خوش از شما هستم زیرا چنین
لتعجب منوید که در خایست خلوص قلب و جانشانه و پاک جانه بشید
و خدمت تعظیمه بارکه و خطاوت تقدیس خواهی نمود امن دارم که
من موفق گردی مکاتبی از برای شمار سید نظر باجازه و خواهش خود
شما لعپنی که نامه در جوف داشت از شر حال کل ارسال بینود
عبد البهاء عباس معامله شده

انک انت الحافظ الحارس المقصد الغیر اقيوم مع تبریز

مشکل

بها لله اتم الله صبیه خباب لاعل علیها بحاب الله

بها لله

ای ورق طیبه در سک کینهان رب غیر زد آمدی و دین ما
رحمن محور شدی پس ماید با شجه سزاوار این موقیتی قیام
نمای و لایق خیانت که آیت تقوی گردی و اآنچه در عالم
امکانست چشم لوشی و بحق مشغول گردی شب و روز
دعا و مناجات نمای و نفرت خطا طلبی و علیک التیمة
والشنا مع

سرش

عکا خیابان سید احمد الله علیه بحاب الله
خوارص

خیابان سید احمد الله آروار مسمع بعضی از زوادی عکا او نام جان
که شیبی بزدی آیت لخدا احیات مواجحت با اسماعیل را مجری
دارید از مغرب در بال اندرون را بینند و چنین پائین را زد
در بزرگ سر و ذماید که از دریچه دخول و خروج شبه یانکه دائم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِلِرْتَعِيهِ خَابَ لَا سَيِّدَهُ الْعَالِيَهُ بِاللَّهِ

بِسْمِ اللَّهِ

خط‌صرخاب لاسیده الله عیزیز افضل السپرتبان الملک دو ماه پیش او را زید تو ابطشما و خاب بشیر حواب مرقوم شد و ارسال گشت حال نوشته است که حواب شریفه ویسیار کله و مکایت نموده است شما مرقوم نمائید که جهشده است و ارجباب بشیر الحصی سنوال نماید که حواب لامیز افضل الدین بنان الملک ارسال کردید چکونیشه که شریفه و مکایتب نموده بهر کجا گذارید تا مبانید که کلام سیده و کلام رزیده است شعاع

بِسْمِ اللَّهِ

بِلِرْتَعِيهِ خَابَ لَا سَيِّدَهُ الْعَالِيَهُ بِاللَّهِ بِاللَّهِ

بِسْمِ اللَّهِ

خط‌صرخاب دیمان شما و حاجی میرزا عابد السنه صحیح و شوش نوحی و نراح بجهی کدوت خواهید سید و اکر از یک طرف سکوت نشود عاقبت خان شید دیمان آید این امور اهمتی ندارد لحدا داین خصوص شما کفع سکوت فرماید که منتهی گردید اینگونه اصولی امویل امواج او هم است انجی با قیمت سه باستان تقدیس است که الحمد لله با آن فائزی و علمیک البهار الاصحی شعاع

بِسْمِ اللَّهِ

ای ثابت برگان هر خبر و حواله که ارجاعی نیست مرقوم دادید یاخود مثل خط‌صر
مرحوم لاسیده تقی خلاصه آن خبر نادر ظهره ایان مکتوب مختصر مرقوم نمائید
دلفرستید شعاع
مظاہر شاه

خاب لاسیده الله مکایتب میاید فرزند شما حین دروز یکهزار خط‌صر
جلبه میرزا جلال مکتوب ارسال نموده یود بعد خدا و آمه لسی از آدم او
مکتوب او رسید داین خصوص وقت فرماید شعاع
مظاہر شاه

بِسْمِ اللَّهِ

خط‌صرخاب لاسیده الله البشة تناصل مجامعت غطی کل ائم کبیری حضرت
مرقوم نموده اند نامه شما رسید یک پوسته از ایران نیز شریفه مکایتبی
بنام شما بود چون بکرات اجازه باز نمودن داده بودید و من نیز در جو
بعضی مکتوب خصوصی داشتم لحدا بعضی باز نمودم و نزد شما مسیغ شدم
ابدآ و قصت تحریر ندارم جمیع راعی الخصوص صاحب خانه را تجربت
برگان و آن زن لبیار بخیب مومن مومن ای خمایت محترم
الملاع دار و علیک التجهیز آلا بصیری شعاع مظاہر شاه

هوا لله

بواسطة جناب جندي عليه عصا رالله الاعمى

جناب ميرزا يوزن خان جناب حسنيق خان ابن كلاتر جناب فتح الله خان شاه
 جناب ابراهيم خان ابن فيدوں جناب حسنيق خان سرهنگ اطريشي
 جناب رضا خان فراشبashi ياد جناب فتح خان وجناب محمد خان
 ابتسن فراشبashi جناب ميرزا صادق خان ياور توپخانه جناب
 ميرزا بنی خان جناب ميرزا عاصم خان سرسته دار جناب ميرزا
 ابو القاسم خان جناب ميرزا سليمان جناب حكيم الحكما جناب
 ميرزا عبد الباق عکاس جناب ميرزا قدرت جناب ميرزا
 غنایت الله شجاع کا محمد کرم عطار جناب ميرزا آغا خان کلیمی جناب
 ميرزا ابراهيم کلیمی علیهم عصا رالله الاعمى

هوا لله

خطاب ای مايان روحانی المحمد شمع حمان در سخن زيرا و غبطة آقا نگل آئير است
 و پرتو الطاف بآغاز چون و همني ره ساق باقی درینم الحصی باده میباشند و در
 پرده شیخ ارجح خان پنچان جلوه هشراق میفرماید جام حق سرث
 است و آهنگ بلبل علاوه اupon نغمه طرب به خان کلزار و نزغار در هر دو زمانه
 بليمي لمبنه و در هر نفس نعمه جان خشى از طیور حمین در کوش هر چو شمده
 او را زيسخ و لقين است و آهنگ توحید و تحليل که مملکوت اعجمی ميرزا
 و قاری ارعاع را بعیش و طرب و حشین ووله آورده زیرا اگلها نکس خان این حمین

سجان بــ الــ اــ جــ بــ يــ ســ وــ نــ فــ وــ دــ اــ هــ وــ دــ اــ تــ اــ زــ تــ مــ دــ ســ

حضرت كــ بــ كــ بــ رــ يــ عــ عــ مــ فــ مــ اــ لــ شــ

هوا

حزم خاکبکر
جناب مهدی ح علیه بھا رالله عاصی
هوالہ بھی

یامن تمتع من نیم عاریقہ الرحمن چہ نکارم کہ بحر معان چون محیط ابر
پر سوچ لے و صلت و فاعنت تحریر بکل مفقوود و متنع الوجود ولی از حواز
حب و سائق شوق نیکارش پر داقتم کہ اسی سگشتہ با دمختہ نہ
نالہ جانسوزی نہن و اسی لکشته صوابی استیاق یک آہ الشبار
پر کراسی حمامہ ریاض عرفان نعمتہ آغاز کرن و اسی نہ بربغایض چمن نفرہ
برآر خاموشی بھیو شی آر و خمودت ظلمت بتفاید و هرثان ہیں
بعد ربان والبھا بر علیک وحی کل تمسک بعد الله و میثاقہ مع
مقابلہ شد

ہوان بھی ط احبابی الحصی علیهم بھا رالله بھی ملاحظہ نہیں
ہوان بھی اسی احبابی الحصی و اما و حما ف لحضرت مسیحون و مکیوں اسیہ
سلسل فرشیخ درسیل زیر منیری عوالم غیب و شکوہ علیہ بھا رالله و ننانہ و
جودہ و فضلہ و ضیانہ مکاتیب متعددہ مرقوم فرمودہ و در ہر کیت
بنخایت تضرع و ابھال بدگاہ ذوالجلال عجز و انا بغمودہ کہ ان مطلع
از ارضی از از جنون جنون جنون جنون جنون جنون جنون جنون جنون
الوار محبت اللہ بخطات عین عنایت و کل حین لمحوت ما شند و در
ظریفہ رحمانیت ای جمع افات مخنوط اظہار ممنونیت یعنی حایت

غمودہ اند و بیان شکرائیت و فرمودہ اند کہ و این سجن شدید عذاب حملید
احبابی الحصی معطوف بایشان بوده و نوازش و الطاف دوستان
تھیقی دیجیمع شدائد تسلی خاطر کشته لہذا از درگاہ احمدیت جزای
خیر و پاواش غنایت و حق ایشان خواستہ و این عبد رجا
غمودہ کہ مستعدی از درگاہ احمدیت شوم کہ این رجایی ایشان در
ملکوت ایجھی مقبول و این حاجت روشنو ابر و رکا راصہر بانا
این جمع محبان دوستان تو عاکف کوئی تو اند ولد ادہ روی تو
واسفتہ راه و حبتو جوی تو اند پریش نہ دلاریش نہ ولی سرو سامہ
رحمی فما و محبتی کن کہ دظل سدرہ رحمانیت بلیلات عین غناست
منظرا رکر فند و در ای جناح موہبیت خیام مرحمت پیامبر مسیح
زال الھا فشدہ بر سر اعظم وارد کن و مکش کان باویہ استیاق اند
لقباب و صلت راہ بنا اسیہ بخیر حتب تو اند از هر قیدی ازاد
فرما و ولیل راہ راست ضای تو اند دلالت فما رشنه سبلیل تو اند
سیداب کن خستہ تیر بجان تو اند بفتحات شباث و صل صورہ
و مکله حمال نوزافی از افق اسکاف مستورہ مودی بن ائمہ یاضن
ملکوت جان حسان کن و فیوضات شفا ہیمه کلامت را صنع
و منودی فیوضات غیریہ روحانیہ لا ازان کن پاک یزدان اتسزع
بدگاہ احمدیتند لفڑیا ورس و میعقل بباب حضرت واحدیتند
لبخا و نیاہی بخش تو امتقدرو و هر بان تو تو اما و حمن مع
مقابلہ شد

دستان درستان حضرت نیوان مشغول و مأوف قسم محال قدم روی
هباه الفدا پندان بیاد دستانم که از خوش بخیرم اگر در
هوای تا خیری رو آری جوم غنوم و کثرت متعارف و مصائب و
مشاغل و هموست وال در هر ساعتی کتابتی ببریک از دستان
ارسال میشد اما نجف لازم است طابت تائید است اشاره
قصور خواهد شد درستان مقدس شش و فوز بین خاک عز و نیاز
گذشت طلب تائید بمحبت جمیع میشو منهن باش این از صده
هزار خطاب و هوای سمعت است که رهبر شجاع است علت
حیات و مفهای طین عنایت است و قویه تائید و متصور
رحمت ای بندۀ بجهار از خدا بخواه که مطلع هدی کروی و مظهر
سوهیت کبری و بدب طوع را که محبت الله تا حیات الحصی
وروح حمانیه و جمیع شنون ملبوه نماید والبها رفع کل ثابت
علی العهد علی مقابله

ط امه الله ضلع خباب نشی علیهم بغار الله آبی
هوالله ای امه الله در بر استوان الگرچه غرق شدی ولے الحمد لله
وامنت شک است و پیر چفت اپن اتری اپن ذرحدت

حضرت منشی حضرت کشی این نیت حق و تحمل در راه جمال مطلق
شد کن که موفق بخدمت شخصی کشتنی که مقبول حضرت که برایست عیّع
مقابله شد

ط خباب بیزار محمد باقر من علیه السلام لا ابر ملاحظه ناینه

هوالله ای ثابت بر امر الله اليوم اشیع تکلیف عموم ولیل بربوت خطبک
در سوی خبر عهد و پیمان جمال قیومست لسیان ماسوی الله و شیب
بیشاق الله و توسل بعوه و لقاوی و بن الله است و اثرا باهله و دلالل
زاهره ای مقام ایست که اشیع در صدر تعبدیت عظمی و مقر فرقه و فنا در
ساخت جمال ایمی خلاه تطلب صادق قبول و در تعایت بدب
دوله و شوق و اشغال زلزاله امر الله و اخلاص لکم الله کوئنده هر فکری و
ذکری را باید فاموش منو متفقاً متفقاً منقطعان الله السلام بادر نش
تفعیات الله و تبریت نقوس کوشید و ارشیع سبب اون
اختلاف است باید احتساب منو الحمد لله جمال قدر و اسم فاطم فیت
اعباءه بروحی و ذاته و کینویتی تقدیر اس ابره مدار اختلاف باشه
تفرموده و کتاب اقدس که ناسخ اختلاف و کتاب عده و بیشاق
که بینان حسین و مستین و سفینه نجات این کو عظیم است و از
شخص اصل این فکر اعظم چون علم بر علام مشتهر و این کاف و اف و البها
علیک و علی كل ثابت و مستقیم عیّع مقابله شد

چون کوکب نور از آفاق عالم طالع شود و چون شمع در هر چمنی ساطع انوار
نجوم اسمان اعراضیت یعنی کیفیتی بود فاصله ولی انوار ساطعه نجوم
لامعه الحصیه حقیقتی ثابت به یعنی فیض حیات است که از تایح سلوک
سبیل شجال است و تسر اسما و صفات است که در جنگش کار نمایست و جای
کمال است که نینت عالم موجود است پس ای جیب بکوش و بجوش
و بخوش و دلالت فرماده انسار الیه لفیض نامدنا هی جمال ایمی فتوی
از احباب و دل�� امکان محصور شود که واحد این کمالات باشد و جامع
این صفات والیهار علیک و علیکن نایبت راستخ فی عهد الله و میثاق عی
اسما ایکه مردم نموده بودند با وجود عدم فرضت و مجال مختصر احیت کل یکوت بر قدم است
مقابله

هواله

خواهد ط جناب میزبانی خان علیه عباره الله الیمی ملاحظه نمایند
هواله ای شمع محبت الله درین خالدان که بنیان چشمی نباشد
بر شفادر گرفت راست و محن و بلایا لیش بیشمار حضرت حی قدم
روحی غیری مبعوث فرمود که اساس حیات جا و اوان نخاد و نفحه
ریاض رحمن نعمت شه نمود هر لفظی منظر و لفخانیه من رخنا گشت
لپیض اسم اعظم بروح میخاند حیات یافت و همکوت تقدیس راه
جست پس چنان بافق عزت صعو و یافت حقیقت وجود و تقاضا
نیافت و تغیری جوابا ارسال نمود ولی در جمیع احوال میادیاران ذکر

بادرگارت در العالم حکم انکاس آفتاب در دریایی اب دار و البخار علیک مع مع مقابل شده

سکب

هوالا بھی ط خباب لای میزبانی خان ولا معم جواد علیهم عباره الله الیمی
ملاحظه نمایند

لای میزبانی خان علیه عباره الله
هوالا بھی

+ ای ناظر منظر اکبر فیوضات نامتناهیه الحصیه عالم وجود و خیر شموده
را احاطه نموده و انوار قدیس حضرت رب مجید افاق مکنات را متغیر
نموده و بخرا عظم الطاف موافق کشته ولذالی حکمت بالغه رسوا حل
ایجاد ایشاره و شار میفرماید پس ای طالب جواهر معادن الیمی
و امن را از در رئای اسما ر حکم بالغه الحصیه که در جهوت آیات و اثر
مبایکه مند محبت پرکن تا گنج عکان یعنی وکزی بیان یاد مع
مقابله

سکب

هواله

ط خباب میزاقی برو جودی علیه عباره الله الیمی
هوالا بھی

ای سبده حق هر چند مرد کرد که نیافت و این عرب فرضت تحریری
نیافت و تغیری جوابا ارسال نمود ولی در جمیع احوال میادیاران ذکر

هو الابحي خباب ميرزا بنى خان عليه يحبه الله الابحي لما خط سبب
هو الابحي

اسى متوجبه بوجه السيف ازاجي حممن و مكتوب قويش ذكره و اسجدت
انجذاب رامنوده بود از این ذكر روح و ريحان حاصل گشت قسم حمال قدم
و ظهور عظم بروحی و ذات احباب النجذبین که چون ذکر دوستان الحبی از
لسان بجای شود یا قلم یا سدان رقم زند چنان حالی و سست دهد که
خانمه فاما به بوجد و طرب آید و مادا فریاد کند روحی لحمه افدا ای ظرالله
جمال قدم فضل و موهبتی قدموده که قلوب صافیه بروابط قویه مرتبط است
وارواح چون حبود مجده میعو شده احساسات و جداینه بد رجهی
که قلوب حکم کی قلب باقیه و نفوس حکم کی نفس تو بشکرا این ایات
ریان بسته ایش آن جو هر ایجا هر چیزی تا امواج بحران شکر تمیلان یزد کنم
راما بهه فماه معن مقابله شد

هو الابحي ان شمس الحمدی نوزال سموات العصباح هلا الاصبح قد صعد من سکوته
الناسوت و یوقد ولیضیی فریجاته ملکوتة الابحي واوج افق الاصبح و یغیض النواره علی
الایثار و مظاهر المقدس من الاخیار یا احباب الله تضریبوا و تا تزرع عن اثیروا
وراسخوا فی امره و حبته و هما اپیبه فی الواح قدره صهائف مکنونه من قبل و
منه فازل فی لوح الرؤیا ای شاعر الدائمة فی افاق الدنيا ان العروج یکیون
من سجن عکا و لابیدل لکهبات الله قال و قوله الحق عند ذکر صاحبت
قالت كل الوجود لبلکم الفداء یا سلطان الارض والسماء الهم او دعست

نفسک بین هولکار فی مدینه عکا اقصد مکالک الاخری المقامات التي قعیت
علیها یعنون اهل الاسماء عند ذکر تبسمنا اعرفوا بہذا الذکر الاصبح و ما ازدیاد
من السر المترے الا فھی انتحی و الذي ثبتت علی امیره بیشوبشارات
کبھی و تائید شید القوى والموهبة العظمی قال و قوله الحق قل يا يوم
لایا خذکم الا خطراب اذا غاب ملکوت نھوی و سکنت امواج بحر ساف
ان فی ظھوری لحکمة و فی غیبی جملة اخری ما اطلع بها الاله الفرد الخیر
و نزیکم من انتی الابھی و نصر من قام عالاضرة امری بجهود من الملائک الاصبع و
قبل من الملائکة المقربین انتحی و لما شرب بذهنکا مظاہر قدره
ومطالع النواره و مشارق ایاته و محابط و حییه من قبل لم یتفرقوا لمخلصون
من بعد عروج چشم و لم یینزوا خلا تستقامه علی امر الله بل ثبتوا فی بتوا و سخوا
فانتصروا و اضافت و جو هم من الافق المبین و هولکار احبا امنیا
و اصیفیا که نکیف یلیق لتفوس انجذبیت بیغمات قدسیه و اقتبست
الانوار من شمس جماله و استفاض من غمام جوده فی يوم ظھوره و تجلی^ک
مشهوده فی بذهن الفتاة الکبیری فطوبی للراسخین و طوبی للثابتین
وطوبی للمخلصین فی يوم هذا الفزع العظیم مع مع مقابلة شد

هو الابھی خباب میرزا بنی خان علیه یحبه الله الابھی لما خط سبب
هو الابھی ای مشتعل نبار سوقده در دره سیتا در این صیح رحیم

درحالی ان معهوده در حکمت و گاهی پایام پیغامی خواهد مطہور که نه دخوبه نه
چه که بوم مشتمل است و در این سنت بنیاد جوید نه خرم آباد و آگرد خرم آباد
بعد فرم و مطہور و مخوب عدم گشت پس آن یا ان باید ردار و آن عنده بیان
رای با خبر از چنکال غراب منحوس پر دیال که مبادا از غیب زاغ و غیق کلاغ
محجوب از ببل باع شوند معع مفاید شد

خطاب هواله خاپ محمد بنی خرم آبادی علیه بھا الله الی ملاحظه
هواله

اسی تتمک بحبل متین آنچه مرقوم منفوذه بیویه معلوم و مفہوم شد صنائف
بودنے صفحه رسائل بودنے نامه چه که در الفاظ مختصره مطالب مفصله و معانی کثیره
مند صحیح و مندرج بود کلام برد و قسم است یک جو اسع الكلم و فضل الخطاب
که بغایت موخر و مفید است دیگر می رسانیم و حکایات که مسیب و طول
و مطلب است ولی معافه قلیل و کمیاب پس نفسی که ذطرکل کند تو صدی ختل
اهل معانیتند از الفاظ و طالب حقایقند نه صحابه جمیع لسانخانه رشان مقبول و
مرغوب آنکه معانی محظوظ موجود چه کردی و چه تازی و چه دری چه
محلوی و آگرد الفاظ معاف متفق و مرسود و چه فارسی و چه عربی و چه افغانی و چه جوانی
در حاضر دارم که در عراق روزی بحضور نیز افق شخصی از لر نمایی بر وارد خان
و ان شخص لظاہر عامی صرف بود چون جمال قدم و اسم اعظم کمال اطمینان
سخایت و مفهوم روش بازشد و بکمال استعمال و توجه مخاطبها لوجه اضایه

ملکوت السموت والاض این ایات در نهایت شور و له و شوق شیف عرض نمود
و چند شعری خواند از اینکه این بیت بود هر کجا مینزی و پاسه خاک قیم
مه در این شیوه و در خاک کل ویل یکنم مهدم خویشه تازلف تو قفل مکنه
اینی جمال میباشد اقدر ترسیم و مفهوم و اطمینان است که نهند که حد و صفت ندارد
باری مقصود اینکه شما در نهایت فضاحت و بلاغت مکتبه مرقوم و کمیه
وان لسان محبیت است ای لر شکر کن خدا که آب کردی و پاک و طاهر و
مطهر ب صحابا روز بیان را برکت والبها عن اهل البها و مع مقابل شد

خطاب

نور محمد خان هواله
خاپ مینزابی خان علیه بھا الله الی

هواله ای دوست خاپ نور محمد خان خواهش این نکاش فرموده
این عبیدیز بنو شتن پروافت ولی در صفحه سینه اینچه لفظ المعنی مرقوم
مطابق این رقمی است مساوی ذکر حکیم و کتاب بین آن تقویت سیکایه
جهوں را از قرائت آن مسطور در صد و میروم تایید تو از خدا بخواه تا در سطور
کامات صندور موجودات رسائل ملاد اعلاح و ایت نهایه و ایات بینات
تلاوت کنی معع مفاید شد

هوالا بھی ط خباب میرزا بنی خان علیہم السلام ہجھے ملاحظہ تھا یہ
ہوala بھی

خطبہ یا من ثبت و نسبت اراد الیخرا احبابا بالله انچو مسطور یو مخطوط افتاب و اسکم مذکور
شہ مسوع گشت فی الحقيقة کا رہمان قسم است کہ قوم منورہ اید این
حوالہ پریشان ٹینما یہ دروح دریان میبدیں الیوم یوم اتنا و است
وقت آنفاق با تحداد و آنفاق کراہل نفاق شکستہ کر دیجھت
ویکانک از عالم محسوس و احبابی الحصی باید سباب الفت و محبت
ویکانک عالم کر دند تا فرد و حفت المیہ و جمیع مراتب طلوع و طیوع نمایہ
طیابت خواہش چیزی مرفقہ شہ شمع مقابلہ است

ہوالہ ط خباب میرزا محمد بنی خان خرم آبادی علیہم السلام
ہوala بھی

خطبہ ای بنہہ ویرینہ آن ذات مقدس شکایت اعدم با غلت و فصاحت
منورہ یو دی ای مساقی لیفل اللہ مائیہ، بے صبا روزانہ ایگریت و روکاہ
جمال قدم روچی لے القدا الفاظ و کلمات احکمی یو دی معافی بدیعہ و مقاصد
صحیح مقبول و محبوب نظر تقویب و اشتذدیہ تقویں، استماع لاذول
میغیر موند نہ رہو کلمات منشیان یعنی فصحی و فکاری صہبای چون
صف و کو ای است جام لمبورا احتیاج نہ ساق چون کلچہ است

قبای بزند و سندس و استبرق لزوم نیت پس اتواف معااف و مبانی محکم نما
واساس دہ رہا فی متین کن آن معااف الیوم ثبوت و رسوخ بر مکر
یمشاقت پہ صوان امرالله و صیانت دین الله منوط بان در
بعضی شخص مرقوم فضودہ بیوید این عبد امید افضل جمال میاں
دار دکر ان خبار ساکن کر دو و ان تھار ایمان برو و بار دکر روزگار
چون شکرایہ و اعظم وسائل ازالۃ این مشکلات ثبوت اعباء بر
یثاق است تا نقویکہ تصور یکوہ اند داینجا ک بتدیر ڈھن عظیم
میثاق الحصی اندانہ و نیت عحد را از مرکز قدیم تحویل دھن د بالمرہ یوں
انھصل این مقاصد نسونہ این ظلمات کہ منتشر درافق شدہ تھت
رائل نگردد و این قند منتصی شوی پھر روز مثالک میان دوستان حاصل شو
پس ہبھہ النت کہ دوستان لقیتی مابت شوند کہ مخبرین یہ شاق
از این تصور واغت کنند و بالبصائر علیک مقابله شہ

ہوala بھی لو اسٹھ خباب میرزا بنی خان علیہم السلام
ہوala بھی

ای ہم سلیمان پر حشمت الحصی سفری بسای بزر و محترم نہ کا آتا
ولے چیند و حنہ ویران و خراب قصور معمور نہ کن دینیوی دجوی
آبادنا بیان متین یا لے مئیا و ہمار علیین بنی دلے فارہ مدبری

ومنیر کردانه این است آرزوی هر یار یاد فستمی محمد شفیع شنوا و کو پاینا
جمع اهل منتبه از تکید اربع عجی ابلاغ دارد و علیکما البهار الاجمیع عرض
مقابلش

يا صاحب تبریز
هران بواسطه حاجی میرزا عبد الله
خان میرزانی خان لر علیه بھا والله الامیج

هواله ای بنده بھا انج مرقوم مخدوی محوظ گشت و مکاتیب متعدده
مرقدم شد لهدایت ازین محقر و قصت نکاشنیت مطہن بفضله
الطا ف الحمیة با بش که در جمع احوال شاملت و علیک التحیة لہنار
ایغاف الذنب و یاساتر الخطاء و یاراهم الباریا و یاد اهیب العطاها ارجم
والدی عبدک بنی الوفی الخاضع لخاشع ف عنیتہ هـ سک یامولای
المجیل واغفر لھما جریا تمھا و بدل سینا تمھا بالحنات انت انت
الروف یامل المذاجات وارباب الماجات ذاکت انت الکریم الرحمن الرحیم عرض
مقابلش

يا صاحب تبریز
بواسطه خان ناصر غلام حمین علیه بھا والله

هران خان میرزانی خان علیه بھا والله
هواله ای مقرب دسکاه کیرا باز تحریر این نامه سلطور پدا نظم و باد آن یار
وقو اقام سبب خناب ناصر غلام حمین ولی ظاهر لاغلام حمین تحقیق

اصفات جدایه زیرا وجدان مشغول بیانست و الموق نذکر پیشان چون یاد
و دستان شود و جان بکل و یا حین فیض آمال نزین کرد و بجانان السین
پر شعفیت شفعت و چه رو اطمیت و انساط و چه فرمیت و نشاط که
مجھ تخته را ان ابواب شادمان مفتوح گرد و صدر محصور شروع شود
این نیست گرازمو بحسب کلیته حضرت احادیث که درین قلوب حنین
حستیاق موجود فموده بلکه اعظم آراینت و اکمل ازین همید وارم که ان
نیز میسر کرد و علیک التحیة والثناء مع مقابلش

هران خان میرزانی خان علیه بھا والله
يا صاحب تبریز هـ
المحی المحتی ان نقی النقی یبغی رحمتك الکری و یتلقی من نیران الجزار و
یستقی من کاسک الطافحة بصہبای و متفقیک الغنی و یستقی من الماء
المیعن فجنته الغیم رب اسلمه بمحاط عین رحمائیه و اسحی لم بمواهبک
فـ العوالم الروحیة واعف عن جرائمہ بسو افع رحمتك الریانیه انت انت
الفقار للذنب دستار العیوب و کشاف للکروب و امکت انت
الغیر العقور مع مقابلش

الماوئي امكانت سمع الدعاء وامكانت الرحمن الرحيم معنی مقابله

بواسطة حضرت حبید قبل علی

هران در منزل خباب میرزا نومن اتم الله ضلع محترمه مستقاعد الامه
منشی باشی علیهمها بجهار الله الاعظم مناجات طلب مغفرت بحسب طائر
صدقیة غفران منشی باشی علیهمها بجهار الله الاعظم

يا صابر بن جهاد معنی مقابله

المکمی الحنفی قدماج طه طام حمانیتک وهاچ ایاچ شطر روحانیتک قد
اشرق نیز الفرقان من مطلع العضو و حسان علی اهل الاماکن و ازال طلام
العصیان فاتہل الیک یا حبیبی ویا حمین ان تقد عبک الرافع الیک
الواحد علیک الواردین یدیک عن وضر الذنوب فی عالم الاماکن و اغفر
فی سجر الالطاف واغسله فی مغسل بایدو شراب واللبسی و فی الفقیرین الایران
و طیبه برائمه طیب الاماکن واخده فی فردوس الجنان واسه من عین
الحيوان و ارزقه لئاک فی جوارک امکانت الرؤوف الغفور الغفور
المیان معنی مقابله

هوالله بواسطة خباب تمہنی
هران اتم الله زیرهار خیص من عرج الالله منشی باشی علیهمها بجهار الله الاعظم

يا صابر بن جهاد هوالله
امی صابره امی تقریه امی مطہرته ذلتیقده در خدمت آنحضرت درگاه کبریا
یزد پیشان نمودی و بینحایت در درگاه احادیث غیرگشتی سراوار اینهین است
که اما رحمون جوهر و فنا باشند و آئینه صفا اینست صفت اما رحمون و کنیزان
حضرت یزدان نزیرا بیوفا از ما دون اقیاز یا بند و بصیر و تحمل تمیاز کرد من
بنایت آرتواضیم و اخذ امیطلیم که ویکی عوالم الاعظیه سرافراز و تمیاز باشی
و علیک التحقیت و المثنا دعیع معنی مقابله

يا صابر بن جهاد بواسطة خباب میرزا عبد الحمین زائر ارض الف
هران جناب لا نیز بیواد خان ولا میرزا نبی خان علیهمها بجهار الله الاعظم
هوالله امی دو شمع محبت الله در کشور مصر در وقت عصر اوقات ذولیث اتیح رصره
نمودم تایادیا یان پردازم و بذکر ایان مھربان مشغول کردم توعلیق و تلیص
برانچه باید و یا کنم امر وزیر ایان بلکه خاوران و با قران استعداد حبیبی
حاصل نموده که استماع ندای حضرت رحمون نماید کوششها باز شده و یا نمحتا
شندیان را ز دیده کما آرزوی مشاهده اغاز خاید و لمحات مناسی اطلاع اسرار
کند میدان وسیع است و حرکت تقدم شدید و سریع وقت آن است
که یاران از هر فکری فاختی یا ند و بهدایت طالبان و دلاعت لکش تکان
پردازند اگرچهین کنند پتو زورهین درانک هرگز روی نین باشون

چون مه تابان از افق امکان ظاہر و لامح گرد و البهاء علیکت عیع
مقابله شد

هوا لله ط جناب منشی باشی علیه بجهاد الله الاممی ما خطه نمایند

هوا لله
خطبک

ای منظر بیار در حدیث وارد اذا احبت الله بعد ابتلاء تو اکر
حسبماً علیل و بیض المحمد سه روحاً صیح و سالمی بلکه بصحت تاسیه فووار
این حجم معدن امراض است محل عواض قنوعه اینجا مخافه شود
بعاقبت شکر استقام غالب کرد و علل و آلام این حجم امتناش
نماید پس غم مخور و محزون و دلخون میباشد از اولیاً راحی
باین اغوشی بتلاشند ولی چون بصحت قیقی رو حاضر فائز
بوفند ابدآ اعتنا نمودند بلکه شکر مفروند که سوره بیان شد و
منظراً متحان شدند والبهاء علیک عیع مقابله شد

خطبک هوا بمحی جناب میرزا تقوی خرم ابادی علیه بجهاد الله الاممی
هوا بمحی

ای منشی باشی خرم و می که بر این حق بخدمت شدی و مبارک سعی
که تاج محبت اسم اعظمهم بر تارک مخدادی از مصیبت دلنش مشه

حکمتی داین هست که خضره دیگر کشته را تکست صدورتی "شکست خضر حست خداوند در قران عظیم میفرماید ولنست بتوکم لشی من الخوف والجوع ونقص من الاموال والنفس والثمرات فبته الصابرين واجئین میفرماید انا یوز لصابر و اجرهم بغیر حساب والبهاء علیک فوب فکرنا حکمت این مرض معلوم میشود عیع مقابله شد

مناجات طلب بنفترت بحشت راجح الله الله والمعارج الحکمۃ میرزا باقر منشی باشی علیه بجهاد الله
یاصح بر تحسین هوا لله

رب لك الحمد على ما اشرق شمس الغوان من مطلع اهتك على اهل العصيان ولكل الكفر على ما تفوح سجعه عنك يا راجح الاحسان على اهل النتیان فاستغفرو افضلک وصنعمک في ذاك القذرن الزخار الذي ليس له قرار رب ادرك اهباک ببوائق حنك وسوائع نعمتک دجلائل موجهک وعظامک عظیمک ونتمک بـ ادرك عذک باقر سور حتمک الباهر و مخونک السائر وفيضک المنهر غفرانک البار بر انة استفاض من فیضک الحالی و فضلک الشامل و لوكن اللامع والهیئت لفه شیاع طلعتک المنشورة الافاق في يوم الاشراق رب ادخله في حقيقة العلیا و اخلده في قبیک

ادام مجتہ آن طلعت مصراوی داری و پیام ملا اعلیٰ تا عبست هر
دمی پیک جدید کیم و پیام بیان چلوه نماید از خدا خواهیم که قدم مستقیم
نمایم و موفق و متوید بفیض اسمانه کردی و علیکم الیحاء را اجنبی نمایم

ط خباب منشی باشی علیه بھا رالله الٰی هوالقیوم

ای سرگشته کوی او اسماعظم و جمال قدم تمحیر برافق ائم فمود وزیر
اسراق ملکوت وجود روشن دینیه کشت و ارض غیر اغبظه فلک آیشه
برخی تحقیقت صافیه و استند مستندا از این فیوضات کلمی شدند
روپون بلو نورانی حرارت شمس خبان و کینیونشان تائیر منود که
حرارت ایرا یافت ولعی عکسی و شعاعی نفیی داشت و گردی
بکل محروم حمد خدا را که تو از این فیض نفیی فیروزانشی و از این کوثر
عنایت قدیمی بیریزی نمایم

هوالبعی اتم الله در فریکه موقن نهرا ضلع خباب محمد قبل باقر من علیه بھا رالله البعی ها خطه نمایند هوالبخت

ای امة الله شکر کن خدا را که نتسب عبمن بالله و موسی باش
الله شدی و جامن محبت الله را از کارس عنایت نوشیدی و ذلت
کلمه جامعه داخل کشی و ارافق توحید را بناوار غفاران منور شدی
از فضل اقبال فلک تقدیس بوجنتی مخصوص کشی که پرتو انوار
یخض بر جمیمه من ایش از بیکمیع بجهات احاطه منوده است اکر
چه حال عظمت و بزرگواری این قام مشهود و واضح نه لئن غیری

هوالله ای دوست و حافظ وقت آید که بگانه و خوش فاموش نمای و بخوا
گشته رسود او و منفعتون دشید اذ ان دلبر مصراوی کردی و سرفته
عائقال شوی و سرخیل مستثاقان گردی شوری بزرگی هری دشده و شکری
امینی و متک بزیری و قدر زیری و این عبارت نکاشتم تا مبارزه قدر غیری

هران هوالله بواسطه خباب نور محمد خان
خباب میرزا خاصان محل میرزا فضل الله خان علیه بھا رالله البعی
هوالله ای بندۀ المحی ارشدی عنایت نیزه بایت نوشیدی و داغش آن
ما در پر پر تبریت شدی و دیالین موهمت نشود ناما منودی حال
المحمد عقام شد و بلونغ رسیدی شد و بلونغ اشغال نیزه محبت المحی
وان خباب نیفات است این دلیل عقل و حکامت زیرا این نوران
هر و بھی ساطع شفاع لامعت و عقل کامل و دلیل شد بالغ علیک التحیه و آنها

نعم تبا

ریشه برآورده و هر لحیه بیان سخنه قبرستان گرد ولایت توئیکر کن که پیش از آنکه حوادث امکان لحیه پرسعاوست ازین ونیکاه برآذد از دیست تتمکاران در بیل یار هربان کمند و پرگفت شد اشاله بسب صباحت ملاحت جوان خواهشید یاران الحی که درین وله بورو اذیت بخا شدند و صدمه و لایدند و دیست لطاؤل تتمکاران متیلا گشتند این موحبتی بود از حق که باین فائز شدند و این عنایتی بود که باین تفوق گشتند هر بلای که در بیل الحی وارد یعنی عطاست و هر مصیبی موحبتی است طلاقه در قرون اول نمایند که لفوسی " مخفایت راحت و رخا زیستند و ماقبت ترک دغدغه دنیا نمودند و لفوسی که در بیل فانزع جفا دیدند انوارشان الی آنان ز افق ملکوت ساطع ولاصع پرتوشان چون شاعع ستاره صبحکاهی از مشرق الحی ظاهر و با هر حال کدام یک خوشنود و دلگزیر است فاقیر و را اولی الابصار والبیها و علیک شمع تریته

باب علی خان کرانی طیبها را

هواله ای سنه بجا نیمه غرا و اصل و مقصد و مراد واضح کرد که نموده بود که جواب مکتب شنید ای فیق رو حانه نمیداند که مکایتبانه امور اجیمع افق عالم موج میزند لفوس مقدوده لازم که بخوانند تا پرسید که جواب بر قوم شود و ازین که داشته سؤال از مسائل و اذان گذشته عوامل و متأغل لحدا نفس نامه جوابست چاره جزاین دیگر درین صحن اگر جواب مکتب شد این را باید آثار حارق العاده شمرد اگر سور عادیه نداشت باید

ارستان بواسطه جناب ناصر
جناب شهاب الدین سلیل فتح اعظم علیه السلام
بهمین هواله ای سلیل شخص جلیل پدر بزرگوار فتوحات و حایه نمود
داین قلوب منخر کرد و ملقب بفتح اعظم شد فتوحات ملوک چهارم

ابن تعالیٰ طاہر صبیعی تعالیٰ جنابؑ شکرالله ابن دریش جنابؑ و
جنابؑ استاد امان اللہ جنابؑ میرزا جمعیع جنابؑ اقامان خبابؑ لایخ تقی
حبابؑ غیرالله خبابؑ مسخری اسماعیل جنابؑ ملا ضا بخل کوہی جنابؑ
لارضا جنابؑ حاجی قنبر جنابؑ فتح اللہ جنابؑ عبد اللہ خبابؑ
محمدین طالقانی جنابؑ سیدن جنابؑ میرزا احمد خان خبابؑ میرزا
زنان جنابؑ میرزا عاصم اکبر جنابؑ عاصم اکبر بخت آبادی جنابؑ لایخ عالم
بخت آبادی جنابؑ عاصم بخت آبادی جنابؑ مشهدی محمد قلعه نوی
میرزا غایت الدین امام محمد علی ضلع محمد علی کاشاف و انجالشان
حسین کارہندی جنابؑ میرزا نصرالله بنزاد علیهم حکایت اللہ عجیب
یا صہرین ہوالہ

اسی یا زان مہربان ہر چند ظاہر درکشتر بکاشتن و آبیاری
و حصاد مشغولیہ ولیفۃ التحقیقہ در مرتعہ ارادت تخدم خدمت میافشانید
زیرانیت خیری داید و ذکر آسیند که یامنت و دریانت و ہمت
کاری اپسیش برید عبد البھار اسر و راست که جمیع احبا کر و ان
مزروعہ ہتندہ با خلاق و اطوار و گفتاری قیام نمایند کہ ان مزروعہ با ایمیع
و ہمت ممتاز و مستثنی نمایند و واضح مشحود کردد کہ این ہمت و
این امانت و این دیانت و این غیرت و این انتظام و این اخلاق
و این محبت و این الفت مخصوص عجاییان است و مجہرین بالمال
و مزارع صحاورہ بے نھایت محضریان باشید انشاء اللہ عزیز حلال سبک

مرفق خواہید کشت و علیکم البھار الیہ منع تسبیہ

بواسطہ جناب کامیرزا شما ب
امثالیہ ضلع ایلان علیہما بھار اللہ
یا صہرین ہوالہ ای ورقہ موقنہ شاخ دبرک بر شجوی پیشات سما ب تروتازہ کر دو
و سبزہ و خرم شود اما و قات جنت ابھی بغیض غلام کبیا طراوت لطافت
یا منھنی یا بدی ابر بھاری و پیض نیانہ خنان و فیضانات کہ دشکنی کشت
روحانیت و لطافت و بدانیہ و طراوت نورانیہ در عالم وجود و عرضہ صعود
جلوہ نمائے واذ شیم صدیقہ میثاق باہتزا آؤ و علیک التحیۃ والشان منع
تسبیہ

ہوالہ

بواسطہ حضرت اسم اللہ عجیب علیہ بھار اللہ
ارستان جناب حسن علیہ کبر خادم جناب علیہ بھار اللہ عجیب
یا صہرین ہوالہ بھی ای خادم حبائی الحصی ہر چند ملتے بود کہ سجدت یا زان پر دی
و دعیودیت حق علم برداختی و لے حال کہ در سیل محبت اللہ لیش و ریش
فدا نمودی واضح و ببرہن کشت کہ خدمت دعیودیت و راستان
مقدس مقبول کشت ای سوای سبیل الحصی ہر لیشی عاقبت از

هواله ارستان جناب سید زاده شاپور الدین سلیمان حليل خضرت فتح عظیم علیهم السلام
پا صهرین هواله

ای نایب بستگی پاریان آنچه بجناب سید تقوی مرقوم نموده بتوید ملاحظه کرد و یاد
ورقه مندرج و آن اینست از هران و کاشان و اصفهان و یزد و اراک و کاشان و ارستان
هر اطلاع دارم که تمام مشتعل و منجب و متفق میباشند ایران کلستان شده
چون این عبارت که دلالت بروحت قلوب دوستان حضرت احمد رضی میمود
بدخواست سبب فرح و سرت کشت میدهندین است که روز بروز نهاد
مشک الحی بیشتر مثا مصما امعطر خاید تاکل بیک صوت بیک لغمه و بیک
آنکه ویک بانک و یک ترانه و یک چنگه چنانه بسیج تحملی خداوند
یکانه پردازند اینچه قلوب ایان بیشتر افت یاد نافه اسراء عطرش بشیة
نمیشه شود و هر نفسی باید بگوشند ما متابعت دیگر ان تمامی وضنوع و ضموع
بیش ایان همواره قصور اخویش میند و کاه دند و پیش مخدکلمه که دلالت
براغیر نماید بزرگان نزد وابد انبیت سفنه سکایت نماید و مان ایکران
گشاید و کل ایان را تعریف و توصیف و تمجید نماید ای سیدل شخص حلیل
ایران را بگو وقت اهراز است و کشف ناز و لغمه و آواز الحمد له شخص از عان
سحر از ریاض ملکوت ایمی بمن است و در جمیع افاق از طلبین نقویه شوند
حال که او راه امر الله صحابه اکبر گشته و صیت حمال ایمی شرق و غرب ای بولول
آورده باید بکمال حکمت بحدیث من علی الاصن پرواخت و باید هر نفسی هدم
شخصی کرد و اورا بضیح الحی و دلائل حملی و حجج یزدان و دروس و سلوك

مقربین دگاه بازداخلاق روحانی و محل طیب
انک زناف نگذزو مگر انکه لفوس فوج فوج باوج مایت پرواز نمایند جمیع
یا ایان الحی تا بکسر بیع ایمی الملاعن المخصوص لامیزرا ایاد لامیزرا عبد الحمین
ولایمیزرا احمدی ولایشخ عبد الحمین تفتی راعلیهم عجب الله الایمی عمع تبریز

۱۳۴۷ نوبت

هران جناب سید شاپور الدین علیهم السلام ۲۳ شعبان ۱۳۴۷
هواله ای شاپور اقب و ای هنر غالب جناب سید لضر الله شفایت
دان اخلاق و فرق اشاره داند و رضایت ایشان رضایت من است و محبت ایشان
محبتین شکر کرن صدر اکه باین مثبت موفق شئی و تجوی ایش عزت دوچهات
و سرت دل بجان و علیک البها الایمی عبد البها عباس تبریز

بواسطه جناب محمد علی از اهل کن حبابی حسن آباد مزروع متعلق بباواروف
جناب سید زاده شاپور جناب لامیز القائمه جناب محمد حسن همانه جناب ایمی
علی اکبر نوشا آبادی جناب سید زاده شفایت الله جناب لضر الله جو شفایه جناب محمد را
هلاوی جناب شکر الله جناب شخصی حب الله جناب استاد حمین جناب
کاغذ معه درویش جناب علی خان جناب سید جناب سید زاده عباسیه جناب
محمد رضا جناب کضا جناب ای حبیب الله جناب سید رامحود جناب عطار الله

چنانست داشتن نمایان را بجهات علیکم منع شد

لاده جان و ول فتح اعظمند تمنا زاده آب و کل از الطاف جمال مبارک روحی لایه
النداه اسیدم چنانست که انسانان حیات جا و دان یکن و دان دوده دان
نمایه الطاف گمن پیشنه و علیکم علیکم اینها را لایه عبده بجهات عباس

۱۴۴۹ می خواسته

بواسطه امیرزاده حسین نجل حضرت اسم الله
اروستان خاپ امیرزاده شهاب علیه السلام الله عاصی
یامبریز ہوالہ

این نسبت برپیمان انجی بخاپ امیرزاده حسین نکاشتہ بودی مانظمه کرید از
الطف شمس حقیقت طلب تائید و نصرت شد کشت و چھینین استد عای
غفران از برای متضاد عالی الله امیرزاده حسین کرد که منظر عفو و الطاف بود
عنایت خداوند هر یان کردن از ملکوت انسان امید چنانست که جمیع یاران
ثابتان برپیمان در بحر غفران مستفق کردن شخصوص انساندان که از بدو امر این
سبیل چانقشان نمودند و از بایت طلوع صبح ہری از هر جمیع در مقام قربان
بودند بخاپ ای شخ عبده حسین تلقی نامه مخصوص نکاشتہ کشت و فساده
شد از پیش حال نیز تسلیک ایدع ایمی و بیان اشتیاق عبده بجهات عباس
را سبب روح و ریحان کرید رها از استان بجهات چنانست که در اروستان
اطفال یاران را چنان تبریت نمایند که هر یک کلا دلکش و فاگردد و سر بری در
لوستان ہری و علیک التحجه و لشنارمع شد

بواسطه خاپ دکتور حسینی الله خان علیه بجهات الله عاصی
خاپ امیرزاده نور الدین خان نیس پست علمی بجهات الله عاصی
هوالله ای بنته الحصی ہرچند در قریه بودی ولے وقتی این دی خسرو
و شیرین بوده و کامول جان دران دان حاصل مینوند صحیح بود و بنیعت
ممود و ابادان حال اسیدم چنانست که جمیع شما بعد از این ویران
آباد گردد و بعد افطمبوی معمور شود آبادی ان سامان بمبوب نفعات
رحمان است بلکه عین تنیم دران افليم حاری گرد شمعی برآورد
خرشند که لله الابد در خشند و تباان ہاست اگر رفتای غریزی نیاشنیا
در قصر دارید یا نمان مخابره نمائید و علیک البغا واللهم ۱۴۴۸ بیسع الاول
چیخا عبده بجهات عباس شد

خاپ شهاب الدین فتح اعظم و منتین و ائمه الله المقربین خدیجہ سلطان ضمیح
من فاز بمقعد صدق عند مليک مقدر خاپ ملاع اکبر امیرزاده نور الدین
روح امکر روح الله روحان نوزا افایکم علیهم و علیهم بجهات الله عاصی
هوالله عاصی ای منتین حضرت فتح اعظم این عنوان بسیار مبارک است
زیرا الحمد لله که شرف اعلاق باحسن اخلاق توأم شده است آن نوش

شخص محترم عليه بھا السلام
ہو الابھی

خدال ای بنده حق قیمه فرائت کرید اکثر اضطراب کدوت شما کمال
تاشر حاصل کرید از حق مسللت رفت که سکون قلبی درخواستی و میرت
پروفتوحی لبما احسان فرماید فی الحقیقت چون وحدت سبقت یافت
لهمداشما آگر جنایت مکثت الراتر والسلوون در آنجا هستید و بیسچو جد
امام نمیستوانید بکرید اذن حضور وارید آما بشیرط سرعت جمع این نظر
مصلحت و حکمت و خیر خواهی در حق خود شماست والا بالنتیا به
نیات مینمایم مع معاشر

بر خدمت پیمان قیام نمائید تا نور عالم نوگرد و جمیع وجود و سر و شرو
و هر یک عبد شکور کرد و منظر فضل موافر شوید وقت است که بنصائح
ووصایای جمال قدم قیام نمائید تا در هر دمی هدم گاتف غیبی کرد و
لحظه دمساز سر و شوش الحمی شوید والبها علیکم یا احباب الرحمه عزیز
تسبیح

خطبه

ہو الابھی و ما جرین دولت آباد خباب لافرالله خباب لاسد الله
جناب لفتح الله جناب لعبد الله جناب لعبد العظیم و سارین من الذکر
والآثار علیکم بھا والله الابھی

ہو الابھی

ای ما جرین ازوطن در بیل الحمی ہر چند سرگردان شدید و بسر و سلام
شدید صدمات شدیده دیدید و حکمات عظیمه کشیده و مشقات عدیده
تحمل مغوفید ولے این خدمت محنت است و این تقدیم لفمت است و
این مشقت راحت است چکه در بیل حضرت احمد بن ایمان حقیقی
محبوب الحمی لنظر عالم اعلم و جهان بالانمائید که ہم بشارت و مسرت
وسرو است و جهوار است از افضل صبح عنایت و مسیده است و در
قطبیں شمس ہدایت و خشیده است و در منطقه البر و حبیں زیر اعظم
مشرق و مغرب و در خط استوایش افتاب تحقیقت در اشد اشتراحت
ان ذروه علیا و عالم بالا ہر چند غیب است و پیمان است و لایقیش

خطبه

بواسطه خباب امین ہو الابھی
دولت الماذیخا خباب لافرالله خباب لفتح الله خباب لعبد الله خباب لاسد الله
جناب لعبد الحمیں خباب لامحمد کاظم و ساری دوستان الحمی
لیکم بھا والله الابھی ہو الابھی

ای یاران حقیقی محمد بن شیعید که دلوم اشراق مظاہر اشراق نیز افق
کشید و بشرف مشول حضور جمال مقصود متوید کردید و اصفاء نذر از فرم مطر
مغوفید و لفیض کی موفق کردید بلایا و محن در بیل حق شاهدہ مغوفید و صد
کشیده حال لقو قمغتویه و قدرتی الحمیه و ہمتی مکلویه و مائید آن لاهوتیه

خواص اسلام و شهادت مرحوم پیغمبر مسیحی عبید الرضا و اخلاق پسر خباب قبل از
نحوی در حقیقت این پسر از نیز من امکان آن عمل غیر صالح است
بدینظلوش زیرا از او است دل انحضرت آگر و رشد را اقماع فرماید
واسکات کنندید البتہ بجهت روتوش است هستی و نموده اید اجر کنم علیه
و رشد را باربع و نیم بیلیغ آن ممکن است راضی فرماید و از تعوق
بهمید زیرا پدر سرکش و موافق از اعدی پسر بیمیج قانون و شریعتی
نشیست دیگر حکمت شما کا فیست ضرور بسته العمل نیست مع
مقابلش

به واله

خباب حاجی زنجیری، جواب کمکتوب لظریفون معلوم باز پیواد، خواص
معدور دارید ازچه خباب شخص مغز زینما تکلیف میفرماد قبول نماید
ضرر زدار کمکتوب جوف باشان برسانید و گلوسید عون و عنایت
حضرت احمدیه مشروط و منوط بالفت نیک نفس و نفس فکریه
بکمال حکمت است و اجتناب از نفس غافله مبغضه امید و ارم
که موفق کردند شخص محترم گلوسید که بصدر بفرمایند الی میان
اللذین اسنوا ان شخص قل و بضم لذکر الله قل بلایا بآن و حان
و علیک التحية والشنازع مقابلش

اللّهم يا مِنْ سِرِّ حِلْوَكِ عَلَيْكَ بُشِّرَتْ
خَطَّابَنَ اللّهُمَّ إِنَّمَا يَنْهَا الْمُنْجِيَةُ
عَنِ الْمُجْيَى التَّوَارِيدِ الْكَلْعُ الْعَدْلُ
صَدْقَ الْبَفْضَ وَالْأَلَاطَافَ وَالْقُطْبَ
الْجَنَاحَ وَتَمْيِيزَ الْكَلَّ وَالْأَرَاحَ
وَالْحَمَّتَ الْغَبَرَ وَدَرْتَ الْدَّيَارَ
مِنْ كَاسْفَ الْأَنَسَ لِلَّالَّا اَنْتَ رَبُّ الْأَطْهَالِ الرَّفِيعُ وَالْأَشْيَالِ
الْأَرْكَعُ وَالْأَسْبَابُ الرَّتْعُ وَاجْلِ الْأَفْدَةُ سَعَاطُفُ
وَالْأَرْوَاحُ تَجَادِبُ
الْعَوْيَ الْمُقْتَدَى الْفَرِيزُ الْقَدِيرُ عَلَى
سَقَادِشَ

بِاهْمَنْ يَانِيْزُ شَجَاحُ دَفَّالَحُ مَحَالَسَتْ زَاهُو الْمَحْجُوبَنْ جَاهَهُ لَأَنْسَيَتْ مَا خَطَّ
فَنَائِسَ كَهْ دَولَ مَسْقَلَهُ عَالَمُ چَهْ قَدْرَ مَقاَمَتْ لَمَتْ كَرْدَمَعَاقِبَتْ مَجْبُورَهُ
أَسِيسَ حَكْمَتْ قَانُونِيهِ دَسْتُورِيهِ شَدَدَ لَلَّذَا جَيْنَ الْأَوَّلَيْنَ مِنْ
الْقَوْنَ لَنَا بَصَارُهُ تَحَتِ حَكْمَتْ صَغِيرَهُ نَيْزَ دَسْتُورِيَّ كَرْدِيدَهُ دَرْسَنَهُ سَابِقَ
أَمِيرَقَهُ طَاغَ بَطِيبَ خَاطِرَهُ وَصَرَافَتْ لَفَسَرَ حَكْمَتْ مَسْقَلَهُ مَقْنَتَهُ خَوِيشَ
وَسَتُورِيَّ كَرَدَ حَالَ أَكْرَاهَتْ جَانَ دَسْرَتَ وَجَدَانَ لَازِمَ بَايدَ بَنْوَعَ
خَوْشَيَ دَطَرَزَ دَلَكْشَيَ دَرْمَيَانَ دَولَتَ لَمَتْ أَمِيرَشَ خَوَاسَتَ دَايِنَ مَقْصَدَهُ
هَرَخِيرَ خَواَهَ بَيْ غَرَضَ بَايدَ خَدَهَتَ نَيَادَتَكَشُوا آسَوَهَ سَوَودَ مَكْلَكَتَ أَنْظَامَهُ
رَاهَاتَ بَايدَ وَبَدَوَنَ دَيَنَ مَكْتَنَعَ دَمَالَسَتَ دَلَهَ بَايدَ دَرَخَاهَتَ آهَانَ مَجْرَيَ
كَرَدَهُ كَهْ دَسْتِقَبِلَ مَسْكَلَاتَ حَاصِلَ لَشَوَهَ لَپَسَ بَايدَ دَرْمَيَانَ دَولَتَ لَمَتَ
عَصَدَ وَثَيَاقَ مَحَكَمَ شَوَهَ وَحَقْوَقَ طَرَفِينَ تَعِينَ وَمَاكِيدَ كَرَدَهُ دَوَولَ سَائِرَهُ
نَيَزَ كَفَالَسَتَ دَسَاطَتَ نَيَادَهُ كَهْ بَعْ طَرَفَ تَجَاوِزَ نَكْمَنَهُ دَايِنَ مَعَاَهَهُ
دَولَتَ لَمَتَ بَيَنِيَ كَهْ بَشَدَ كَهْ سَلَطَنَتَ جَاوِيدَهُ سَبَهَهُ وَلَمَتَ آزادَ قَانُونَهُ
كَرَدَهُ مَلاَخَهُ فَنَائِسَ كَهْ حَكْمَتْ دَسْتُورِيَّ أَنْكَلِيَسَ چَهْ قَدْرَ قَاهَهُ
غَالِبَهُ مَسِيرَعَ وَسَالَسَتَ أَعْلَيَضَرَتَ أَيْمَرا طَورَ دَرَخَاهَتَ عَزَّزَهُ الْمَهِنَانَ
وَلَمَتَ دَرَخَاهَتَ آلَهَدِيَ وَسَرَورَ دَوَولَتَ لَمَتَ دَرَرَتَ سَمَرَهُ بَصَمَرَزَانَ
كَهْ بَادَشَاهَ لَأَكَلَ خَدَهَتَ مِنْهَا نَيَدَهُ دَاهَ دَرَخَاهَتَ رَاهَاتَ وَآسَيَشَ وَسَرَورَهُ
جَهُورَ وَغَرَّتَ مَوْفَرَ زَندَكَانَهُ مَنْيَاهَهُ عَلَى بَيْعَ الْأَلَافِ
مَعَالِيمَهُ

خَابَ مَحَرَمَ هَرَوقَتَ عَالَمَ وَجَوَدَ رَبِّكَمَتَ الْبَغَةَ الْمُهِيَّةَ أَقْضَائَهُ دَرَنَاهَ حَلَمَ صَامَهُ
فَاطَعَى هَرَامِيزَهُ مَقاَمَتَهُ تَوَانَ جَزَرَ مَقْتَضَاهُ زَانَ كَهَمَاهَهُ مَسَتَ مَسْتِحَلَهُ اَسَتَ
زَيَرَاهَانَ رَامَهَاهُ مَسَتَ مَقْتَضَاهُ آزَرَاهَلَبَهُ نَتوَانَ ذَلَكَ تَقْدِيرَ الْفَرِيزَ لِلْعِلْمِ دَاهِنَعَهُ
وَرَنَانَ حَكْمَتَ بَالْمَسْقَلَلَ مَمْدَعَهُ وَمَحَالَ زَيَرَاهَهُ مَسَكَلَاتَ هَرَدمَ رَخَ دَهَهُ
وَرَاهَاتَ جَانَهُ سَلامَتَهُ جَدانَ لَعَنَهُ مَسَنَبَهُ كَرَدَهُ حَكْمَتَهُ لَأَوَاغِتَهُ نَاهَهُ
وَعَيَّتَهُ أَسَيَشَهُ رَاهَتَهُ مَفْقُودَهُ كَرَدَهُ بَكَرَاتَهُ دَرَرَتَهُ بَلَنَاهَ بَسَهُ دَمَحَرَتَهُ
أَيَشَهُ مَرْقَمَ كَشَتَهُ وَحَالَ زَيَرَاهَهُ مَيُودَهُ كَهَ تَادَولَتَهُ لَمَتَهُ مَانَدَهُ شِيرَهُ شَصَدَهُ

بعد از سفر باشت بخیزدین خواهند منور نیز حال خیال حکت
که بقیهستان وارد آگر است بنزد نوع لائق خواهد شد ع
تمامی شد

یا صبر تحقیق حواله

خیاب جایی در قصیده از بغداد در نجایت اضطراب تغافل زوی
که شخص محترم گر قازنی است و تکلیف خویش خواستی جواه
مرقوم شد که از حبصت ایشان کمال اطمینان داشته باشد
مشوش مباشد و دست خواهد شد ولتوپ کار خویش رو
الحمد لله که چنان واقع گشت حال نیز و فاچنین اقتضای نهاد
از این جا اول بجهنم ایشان شتابه تا تکلیف خویش بدافود
بموجب رضای ایشان عمل نمای از جانب این عمدت خیث مشتاقانه
البالغ نمای و گبو اگر شما از خواست زمانه جرعة از خمام بالنوشیده ما
ضمایر این روز کار را تخریب از خبر اگر رفیق معهود ایشان استماع لضائیع
گلبدوز این روز کار را تخریب اگر رفیق معهود ایشان استماع لضائیع
لینیوو حال جمیع آرزوها حاصل بود بازی شخص محترم بیان
نمایش که اینجا از جای دیگر شنیده او نامست و احلاط غیر
ظاهر و آشکار گردد و علیک البھا را لایھی عیش
تمامی شد

^۹ خیاب لایسیده الله علیه بھا را لایھی
خیاب لایسیده الله چون چشم نواز شده ابتد جواب شما

دو روز بعد با مکاتیب به طرف عیش
تمامی شد

رسله خیاب لایسیده الله علیه بھا را لایھی

دو قطعه لوح که عکس اثر قلم افع مع عکس حضرت حسن الله الطھر
و اصل کردید ۱۴ شهصفر ۱۳۷۹
تمامی شد

لایسید خیاب لایسیده الله علیه بھا را لایھی
بابتا محمد ع نباد حینا ب نوع خوشی مخابرہ قطع نمائید عیش
تمامی شد

خیاب لایسیده الله اینجا نزد حاجی میرزا عبید الله ارسال میشود
مینفس استه و قبض بجهت کامیرزا عبید الله و یا خیاب این ارسال میگردد
هر کس حقوق تا دیه نماید بهرواط که مینفس استه باید قبض را زاو
بلطفه تا کار نظم داشته بشد عیش
تمامی شد

وقد موقن والده را بکیره اربع ابیحی الملاع نمائید انفایت جمال قدم لمتمیم که
همواره دل و جانش را بفتحات غایات و لسیم حکمت زنده و نشرح و مخطوط
فماید رب اغفر عبده ک الحین و عطر مثامه برائمه عفوکن الکانت
الاکریم الرحیم المتعال ای رب آیه امتك نزه عل الاستقامه عل امرک فذمة
الذین ببتوا علی میماک الذی نزلت به اعدام المستکرین الکانت الکریم
الرحیم علی
—

جناب ابویار ابکیره اربع ابیحی الملاع نمائید افضل الهمی امید وصول
باغظم مقاصد اهل توحید هستم و ثبوت بریناق حی قديم و الباعلیه علی
مقابلشہ
—

جناب اسیده الله این چهار نفر و پاکت که لهران نزیده است خدھن
حسابش را داشته باشید که من بعد خبر وصول بجهه و باجناب
صحیح فوش شوختی و متراح دیگر جائزه نزیر ابجدی رسیده و بیب
خرن طفین میکرد لکن این باب نامد و نمائید علی
مقابلشہ
—

این سئد اعقب نمائید حال مکوت عنہ بگذرید بعد
درست خواهش درخصوص خرید مزار و قبر هضرت مسادی
جناب احمد سفارش تمام کامل شد ولے ایشان گفتند که
ابسم او میامد علی
مقابلشہ
—

دز مکتب این چنین واضح است که مخوان گشته است اسباب بھیں
این ختن چه چیز است چه مرقوم عموده اینه بنویسید علی
مقابلشہ
—

^٩
جناب اسیده الله علیه بھا اے
جناب اسیده الله برآست پنجاه لیره نسخه اول و ثانی ارسال شد و آن خدھن
دو پوسته وصول البته آحال یافته نیکن اوراق زیاد مشغولیت
سبب تقدیم و تاخیر نسخه اول و ثانی شده علی
مقابلشہ
—

جناب اسیده الله این چهار نفر و پاکت که لهران نزیده است خدھن
حسابش را داشته باشید که من بعد خبر وصول بجهه و باجناب
صحیح فوش شوختی و متراح دیگر جائزه نزیر ابجدی رسیده و بیب
خرن طفین میکرد لکن این باب نامد و نمائید علی
مقابلشہ
—

این سئد اعقب نمائید حال مکوت عنہ بگذرید بعد
درست خواهش درخصوص خرید مزار و قبر هضرت مسادی
جناب احمد سفارش تمام کامل شد ولے ایشان گفتند که
خدھن

گروی جمیع مکاتیب که ارسال باشد و مسأله اطراف مینماز در ذقر مقید خواهد بود که حواب و حصول میرسد رقم ۹ در ذقر بران لکش تا بد لذکر کدام رسیده و کدام رزیده و علیک البهار الاجمیع مخاطب شد

مع

پورتیود خباب سیده باله علیه بجهاد الله

با صبر و شجاعه هواله

ای بندۀ حمال مبارک نامه های شماریده و مکاتیب که ارسال نموده
و اصل کردید دوسته مکاتیب آذایران آمد با اسم خباب سید احمد باز
نموده و ارسال غفوه مکاتیبی در حوف داشت ارسال میکرد
همچنین مکاتیبی سایر صحبتات تحریر شد ارسال میشود که نهاده
مطمئن لفضل و عنایت حضرت مقصود باش و در حمال استفاست
و ثبوت در خدمت بکوش و علیک البهار الاجمیع مخاطب شد

نهاده

پورتیود خباب سیده باله علیه بجهاد الله

با صبر و شجاعه هواله

اللهم تو روح عبدک لشامع ساطع من صبح احتیک و اشرق لامع
من شمس حقیقتک و اجلمه آیة تائیداتک و رایته توفیقاتک و ستر
محمد

رجحک و تحقیق مهربنک نک انت الهوی المقدار القدر از خصوص قائم و حادث
اخیره و همان چهل سال قبل از قلم اصل در کتاب اندس از لشون ایشانه و ثبات ایشانه
مقابل شد

مع

ای ثابت پرسان خباب بجهشیده و اراب و خانت پرسی و خباب
فائز از ظالغه در دشتیان عازم ایرانند بازی و دشت و فوزن و همان هر قوم
نمایشید که نهایت رعایت و احترام رایان رایان مسجدی مدانه خیز گرم
بگیرند و بنهایت بکوشند که ممنون و خوشنود گردند و فراز نبتویید
این را تائیدیش از خصوص ایشان برس و علیک البهار الاجمیع

مع

هوله بجهی خباب حسین ابن خباب ملاعع من اهل کاشان علیه بجهاد الله

بهانه

نهاده

ای قهر انفعه میان مرتضی متفقون مفهوم کردید عجز و لجاج
بود و بتبل و تضرع از دکاه ملکوت ایشانی است عای اجابت مسئول شده
متفقون بقیوں گشت سنجفت احبابی ایشانی توفیق حق موفق خواهید
گشت لپران پدری و پیران شجر احلاق مطابق اعراق آمده لفضل حق
مطمئن باش تائید میرسد والبهار ع اهل البهار مع مقابله

نهاده

نماید در قتیلکه جمیع اعداد ایران بحوم برایشان داشته و شاه نیز باطنها بد خواه و پر غضب انحراف ابد آلتگشده بود مرحوم میرزا روزی بالشان گفتند که دشمنان شما بنهایت پاپیند باید مکری نمود و فرمودند میدانم در صد و قتل بخشنده و عاقبت یقین که هنر ایست قتل من محققاً است و من میدم اذ که مقتدر برآختم از شاه انتقام کشم ولی من بیوفانیستم تا نفس اخیر بوقا قیام نمایم این بیوفایرا از برای آنان کذاشتم ملاحظه کنید که چه قدر سلیم و حلیم بود امید و ام که جناب قائم مقامی نیز در این سبیل سلوک فرمایند فرمان چون مضمونش مطابق واقع نبود لحداً در زاویه نشان موید الحمد لله مؤید است ابد آگسی را کان نبود که باین قسم کرد با وجود این فساد کار افراد و بخت اخفاکه باوستند از مینی که جسد مطهر شهد ادانگانها خردش در آستان مقدس بسیار مقبول علی المخصوص که محظا شاه نیز صعمور گردیده است و در نهایت روح ویکان در آن منزل فریاد البته عکس ان بنوار ارسال دارند الحمد لله جناب قائم مقامی چند برضاء موفق بوده و اثر اسلام خواه بود و از الطافت به نهایت حمال مبارک امید و ام که در جمیع امور مؤید و موفق باشند و علیهم البخاراً لبی سواد این مکتوب را از برای جناب قائم مقامی ارسال دارید علیهم

تفاہمه

جناب فاطیمه سیده الله
یا صاحب زینت یا
حواله
پورتیغاید
ای بندۀ حمال مبارک نامه نمره ۱۵ سید مرقوم نموده بود که
برات قائم مقامی راعیننا ارسال امیکا نمودید چون جمیع امبلغ تعلق
بدرب خانه نداشت لحداً خوب بود از پوچه تعلق درب خانه دار و از اینا
بلطفتیغاید برات لازم که وسیله دید زیرا باید جناب را احیان شنید
مخصوص معین بلطفتیغاید و آنای سیاهه زین زین مشرق الاذکار
مقصود این بود که شما بدانید از این قیمت زین ادائی قطعاً تأخیر
افتداده لحداً ما این مبلغ را میفرستیم لشوق افندی نامه لحداً هنری مین
مرقوم گردید و ارسل نهاد این مبلغ را پیش هر لفظی وسیله دید باید
بسیار ترو و زین کاغذ بده و قبض بگیرد و لفترسته و علیک البخاراً لبی
تفاہمه

جناب فاطیمه سیده الله علیه السلام
یا صاحب زینت یا
حواله
پورتیغاید
نامه نومروی ۲۲ تاریخ ۲۲ شهر صفر که ارسال نموده بود که
از ضبط و اسظام مکاتیب ارسال و مرسل امنیت حاصل گشت
فی التحقیق رحمت شما بسیار است ولی چاره چه باید تو در حمل مفتقات
با من شریک باشی تا در عبودیت آستان مقدس مقصیم

پوستعید خباب لا سیده الله علیه بھا رالله الھی
یاص جبریت بن ہوالہ

ای بندہ ستان جمال ابھی نامہ غزوہ ۵۲ سید و انصار معلوم
گردید کہ حضرت فائمقائی مبلغ کم بورہ حضرت صحیح دو شر و اکڈ استہنہ
درایں خصوص تاسی بعد بالجہا منودہ از نیر امر حوم مبلغی ملیون خباب این
من تو ستم کہ آر آن مبلغ تعلق مبن دارو و اکڈ استہنہ اکر تعلق بجبا این
دارد دین منست من ادا میکنم نیر امین کا ہی و قن میکنے کسب نہیا
و قن میہہ ہو و اچھے عائد شو درب خانہ میفرستہ بیار از همت
فائمقائی فتح و سرور حاصل کردید کہ الحمد لله احبابی جمال مبارک در

حق کیدیکر حافظشانہ و از برای وہ مر حوم صحیح دو شر افلأً جھمار
ذنک خانہ باقی و محلہ ماواہ دارند و خباب لا غلام علی نیر باولاد ذکور
و اکڈ استہنہ نیر اخانہ در مقابل دین بود مال وارث نبود چون و اسین
بجھیزند خانہ تعلق بکل یافت اما از ارسال ورق مشرق الاذکار
امریکا لشنا مقصود این بود کہ لما خطہ فرمائید و برات فائمقائی کہ
تفقیباً بجاہ لیرہ غناہ آن تعلق بدرخانہ داشت بجید بآحمد کہ
بحسنت مشرق الاذکار امریکا ارسال دارند سفارشی و حق خباب لا
میرزا ع اکبر میلا فاطہ بیان مرقوم شہ المحملہ موفق بایں شدید کہ اہمان
جمع محلات خباب منشادی راستیم بہیڑہ زادہ اش تاسیہ
عکر دید مبلغ سریڑہ کہ مئن ان انسیار بود از خباب لا احمد در فیہت

نہیں والیان در حاب من صحیحی داند حضرت منشادی از من
نیز طلب وارد الشاریۃ الغیریب بورہ او ایسو فقط شما بمنشاد مرقوم
داید سوال کنید کہ حضرت منشادی بغیر از بھیرہ زادہ ورش و یکر
اکرواند از منشاد مرقوم نہیں تا بمحبوب عمل کرو او علیک الجھا
الابھی عمع غیر این سلیہ بخچ جیسے نیز باقا احمد مرقوم
شد کہ تقدیم شما نمایند جمعاً بھشت جیسے میتو عمع
مقابلہ

پوستعید خباب لا سیده الله علیه بھا رالله الھی
یاص جبریت بن ہوالہ

ای بندہ بھسا رالله نامہ شما سید و مکتب فائمقائی از بادیت تا
خیانت بدقت مطالعہ کردید مختصرًا جواب مرقوم میتو و تعارف نہیا کہ
مکث فرمائید حرکت نکشند با مرقوم نہیں کہ المحملہ منشادیت صحبت
و راحت درایں سفر حاصل کردید تعبیر رویا اینست کہ امرالله درایران بھیا
اغتل خواهد یافت ع الخصوص در عراق در موقعی که منشادیت یا بیان
و مشاهدہ پیش اشارہ بانست کرنے الحقيقة این پیش از من بوده اما
هر اصنف نام اشارہ بانست کہ باید با جمیع تعلق بمنشادی تو اوضاع حرکت
کرو ایران ہر چند ویرانت و لکن عاقبت لوایں گردد یعنی بعد
از اختصاری زیاد اما حال خباب فائمقائی باید تماشی بجد نہ کوار

وَجَمِيعَةُ الْأَصْفَيَا وَالْبَسَرِ وَالْقَبُولِ فَعَنْتَكِ الْعِلَمَ أَكْثَرُ أَنْكَرِيْمِ الْوَهَّابِ
شَعْرٌ مُحَمَّدِيَّة

نهیس خاپ لاسیده الله عليه بجهاد الله عَلَيْهِ
بهوالله

ای بندۀ آستان مقدس نامه شهزاده کبری سید و چون رسول تحریر طول
کشید بعد از درود بسیب لشخ خا طرگردید که آحمد ریصح و سالمیدرس ایتیان حمال
مبایکن عجز وزاری مینهایم و یا ان المحبی ایعون و عنایت ایتنا هی سیطبلیم که
موفق نویاد آستان مقدس کردند و همیشه غنایات و الطاف و راجه ایاطر
آرزو و جانشنا کنند و هستی خویش را ایکان رسیل حمن مس بذل
داند از خدا تائید ترا میطلیم و توفیق ترا میجویم عبد البهای در عبودیت

آستان مقدس عاجز و بخایت خجل و شرم ایت شاید یا ان المحبی
ملاف نمایند و بخدمت موفق کردند جمیع یا ان را تجیت ابدع ایجی
برسان خاپ لامیز ایاع اکبر صد قانع احجازه زیارت عتبه مقدس دارد
و علیک البهای ایاصحی عبد البهای عباس

مقدریه

یاصحی عباس
پورتیعید خاپ لاسیده الله

بهوالله

ای بندۀ المحبی نامه کی شناسید مناجات طلب بمحضر بحثت مرحوم
میرزا بیکول فائزه ای مرقوم گردید ارسال میتواند از کثرت مشاغل شب و روز
و قیفۀ آرام تارم و با وجود آنکه جسم و ششم را تحمل نماید باز نه اضیبا نیکاش
پردازم بحثت حکیم باشی مرقوم دارید که من از محل آیشان بسیار مخجوم خوش
وابد اراضی نیستم که وکیل مبلغی ارسال نمایند مصارف ایشان بسیار است
و در بیان المحبی اتفاق میکنند ابیجمع مسافرین پذیرای نهایند و کل جبارا
و همان میفرمایند و گذشتۀ از اطلاعات من جناب این در این خصوص
تفصیل میدهند که فی الحقيقة نسرا و ارجمند شده من از ایشان معاونت
کننم و امیدوارم که موفق گردم لعلیک و علیه البهای ایاصحی عمع
مقابلیه

پورتیعید خاپ لاسیده الله علیه بجهاد الله عَلَيْهِ
یاصحی عباس بهوالله

ای بندۀ حق قصیده ناظم واصل و جواب مرقوم گردید کامیرزا حجاج
و لا یوسف علیها سیف علی دا حسن اذن حضور دارند ولی و نیستان
آیسته بیکر غیریز الله نوری اکبری نیز نامه مرقوم گردید و به بندۀ حجاج
ارسال میکردد شاعر
مقابلیه

نهاية لطافت ونظافت دفن بنو دم ١٤٣٥ مجد وعده بنو دك بمجد رجوع ابن بكر
را نجام ده نامه خباب فاما ماعن خطه كردي قبض سه سنت تحرير و تعمير
شد زند شما ارسل كردي و عليك البصائر مع
خطه چون خيال فرگستان دارم که دو ماه در آنجا با جانم مشاق ملاقات شما هست
چند زرف بیاید با سکندریه ملاقات شود مع مقابلته

پولتیمه خباب آ سیده الله علیه السلام مع
هوالله مع

خطه خباب آ سیده الله او را بسیاری ارسال میکرده فصن تفصیل نیست
پذیر خبر صحیح است دلی در عنوان نامه بعضی اوقات از قلم کاتب به میشود و
عن بجهاد و قاست و رائت دوباره ندارد مگر بعضی نامه که بسیار قدم است
دلی چون اجبار و فرامضا قبول ننمایند لهذا امضاء وهر میثود مع
مقابلته مع

خطه خباب حاجی میرزا حسن شهار این خواستیم بخواهم دلی موافقی غلطیمه حاصل
گردید مصلحت خود شاد آدم نیست مکتوب حوف مع بافضل عالم محترم
برساید اگر خیانچه سواله داشته باشدند از همان مرقوم فرمایند مع
مقابلته

پولتیمه خباب آ سیده الله علیه السلام مع
با صبحی مع هوالله

خباب آ سیده الله نامه که با من افین ارسال نموده بودی سید و نامه
نایرزا یو خدا و او نیز لما خطه کرد بایران و مجمع احباب الله ولذت زده مکتوب
مرقوم گردید ارسال میشود بخبار میرزا حبيب الله خدا نخشن و خباب آ
عنه الصمد و خباب عنا فده تحقیقت این مع اینچی بر ساید بخبار
ستمند نیز مکتوب مرقوم گردید و ارسال میکردد و عليك البصائر الامنه ع مع
مقابلته

هوالله خباب آ سیده الله علیه التحقیقت داشت مع خطه

هوالله مع هو الحق القیوم
رب تعلم و ترى عبده اسد الوعی ولیث غیض الوفاء قد زیر ذکر ک
ما هستی بنور المهدی رب زرج به ف حیاض البخار و غزوہ تنعمت
الوقا ف نے ریاض الوفاء حتی نیز زیر القیوم ف غیاض الموجۃ الکبری
انکت انت المقتدر عا مات ر و آنک انت لعائلا کل شی قدر ع مع
مقابلته مع

رب برجائی ان عبده که زیر جواه لطافت و یتمنی الوصول الى الرضا ک
و یستغیث الى الکلوت علاک رب ایده علی ما تیمئی و قصیع حمدہ اجباء
خطه

ارسال گرد نیز امبلنی ارسال شد که قطع متحق نین با پهند کفایت
نموده باز باید ارسال گردد اگر داده نشود ضرکار حاصل کردد و علیک البجا
تعاریفه

حواله

خواهن جناب هدم نامه نمری سیوم رسیده نامه تعالیٰ تمامی درین پوسته
است وصول ارسال دارید و چنین قبض تکینه ها و فردا اکر نرسد
بنو ایمهتا بفرستم و علیک البجا و الاجمی معنی تعاریفه

حواله

خواهن جناب خدا چنذ نامه از شما رسیده و این نامه نانیست که ارسال میگردد
حدم وقت و روزت تردد شما معلوم است الحمد موقق پیلین کثی امروز
هر نفسی بپسر نفحات السنت قیام نماید او در امر الله دلسوز و یقیناً فیروزت
حال تو موفقی اور آن که از اثمار شجاعی بدست اورد و بجهت از بیرای
خود آمان تبریس بدون اسم خود بفرست مکاتبی که با اسم شما میاید
بعضی باز نموده و علیک البجا عبد البیضا عباس

تعاریفه

پر تسعید جناب لا سیدہ الدا علیه محبت

یا صاحبی اشیع

حواله

ای بندۀ جمال اجھی نامه تزویی ۳۱ رسیده طلب مغفرت از برای معمار باشی از
پیش مرقوم گردید و ارسال شد و چنین مکاتبی بدوستان درجه خوب مرقوم شد.
واز پیش ارسال گشت وصول را مرقوم نموده اید آیتله وصول این مکاتب را
مرقوم دارید و علیک البجا و الاجمی معنی مقابله

تعاریفه

پر تسعید جناب لا سیدہ الدا علیه محبت

یا صاحبی اشیع

حواله

ای بندۀ استان مقدس نامه شما رسیده مرقوم نموده بوده رفقه فتح کار مقعاد
خواهیم گردید این تیعن است و حقیقی ولے حال شاد رفعاً بر تاخیر نین ازید ب مجرد
وصول مکاتب از اینجا بهتر جای دلو منحصر بشد چند طری مرقوم دارید و
بسه عنت تمام مکاتب بفرستید ابدآ مکاریه تاخیر افتد زیر اسرعت مخابره
تائیه محیب دارو و در خصوص بیع زین بجهت مقره جناب منشادی بالا
احمد و از قطبی شد که حکماً نین بجز تاخانکه باید و شاید قرآن متتصاعد الانه
تعییر و نزین کرد چنانکه این بعد داین فرمصر بجهت مرعوم جریان صاحبی در
مصر قطفه زینی خریدم و از میان اموات میسان که به درکیده لیز لوبند
تایلوت ان متتصاعد الدا را بزر محبت زیاد بیرون آوردم و دران نین از

دانش

پویتیعه خباب لایسیده الله علیہ بھا رالله الہی
ہو اللہ

خطا سر خباب لایسیده الله در حضور خانہ خباب حاجی سید جواد قوکار دید
مکاتب جوف ابرسانید مکاتب لایسیده احمد علیہ بھا رالله الہی
ابد آباز نہایہ که این قضیہ بدآجائزہ و عاقبت سبب کدوت عظیم میود
بلکہ نزد خود ہی ان فخرستید اگر لازم باشد کہ مطلبی من بنطلع شوم بعد این
و شما ارسال داید و اما مکاتب اثیان ابد آباز نہایہ حقی عین دنیا
اجازہ داده بود کہ باز کنم ملے من اید آیک را باز تکرم و علیک البخاری الحمد لله
من فذیلہ تھے

پویتیعه بواسطہ خباب لایسیده بھا رالله الہی
خباب لایسیده الله علیہ بھا رالله الہی
ہو اللہ

خطا سر خباب لایسیده الله ہر وقت دلاظری ملحوظ طلاق اافت داین فوج
از اشغال تسلیع و شرفیات الله خطاب پائی سبب دیام افتد کہ نزد
حال عازم اسکندر یہ تم انشا بالملائے مافات میشووا الحمد لله و رضی غفات
عون عنایت حمال قدم شامل حال این لشیہ و کوشید و پڑت ملکوت
احبی ظاهر گشت الطافت اسم اعظم مردمی لعنتیہ تریتی الفدا خبان طار
و جوید اکٹ کے عقول حیران شد من تقرب الی نیڑا قرب الیہ ذرا عا
تر

مشود کردیه باری لصف ثبات اذک فصی ناقم و تحریر و اعتماد
مقابلہ تھے

حوالہ

خباب لایسیده الله اگر بدان مشغولیت عرب البھا بھی درجت البسیرہ ان
میباشد شب و روز ہجوم عموم است و سوالات مثل درایی و پایان تسلیع
تمایع و مجامع عمومی ہر روز در مجمع طوائف سائرہ نیزو عده میکرند و
نقطہ ای مفصل بحسب استعداد و قابلیت حالیہ اور پایو و باری فیڈ
چہ خبراست تنانے مصر و اسکندریہ اور پایا فتحیقہ حال در احترام و
ہیجانست تا بعد چہ بشود با جایی الممی مرتوق نہ کہ مردیک دو ماہ قبلت ہوتہ
کہ من اوقات با جیسا حاضر و حضرت تسلیع نایم انشا والذی به شانہ میشود مدعی
مقابلہ تھے

پویتیعه خباب لایسیده الله علیہ بھا رالله الہی
ہو اللہ

مکاتب شاہی سفرہ نا فخرستید بر این لشیہ خان قبوصانش
اپیش ارسال کشت برات فائم مقامی نفع نہ اول رسید نزد شما
ارسال شد حال نئو اول آمد ارسال میشواد اپنے تعلق مدینانہ دار و باقا
احمد جیسید کے بیسرعت تمام لیشیکا غو بجھت اعانت مشرق الامم کار

بھیں

ہوا الجھی

ابویل خاپ میرزا معصوم علیہ بھا رالله الھمھے ملاحظہ نہایت
ہوا الجھی

خاکس اسی مطرز دیباچہ عقان خاپ سیدہ اللہ ذکر آن منجد
اللہ راد مکتوب خود نموده بیونہ از ذکر اسم ان مشتعل بنا رمحبت لہ
لتفہ خوشی بہشام مشتا قات سید کھدا اهلب ولان بیاد سما
مشغول گردید ای ناظر بیکلوت تھیں از فضل اعظم جمال قدم
روحی لاصفیاہ الفدا التماس و استدعا نہ کلت ب وجود لوح
نشور عالم شکنود را بیقوش رحمانیہ و رسوم ربانیہ فرین نمائے
تابین اثار باهرہ دیباچہ امکان واکوان رشک روپیہ جنان
و محبت بھشت دلکشان گرد و فتحیہ این صنعت انجاپ
ایت غظاہی رب رجمن است جو کہ خدمت الواح مقصد صفا
المحییہ رائی نہاید طوب و لک ثم طوب و لک والجھا علیکات ع ع
معاذ دشہ

مرہیت مردانہ

خاکس پو تسعید خاپ سید تقی ۹
خاپ سید تقی شاید من فصتی یا یم و حبند زریم برآیم
لھذا شما آنچا ہا شید تامن بایم اکریدا حاصل نہ و خواہم ام مع
معایلہ سما

خاپ

خاپ میرزا احمد علیہ بھا رالله الھمھے

ہوا الجھی

یا من انجذب بسچفات عجفت من حدائق القدس لعمر کان یبوث الحق خطمس
قد زیرت ف غیاض موہبۃ اللہ و غیور الفضل بطلعت من بحاصب
رحمۃ اللہ و طیور القدس صحت ف ریاض عنایۃ اللہ و شموس الجنود اثر قریب
فیوضات اللہ این ب معون اوین ایٹ روتوں این بصیر و عبد العجایب
مقدمہ جم

پو تسعید بو اسط خاپ کا احمد علیہ بھا رالله الھمھے
خاپ سیدہ اللہ علیہ بھا رالله الھمھے
ہوا اللہ

خاپ سیدہ اللہ نام شما ملاحظہ گردید بخاپ قائم مقامی نامہ ترقی
شد اسال دارید قبض نیز اسال گردید کہ بمحبت محبت سید خدا اسال دارید
از هر مبلغی کہ برسہ چل کیت تو مان ملہ قائم مقامی برداشید و کل شعن
خان بند عباسی را نام عباس بخستہ باقا سید مصطفیٰ میرزا شہ
کہ سید عبد الحین تحقیت ایدع ایمی امامغ دارید پریوید کی کردن شما
در بخف اشرف برکت داشت ازان سفر نمر حاصل گئی حال و کریں
جاہنر نیت دو عالم سومن شند مکتوم پمارید ع ع
معایلہ سما

٢١٢
تاریخ وصول مکاتیب احباب بانبروی ماقبل مرقوم فتحعلیه شد و مرفوم
نماینید که از کیست و کدام شهrest مقابله شد

خطاصل ہوا الْجَمِیع
اردیل خباب احسن اخوی امام محمد علیہ السلام الْجَمِیع
ما خطبه نماینید ہوا الْجَمِیع
این باطن بلوت ابھی این عالم امکان ممکن دان الکتاب
شئون حماۃ است والصفات لصفات ربانية ہمین بنی محل
وقوع در محالک لفاییہ و سقوط در ظلمات شخصیتیه انوار
حقائق معنویه در تحقیقت این چون شعاع در ہویت شمع
مکنون مستور نیں بمحبت ظہور این حقائق لغزانیه حماۃ
در این زجاجه لصیفه ربانية هرگز و در لازم و از برای این
شمع افزونده واجب ایشت تا این در محل تربیت
المحضیه داخل شود و بنار کلمه الحیت مشتعل گردد انوار تو خود
در زجاجه قلب نیفروزد آیین کرد و قل جبار الحق و حرق
الباطل ان الباطل کان نحوها تحقق نیاید علی
مقابله شد

٤١١
۱۰ تأییدات مکوتک الْجَمِیع و توقیفات جبروتک الْجَمِیع
ای رسانید بجهود ملائکتک داشت رازی علی خدمتک
وقوفی نظری فاعل اکلمتک و فرج لرب نبشر نفعاک دنبوت
اقام اصنیفیاک واستعانت احبابک ف تیوسع امرک تشیع
ذکر و اتفک دمی ف بیکار و شتم شمع ف محبتک
واصلبی من عبادک المخلصین و احفظی من تاویل
ملکاتک و احرسی من تفرقیک کلمتک ایک انت الکریم
الرحیم الوهماب علی مقابله شد

خطاصل ہوا سید علیہ السلام
لواسطه خباب احمد علیہ السلام
خباب سید علیہ السلام علیہ السلام الْجَمِیع
خباب سید علیہ السلام چشم نوازل دار و تحریر نہیتوان نمود
با وجود این مختصر مرقوم میگرد اوراق را ارسال دارید علی
مقابله شد

خطاصل بمالا عجب مرقوم نماید که ارثیر پور رسم خالی ادن حضور رارو

تاریخ

سب اخلاق میگرد و از مرال میگذرم حال با وجود جنین پايان
وایمان حضرت یزدان که چون بنیان از زبر صید است و مرجع
تو حس کلمه و دافع اخلاق سبک کتاب افتش که ناسخ
زبر و کتب است و صریح کتاب محمد الحصی معلوم و مشهود
و واضح هر یک بخیال خود ش آجنب و رایی ذمیین وارد گلین
انفعالات واحد است و در اب لقیع است غنیمت خواهی
دانست و مبنیه خواهی شد من بتوصیه و ارم و مائید شما را از
حق خواسته ام و خواهم خواست و این خواسته بیش من
ابهاء جلوه ندار مطمئن باش که من در روضه مبارک در حق تو
و عالم یکن و من تورا تبریت کردم و از هر کس بتوصیه اترم مطمئن باش
والله بار علیک و علیکل ثابت مکین سمع مفاد شه

رحمت بمحیات بسربرم در شفت جان و دیدان روز شنبه
میکنم و در کل ایمان متضرع ملکوت اینکه هست که بزودی ترک
این قالب بال ضعیف نایم و آستان مقدس ملکوت توجه
کنم و بسیوحصه ارفنتی کلمنزارم و از کسی دادرسی نظفهم این چند
روز را بخدمت عقبه مقدسه مشغولم و جزا علاوه کلمه الحصینه
شب و روز مشغولیتی تحول هم یجمع اوراد و اذکار را فراموش
نمودم و در دو واحد را ذکر متمر نمودم و آن نشر نفحات الدینون
و تحریص بر اعلاء کلمه الله است ادعای مقامی نزارم و معنی تبره
نیستم یک عبده مبتکلم و یک سبده متضرع اهل علم ای
العبودیة ف عقبه ای ایمه ایجی جوهرة تسلیل ن اکلیل
الجليل و تاجی الوعاج و زمانیه مطلبی و شخصی مقصودی
الحصی ایجی اعرج به ال ملکوت علائق و ارفنتی الیک و نجتی
من هذه الاذکار و خلصی من هذه الاذکار فوجها لک
القدیم و نورک المبین و اسمک العظیم اتنی ظافت علی
الارض بما رحبت و اشتدت علی الازمة بما العقدت
حتی اخنی نهری و ابیض شعری و ضعف سمعی و بصری
دو هن عظمی و ذاک لحمی ف فاقع ولیس ل سلوه
لقلی دلالات ایه لروحی والایت ایه لفنی دل سکنی لفنا دی

خطه حناب غلام الله علیه بھا بالله الیه طاخطه نایت
این عبده اتو می دل که از بایت امر شب و روز فکری خیلقدر
و سع و عجز خویش در خدمت با مرالله نداشتم و ممی نیا سودم و شی
نیا میم یم یم شامی ارام نداشتم و هجج بامدادی راحت
فواد نیاقتم در جمیع ایمان در جوش و خروش و لقیب بودم
و در کل اوقات در شفت و رحمت و حال نیز شب و روز در
زخت

خود تزلزل کردی در بایت صعود جمال مقدس تو در حسد و بیان
چون بنیان قوی مستین شا بع و راسخ بودی از شدت طوفان
وزخارف قول کم سست شدی ولی این سنتی و فتو را حال
احساس نیمازی حال ثرب شباهن است لئه برو است بامداد
چون خمار حاصل گردد این ادراک نماید که این کلت آن
نشیه دست است امید وارم بزودی تا کار از دست نرفته
است هنبه شوی و بسیار کردی جمال مبارک را و امیرش مکن
راضی بخواهی بنیان کرد امر الحصی چون محفوظ و مصون ماند کل محفوظ
و مالیم خواهیم ماند والا یحیی بسر و سامان و گرفتار گراهی در دست
و بیان خواهیم شد پناهی خواهد ماند و ملجمی بسبت خواهد آمد
این عقول و افکار تصویرات سطحی است عمق ندارد قدری ملاحظه
کن بین دست میکویم یا خبر بس من و تو و کل الیوم با مروری
ثبت نمایم که سبب حفاظه امرالله گردد نه اموری که سبب فرج و
صرت اعدایی جمال مبارک شود بلکه علت استھناء من علی
الارض شود که حضرات میخواستند که اختلاف را بین ملل

ارض برگاند حال محقق فکری و اهی در میان خودشان چنین
اختلافات افتاده که به یک طبقه ای این میزند و زنگنهای هرچیزی
خود باشد باری ای علام بلایا و محن و مسلسل فریخر و مفاتیح مصبات

جمال

جمال مبارک را فراش نهاد ذکر حفاظه امرالله بیش ایا بخوبی خرم حافظه
محمد و سامان الحصی میتوانیم امرالله را حفظ نمائیم و ستد حفاظت یکنیم
آنها میگویند که هر کس ثابت است مبادا این ثبوت چون
ثبوت ترسیان برخشد حضرت مسیح باشد و یا چون روح
مسلمان بر میثاق حضرت رسول باشد و یا چون ثبوت
اهل بیان بر سامان حضرت اعلیٰ مسیح یا میگویند ما ماقض
محمد چشمیم از این مثل مقصد آنست که ثبوت بقول نیشونده
اینکه مراد است که تزلزلین چون اهل بیانند معادالله
عن ذلک انجو از این فهم و قلم صادر ذکر تزلزل و تھاو است نه
نقض و کسر و اسد وارم که بقوت تائید مملوکت ایجی کل
تزلزلین ثابت گردند و بقوت محمد و میثاق الحصی خان در
عروق و اعصاب حبیم عالم وجود سریان و نفوذ نماید که کنگره
بنیان بیان باوج بیان رسیده و مملوکت غب و
سخنود را احاطه نماید مقصد اصل دراد صیحی جمال مبارک روحی
و ذلک و کیستونتی لعنتة الطاہرة قد از این سخنود و میثاق
الحصی که در مسیح محمد و عصری لظرف نداشتند این بود که اختلاف
در امر مبارک حاصل نشود بلکه در ظل کلمه توحید تحدید شده
ویشه اختلاف امام را قطع نمایند چنانچه بگرات بمعنی حوش
یا بالوط سمع کل افتاده که میفرمودند که اگر من مدابن امرالله

حواله

خطه سر الاصح المعنی لذَا خَيْرٌ حِينَنِي وَأَخْبَرَ حِيجُونِي تِبْرِيزَ الْزَلْ وَالْعَجَزُ وَالْكَسَارِ سَيِّدَ الْكَافِرِ
الْعَشِي وَالْابْكَارِ مَنْضَرَ حَبَّينِ يَدِيَكِ فَجَنَحَ اللَّيلُ الْبَرِيمُ صَحْنِي النَّهَارِ انْ تَوِيدَ
عَبْدِكِ الْأَوَّلَابِ التَّحَاضُرِ التَّحَاجُعِ التَّوَاقِبِ بَجْنَوْدُ الْقُوَّةِ وَالْقُدْرَةِ وَ
بَهْيُوشُ الْغَرَّةِ وَالْسَّطْوَةِ عَلَى كُلِّ مَعْتَدَلِ مَرَّاتِبِ اَثِيمِهِ الْكَتَابِ وَعَلْمِ نَسْمِ
مِنْ اَهْلِ الْحِجَابِ ثُمَّ اَفْتَحَ عَلَى وَجْهِهِ كُلَّ ما يَبْعَدُ اَنْكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ بِسْمِ
مَقْدُولَتِهِ

هو

خطه سر خیابان سیده الله سید بزرگوار حضرت رسول پروردگار مشکناه الانداز
که وزصلت تحریر کیک حرف نهارم نوازل شید بینه شده استاید
را حست نهارم با وجود این لصف شاست از رخت خواب برروشته
و این نامه نهارم صح عازم کنوش هستم دیگلی فور زیما مصوم هستم عرض
مقابله شد

حالجه

خطه سر ای علام حق پر مضمون مکایت مشحون مکتوب اطلاع حاصل گردید نسبت
اسعرا ب حاصل حبه که در اینجا آنچه روایت ای از شخصی استماع شد این لوکه
شخص خوری نظر ای آمده لبود و از شما دخترن هف سری نمود که دلیل پرسن
آشناز

آشناز بود و یک سرمه معلوم نکه بجهت تجارت بود و یا بجهت خبربر
اراضه عکا باری بمجرد استماع این خبر آن شخص را احضار نمود منع صریح
از این روایت کرد و او سکوت نمود و این حرف تمام شد فیت
آنها از حکایت خدیما از شر اصفهانیخوا خلاص کن را فراموش
کن الحمد لله فضل حمال مبارک نهاد زاله این عبد ملکوتیست
و حملان مکن که من ملک شدم آرتو زیر اسدانم آرتونیست این
تعجب رکیک ائمها شکوتبی و حرثه الله ولے تبو گلوبم این
کلمات رکیک سبب تردد ثابتین برعهد و میشان ق احی
خواهشند وقتی در ادرنه بودیم گشتیو ارسنلو باشی معهود از بعد اذاد
با حست اقدس حاضر شد نوشتیه بود خدما را درست کاشیها مخالفه
کند و نوشتے جمیع از کاشیها روشما اگر قله اند و سب خرابی شدند
آلمحمد باقر کاشی و آلمحمد اسماعیل کاشی و آلمحمد ابراهیم کاشی و خیاط بہی
کاشی و هستاد احمد کاشی ذفنان کاشی دفنان کاشی خطا یست
مرقوم نموده نبود و میراثه بجان کاشی باشی باری اینقدر رکش که
حرفهای امثال این شخصان تکرار نشود باری با تو اپیش حمال
محبت با داشتم و تو را بست خود بتریت نمود هر صیحی چکت خانه
میآمدم درین مشقت را مینیدم و تحریص و تشویق مینمودم درین
آن غوش مهرهای مثل پدر مهرهای پرورش دادم مرا گلان
بود که اگر مرزا لی پیدا شود تو سبب ثبوت در سوخ او شوی نمای